

AYETLER KİTABI AÇIKLAMASI

Baş Kara Rahip Ego

**Işık Tanrısı Yayınları 3
2021**

ÖNSÖZ

Bu kitap, Kahinimizin “Uyanış” ve “Gerçekler Kitabı Yorumu” kitaplarında da müjdelediği, 6 katlı kitabın 6. kitabıdır. Kitabın ana odağı Ayetler Kitabı’ndaki ayetleri yorumlamak/açıklamak olsa da din hakkında Ayetler Kitabı’nın dışında kalan bilgiler de verilmektedir. Kitap başlangıçta “Ayetler Kitabı Yorumu” ismiyle yazılıp sonradan halihazırda böyle bir kitap bulunması sebebiyle doğru ve yanlışın karıştırılmaması için “Ayetler Kitabı Açıklaması” ismiyle tamamlanmıştır. Kitabın içerisindeki bilgileri daha iyi anlayabilmeniz için bu kitaptan önce Ayetler Kitabı, Gerçekler Kitabı, İsa Kitabı, Gerçekler Kitabı Yorumu ve Uyanış kitaplarını okumanızı tavsiye ederim.

Kitap içerisindeki bilgilerin bir kısmı direkt olarak Şeytan tarafından verilmiştir geri kalan bilgiler ise onun daha önce verdiği kaynaklardan çıkarılmış ve onun onayı ve kontrolünden geçmiştir. Kitap içerisinde hangi ayetin yorumlandığı belli bir gösterge düzeni ile belirtilir.

(A.K. X: Y) Bu göstergede A.K. yorumlanan kitabın baş harfleri, X; yorumlanan bölüm, Y; ise yorumlanan ayetin sayısıdır.

Eğer (A.K. X: Y, T) tarzında bir gösterge yani iki veya daha fazla ayet arasında virgül kullanılmış ise yorumlanan sadece belirtilen ayetlerdir. Eğer (A.K. X: Y-T) şeklinde bir gösterge bulunuyorsa yorumlanan Y ayeti ve T ayeti dahil bu ayetlerin arasındaki tüm ayetlerdir.

MÜJDE KONUSUNA AÇIKLIK GETİRELİM

27. Şimdi. Bu benim altı katlı kitabımdaki açıklamama göre ki, onda yoktur hiç bir yalan ve eksiklik ve yoktur aldatma, işte bu kitabın bilgisine göre anlamalısınız ne olduğunu annenizin ve ne olduğunu babanızın. Kendi istediği gibi bir insan türünü yeniden yaratamaz mıydı kötü tanrı. Neden uğraştı bu kadar. Hayır. Ne kadar aksini söylerse de o, asla yoktan var edemez ve yaratamaz bir varlığı. Bu onun kendi iddiasıdır. Bu yüzden kullanılmalıdır

elindeki malzemeyi ve şekillendirmelidir onu kendi istediğinde.

(İsa Kitabı, I. Bölüm)

52. Budur içinizdeki gizli kodun bilgisi ve sezgisi. Siz her zaman bildiniz bunu içinizde saklı olarak. Benim bu altı katlı kitabımın, bu bölümü sadece içinizdekini çıkartmaktır açığa ve hep bildiğiniz bilgiyi hatırlatmak ve biraz daha açık anlatmaktır size.

(İsa Kitabı, II. Bölüm)

Altı katlı kitap kavramı ilk olarak, daha doğrusu beş kitap (Bu kitap hariç tüm kitaplar) arasında sadece İsa Kitabı'nda kullanılır. Kullanıldığı ayetlere baktığımızda şunu açıkça görüyoruz: İsa Kitabı'ndan, bu bölüm veya bu kitap diye bahsederek aslında 6 kattan sadece birisinin İsa Kitabı olduğunun, beş kitap daha olduğunun vurgusu yapılır. İsa Kitabı ile birlikte halihazırda beş kitap yayılmıştı fakat nerede bu altıncı kitap? Altıncı kitap ortalıkta olmasa da onunla ilgili belli bilgiler diğer kitaplarda verilmiştir.

Yine kozmik enerji zincirine dönersek. Bunun ismi tabii ki, kozmik enerji zinciri olmayabilir veya benim **bu yorum** için uydurduğum bu isimden daha iyi çevirilmesi mümkündür. Gerken kavramı anlatabilmek için çok daha uygun bir deyim de bulunabilir.

(Gerçekler Kitabı Yorumu, sayfa 34)

Babil, İbranice "Kaos" anlamına gelen sözden türetilmiş bir isimdir. Gerçekler Kitabı'nı ve **bu yorumu** okumamış olan bir kimse için yukardaki ayetler anlamsızdır.

(Gerçekler Kitabı Yorumu, sayfa 48)

Bu yorumun yapılmasına hazırlanırken size sunabilmek için Kuran'daki meleklerden bahseden bütün ayetleri ayırmıştım fakat hem sıkılıp okumayacağınızı, hem de bunların yazılmaya deymeyeceğini düşünerek vaz geçtim. Sayfalar dolusu yazı var. Ama hiç biri meleklerin neden ve nasıl yaratıldığına açıklık getirmiyor.

(Gerçekler Kitabı Yorumu, sayfa 68)

(GK II:4) Bahçe'nin ya da daha doğru bir ifade ile bahçelerin dünya gibi uyandırılacak gezegenlere kurulan enerji alanları olduğunu söyler. Bu bahçeler, istenilen amaca ulaşılmıca kaldırılıyolarlar. Sadece dünyadaki, özel durumdan dolayı kalıcı olmuştur. Gerçekler Kitabı, 1 ve 13. ayetleri arasında Bahçenin vasıflarını ilk bölümdekinden biraz daha açık şekilde anlatır fakat bu bilgiler, **bu yorum kitabının** birinci bölümünde incelendiği için burada ele almıyorum.

(Gerçekler Kitabı Yorumu, sayfa 80)

Şimdi yobazlar gene diyecekler ki, "Kuran'ı bilmiyorsunuz, filan yerdeki, falan kelime Arapça'da Havva anlamına da gelir. Siz meal okuyorsunuz. Anlamak için en hasından Arapça bilmek gerekir." O zaman da şunu söyleyebilirim (**Bu yorumun** bir sürü yerinde dediğim gibi), "Türk Tanrısı Türkçe konuşsun, Ben ne dediğini anlamak için bile yüzelli tane aracıya gerek olan tanrıya neden tapayım? Madem Allah bana hitab etmek istiyordu, Türkçe öğrenseydi. Cennet'te bir dil kursu yaratsaydı da kendisi o kursa gitseydi olmaz mıydı?"

(Gerçekler Kitabı Yorumu, sayfa 157)

Gerçekler Kitabı Yorumu'nu okuyan birisinin rahatlıkla görebileceği üzere; Kahin, kitap boyunca kitaptan bahsederken "bu yorum" ve "bu yorum kitabı" gibi kelime kalıplarına başvuruyor. Elbette bir yorum kitabına "yorum" demesi sıra dışı değil fakat sanki birden çok yorum kitabı varmış gibi "bu yorum" veya "bu yorum kitabı" olarak özellikle vurgu yapması oldukça ilgi çekici; sanki ikinci bir yorum olacağını biliyormuşçasına. Bu kelime kalıpları bir kez kullanılsaydı "Hata olmuştur." diyerek geçebilirdik fakat bu, kitap boyunca yapılan kasıtlı bir vurgudur. Eğer bu cümleleri okuyup "Kahinin zamanında yazılan başka bir yorum olamaz mı veya kahin bir diğer kitabı olan Uyanış'tan bahsetmiş olamaz mı?" diyecek kişiler varsa cevabım şu olur: Uyanış'ın üç kitabımızdan hangisini yorumladığını veya bizim diğer iki kitabımızı yorumlayıp, tam olarak Kahin'in tanımına uyan herhangi bir kitap olup olmadığını söyleyebilir misiniz? Ben söyleyeyim: Uyanış herhangi bir kitabın yorumu değildir, yorum olarak yazılıp Kahin'in tanımına uyan başka bir kitap yoktur.

Gerçek Şeytan ayetleri ise Kur-an'ın her yerinde dolu dolu bulunmaktadır. Bunların hepsini ya da bilebildiğimiz kadarını **sırası geldikçe görecekiz.**

(Uyanış, sayfa 5)

Fakat artık bazı gerçeklerin ortaya çıkmasının da zamanı gelmiştir ve **gene Şeytan'ın vahyi** ile ve aynı zamanda da insanların bilinçlerinin açılmasıyla Kutsal kitaplardaki farklı açılar yavaş yavaş ortaya çıkacaklardır. Bunların hepsini de ele alacak olmakla beraber en önce ve en çok içinde bulunduğumuz ülkenin hakim dini olan Müslüman'lığın ayırımı ile ilgileneceğiz.

(Uyanış, sayfa 7)

Gelecek olan bilgi notlarında üç dindeki Satanist önderler de, o dinlerin kutsal kitaplarındaki Satanist ayetler kadar işlenecek ve tanıtılacaktır.

(Uyanış, sayfa 9)

Kahin'in gelecek olan ikinci yorum kitabı hakkındaki tanımını oldukça basit: Semavi dinlerdeki gizli ayetleri ve temsilcileri tanımlayacaktır, Şeytan'ın vahyi ile olacaktır ve sırası gelince görülecektir. Kahin tarafından geleceğinin bildirilmesinin yanı sıra Şeytan'ın da kendi kitaplarından olan İsa Kitabı'nda, dinini açıklayan altı adet kitabı olacağını belirtmesi, bu kitabın planlanan altı kitaptan birisi olduğunu gözler önüne sermektedir. İşte, bu kitap, Gerçekler Kitabı Yorumu'nda ve Uyanış kitaplarında kasten açıklanmayan birçok bilgiyi açıklamanın yanı sıra Şeytan'ın kitabı olan Ayetler Kitabı'nı da açıklayacaktır, altı katlı kitabı tamamlayacaktır. Bir diğer deyişle: sırası geldi.

I. BÖLÜM

Bazı insanlar Şeytan'ı semavi dinlere özgü bir karakter olarak bilse de Şeytan esasında farklı mitoloji ve kültürlerde görülmüş bir varlıktır, hatta Şeytan'sız mitoloji veya kültür yok denecek kadar azdır bununla birlikte çoğu insanın aklına Şeytan denilince kötülüğün temsilcisi anlamına gelen Şeytan gelir oysaki özellikle eski kültürlerin çoğunda Şeytan'ın kötülükle alakası yoktu. Örneğin Pan, kilise tarafından kötülüğün tanrısı olarak lanse edilse de bu durum esasında asılsızdır. Pan özünde doğanın tanrısı idi. Müziği seven Pan doğa ve müzik ile olan yakınlığı yüzünden fülütlü ve yarı keçi görünümlü olarak tasvir edilirdi. Kimi kaynaklara göre Pan, çobanların tanrısı olarak görülürdü ki bu mantıkla bile doğa ile ilişkilendirilirdi. Bunun gibi birçok örnek vardır ve sadece Şeytan için geçerli değildir bu durum.

Günümüzde birçok insan “Demonlar” kelimesini duymuştur, anlamını sorarsak bize “İblisler” veya “şeytanlar” gibi şeyler söylerler. Demon kelimesi, kilise tarafından değiştirilip kötücül bir anlamda kullanılmaya başlansa da aslında bu kelime Antik Mısır'dan ve Antik Yunan'dan gelir. Mısır'da başta, enerji veya görünmeyen yardımcı güç anlamında kullanılan “Daemon” kelimesi zamanla tanrı anlamında kullanılmaya başlamıştır ki zaten görünmeyen yardımcı güçten kastettikleri de aslında tanrıların etkileriydi. Aynı şekilde Antik Yunan'da ise “İnsanın kaderine yön verecek kadar güçlü ruh veya tanrı” anlamına gelen “Daimon” kelimesi bulunurdu. Daha sonra Demon kelimesi kilise tarafından pagan tanrıları aşağılamak için kullanılmıştır; kilise, Demonları düşmüş melekler, Lucifer'in yandaşları olarak yani yine kötülüğün temsilcileri olarak lanse etmiştir.

Tüm pagan tanrıları kilise için kötülüğün temsilcisidir. Sadece kilise değil, bu semavi dinlerde genel olarak böyledir. Örneğin İslam'da da demonlar geçer. İslam'daki demonlardan önce bir kafa karışıklığına değinmemiz gerekiyor. Kur'an'da İblis ve Şeytan hem melek hem cin olarak lanse ediliyor, bu yüzden kimi insanlar melek mi cin mi diye kafa karışıklığı yaşıyor.

İBLİS VE ŞEYTAN

Her ne kadar çoğu insan İblis ve Şeytan'ı aynı varlık zannetse veya tam tersi olarak algılasa da durum düşünüldüğü gibi değil. Kur'an'da İblis ve şeytanlardan farklı varlıklar olarak bahsedilir. Şeytan, Kur'an'a göre bir türün varlıklarının ismi gibidir. Şeytanlar, insanları manipüle etmeye çalışan ve İblis'e hizmet eden cinlerdir fakat şöyle bir gariplik var: İslamcılar bu İblis'e hizmet eden cinlerin normal cinler olmadığını, farklı bir tür olduğunu söylerler. Bunun sebebi ise şu: İslam'da gözle görülemeyen her varlığa cin denir. Parazit, kat varlıkları, tanrılar, şu ve bu, birkaç istisna hariç hepsine cin denir. Popüler kültür Demonlar kelimesini İblisler olarak çevirerek olayı tersine çevirmiştir, yani şu anki Müslümanların algısına göre, Şeytan özel isimli varlık İblis ise ona hizmet edenlerdir.

İBLİS CİN Mİ MELEK Mİ?

Kur'an'da şeytanlara cin denir; İblis'e ise bazen cin bazen melek denir. Buna dair kesin bir yargı yok çünkü İblis, Kur'an'da o kadar detaylı anlatılmaz. Buna yönelik bazı teoriler var.

Teori 1: İblis aslında bir cin olarak yaratılmıştır fakat daha küçükken melekler tarafından bulunup tıpkı bir melek gibi yetiştirilmiştir. Bu yüzden melek ve cin denir.

Teori 2: İblis, Tanrı'nın en sadık meleğiydi lakin kibre düşüp isyan edince Tanrı onu kovdu ve o an İblis bir cin sayıldı.

Teori 3: İblis, Allah tarafından bilerek özel bir türün atası olarak yaratıldı, bu yüzden ona bazen melek, bazen cin deniyor; o ikisi de değil, ikisinin arası özel bir türün atasıdır.

Teori 4: İblis, bir melek idi ama şu şekilde: Bu görüşe göre bahsi geçen melekler, Cennet'i koruyan bir cin kabilesinin mensuplarıdır ama yine de cin değillerdir, ayrı varlıklardır. İblis de bu meleklerin lideriydi.

Gördüğümüz üzere Kur'an'ın açık bırakması yüzünden insanlar birçok görüş sunuyor. Kur'an'a göre kesin olan şey şu: İlk isyan eden ve Allah ile anlaşılan asıl

şeytan İblis'tir. İblis'in ismi bir zamanlar aynı zamanda Azazil'di. İblis şeytanların komutanıdır. Yani "Şeytan", Hristiyanlıktaki "Demon" kelimesine denk gelirken "İblis", "Lucifer"a denk gelir. Ve kimileri İblis'in kıyametten sonra tekrar melek olacağını savunur.

İŞİN GERÇEĞİ

Bildiğiniz üzere Elohim; bahçedeki anlaşmazlığı İblis'in kibri olarak sunup, İblis'i kendisinden alt bir varlık ve kötülüğün temsilcisi olarak lanse ederek aşağılamaya çalışır. Demonları da aynı şekilde şeytanlar olarak aşağılamaya çalışır. İnsanların "Melekler hani karşı çıkamazdı İblis ve şeytanlar nasıl karşı çıkıyor?" diye sorgulamaması için de İblis aslında ne melek ne cin diye bir kılıf uyduruluyor fakat kılıf düzgünce oturtulamıyor. Her ne olursa olsun, ister melek ister cin ister sokak köpeği, Tanrı'nın bunu önceden bilememesi ve onun yarattığı bir canlının ona bu şekilde baş kaldırabilmesi oldukça mantıksızdır.

İSLAM'DAKİ DEMONLAR

İslam, demonlardan üstü açık bir şekilde bahsetmez. Onun yerine aşağıdaki ayette İblis'in tek olmadığını ve onun gibi birkaç canlı daha olduğunu ima eder. Ayrıca Şeytan ve Tagut gibi varlıklarla demonların varlığını belirtir.

A'raf

Sizi yarattık, sonra size biçim verdik, sonra da meleklerle: «Âdem'e secde edin» dedik; hepsi secde ettiler, yalnız İblis, secde edenlerden olmadı.

(Allah) buyurdu: «Sana emrettiğim zaman, seni secde etmekten alıkoyan nedir?» (İblis): «Ben, dedi, ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın.»

(Allah) buyurdu: «Öyleyse oradan in, orada büyüklük taslamak senin haddin değildir. Çık, çünkü sen aşağılıklardansın.»

(İblis) dedi: «(Bari) bana (insanların) tekrar diriltilecekleri güne kadar süre ver.»

(Allah) buyurdu: «Haydi sen süre verilmişlerdensin.»

Gördüğünüz üzere İblis'e, "Sen süre verilmişlerdensin, aşağılıklardansın." diyerek onun yalnız olmadığını ima eder. Bunun yanı sıra az önce belirttiğim

gibi Tagut ve Şeytan ile ilgili ayetlerde birden çok olduklarını belirtir.

Lucifer, semavi dinlerden önceki mitlerde; ışık saçan, ışık getiren tanrı olarak görülürdü. Sarı saçlı, genç ve çekici bir erkek olarak tasvir edilirdi, beyaz kanatları olduğu söylenirdi. Hristiyanlıkta ise Lucifer, tıpkı İslam'daki İblis gibi bir zamanlar tanrının en sadık meleğiymişken sonradan kibirlenip düşen melek yani demon/şeytan olarak görülür. Demonlar da az önce bahsettiğim üzere İblis'i/Lucifer'i takip eden ve tanrıya karşı gelen düşmüş meleklerdir. Buraya kadar Elohim'in, Şeytan ve diğer tanrıları aşağılama çabası açıkça görülür.

(A.K. 1: 2, 3, 6) Ayetler Kitabı'nın bu ayetlerinde de Şeytan, semavi dinlerin taktığı isimler de dahil, ona yakıştırılan tüm isimleri kabul ettiğini söyler. Lakin burada şuna açıklık getirmek gerekiyor: Şeytan bu isimleri kabul ederek o isimlerin yaptıklarını kabul etmiyor, sadece ismi kabul ediyor. Yani İblis ismini kabul etmesi onun kibirli ve kötü bir melek olduğunu göstermez sadece o ismi kabul ettiğini gösterir veya Loki ismini kabul etmesi onun tanrılara karşı kötü şeyler yapıp duran bir tanrı olduğunu göstermez. Peki Şeytan neden kabul ediyor bu isimleri? Şeytan, Elohim gibi egoist bir tanrı değil, kaprisli veya kibirli değil. Elohim, sadece kendisi için seçilmiş isimleri kabul eder ve bu isimlerin de hepsi onu övmeye yöneliktir. Mesela İslam'daki Esma'ül Hüsna bu olaya örnektir. Esma'ül Hüsna, en güzel isimler anlamına gelip Allah'ın sahip olduğu 99 ismi anlatır. İsimler altta verilmiştir, isteyen göz atabilir.

ALLAH'IN 99 İSMİ

- 1- Allah(C.C.): "Eşi benzeri olmayan, bütün noksan sıfatlardan münezzeh tek ilah, Her biri sonsuz bir hazine olan bütün isimlerini kuşatan özel ismi. İsimlerin sultanı."
- 2- Er-Rahmân: "Dünyada bütün mahlûkata merhamet eden, şefkat gösteren, ihsan eden."
- 3- Er-Rahîm: "Ahirette, müminlere sonsuz ikram, lütuf ve ihsanda bulunan."
- 4- El-Melik: "Mülkün, kainatın sahibi, mülk ve saltanatı devamlı olan."
- 5- El-Kuddûs: "Her noksanlıktan uzak ve her türlü takdise layık olan."
- 6- Es-Selâm: "Her türlü tehlikelerden selamete çıkarıcı."
- 7- El-Mü'min: "Güven veren, emin kılan, koruyan."
- 8- El-Müheymin: "Her şeyi görüp gözeteni."
- 9- El-Azîz: "İzzet sahibi, her şeye galip olan."
- 10- El-Cebbâr: "Azamet ve kudret sahibi. Dilediğini yapan ve yaptıran."

- 11- El-Mütekebbir: "Büyükükte eşi, benzeri olmayan."
- 12- El-Hâlık: "Yaratan, yoktan var eden."
- 13- El-Bâri: "Her Şeyi kusursuz ve uyumlu yaratan."
- 14- El-Musavvir: "Varlıklara Şekil veren."
- 15- El-Gaffâr: "Günahları örten ve çok mağfiret eden."
- 16- El-Kahhâr: "Her Şeye, her istediğini yapacak surette, galip ve hakim olan."
- 17- El-Vehhâb: "Karşılıksız hibeler veren, çok fazla ihsan eden."
- 18- Er-Rezzâk: "Bütün mahlûkatın rızkını veren ve ihtiyacını karşılayan."
- 19- El-Fettâh: "Her türlü müşkülleri açan ve kolaylaştıran, darlıktan kurtaran."
- 20- El-Alîm: "Gizli açık, geçmiş, gelecek, her Şeyi en ince detaylarına kadar bilen."
- 21- El-Kâbîd: "Dilediğine darlık veren, sıkın, daraltın."
- 22- El-Bâsıt: "Dilediğine bolluk veren, açın, genişleten."
- 23- El-Hâfid: "Dereceleri alçaltın"
- 24- Er-Râfi: "Şeref verip yükselten."
- 25- El-Mu'ız: "Dilediğini aziz eden, izzet veren."
- 26- El-Müzil: "Dilediğini zillete düşüren."
- 27- Es-Semi: "Her Şeyi en iyi işiten."
- 28- El-Basîr: "Gizli açık, her Şeyi en iyi gören."
- 29- El-Hakem: "Mutlak hakim, hakkı batıldan ayıran. Hikmetle hükmeden."
- 30- El-Adl: "Mutlak adil, çok adaletli."
- 31- El-Latîf: "Lütuf ve ihsan sahibi olan. Bütün incelikleri bilen."
- 32- El-Habîr: "Olmuş olacak her Şeyden haberdar."
- 33- El-Halîm: "Cezada, acele etmeyen, yumuşak davranan."
- 34- El-Azîm: "Büyükükte benzeri yok. Pek yüce."
- 35- El-Gafûr: "Affi, mağfireti bol."
- 36- Eş-Şekûr: "Az amele, çok sevap veren."
- 37- El-Aliyy: "Yüceler yücesi, çok yüce."
- 38- El-Kebîr: "Büyükükte benzeri yok, pek büyük."
- 39- El-Hafîz: "Her Şeyi koruyucu olan."
- 40- El-Mukît: "Her yaratılmışın rızkını, gıdasını veren, tayin eden."
- 41- El-Hasîb: "Kulların hesabını en iyi gören."
- 42- El-Celîl: "Celal ve azamet sahibi olan."
- 43- El-Kerîm: "Keremi, lütuf ve ihsanı bol, karşılıksız veren, çok ikram eden."

- 44- Er-Rakîb: "Her varlığı, her işi her an görüp, gözeten, kontrolü altında tutan."
- 45- El-Mucîb: "Duaları, istekleri kabul eden".Allahın 99 İsmi Ve Türkçe Anlamları(EsmaÜl Hüsna)
- 46- El-Vâsi: "Rahmet, kudret ve ilmi ile her şeyi ihata eden"
- 47- El-Hakîm: "Her işi hikmetli, her şeyi hikmetle yaratan."
- 48- El-Vedûd: "Kullarını en fazla seven, sevmeye en layık olan."
- 49- El-Mecîd: "Her türlü övgüye layık bulunan."
- 50- El-Bâis: "Ölüleri diriltten."
- 51- Eş-Şehîd: "Her zaman her yerde hazır ve nazır olan."
- 52- El-Hakk: "Varlığı hiç değişmeden duran. Var olan, hakkı ortaya çıkararak."
- 53- El-Vekîl: "Kendisine tevekkül edenlerin işlerini en iyi neticeye ulaştıran."
- 54- El-Kaviyy: "Kudreti en üstün ve hiç azalmaz."
- 55- El-Metîn: "Kuvvet ve kudret kaynağı, pek güçlü."
- 56- El-Veliyy: "İnananların dostu, onları sevip yardım eden."
- 57- El-Hamîd: "Her türlü hamd ve senaya layık olan."
- 58- El-Muhsî: "Yarattığı ve yaratacağı bütün varlıkların sayısını bilen."
- 59- El-Mübdi: "Maddesiz, örneksiz yaratan."
- 60- El-Muîd: "Yarattıklarını yok edip, sonra tekrar diriltecek olan."
- 61- El-Muhyî: "İhya eden, diriltten, can veren."
- 62- El-Mümît: "Her canlıya ölümü tattıran."
- 63- El-Hayy: "Ezeli ve ebedi hayat sahibi."
- 64- El-Kayyûm: "Varlıkları diri tutan, zatı ile kaim olan."
- 65- El-Vâcid: "Kendisinden hiçbir şey gizli kalmayan, istediğini, istediği vakit bulan."
- 66- El-Macîd: "Kadri ve şanı büyük, keremi, ihsanı bol olan."
- 67- El-Vâhid: "Zat, sıfat ve fiillerinde benzeri ve ortağı olmayan, tek olan."
- 68- Es-Samed: "Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, herkesin muhtaç olduğu."
- 69- El-Kâdir: "Dilediğini dilediği gibi yaratmaya muktedir olan."
- 70- El-Muktedir: "Dilediği gibi tasarruf eden, her şeyi kolayca yaratan kudret sahibi."
- 71- El-Mukaddim: "Dilediğini, öne alan, yükselten."
- 72- El-Muahhir: "Dilediğini sona alan, erteleyen, alçaltan."
- 73- El-Evvel: "Ezeli olan, varlığının başlangıcı olmayan."
- 74- El-Âhir: "Ebedi olan, varlığının sonu olmayan."
- 75- El-Zâhir: "Varlığı açık, aşikar olan, kesin delillerle bilinen. "

- 76- El-Bâtın: "Akılların idrak edemeyeceği, yüceliği gizli olan. "
- 77- El-Vâlî: "Bütün kainatı idare eden."
- 78- El-Müteâlî: "Son derece yüce olan."
- 79- El-Berr: "İyilik ve ihsanı bol, iyilik ve ihsan kaynağı."
- 80- Et-Tevvâb: "Tevbeleri kabul edip, günahları bağışlayan."
- 81- El-Müntekim: "Zalimlerin cezasını veren, intikam alan."
- 82- El-Afüvv: "Affı çok olan, günahları affetmeyi seven."
- 83- Er-Raûf: "Çok merhametli, pek şefkatli."
- 84- Mâlik-ül Mülk: "Mülkün, her varlığın sahibi."
- 85- Zül-Celâli vel ikrâm: "Celal, azamet ve pek büyük ikram sahibi."
- 86- El-Muksit: "Her işi birbirine uygun yapan."
- 87- El-Câmi: "Mahşerde her mahlukatı bir araya toplayan."
- 88- El-Ganiyy: "Her türlü zenginlik sahibi, ihtiyacı olmayan."
- 89- El-Mugnî: "Müstağni kılan. ihtiyaç gideren, zengin eden."
- 90- El-Mâni: "Dilemediği şeye mani olan, engelleyen."
- 91- Ed-Dârr: "Elem, zarar verenleri yaratan."
- 92- En-Nâfi: "Fayda veren şeyleri yaratan."
- 93- En-Nûr: "Alemleri nurlandıran, dilediğine nur veren."
- 94- El-Hâdî: "Hidayet veren."
- 95- El-Bedî: "Eşi ve benzeri olmayan güzellik sahibi, eşsiz yaratan."
- 96- El-Bâkî: "Varlığının sonu olmayan, ebedi olan."
- 97- El-Vâris: "Her şeyin asıl sahibi olan."
- 98- Er-Reşîd: "İrşada muhtaç olmayan, doğru yolu gösteren. "
- 99- Es-Sabûr: "Ceza vermede acele etmeyen."

Gördüğümüz üzere Elohim kendisine 99 isim daha taktırıyor, bu isimlerin tamamı onu övmeye yönelik ve bu isimlere bakınca aklıma şu geliyor: Sanki Elohim, Şeytan'ın birçok isimle tanınmasını, birçok niteliği olmasını kıskanmış da kendisine de zorla isim taktırmış gibi. Aslında çok isime sahip olma meselesini çalmasının yanı sıra bu isimlerin birçoğunun da çalıntı olması durumu komikleştiriyor ki bunu ilk defa İslam'da yapmış değil fakat bu konuya daha sonra değineceğim. Buna karşılık Şeytan ise şu düşüncedir: "Ben koskoca tanrıyım, birkaç insancığın taktığı isimler neden beni üzsün, benim şanıma yüceltir bunlar, ben tanrıyım, ne olduğum belli, neden yüceltilme gereksinimi duyayım zira ben zaten yüceyim." fakat Elohim ise tam tersi bir tutumla ve kibirle: "Ben koskoca tanrıyım, yüceltilmeliyim sürekli." gibi bir düşünceye sahiptir. Aslında Elohim'in durumu **ego** değil kibirdir açık açık. Başkalarını aşağılamak, kendini en iyi ve en yüce görmek, ilgi delisi olmak ve yüceltilmeye sürekli ihtiyaç duymak, kibirdir. **Ego** kibrin daha altı ve zararsız olanıdır.

Allah isminin nereden gelmiş olabileceği Uyanış kitabında geçer, benim asıl değinmek istediğim nokta şu: neden “Elohim” ismini kullanıyorum?

ELOHİM

Elohim’in şimdiye kadar birkaç ismi oldu. Esmâ’ül Hüsna harici söylüyorum bunu. Tabii ki Şeytan kadar fazla değil lakin kendi dinlerinde birkaç isim aldı ve kişiliği her ismiyle birlikte değişti.

Öncelikle neden Allah, Rab gibi isimleri değil de Elohim ismini kullandığımı açıklayayım. Üç semavi dinin ortak noktası şu: Üçü de Tevrat’ın Allah/ YHVH/ RAB/ Eloha/ Elohim tarafından indirildiğine inanır. İslam, Tevrat’ın değiştirilmiş olduğuna inansa da Tanrı’dan geldiği gerçeğini reddetmez. Yani üç dinin de kabul ettiği ve Elohim’in en eski, en kapsamlı olan kitabı Tevrat’tır. Çünkü yaratılış gibi birçok şeye ilk değinen kitap (Elohim’in) Tevrat’tır. Bu yüzden Bülent Kısa da kitaplarında Tevrat’ı bol bol inceler. Tevrat’ta, Elohim’e birçok isim takılır fakat Elohim ismi hem onun ismi hem de bir saygı kelimesi olarak kullanılır.

Kelime olarak incelersek, El güç demek, Eloha güçlü olan, Elohim ise çoğul anlamda güçlü olan demektir. Elohim’in üç kitapta farklı birisi gibi davranması onu bir nevi çoğullaştırıyor gözümde fakat çoğul değil ve bu kelimenin Tevrat’ta hem isim olarak hem sıfat olarak bol bol geçmesi ve ismin anlamının da Elohim’in imajını yansıtması sebebiyle Elohim’i kullanıyorum. Ayrıca Elohim’in birçok tanrıyı emerek onların enerjisine sahip olması da gözümde çoğullaştıran etkenlerden birisidir fakat isteyen istediği ismini kullanır: ister Allah, ister Rab, ister YHVH isterseniz de Eloha. Peki neden çoğul isim kullanılıyor? Saygı için, sizli konuşma olması için çoğul bahsediyorlardı Elohim’den. Bu kadar teklik takıntısı olan, bir olmak isteyen tanrıdan çoğul bir şekilde bahsetmeleri bana sorarsanız oldukça güzel bir ironi ve benim de Eloha yerine Elohim’i seçmemdeki etkenlerden birisi.

ELOHİM'İN ZAMANLA YAPISI

TEVRAT / ELOHİM

Elohim, Tevrat'ta birçok ayette aslında sonsuz güçte olmadığını belli eder ve Elohim, Tevrat'ta birden çok tanrı olduğunu da belli eder, Tevrat'ta, kendisinden "İsrailoğullarının tanrısı" diye bahseder. Tevrat'taki tanrı; biraz cahil, birçok yalanını oturtamamış ve belli iddialarını destekleyememiştir. Mesela Peygamber denilince aklınıza tamamen temiz insanlar geliyor değil mi? Çünkü Elohim son kitabında bunu bu şekilde lanse etmiştir. Onların temiz olmadığını kahinimiz Uyanış kitabında gösterdi ben de çeşitli yazılarımda bunu daha önce göstermişim fakat burada şu söz konusu: Elohim bunları reddeder ve peygamberlerini tamamen doğru gibi yansıtırđi lakin Tevrat'ta bunu yapmıyor. Tevrat, insanlar tarafından bir tarih kitabı gibi görülüyor ve "Peygamberler de zamanında yaşadılar, onlar da insandı, onlar da günah işlemiş olabilirler." düşüncesi hakim.

2. SAMUEL 11.

1. İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde, Davut kendi subaylarıyla birlikte Yoav'ı ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonlular'ı yenilgiye uğratıp Rabba Kenti'ni kuşatırken, Davut Yerusálim'de kalıyordu.
2. Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi.
3. Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi. Adam, "Kadın Eliam'ın kızı Hititli Uriya'nın karısı Bat-Şeva'dır" dedi.
4. Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut'un yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü. 5. Gebe kalan kadın Davut'a, "Gebe kaldım" diye haber gönderdi.
6. Bunun üzerine Davut Hititli Uriya'yı kendisine göndermesi için Yoav'a haber yolladı. Yoav da Uriya'yı Davut'a gönderdi. 7. Uriya yanına varınca, Davut Yoav'ın, ordunun ve savaşın durumunu sordu. 8. Sonra Uriya'ya, "Evine git, rahatına bak" dedi. Uriya saraydan çıkınca, kral

ardından bir armağan gönderdi.

9. Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayın kapısında uyudu. **10.** Davut Uriya'nın evine gitmediğini öğrenince, ona, “Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?” diye sordu.

11. Uriya, “Sandık da, İsraililer'le Yahudalılar da çardaklarda kalıyor” diye karşılık verdi, “Komutanım Yoav'la efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yiyip içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım.”

12. Bunun üzerine Davut, “Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim” dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yeruşalim'de kaldı. **13.** Davut Uriya'yı çağırdı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamlarıyla birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi.

14. Sabahleyin Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığıyla gönderdi. **15.** Mektupta şöyle yazdı: “Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün.”

16. Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriya'yı yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere yerleştirdi. **17.** Kent halkı çıkıp Yoav'ın askerleriyle savaştı. Davut'un askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı.

18. Yoav savaşla ilgili ayrıntılı haberleri Davut'a iletmek üzere bir ulak gönderdi. **19.** Ulağı şöyle uyardı: “Sen savaşla ilgili ayrıntılı haberleri krala iletmeyi bitirdikten sonra, **20.** kral öfkelenip sana şunu sorabilir: ‘Onlarla savaşmak için kente neden o kadar çok yaklaştınız? Surdan ok atacıklarını bilmiyor muydunuz? **21.** Yerubbeşet oğlu Avimelek'i kim öldürdü? Teves'te surun üstünden bir kadın üzerine bir değirmen üst taşını atıp onu öldürmedi mi? Öyleyse niçin sura o kadar çok yaklaştınız?’ O zaman, ‘Kulun Hititli Uriya da öldü’ dersin.”

22. Ulak yola koyuldu. Davut'un yanına varınca, Yoav'ın kendisine söylediklerinin tümünü ona ilette. **23.** “Adamlar bizden üstün çıktılar” dedi, “Kentten çıkıp bizimle kırdaki savaştılar. Ama onları kent kapısına kadar geri püskürttük. **24.** Bunun üzerine okçular adamlarına surdan ok

attılar. Kralın adamlarından bazıları öldü; kulun Hititli Uriya da öldü.”

25. Davut ulağa şöyle dedi: “Yoav'a de ki, ‘Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin öleceği belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir edin!’ Bu sözlerle onu yüreklendir.”

26. Uriya'nın karısı, kocasının öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu. **27.** Yas süresi geçince, Davut onu sarayına getirtti. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu.

Ancak, Davut'un bu yaptığı RAB'bin hoşuna gitmedi.

Gördüğünüz üzere Davut, bildiği halde evli bir kadınla oluyor; bu hem aldatmak hem de nikahsız birleşme yani zina oluyor, üzerine kadının kocasını bilerek öldürtüyor. Rab bunu beğenmedi diye eklemişler bir de.

MISIR’DAN ÇIKIŞ 2

11. Musa büyüdükten sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlı'nın bir İbrani'yi dövdüğünü gördü. **12.** Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlı'yı öldürüp kuma gizledi. **13.** Ertesi gün gittiğinde, iki İbrani'nin kavga ettiğini gördü. Haksız olana, “Niçin kardeşini dövüyorsun?” diye sordu.

14. Adam, “Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?” diye yanıtladı, “Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?” O zaman Musa korkarak, “Bu iş ortaya çıkmış!” diye düşündü. **15.** Firavun olayı duyunca Musa'yı öldürtmek istedi. Ancak Musa ondan kaçıp Midyan yöresine gitti.

Gördüğünüz üzere Musa da bir katil. Peygamberlerin bu tür davranışlarını Tevrat’ı okuyan birisi rahatlıkla görebilir. Ben bu iki örnek ve Uyanış’taki birçok örneğin yeterli olduğunu düşündüğüm için devam ediyorum. Peygamberler haricinde tanrının tek bir toplumu/ırkı özel görüp diğerlerinden üstün görmesi de saçma ama bu tam Elohim’lik hareket. Şit’in soyunu sevmesi ve tamamen o soydan peygamber seçmesi diğer kitaplarda detaylarıyla anlatıldı.

Peki neden değişti bu zamanla? Tevrat’ta Elohim, şunu vurgulamak istemişti: “Onlar da sizler gibi normal insanlar, onlar da hatalar yaptılar ama onlar şu an en

önemli kullarım, siz de olabilirsiniz.” fakat zamanla, örnek alınacak ve tanrıya en yakın insanların böyle olması kötü bir etki yarattı. Elohim sonrasında bu imajı da değiştirdi. Peygamberlerini asla günah işlemeyen mükemmel kullar olarak gösterdi. İslam’da tüm peygamberlerin ortak özelliği olarak 5 özellik sunulur.

1- Sıdk: Doğruluk demektir. Peygamberler son derece doğru insanlardır. Asla yalan söylemezler. Oldu dedikleri olmuştur, olacak dedikleri zamanı gelince mutlaka olacaktır.

2- Emânet: Güvenilir olmak demektir. Peygamberler her hususta güvenilir kimselerdir, emanete asla hıyanet etmezler.

3- Fetânet: Akıllı ve uyanık olmak demektir. Peygamberler akıllı, uyanık ve yüksek zekâ sahibidirler.

4- İsmet: Günah işlememek demektir. Peygamberler gizli ve açık hiçbir şekilde günah işlemezler.

5- Tebliğ: Bildirmek demektir. Peygamberler Allah’tan aldıkları dinî hükümleri

Her ne kadar böyle iddia edilse de böyle olmadıkları tüm kitaplarında net bir şekilde görülür. Bir diğer konu ise sonsuz güçte olması. Elohim, Tevrat’ta açık açık “Ben sonsuz güçte değilim.” demese de bunu anlattığı belli şeyler vasıtasıyla anlıyoruz.

YARATILIŞ 18

20. Sonra İbrahim'e, “Sodom ve Gomora büyük suçlama altında” dedi, “Günahları çok ağır. **21.** Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu, değil mi göreceğim. Bunları yapıp yapmadıklarını anlayacağım.”

22. Adamlar oradan ayrılıp Sodom'a doğru gittiler. Ama İbrahim RAB'bin huzurunda kaldı . **23.** RAB'be yaklaşarak, “Haksızla birlikte haklıyı da mı yok edeceksin?” diye sordu, **24.** “Kentte elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten yok edecek misin? İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlamayacak mısın? **25.** Senden uzak olsun bu. Haklıyı, haksızı aynı kefeye koyarak haksızın yanında haklıyı da

öldürmek senden uzak olsun. Bütün dünyayı yargılayan adil olmalı.”

26. RAB, “Eğer Sodom'da elli doğru kişi bulursam, onların hatırına bütün kenti bağışlayacağım” diye karşılık verdi.

27. İbrahim, “Ben toz ve külüm, bir hiçim” dedi, “Ama seninle konuşma yürekliliğini göstereceğim. **28.** Kırk beş doğru kişi var diyelim, beş kişi için bütün kenti yok mu edeceksin?”

RAB, “Eğer kentte kırk beş doğru kişi bulursam, orayı yok etmeyeceğim” dedi.

29. İbrahim yine sordu: “Ya kırk kişi bulursan?”

RAB, “O kırk kişinin hatırı için hiçbir şey yapmayacağım” diye yanıtladı.

30. İbrahim, “Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var diyelim?” dedi.

RAB, “Otuz kişi bulursam, kente dokunmayacağım” diye yanıtladı.

31. İbrahim, “Ya Rab, lütfen konuşma yürekliliğimi bağışla” dedi, “Eğer yirmi kişi bulursan?”

RAB, “Yirmi kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim” diye yanıtladı.

32. İbrahim, “Ya Rab, öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım” dedi, “Eğer on kişi bulursan?”

RAB, “On kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim” diye yanıtladı.

33. RAB İbrahim'le konuşmasını bitirince oradan ayrıldı, İbrahim de çadırına döndü.

Öncelikle şu dikkatimizi çekiyor: Elohim sonsuz bilgide olmadığını açık açık belli ediyor. YAR18. 20,21 ayetlerinde görüyoruz ki sonsuz güçte olmayan Elohim, böyle bir şey olduğunu **duyuyor**. Kur'an'da iddia ettiği gibi her şeyi bilmesi söz konusu değil ve bunun üzerine de bu doğru mu değil mi diye melekler gönderiyor, yani öğrenmek için aracı kullanıyor. Elohim, açık açık her şeyi bilmediğini göstermiş oluyor bu hatasıyla. Başta daha az yalan söylemeyi planlamış belli ki ya da kendisini yüceltmek için söylediği yalanlarda bu detayı atlamış.

1. Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. 2. Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. 3. Yedinci günü kutsalı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.

Şimdi size bir örnek vermek istiyorum: İnsan sonsuz güçte değildir fakat onlarca kiloyu kaldırabilecek güçtedir, bu durumda insan için tüy kaldırmak en ufak bir zorluk veya yorgunluk oluşturmaz değil mi? Fakat tüyü kaldıracak kadar gücü olmayan bir varlık için veya tüyü kaldırmaya ancak yetecek gücü olan bir varlık için tüyü kaldırmak zorlayıcı ve yorucudur. Elohim, ayetlerde de görüldüğü üzere, belli ki yoruluyor. Sonsuz güçte olsaydı böyle işler onun için tüy gibi olmalıydı çünkü sonsuz güç küçük veya basit bir şey değil ama Elohim görüldüğü üzere zorlanmış ve yorulmuş, bu yüzden sonsuz güçte olmadığını belli ediyor. Tabii ki yaratma kısmı tamamen yalan fakat bunu şöyle düşünün: Siz birden fazla yalan söylüyorsunuz ve bu yalanları tam olarak düşünmeden söylediğiniz için biri bir diğerini tutmuyor. Elohim sonsuz güçteyim yalanını söylüyor fakat yaratılış yalanını söylerken normal bir tanrıyı böyle şeyler tamamen aşacağı için kendisini kaptırıp yorulduğunu söylüyor.

Şimdi ilginç bir noktaya giriyoruz. Bildiğiniz üzere Elohim, kendisinin tüm insanların tanrısı olduğunu, her şeyin yaratıcısı olduğunu, mutlak ve tek olduğunu iddia ediyor. Fakat Tevrat'ta bunun tam aksini defalarca ima etmesinin yanı sıra bizim dediğimiz gibi olduğunu da açık açık gözler önüne seriyor. Bildiğiniz üzere bizlere göre Elohim yalanlar, bizim tanrılarımız yani Satanizm'in ve Antik Paganizm'in tanrıları ise doğruları söylüyor. Paganizm'in hakim olduğu zamanlarda da aynı tanrılar olsa da kültürel etkenler nedeniyle tanrılar kabileden kabileye biraz farklı tanınabiliyordu ve her topluluk ki bu bir ülkenin kabileleri bile olsa, belli bir tanrıyı kendisine yakın, ana tanrı olarak görüyordu. Bu yakın gördükleri ana tanrı tapınımlarının odağında olurdu ve ritüeller çoğunlukla bu tanrının adına gerçekleştirilirdi. Kimi Antik İskandinavlar çoğu duasında Thor'u üstün görüp ona sığınırken kimisi başka bir tanrıya sığınabiliyordu. Elohim de aslında Yahudilerin tanrısıydı. Elohim, Tevrat'ta kendisini Yahudi ırkının ve bazı ayetlerde peygamberler soyunun tanrısı olarak lanse ediyordu. Yani şöyle bir anlayış vardı, "Şu topluluk şu tanrıları daha yakın görür, şu topluluk şunu, siz de beni göreceksiniz, ben sizlerin tanrısıyım." Bunu ben demiyorum, bunu Elohim ve tarih söylüyor. Semavi dinlerin peygamberlerinin tek bir soydan geldiği bilinen bir gerçek, semavi dinlerin başta tek bir ırktan

çıkıldığı bilinen bir gerçek ve Elohim de ayetlerinde bunu doğruluyor.

YARATILIŞ 17

1. Avram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek, “Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım” dedi, “Benim yolumda yürü, kusursuz ol. 2. Seninle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim, soyunu alabildiğine çoğaltacağım.”

3. Avram yüzüstü yere kapandı. Tanrı, 4. “Seninle yaptığım antlaşma şudur” dedi, “Birçok ulusun babası olacaksın. 5. Artık adın Avram değil, İbrahim olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım. 6. Seni çok verimli kılacağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak.

7. Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım. 8. Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım.”

Elohim, “Senin ve soyunun tanrısı olacağım.” diyor açık açık ve şunu zaten görüyorsunuz: Elohim sonsuz güçte falan değil, bu yüzden medyumunu bir “antlaşma” ile kazanıyor. “Ben sana bunu vereceğim, sen de bana kendini yani ruhunu vereceksin.” Şeytan'a ruh satma olayının aslında semavi dinlerde açık açık gerçekleşmesi komik bir ironi. Elohim, medyumunu o an zorla seçemeyeceğinden dolayı kendisine iş yaptırmak amacıyla, medyumu olması için bir nevi antlaşmayla gönlünü kazanmaya başvuruyor.

YARATILIŞ 24

24. Kız, “Milka'yla Nahor'un oğlu Betuel'in kızıyım” diye karşılık verdi, 25. “Bizde saman ve yem bol, geceyi geçirebileceğiniz yer de var.” 26. Adam eğilip RAB'be tapındı. 27. “Efendim İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun” dedi, “Sevgisini, sadakatini efendimden esirgemedi. Efendimin akrabalarının evine giden yolu bana gösterdi.”

48. Eğilip RAB'be tapındım. Efendimin oğluna kardeşinin torununu almak için bana doğru yolu gösteren efendim İbrahim'in Tanrısı RAB'be

övgüler sundum.

Burada da açıkça gördüğünüz üzere Elohim'den bahsederken “İbrahim’in tanrısı” diyorlar, tıpkı Thor’a Antik İskandinavların tanrısı, Enki’ye Antik Sümerlerin tanrısı der gibi. Bu örnek başka ayetlerde de sürüyor.

YARATILIŞ 32:5. Onlara, “Bakıyorum, babanız bana eskisi gibi davranmıyor” dedi, “Ama babamın Tanrısı benimle birlikte.

YARATILIŞ 32:29. Size kötülük yapacak güçteyim, ama babamın Tanrısı dün gece bana, ‘Dikkatli ol!’ dedi, ‘Yakup'a ne iyi, ne kötü hiçbir şey söyleme.’

YARATILIŞ 32:53.İbrahim'in, Nahor'un ve babalarının Tanrısı aramızda yargıç olsun.”

YARATILIŞ 32:9. Sonra şöyle dua etti: “Ey atam İbrahim'in, babam İshak'ın Tanrısı RAB! Bana, ‘Ülkene, akrabalarının yanına dön, seni başarılı kılacağım’ diye söz verdin.

YARATILIŞ 43:23.Kâhya, “Merak etmeyin” dedi, “Korkmanıza gerek yok. Parayı Tanrınız, babanızın Tanrısı torbalarınıza koydurmuş. Ben paranızı aldım.” Sonra Şimon'u onlara getirdi.

MISIR’DAN ÇIKIŞ 3:6. Ben babamın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım.” Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu.

MISIR’DAN ÇIKIŞ 3:13. Musa şöyle karşılık verdi: “İsrailliler'e gidip, ‘Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi’ dersem, ‘Adı nedir?’ diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?”

MISIR’DAN ÇIKIŞ 3:14. Tanrı, “Ben Ben'im” dedi, “İsrailliler'e de ki, ‘Beni size Ben Ben'im diyen gönderdi.’

MISIR’DAN ÇIKIŞ 3:15.“İsrailliler'e de ki, ‘Beni size atalarınızın

Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı Yahve gönderdi.' Sonsuza dek adım bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle anılacağım.

MISIR'DAN ÇIKIŞ 3:16. Git, İsrail ileri gelenlerini topla, onlara şöyle de: 'Atalarınız İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı Yahve bana görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısır'da size yapılanlarla yakından ilgileniyorum.

MISIR'DAN ÇIKIŞ 4:5.RAB, "Bunu yap ki, ataları İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı RAB'bin sana görüldüğüne inansınlar" dedi.

MISIR'DAN ÇIKIŞ 5:1. Sonra Musa'yla Harun firavuna gidip şöyle dediler: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Halkımı bırak gitsin, çölde bana bayram yapsın.' "

MISIR'DAN ÇIKIŞ 5:3. Musa'yla Harun, "İbraniler'in Tanrısı bizimle görüştü" diye yanıtladılar, "İzin ver, Tanrımız RAB'be kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım. Yoksa bizi salgın hastalık ya da kılıçla cezalandırabilir."

MISIR'DAN ÇIKIŞ 7:16.ve ona de ki, 'Halkımı salıver, çölde bana tapsınlar, demem için İbraniler'in Tanrısı RAB beni sana gönderdi. Ama sen şu ana kadar kulak asmadın.

Ayetlerde de açıkça görüldüğü üzere Elohim basit bir yol izliyor. Önce soyundan yararlanmak için 2. oğulu seçiyor, o işe yaramayınca 3. oğulun soyunu izliyor, birkaç başarısız denemeden sonra (Kitabın ilerleyen bölümlerinde incelenecektir.) zamanı gelince Yahudilere peygamber gönderiyor, daha doğrusu onlardan birisini antlaşmayla peygamberi haline getiriyor ve Yahudilerin ona inanması için onları "Ben sizin tanrınızım." diyerek yüceltiyor. Farkındaysanız sonrasında dininin yayılmasını emrediyor. O zamanlar yeterince kulu olmadığı için peygamberlerini gönderip onları ikna ederek yayıyor dinini fakat sonsuz güçteyim yalanını tam söyleyemiyor. Tabii din fazla Yahudi yüceltici ve çelişkili olduğu için yayılmıyor. Peki bu durumda Elohim ne yapıyor? Tabii ki de hatalarını kapatmak için çalışmaya geçiyor. Yani Tevrat'ta Eloha/Elohim/YHWH/Rab isimlerini kullanan Elohim, belli hatalar yapıyor ve bu hataları düzeltecek yeni bir plan izliyor.

İNCİL / RAB

Tevrat'ta yaptığı hataları tamamen kapatmak için ilk oğullar zamanından beri planladığı planını devreye sokuyor: Babasız bir medyum doğurtmak. İsa, dinleri araştırmış olan birçok insan için aslında sevecen, sempati duyulması bir insandır. İsa ondan önceki peygamberler gibi bencil, kendi çıkarları için tanrısını kullanan, kan düşkünü bir medyum değildi. Tabii ki bu durum Rab'in isteği ile olmadı, Şeytan'ın da yapısını taşıyan ve ona gitgide daha yakın olan İsa, Rab'bin kötü öğretisi yerine Şeytan'ın sevgi dolu öğretisini yayıyordu. Yine de İsa, RAB'in istediklerini de yapmıyor değildi. Yapıyordu yapmasına fakat İsa'nın bu yaptıkları yeterince sıkı ve büyük şeyler olmadığı için İsa'nın yaptıklarından ziyade onun etrafındaki gizli medyumları, Elohim'in planını az çok kurtarıyordu.

Öncelikle RAB şu belirgin hatayı gideriyordu: “Sadece Yahudiler benim gerçek saf kullarım olabilir, insanlığın gerisi asla Yahudiler gibi özel olmayacak.” algısını kaldırıp “Her insan eşit derecede kulumdur.” mantığını getiriyor ki bu yapmak zorunda olduğu bir şeydi. Çünkü ırkçı bir tanrı hem insanlara mantıksız geliyordu hem de “Yahudilerin tanrısı beni asla öyle görmeyecek, neden ona tapayım ki?” diyenler oluyordu. İşte RAB, yeni kitabında önce bu gibi sorunları ortadan kaldırdı.

Bir diğer nokta ise sonsuz güçte olması. Tevrat'ta sonsuz güçteyim dese de olmadığını yanlışlıkla belli eden Elohim, İncil'de böyle bir hataya düşmüyor. İncil'de kendisini insanlara sonsuz yaşam verebilecek kadar, sonsuz bilgelik ve güç sahibi, ölüleri diriltebilecek kadar ve her şeyin yaratıcısı olacak kadar güçlü olarak lanse eder ve bunları da açık açık değil belli bir konunun arasında gizlice verir, yani bir ayette durduk yere “RAB sonsuz güçtedir”, denmez, o konunun arasında geçer bu. Direkt olarak söylenmemesinin sebeplerinden birisi aslında İncil'in direkt vahiyler sonucu yazılmamış olmasıdır.

MATTA 19

26.İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

MARKOS 10

27.İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

27.İsa, “İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür” dedi.

RAB, sonsuz güçteyim gibi lafları Tevrat'ta bol bol söylemişti, tek fark İncil'de böyle olmadığını yanlışlıkla belirtmemek için elinden geleni yapmasıdır.

Tevrat'ta kendisini sonsuz güçte ve her insanın tanrısı olarak gösteren Elohim, defalarca tek tanrı benim gibi şeyler de söylerdi. İncil'de bunu delicesine yapmaya ihtiyaç duymadı fakat yine bu konudaki çelişkiyi ortadan kaldırmak için elinden geleni yaptı. Zaten İncil tamamen direkt bir vahiy sonucu yazılmadığı için istese de tüm kitaba bu tür cümleler serpemezdi, fakat yapabildiğince yaptı bunu. Tevrat'ta şu tür ayetler ile tek, en güçlü ve mutlak tanrı olduğunu söyledi defalarca kez:

EYÜP 12:13 “Bilgelik ve güç Tanrı'ya özgüdür,

YEŞAYA 45:24 ‘Doğruluk ve güç yalnız RAB'dedir’,

DANIEL 2:20 Bilgelik ve güç O'na özgüdür.

YEŞAYA 43:10 Benden önce bir tanrı olmadı,

YEŞAYA 44:6 Benden başka Tanrı yoktur.

YEŞAYA 44:8 Benden başka Tanrı var mı?

YEŞAYA 45:5 Benden başka Tanrı yok.

YEŞAYA 45:14 Başkası, başka Tanrı yok.’ ”

YEŞAYA 45:21 Benden başka Tanrı yok, adil Tanrı ve Kurtarıcı benim.

YEŞAYA 45:22 Çünkü Tanrı benim, başkası yok.

YEŞAYA 46:9 Çünkü Tanrı benim, başkası yok.

YEŞAYA 64:4 Etkin olan tek Tanrı sensin;

YEREMYA 2:11 –Ki onlar zaten tanrı değildirler–

YEREMYA 5:14 Bu yüzden, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki,

YEREMYA 10:10 Ama gerçek Tanrı RAB'dir.

YEREMYA 23:23 Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım?

YEREMYA 23:23 Uzaktaki Tanrı da değil miyim?” diyor RAB,

Tevrat'ta sürekli bunları vurgulaması şunu gösteriyor: “Başka tanrılar da var fakat bunu gizlemek için elimden geleni yapmalıyım.” Bu tamamen telaşla hareket etmek gibi bir şey. Örneğin bir kişi sevgilisini aldattığı zaman bu suçluluk ve yalan psikolojisi ile sevgilisine daha iyi davranmaya başlar, sebepsiz yere hediyeler alır vesaire fakat en ufak konuda, aldatmayla alakası olsun olmasın, hemen kendisini savunmaya geçer: “Ben seni aldatmadım, aldatmam!” Elohim'in bu durumu da tamamen böyledir. Sonsuz güç gibi hatalarını ayet arasına cümle serpererek kapatmış olsa da ırkçılık hatası hala çözülmemişti.

ROMALILAR 2

5.İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. **6.**Tanrı “herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir.” **7.**Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek. **8.**Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak. **9-10.**Kötülük eden herkese –önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese – yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– yücelik, saygınlık, esenlik verecektir. **11.**Çünkü Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz.

ROMALILAR 3

1.Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir? **2.**Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir. **3.**Peki, kimi Yahudiler güvenilirmez çıkmışsa ne olur? Onların güvenilirmezliği Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldırır mı? **4.**Kesinlikle

hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:

“Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın

Ve yargılandığında davayı kazanasın.”

5.Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı? **6.**Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak? **7.**Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum? **8.**Bazılarının bizi kötüleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, “Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın” demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir. **9.**Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha önce herkesi günahın denetiminde olmakla suçladık. **10.**Yazılmış olduğu gibi:

“Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.

27.Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine. **28.**Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı kanısındayız. **29.**Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır. **30.**Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.

31.Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

Elohim, İncil ile ırkın bir önemi yok, iman eden herkes gözümde eşittir, her insan benimdir imajını getiriyor ve Yahudi üstünlüğünün olmadığını, sadece onlara sözlerini emanet ettiği için böyle bir yanılgı olduğunu söylüyor. Tevrat'taki en büyük hatalardan birisini ROM.2.9-10-11, ROM.3.9-10-29-30 gibi ayetler ile ortadan kaldırıyor ve bu hatayı düzeltmesine yani yalanına kılıf uydurmasına da “yasayı doğrulamak” diyor.

Yine teklik gibi konulara değiniyor birçok ayetinde.

1.KORİNTLİLER 8

4.Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, “Dünyada put bir hiçtir” ve “Birden fazla Tanrı yoktur”. 5-6.Yerde ya da gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da –nitekim pek çok “ilah”, pek çok “rab” vardır– bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz.

Semavi dinlerin kitapları ve kulları pagan inançlarını aşılamak için her zaman o inançlara sahip kimselere “putperestler” demişlerdir. Birçoğunuz din derslerinde şu tür masalları duymuşsunuzdur “Putperestler önce hamurdan put yapıyorlar sonra kendi yaptıkları şeye tapıp onu yiyorlar.” diğer dinleri bu denli yanlış lanse edip anlatmaları “hoşgörü dini” olup olmadıkları konusunda birkaç soru işareti yaratıyor fakat konumuz bu değil.

PUTPERESTLER VE PUTLAR

Antik Paganizm; maji, bilim, sanat ve tanrılar ile iç içeydi. Majinin kaynağı olmalarının yanı sıra çok zekiydiler. Ayetler kitabı'nda bizim majiyi Altın Çağ'da bilim olarak göreceğimiz söylenirken Antik Paganlar zaten majiyi bilim olarak görür ve bilimle iç içe kullanırlardı. Savaşlara giderken ritüeller ve rünlerle kendilerine kudret yüklerlerdi, tanrılar için ritüeller yaparlardı; hastaları bile iyileştirirken majikal şifa ile birlikte fiziksel şifa kullanırlardı. Majiyi bu kadar tanıyan toplulukların enerjileri de tanınması şaşırılacak bir şey değildir. Evet, Antik Paganizm'de putlar vardı fakat yanlış anlaşılan daha doğrusu yanlış lanse edilen şey şu: Onlar bu putlara tapmıyorlardı. Bu putlar tanrılarını simgeleyen heykellerdi, tanrılarına tapmalarını kolaylaştırmak içindi. Nasıl mı?

Bildiğiniz üzere biz tanrıların yapılarına göre onların sevdikleri ve onlara enerji sağlayan eylemlerde bulduğça bu hareketlerimiz o tanrılara enerji sağlar, onlara iyi gelir; aynı şekilde onlar da bize kudretlerinden enerjilerinden verirler. Pagan kabileleri de bu enerji alışverişini daha sağlıklı ve daha güçlü yapmak için mantıklı bir çözüm buldular: Tanrılarını sembolize eden yapılar yapmak. Bu

yapılar, kabaca putlar, şu işe yarıyordu: Etraftaki tüm tanrılara gidecek enerjileri toplayıp, güçlendirip tanrılara iletiyorlardı ve tanrıların enerjisini de aynı şekilde toplayıp tüm kabileye dağıtıyorlardı. Tıpkı bir verici veya sinyal kuvvetlendirici gibi ki bunu tek yapan Paganlar da değil, Elohim'e namaz kılarken yani ona taparken herkes nereye döner, o döndükleri nokta için neler neler yaparlar? Evet, Elohim'in verici/sinyal güçlendiricisi de Kabe ve camileridir. Kendileri de bu mantıkla putperest fakat konumuz bu değil. Pagan tanrılar için de bu heykelleri aynı amaçla yapıyordu. Putların sinyal güçlendirici olması, Kısa'nın kitaplarında da geçer.

Konumuza dönecek olursak, gördüğümüz üzere Elohim, İncil'de yine teklik iddialarını sürdürüyor ve diğer tanrıları daha da aşağılıyor. Sadece teklik ve evrensellik değil, sonsuz güçte olması iddialarını da sürdürüyor.

VAHIY 19

6.Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim.

“Haleluya!” diyorlardı.

“Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız

Egemenlik sürüyor.

7.Sevinelim, coşalım!

O'nu yüceltelim!

Bunlar gibi birçok ayet bulunsa da temel mantığını kavramışsınızdır.

İSA ÖNCESİ VE SONRASI İNCİL ÖĞRETİSİ

Şimdi İsa kitabı'ndan bir konuya değinmek istiyorum. İsa kitabı'nda, İsa'nın bizim kahinimiz olduğu için öldürülmesinin ardından Elohim'in gizli kahinleri ile öğretisini değiştirdiği söylenir. Bunları görmemiz için sadece savaş ve insanlara acıma açısından birkaç örnek sunacağım.

Öncelikle gizli medyumların etkisiyle değişmiş bile olsa İncil'deki İsa'ya bakarsak şunu görürüz: İsa gerçekten de Elohim'den uzak birisiydi. İsa herkesi önemseyen, seven, tüm insanlığı kurtarmak isteyen ve tanrısını da iyi bir tanrı zannettiği için onun adına gereken her şeyi yapan, yapmaya hazır birisiydi. İsa, İncil'e göre kendisinden önceki tüm günahların silinmesini sağlayan bir kurtarıcı gibidir. İncil'e göre İsa'nın çarmıha gerilme sebeplerinden birisi kendisinden önceki tüm insanların günahlarını silecek bir "kurban" olmasıdır.

ROMALILAR 3

24.İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla , Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar. **25-26.**Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.

2.KORİNTLİLER 5

16. Bu nedenle, biz artık kimseyi insan ölçülerine göre tanımıyoruz. Mesih'i bu ölçülere göre tanıdıksa da, artık öyle tanımıyoruz. **17.**Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur. **18.**Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırmaya görevini verdi. **19.**Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırmaya sözünü bize emanet etti. **20.**Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. **21.**Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

İBRANİLER 9

27-28.İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmaz olduğu gibi, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

1.PETRUS 3

18. Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi

olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü . Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi. 19 Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu.

İsa bunun yanı sıra öldürülürken onu cezalandıranların affı için bile yalvarıyordu tanrısına.

LUKA 23

32.İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu. **33.**Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler. **34.**İsa, “Baba, onları bağışla” dedi. “Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.” O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler. **35.**Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. Yöneticiler İsa'yla alay ederek, “Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesihi, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın” diyorlardı.

Yani değiştirmeye çalışsalar da şu net bir şekilde kalmış ve biliniyor: İsa hiç tanımadığı veya tanıyamayacağı, belki de çok kötü şeyler yapmış, onun haz etmeyeceği şeyler yapmış olan insanlar dahil gelmiş geçmiş herkesi önemseyip onlar için canını veriyor hiç tereddüt etmeden ve İsa'nın insan sevgisi o derece ki birçok mucize gerçekleştirmesine rağmen ona inanmayıp, o onlar için ölürken hala onunla dalga geçip ona işkence yapan insanların bile iyiliği için yalvarıyor.

Bu, Elohim'in diğer hiçbir medyumunda olmayan bir özellik fakat tıpkı İsa Kitabı'nda anlatıldığı gibi bu öğreti ve mantık sonradan tamamen değişiyor. İsa'nın ölümünden sonra kendisinin İsa ve tanrının elçisi olduğunu söyleyen medyumlar öğretiyi çok daha farklı bir hale getiriyor; Şeytan'ın kahini olan İsa'nın yaydığı güzel ve sevginin öğretisini Elohim'in vahşet öğretisine döndürüyorlar.

ROMALILAR 3

5.Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, nediylim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı?

6.Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak?

7.Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum?

8.Bazılarının bizi kötüleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, “Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın” demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir.

Gördüğünüz üzere İsa'dan sonraki medyumlar, İsa'nın aksine daha acımasızlar. Açık açık tanrı onları cezalandırmakta haklıdır ve biz de iyilik çıkması için kötülük yapmalıyız düşüncesindedir.

Tevrat'ta bir cennet vaadi vardı, insanları ödülle ayartmaya çalışıyordu Elohim fakat bu pek yeterli olmadı, bu yüzden cehennem ve Şeytan üzerine yoğunlaştı. Tevrat'ta, cehennem ve Şeytan'a pek değinilmez fakat İncil'de, insanları korkutmak için bu ikisi bol bol kullanılır. Kilise artık Elohim ismi ile değil Şeytan ismiyle korkutuyordu insanları, bu öyle bir derecedeydi ki bir dönem “Madem Şeytan RAB'den daha korkulası bir şey, madem Şeytan da o kadar güçlü, biz Şeytan'a tapalım.” diyenler bile olmuştu. Kilise'nin oluşturduğu o korkunç, kötülüğün meleği, işkenceci Şeytan hem kilisenin en iyi dostu hem en büyük düşmanı olmuştu ve kilisenin baskıcı yapısı yüzünden antik inanışlara dönen Satanistler ortaya çıkmaya başlamıştı. Tıpkı bizim gibi olan bu Satanistler, Antik Paganizm'in devamı gibiydiler ve mantıkları aynen şuydu, “RAB'in kulları bile bu denli korkuyorsa Şeytan eskilerin dediği gibi gerçek bir tanrıdır.” ki bu zaten gerçek fakat Elohim açısından büyük bir hata ve olmaması gereken bir şey. Bu yüzden bu sorunu da düzeltmesi gerekiyordu.

Tek sorun bu değildi. Elohim, İncil'de belli konuları, yasakları pek belli etmez ve belli isteklerini de farklı yöntemler ile verirdi. Örneğin cinsellik, İncil'de açık açık “sevişip durmayın” yazmaz fakat Elohim rahip ve rahibelerine bekaret yeminleri ettirir. Modern zamanlara kadar, ruhban sınıfı hem bir öğretmen hem bir doktor hem bir yönetici gibiydi, halkın en üst noktası ve her insanın örnek aldığı kimselerdi. İnsanların bilinçaltına tabii ki cinsellikten uzak durduklarını görünce şu işledi: “Ruhban sınıfı, yani herkesin örnek aldığı sınıf bundan uzak durmak için yemin ediyorsa, cinsellik kötü/kirli bir şeydir.” Bu sayede azaltıyordu. Savaş konusunda da Elohim hem etki alanı sayesinde hem az sayıda olan Paganların ve diğerlerinin cezalandırılması ayetleriyle hem de din adamları ile teşvik ediyordu. Fakat bu tür ufak oyunlar yetersiz kalabiliyordu ve etki alanı güçlenince daha da kuvvetli bir şey yapması gerekti.

KUR'AN-I KERİM / ALLAH

Tevrat'ta her şeyi bilmeyen, aksine çoğu şeyi meleklerinin iletmesiyle öğrenen, sonsuz güçte olmayan, daha kendi meleklerine laf geçiremeyen çelişkili tanrı modelini ve anlatılarını son kez düzeltmek ve tamamen istediği hale getirmek isteyen Elohim, son bir kitap ve bir medyum daha gönderdi.

İncil; İsa yüzünden beklemediği bir şekildeydi. Ölüm ve katliamın tanrısı Elohim istemeyerek, sevginin ve iyiliğin öğretisini yaydı sonrasında bunu elinden geldiğince değiştirmeye çalıştı fakat bu yetmedi. İncil, son haliyle bile yeterince kısıtlayıcı ve yeterince vahşete iten bir öğreti sunmuyordu, dediğimiz gibi birçok şey gizlice halka bilinçaltıyla aşılansa da çoğu insan bunları umursamayıp yine cinselliğini yaşayabiliyordu veya haçlı seferleri de yavaş yavaş ihtiyaç olmamasından dolayı yavaşlayabiliyordu. Bu ve bunun gibi birçok şey vardı, dahası hala birkaç çelişki bulunmaktaydı. Elohim yine Yahudilerden olan birisini medyumunu yani peygamberi olarak seçti. Kur'an-ı Kerim'de bu peygamber, peygamberlerin neredeyse en iyisi, en hayırlısı gibi bir konumdaydı; son, en önemli ve en doğru peygamber. Bu peygamber (Kur'an'a göre) beyaz yalan bile söylemeyen, en ufak hatası olmayan, hayatı boyunca bir günah bile işlememiş birisiydi. Bunun ne kadar yanlış olduğunu, kendi kitabında bile ne kadar kötülük dolu olduğunu anlatmama gerek yok, çünkü zaten bunun üzerine belli yazılar var. Kur'an, sadece son peygamber için değil ondan önceki peygamberler için de hatasız, günahsız, mükemmel insan modeli oldukları anlayışını bolca vurguluyordu. Yani Tevrat'ta onlar da sizin gibi birer insan diyerek hata yapabileceğini söyleyip bunları gösterirken, Kur'an'da onlar sizin örnek alacağınız insanlar ve bu örnek insanlar hayatları boyunca en ufak bir hata bile yapmadılar mantığına geçildi.

İncil'in yazıya geçirilişi bildiğiniz üzere biraz karışık oldu, yani direkt olarak tanrının sözleri değil de İsa'nın yaşadıklarına tanıklık eden öğrencilerinin yazıtları, sonradan gelen elçinin sözleri ve birkaç vahiye yer verilmişti. Çok dağınık olan İncil toplantılarla istenen şekilde toplandı fakat bu toplanmada bazı şeyler o an veya sonradan Elohim'in hoşuna gitmemiş ki Kur'an'da bunu değiştirmek istemiş. Örneğin İsa, hem Elohim'in oğlu hem de bir tanrı olarak görülüyordu yani Hristiyanlığa göre İsa, Rab ve kutsal ruh üçlüsü tek ve mutlak bir tanrıyı oluşturuyordu fakat bu Elohim'in bir olma ve güç aşkına ters bir durum, bu yüzden bu olay yeni kitabında değiştiriliyor ve bu yeni kitapta İsa'yı sadece kıymetli bir peygamber olarak gösteriyor; kendisini ise tek ve mutlak

tanrı olarak.

BAKARA

116. O zalimler, «Allah kendisine çocuk edindi.» dediler. Hâşâ, O sübhândır. Doğrusu, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hepsî O'na boyun eğmiştir.

163. Her halde hepinizin ilâhı, bir tek ilâhtır. Ondan başka bir ilâh yoktur. O Rahmân ve Rahîm'dir.

Âl-i İmrân

2. Allah, kendisinden başka tanrı olmayan, hayy ve kayyûmdur.

6. Sizi, rahimlerde dilediği gibi şekillendiren O'dur. Kendisinden başka tanrı olmayan, şan, şeref ve hikmet sahibi olan O'dur.

En'âm

100. Onlar, Allah'a cinlerden de ortak koştular. Halbuki onları yaratan O'dur. Bilgileri olmadan O'na oğullar, kızlar uydurdular. O'nun şânı onların uydurdukları sıfatlardan münezze ve yücedir.

Elohim'in tek olduğunu veya en güçlü olduğunu belirttiği ayetler sadece bunlar değil, Kur'an okuyan birisi her elli ayetten en az beş tanesinin onu övmek üzere olduğunu görebilir. Bu ayetlerde dikkat çekmek istediğim nokta şu: Elohim, İncil'deki algının aksine, "Benim çocuğum falan yok ve ben tek tanrıyım, 1.1.1 diye bir şey yok." diyor. Bir olma takıntısı burada da açık olarak görülüyor. Tevrat ve İncil'de açık açık yapmadığı çoğu şeyi direkt olarak yapıyor Kur'an-ı Kerim'de. Örneğin alttan alttan en güçlü ve tekim demiyor, bunu demek için onlarca açık ayet kullanıyor. Yasaklarını da direkt olarak söylüyor. Kadını ezmeyi direkt olarak yapıyor. Bunlara dair sadece birkaç ayet sunacağım, çünkü hepsini sunacak olsak tüm kitabı buraya koymak gerekir.

Bakara

223. Kadınlarınız, sizin için bir tarladır. O halde tarlanıza dilediğiniz gibi varın ve kendiniz için ileriye hazırlık yapın. Allah'tan korkun ve bilin ki siz mutlaka O'nun huzuruna varacaksınız. Ey Muhammed, müminleri müjdele!

191. Onları nerede yakalarsanız öldürün ve sizi çıkardıkları yerden onları çıkarın. O fitne, öldürmeden daha şiddetlidir. Yalnız Mescid-i Haram'da onlar sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Eğer onlar size karşı savaş açarlarsa siz de onları öldürün. İşte kâfirlerin cezası böyledir.

Nisa

34. Erkekler, kadın üzerine idareci ve hakimdirler. Çünkü Allah birini (cihad, imamet, miras gibi işlerde) diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından (aile fertlerine) harcamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkar olanlar ve Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri kocalarının bulunmadığı zamanlarda da koruyanlardır. Fenalık ve geçimsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince: Önce kendilerine öğüt verin, yataklarından ayrılın. Bunlar da fayda vermezse dövün. Eğer size itaat ederlerse kendilerini incitmeye başka bir bahane aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür.

Maide

35. Ey inananlar, Allah'tan korkun, O'na yaklaşmaya yol arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.

Tevbe

41. Ey müminler! İster hafif techizatla, ister ağırlıklı olarak seferber olun ve mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz böylesi sizin için daha hayırlıdır.

73. Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla savaş. Onlara karşı katı ol. Onların varacakları yer cehennemdir ve orası ne kötü bir yerdir.

Ayetler ortada. Tevrat'taki ırkçılık sorununu çözen Elohim, İncil'deki tanrı meselesini çözüyor ve sevginin öğretisini beğenmeyip bunu iyice kan ve ölümün dini olarak indiriyor. Bu konuları Kur'an'ı okuyan detaylıca görebilir, tek tek burada değinmeye gerek yok.

KİTAPLARIN OLUŞUM ŞEKLİ

Üstteki başlıkta da biraz biraz değindiğim üzere İncil, direkt olarak tanrının sözlerinden yani vahiylerinden oluşmuyordu. Bu durum tabii ki de işine yaramıyordu, İsa'nın tanrı olması karmaşası bir yana bu durum yüzünden ne Rab kendisini övebiliyordu ne de yasaklarını vurgulayabiliyordu. Bu durum söylemek istediklerini tam olarak söyleyemediği ve tam olarak istemediği öğretinin ortaya çıkmasında oldukça önemli bir faktör.

Muhammed ve Kur'an'da bu hatayı yapmak istemeyen Allah, araya direkt olarak bir melek sokup yeni kitabında doğrudan kendi sözlerine yer verdi. Hata olmaması için kendi büyüklüğü, yasakları ve birçok şeyi direkt olarak vahyetti. Tabii ki bu durumda da araya Şeytan karıştı fakat karışmasına rağmen bu yöntem Elohim'i istediği sonuca daha çok yaklaştırdı. Kur'an, Şeytan'ın etkilerine maruz kalmasına rağmen ve sonradan toplatılıp bazı kısımlarının yakılması ve değiştirilmesine rağmen Elohim'in öğretisine en yakın ve öğretisini neredeyse kusursuz yansıtan kitaptır. Burada şuna açıklık getirmek istiyorum: Melekleri elçi olarak kullanmaya Kur'an zamanından başladı gibi bir anlam çıkarılmamalı zira Elohim, melekleri elçi olarak Tevrat zamanında da kullanıyordu. Hem melek kullanması hem de hata yapmamaya daha çok dikkat etmesi istediği sonuca yaklaştırmıştır.

Fakat burada araya girip bir diğer durumu belirtmek gerekiyor. Kitaplarda başlık başlık bahsettiğim bariz hatalar var ve hatalar sonraki din ve kitapta düzeltiliyor fakat bunların bazıları hata değildir. Bildiğimiz üzere Şeytan, Elohim'in üç kitabına müdahalelerde bulunmuş, farklı ayetler yerleştirmiştir. Örneğin Tevrat'ta başka tanrıların olduğunu imalı bir şekilde belirten ayet sayısının bu denli fazla olmasının sebebi Şeytan'ın etkileridir. Fakat her ne kadar Şeytan'ın etkileri yüzünden bu tür ayetlerin sayısı artsa da bazı yerlerde Elohim'in ağzından kaçırıldığı bariz. Elohim ağzından kaçırmamış, tamamı Şeytan tarafından yerleştirilmiş olsa bile bundan ders alıp diğer dinlerde bu konularda daha çok yalan söylediği açıktır.

Şeytan'ın etkilerine baktığımızda çok taktiksel olduklarını görüyoruz. Örneğin Elohim'in başta Yahudileri savunması onun için bir taktikti, Yahudilerin onu takip etmesini sağlamak içindi ama bu aynı zamanda bir hataydı da. Diğer yandan, başka tanrılar olduğuna dair kısımlara baktığımızda, tamamen olmasa da belli bir kısmı Şeytan'ın etkileriyle var olmuştur.

ŞEYTAN YATIRIMCI BİR TANRI

Şeytan'ın etkilerine baktığımızda hepsi fazlasıyla taktikseldir. Sadece etkileri değil, yaptığı birçok davranış taktikseldir. Hatta bu taktikselliğin birçoğu bir yatırım gibi dersek yanılmış olmayız. Örneğin Tevrat'taki etkilerinin bir kısmı o günler için değil bugünler içindir. O zamanlar Yahudiler veya sonradan Tevrat'a inananlar ayetlerdeki başka tanrılar olduğu iddialarını fark etmemiş, etseler bile bir kılıf bularak önemsememiş olabilirler fakat günümüzde Tevrat'ı tarafsızca inceleyen insanlar benim anlattıklarımı ve daha fazla detayı kolayca fark eder. Semavi dinlerdeki etkilerin birçoğu günümüzü etkileyen türden etkiler olsa da o zamanları etkileyen etkiler de oldukça fazladır. Kur'an'da, örneğin, etkilerin çoğunluğu o zamanı etkiler. Elohim; son kitabında öğretisini tam istediği gibi yapmaya çok yaklaşmıştı; bunaltıcı, ağır, kısıtlayıcı ve kanlı öğretisini neredeyse kendince mükemmelleştirmişti. Şeytan ise o kitaba yaptığı etkilerle bu öğretiyi biraz daha yumuşatmış ve öğretisini darbeleyecek şeyler eklemişti. Bunlar zaten Uyanış kitabında incelendiler fakat diğer kitaplara yaptığı etkiler ve diğer büyük olaylarda yaptığı şeyler çoğunlukla yatırım şeklindedir.

En basitinden ilk oğullar olayı. İlk oğullar olayında Şeytan, Kabil'in Habil'i öldürmesi için gereken teşviki tamamen insanlığın gelecek nesillerini düşünerek yapmıştır. Bu duruma örnek olabilecek bir başka olay ise İsa'dır. İsa kitabını okuyan çoğu insan "İsa madem Şeytan'ın kahini, neden Şeytan onu kurtarmadı?" diye sorar. Tabii ki biraz düşününce cevaba ulaşabiliriz. Eğer ki İsa o an kurtarılsaydı ve kaçsaydı, Elohim'in kulları onu her zaman kovalayacak ve eninde sonunda öldürecek, bu süreçte Elohim de olayı istediğince çarpıtacak veya gizleyecek, bu yüzden İsa olayının birçok önemli etkisi ortadan kalkacaktı. Bu etkiler öyle azımsanacak etkiler değiller. Örneğin İncil öğretisinin daha hafif ve sevecen olması İsa sayesindeydi fakat Elohim bir şekilde tamamen kaldırılsaydı bu etkiyi o zaman İncil daha ağır ve kanlı bir öğretiye sahip olurdu. O an İsa'nın ölümüne izin verilmesi hem İncil'e olan etkilerini kalıcılaştırdı hem de günümüze büyük bir etkisi oldu lakin burada şunu belirtmem gerekiyor: İsa o an kurtarılsaydı tüm etkileri kesinlikle silinirdi demiyorum ancak bu bir ihtimal olurdu. Kesin olan ise şu: Günümüzde İsa'nın çarmıha gerilmesi birçok soru işaretine yol açar. Özellikle de ölürken söylediği cümle. Eğer ki İsa, o an kurtarılsaydı ve sonrasında öldürülseydi bu olayın etkileri olmazdı ve hatta Elohim İsa'yı başka bir zamanda öldürtüp bunu, "Ben oğlumu kurtararak onlara hem bir mucize hem de bir şans daha verdim fakat onlar dinlemediler beni ve mucizemi." diyerek kendisini yine yüceltirdi. Veya "İsa, Şeytan'ı dinleyerek

sizlere kötü şeyler öğretti.” diyerek yeni bir medyumla, İsa’nın getirdiği sevginin öğretisini tamamen ortadan kaldırabilirdi. Olasılıklar bu şekilde uzar gider.

Şeytan kahini olan İsa’ya geleceği bile etkileyecek bir görev vererek bir yatırım yapmıştır diyebiliriz. Bu olaylar Şeytan’ın üç kitapta gözümüze sokulmayan bir özelliğini daha gözler önüne seriyor. Şeytan oldukça taktiksel düşünür. Tabii ki taktiksellik zekaya ve hatta kurnazlığa girebilir ve bu üç özelliği de mitolojilerde geçer fakat üç kitapta açık açık taktikselim dediği ayet sayısı ne kadar?

Elohim büyük bir güce sahip olsa da bodoslama davranarak, aptalca planlar yaparak ve en önemlisi, sadece o anı düşünerek birçok hata yapar. Yahudilerin ona inanmasını sağlamak için Tevrat’ı bu kadar Yahudi yanlısı yapması da buna bir örnektir. Buna karşılık Şeytan ise daha ileri görüşlü davranır, her hareketinin o anı nasıl etkileyeceğini düşündüğü kadar geleceği nasıl etkileyeceğini de düşünür ve buna göre davranır. Aslında Elohim sadece o anı düşünürsek o kadar da aptalca şeyler yapmaz: Örneğin bir medyum ve dinini yayacak kemik bir kitleye ihtiyacı varken Yahudileri hem kulu yapabilmesi hem de özel hissettirerek kalıcı yapması o an için çok zekice olsa da sadece o andan çıkıp geleceği de düşündüğümüzde aptalca bir harekete dönüşür.

MELEKLER

Kitaplar boyunca değişime uğrayan noktalardan bir diğeri ise melekler ve yapıları. Tabii ki tek tek her değişime uğrayan noktaları incelemiyorum fakat melekler ve yapılarının değişimi bence oldukça önemli ve bilinmesi gereken bir nokta.

Müslümanlara melek denilince akıllarında aşağı yukarı bir tasvir beliriyor, bu tasvir şu şekilde: Allah’ın sözünden asla ama asla çıkmayan, asla sorgulamayan, asla kafasına göre iş yapmayan, asla hata yapmayan, kötü şeyler yapmayan, saf, nurdan, ışıl ışıl varlıklar. Tabii ki Kur’an’da bu şekilde lanse edildiler yani Müslümanlar için pek yanlış bir düşünce şekli olmaz fakat İncil ve Tevrat’ta melekler çok daha farklı varlıklar.

Tevrat’taki meleklerle baktığımızda, onların, getir götür işleri yapan ve hata da yapabilen (genelde yapan) varlıklar olduklarını görüyoruz. Örneğin Tevrat’ta Rab’bın her şeyi bilmediğini zaten gördük. Her şeyi bilmeyen Rab, olan biteni

melekler vasıtasıyla öğreniyordu. Mesela Lut kavmi olayında Rab orada neler dönüyor diye öğrenmek için melekler gönderir. Bir diğer konu ise Tevrat'a göre melekler Rab'ın sözünden çıkmayı bırakın kötülükler dahi yapabiliyorlar. Bu verdiğim iki örneği Tevrat'ta açık açık görebiliriz. Bunun yanı sıra meleklerin Rab'den habersiz yeryüzüne inip insanlarla cinsel ilişkiye girdikleri, insanlara büyü öğrettikleri anlatılır. Bu tür hikayeleri elbette duymuşsunuzdur ve üç kitabı okursanız zaten görürsünüz. Şimdi burada bir önemli konuya değinmemiz gerekiyor. Kimileri için Tevrat'ın bir parçası olması gereken, kimileri için de tamamen yalanlarla dolu bir kitaba değineceğiz.

Bu kitap Enok'un kitabı. Enok'un kitabı kısaca Elohim'in peygamberlerinden birisinin (İdris) birçok konuyu detaylıca anlattığı bir kitaptır fakat dediğim gibi bu kitapla ilgili birçok görüş ayrılığı bulunuyor. Bu kitapta önceden söylenen doğru şeyler bile bulunuyor (semavi dinlere göre). Örneğin bu kitapta İsa bir tanrı değil peygamber olarak geçer ve Allah son kitabında bunu doğrular. Ben burada bu kitapta doğru bilgi mi var yanlış bilgi mi var gibi şeyleri tartışmayacağım, sadece kitaptaki bir görüşe değineceğim. Enok'un kitabı düşmüş meleklerle dair birkaç bilgi veriyor. Şimdi önce Tevrat'a göre meleklerin insanlarla cinsel ilişkiye girmesine bakalım.

YARATILIŞ 6

1. Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. 2. İlahi varlıklar insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler. 3. RAB, "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak." 4. İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi. 5. RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte. 6. İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı. 7. "Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım" dedi, "Çünkü onları yarattığıma pişman oldum." 8. Ama Nuh RAB'bin gözünde lütuf buldu.

Gördüğümüz üzere konuya pek derinlemesine girilmiyor ve hemen geçiştiriliyor fakat Enok'un kitabı bu konuya daha çok değiniyor.

7. Bölüm

1. İnsanoğulları çoğalınca, güzel ve alımlı kızları oldu.

2. Melekler, göklerin çocukları onları görüp onlara karşı şehvet hissettiler. Birbirlerine dediler ki: “Gelin insanların arasından kendimize eşler seçelim ve onlardan çocuklarımız olsun.”
3. Sonra liderleri Semyaza onlara dedi ki: “Bunu gerçekten yapmayı kabul etmeyeceğinizden,
4. ve büyük bir günahın cezasını tek başıma çekmek zorunda kalacağımdan korkuyorum.”
5. Onlar da ona dedi ki: “Yemin edelim”
6. “Ne olursa olsun bu plandan vazgeçmeyeceğimize dair karşılıklı [yemin edelim.]”
7. Sonra hep birlikte yemin ettiler ve planı uygulayacaklarına söz verdiler. Toplam iki yüz kişi, Yeret’in zamanında Hermon Dağı’nın zirvesine indiler.
8. O dağa Hermon Dağı demişlerdi, çünkü bu iş için birbirlerine yemin etmiş, vazgeçmemek üzere lanet okumuşlardı.
9. Liderlerinin isimleri şöyleydi: Semyaza, Araklba, Rameel, Kokablel, Tamlel, Ramlel, Danel, Ezeqeel, Baraqiyal, Asael, Armarel, Batarel, Ananel, Zaqiel, Samsapeel, Satarel, Turel, Yomyael, Sariel. İki yüz meleğin liderleri bunlardı.
10. Onlarla birlikte olan diğer tüm meleklerle birlikte kendilerine eşler aldılar. Her biri kendine bir eş seçti ve onlarla birleşmeye, kendilerini onlarla kirletmeye başladılar. Onlara büyüler öğretiler. Onları bitkiler konusunda ustalaştırmak için kök kesmeyi de öğretiler.
11. Sonra kadınlar hamile kaldı ve boyları 135 metre olan devler doğurdu.
12. Sonunda insanlar onları besleyemeyecek hale gelene kadar, bu devler insanların ürettiği her şeyi tüketti.
13. Ve devler yemek için insanlara döndü ve onları yediler. Kuşlara, yabani hayvanlara, sürüngenlere, balıklara karşı günah işlemeye ve sonra birbirlerinin vücutlarını yemeye, hatta kanını içmeye başladılar.
14. Ve dünya bu vicdansızlardan şikâyetçi oldu.

8. Bölüm

1. Azazil insanlara kılıç, bıçak, kalkan ve zırh yapmayı

öğretti. Ayrıca onlara metal işçiliklerini gösterdi: Bilezikler, takılar, boya kullanımı, kaşların güzelleştirilmesi, en değerli ve seçkin taşların kullanımı ve topraktan çıkan maddelerin ve metallerin boyanması.

2. Kötülük arttı. Çok zina işlediler ve yoldan çıktılar.
3. Semyaza büyü yapmayı ve kök kesmeyi,
4. Armaros büyü çözülmesini,
5. Baraqiyael astrolojiyi,6. Kokabel takımyıldızları,
7. Ezeqeel bulut bilgilerini,
8. Araqiel toprak bilgilerini,
9. Shamsiel güneş bilgilerini ve
10. Sariel de Ay'ın hareketlerini öğretti.

Dediğim gibi bu kitabın doğruluğu değil konumuz zira konumuz bu olsaydı tek bir cevaba ulaşırdık: Kitap doğru değil çünkü Enok, Elohim'in peygamberi ve bu bilgileri yine Elohim'e dayanıyor. Asıl değinme sebebimiz şu: Elohim'den aldığı bilgileri biraz daha açıklayarak yaymaya çalışmasının yanı sıra bu çabanın içinde Şeytan'ın etkileri çok büyüktür. Gördüğünüz üzere Enok'a göre Semavi dinlerdeki "Düşmüş Melekler" yani demonlar bu hataları yüzünden meleklikten düşüyorlar ve açıkça gördüğünüz üzere bu melekler Rab'bin hoşuna gitmeyecek şeyler yapabilecek kadar iradeye sahiptiler. Ayetlerde de rahatlıkla anlaşıldığı üzere bu meleklerin öğrettiği şeyler aslında kötü şeyler değil. Astroloji, yıldızlar, alet edevat yapmak, tarım ve maji, bunlar esasında kötü şeyler değil, bunlar Elohim'in olmasını istemediği şeyler. Bu kitabın içinde buna değinme sebebim, alet edevat kullanma, sanat, inşaat, astroloji, zevk, bilim, tarım ve maji gibi konuların gerçekten de bizim tanrılarımızdan yani Demonlarımızdan gelmiş olması ve bunu Elohim ve peygamberinin kötü bir şey gibi yansıtma çabası.

Konumuza dönecek olursak; başta melekler, Elohim'in sözünden çıkan, yer yer kötülükler yapan, iradeli varlıklardı. İncil'de de melekler yeri gelince cezalandıran, yanan kılıçlarla gezen, biraz korkunç ama tanrının sözünden pek çıkmayan varlıklardı. Kur'an'da ise bu tamamen değişiyor ve melekler tamamen iyiliğin temsilcisi haline geliyor ve tahmin edebileceğiniz üzere burada temsil ettikleri iyilik Allah'a kendini adamak. Bu iradesiz varlıklar asla savaşmak gibi şeyler yapmayan, çok masum varlıklar gibi yansıtılsalar da bazen peygamberlere savaşlarda yardım ettiklerinden bahsedilir.

Meleklerin gerçekte nasıl olduğunu Gerçekler Kitabı ve yorumunda okudunuz, bunu biliyorsunuz fakat Elohim'in melekleri neden farklı yansıttığına bakmamız

gerekiyor. Eski kitaplara baktığımızda, Elohim'in sadece ama sadece verdiği görevleri yapması için yarattığı varlıkların, bu tür şeyleri yapması başlı başına bir çelişkiydi ve Elohim'in bu çelişkiyi yaratması da aynen şöyle oluyor: "Ben sorgusuz sualsiz bana itaat edip her dediğimi yapacak kadar güçlü yaratıklar yaratabilirim" imajını vermek için melekleri kullanır ama şöyle bir hataya düşer: Demonları aşağılamak için onların bir zamanlar melek olduğunu (yani kölelik amacıyla yarattığı aşağılık varlıklar) fakat sonradan düşmüş melek olduklarını söyler. Tabii ki bu çelişkiyi fark eden Elohim konuyu son kitabında daha pürüzsüz hale getirmek için İblis ve demonları cin, melek arası bir tür olarak lanse etti.

DÖRT BÜYÜK MELEK

Dört büyük meleğin semavi dinlerin olmazsa olmazlarından birisi olduğunu bilirsiniz. Aslında dört demek yanlış olur çünkü bazı kitaplarda daha fazla, bazılarında daha az olarak lanse edilirler fakat biz Elohim'in son karar kıldığı sayı olan 4 meleği inceleyeceğiz. Zaten daha önce de 4 meleğin hedeflendiği görülebilir. Örneğin Cebrail, İslam öncesi semavi dinlerde ölüm meleği olarak da bilinirdi fakat sonradan Azrail olarak ölüm meleği ayrıldı yani vasıfları bir nevi her zaman istenen belli şeylerdi. Öncelikle Elohim'in son dini ve kararına göre meleklerle kabaca bakalım.

Cebrail : Vahiy meleği.

Mikail : Yağmur, gök gürültüsü gibi doğa olaylarının meleği.

İsrafil : Sur'u üfleyecek melek.

Azrail : Ölüm meleği.

Dört büyük meleğin diğer meleklerden üstün ve daha güçlü olması meselesini zamanında farklı noktalara çekenleri gördüm, "Bunlar Elohim'in emmediği tanrılar olabilir mi?" gibisinden. Cevap hayır. Elohim'in emmediği tanrılar diye bir şey yok ortada. Dört melek esasında sadece yalandan oluşuyor. Aralarında en doğru olan Cebrail ve Mikail'dir. Sebebine detaylı incelemede değineceğiz fakat basit bir mantıkla bu yalanın sebebini anlayabiliriz.

Bu isimlerde melekler muhtemelen olmakla birlikte bir ikisi var olmayabilir de ki bizim açımızdan pek bir önemi yok zira var olsalar da olmasalar da bir yalandan ibaretler. Bu melekler varsa bir istisna hariç tamamen yalanla yansıtılıyorlar. Şimdi, Paganizm'deki tanrılarımıza baktığımızda her tanrıya belli

özellikler yüklendiğini görürüz fakat aralarından bazıları diğerlerine göre daha saygın olabiliyordu. Bu tür tanrılar genellikle gökyüzü olaylarıyla ilgilenen, ölümle, bilgiyle veya kıyametle ilgili olanlar oluyordu. Mesela Thor, tabii ki günümüzde sinema sayesinde daha ünlü oldu fakat öncesinde de Thor biraz daha saygındı ve İskandinav mitolojisinin en güçlü tanrılarında birisiydi. Thor bildiğiniz üzere gök gürültüsü tanrısıydı. Bunun harici başka ünlü bir tanrıya bakalım. İskandinav mitolojisinin belki de en güçlü tanrısı, tanrıların babası Odin. Odin, bilgeliğin tanrısı olarak gösterilirdi. Yunan mitolojisine bakarsak en güçlü tanrı olan Zeus göklerin, şimşeklerin ve gök gürültüsünün tanrısıydı. Hades ise ölümlere hükmeden yeraltı tanrısıydı. Bu tanrıları hepimiz duymuşsunuzdur, kendileri oldukça popülerler. Eskiden de öyleydiler, sonuçta Paganların en saygı duyulan tanrılarında birkaçı bunlar. Elohim Demonlarımızı aşağılamak için onlara cin gibi anlamlar takıp kendisine karşı gelen kötü ve aşağılık yaratıklar olarak lanse etti, bunu zaten biliyoruz. Büyük melekler konusunda ise şunu yaptı:

İnsanların en güçlü gördüğü, en saygın tanrıların vasıflarını büyük meleklerle vererek insanların bilinçaltına şu mesajı verdi: “O zamanların tanrı diye tapılanları ve onların gücüne denk olanlar şu an, benim en sadık işçilerim, kölelerim.” Bu algı, insanlarda Elohim’in tek ve güçlü tanrı olduğu imajını yaratmak için zekice kullanılmıştır.

CEBRAİL

Cebrail kelime anlamı olarak “Tanrı’nın adamı”, “Tanrı’nın kulu”, “Allah’ın kulu”, “Allah’ın kuvveti” ve “Allah’ın güçlü kulu” anlamlarına geldiği iddia edilir. Bu anlamlar Kur’an açısından tam uyar. Yahudi kutsal metinlerinde Cebrail’den “uçarak gelen ve anlayış bahşeden melek” olarak da bahsedilir. Yahudi inanişında Cebrail’in Sodom şehrini ve Asut Kralı Sanherib’in ordularını yerle bir ettiği, Musa peygamberin defninde hazır bulunan meleklerden biri olduğu da kabul edilen inanişlardandır. Yahudiliğin apokratif kitaplarında Cebrail’in, Allah’ın huzurunda bulunan altı melekten biri olduğu, azizlerin dualarını Allah’a iletlediği, kötöleri yok ettiği, şeytanları ateşe attığı, tabii güçleri yönettiği ve birinci kat semaya hükmettiği gibi bilgiler verilmektedir. Yahudi geleneğinde Cebrail, yargıyı temsil eder.

Hristiyan kutsal kitabında, Zekeriya’ya Yahya’nın, Bakire Meryem’e de İsa’nın doğumlarıyla ilgili önemli haberler getiren meleğin Cebrail olduğu kabul edilir. Çoğu Hristiyan, son yargı günü Cebrail’in kutsal boynuz boruyu üfleyeceğine inanır. Cebrail, peygamberlere insan şeklinde görünüp, onlara Allah

katından haber getiren büyük bir melektir. Hristiyan geleneğine göre Cebrail, merhameti temsil eder.

İslam'da ise Cebrail vahiy meleğidir. Oldukça önemli bir melek olan Cebrail, Allah ile peygamberler arası elçilik yapmasıyla bilinir. Hadislerde Cebrail'in peygambere Allah'ın vahyini getiren, Kur'an'ı ve dinin hükümlerini öğreten, kimi zaman insan şeklinde sahabe arasına katılan ve onların dini konularda irşadına katkı sağlayan, Allah ile vasıtasız konuşan ve onun emirlerini meleklerle ve peygamberlere bildiren büyük bir melek olduğu ifade edilir.

MİKAIL

İsminin “Tanrı’ya kim benzer?” ve “Allah’ın kulcağızı” anlamına geldiği iddia edilir. Tevrat'ta elinde kılıçlı bir adam olarak tasvir edildiği ayetler bulunur ve kendisinden “Rabb’ın ordusunun komutanı” olarak bahsedilir. Yahudilere göre Mikail, Allah’a en yakın olan ve İsrailoğullarının koruyucusudur hatta İsrail kavmini korumak için başka kavimlerin melekleriyle savaştığı anlatılır. Düşmüş melek “Samuel” ile savaştığı ve düşman oldukları iddia edilir. Mikail’e yağmur, rüzgar, ateş, gök gürültüsü, şimşek ve dolu gibi Tanrı’nın tabii mucizelerini yönetme yetkisi ve görevi verilmiştir. Yahudi geleneğinde Mikail merhameti temsil eder.

Hristiyanlıkta ise Mikail “Başmelek” olarak geçer ve göklerde bir ejderhayla olan savaşta bulunduğu da anlatılır. Mikail’den tıpkı Yahudilikteki gibi “Kilise’nin Koruyucusu” olarak bahsedilir. Hristiyanlığa göre Mikail Şeytan’ı yenip uçurumdan aşağı atan melektir ve bir elinde kılıç, bir elinde terazi ile tasvir edilir. Katoliklere göre, Hristiyan müminlerin ruhlarını alan, iyi ve kötü ruh olup olmadıklarını tartan ve iyi ruhları cennete taşıyan melek Mikail’dir. Ölüm saati geldiğinde Mikail insanın yanına gelir ve her ruha ölmeden önce kendisini kurtarmak için son bir şans verir. Böylece Şeytan ve onun yardımcılarında sekerattaki kişiyi korur. Mikail, eski metinlerde bildirilen, seçilmiş insanların özel şefi ve kilisenin koruyucusudur. Şeytan’ın ve düşmüş meleklerin en büyük düşmanıdır. Hristiyan geleneğinde Mikail yargıyı temsil eder.

Kur’an’da meleklerin büyüklerinden ve peygamberlerinden sayılan Mikail hakkında pek çok rivayet bulunmaktadır. Müfessirler, Kuran’da Hz. İbrahim’i ve Hz. Lut’u ziyaret ettikleri anlatılan meleklerden birinin Mikail olduğunu söylemişlerdir. Yine Enfal Suresi’nde müjdelenen ve Bedir savaşında mü’minlerin yardımına gelen melek ordusunun

komutanlarından birinin Mikail olduğu rivayet edilmiştir. Hz. Ali'nin bu konuda, "O gün, Cebrail, bin melek ile Peygamber'in sağına, yani Ebu Bekir'in bulunduğu kanada; Mikail de bin melek ile benim bulunduğum sol kanada indiler." dediği nakledilmektedir. Ebu Vakkas, Cebrail ve Mikail'in Uhud Günü, Rasulullah'ın sağında ve solunda, beyaz elbiseli iki adam kıyafetinde bulunarak, onu bütün gçleriyle koruduklarını söylemiştir. Hz. Peygamber'in de "Benim, gök ahalisinden vezirlerim ve koruyucularım Cebrail ve Mikail'dir ... " dediği rivayet edilmektedir. İslam'a göre Mikail yağmur, dolu ve gökyüzü olaylarından sorumludur.

İSRAFİL

Yahudilere göre İsrafil 8 yargı meleğinden birisidir. Enok kitabında İsrafil'in gök büyük ve göz alıcı bir melek olduğunu söyler. İsrafil bir baş melek olarak diğer meleklerle Tanrı'yı anlatır ve yüceltici ilahiler ğretir. İsrafil, seraf meleklerinin en yükseğinde yer alır.

Müslüman araştırmacılarından bazıları yukarıda anlatılanlara itiraz ederler. Günkü onlara göre, Tevrat'ta bahsedilen seraf melek grubu iken, İsrafil ise tek bir melektir. Ayrıca Yahudi ve Hristiyan Angelojilerinde seraf meleklerle ilgili olarak anlatılanlar arasında sıra üflemek gibi bir olaydan bahsedilmemektedir.

İslam'da kıyameti Sur'a üfleyerek başlatacak ve diğer flemeleri de gergleştirecek olan melek olarak geçer. İsrafil'in bunun dışındaki bir görevinin de Levh-i Mahfuz'daki emirleri, hükümleri ve kaderleri, ilgili meleklerle ulaştırmak olduğu söylenmiştir.

AZRAİL

Azrail Yahudilikte tam olarak geçiyor diyemeyiz fakat birgok din araştırmacısı Azrail olduğu düşünülen eşleştirmeler yapmışlardır. Yahudilikte birden gök ölüm meleği olduğu düşünülür, Azrail onlardan birisi mi denince evet diyen de oluyor hayır diyen de.

Hristiyan Angelojisinde lm meleği dendiğinde kötü bir varlık canlanıyor akıllarda, kendisinin Şeytan'a yakın olduğu düşünülüyor, bunların sebebi olarak ise insanın ölüm korkusu sunuluyor.

İslam'da ise Azrail lm meleği olarak geçer, kişinin yaşamına göre ruhunu bedeninden alır ve bazıları yardımcıları olduğunu da iddia ederler.

Şu dikkatinizi çekmiştir: Azrail ve İsrail üç dinde direkt olarak geçmiyor, sonradan din araştırmacıları tarafından eşleştirilerek geçtiği söyleniyor fakat Cebrail ve Mikail üç dinde de geçiyor. Dört meleğin tamamen geçmemesine karşın onların vasıfları geçiyor, örneğin Azrail'in vasfı olan ölüm, İsrail'in kutsal boruyu üflemesi gibi vasıflar halihazırda Cebrail ve Mikail'e dağıtılmış. Azrail ve İsrail'in vasıfları dedik ama daha doğru şekilde; Odin'in bilgelik ve anlayışı, Hades'in ölümlerden sorumlu olması, Zeus/Thor'un gök olaylarıyla olan bağlantısı gibi konular önce Cebrail ve Mikail'e, daha sonradan 4 meleğe dağıtılmış. Buradan şu kolayca anlaşılıyor zaten dağıtılan vasıfların çoğunun yalan olmasının yanı sıra muhtemelen Azrail ve İsrail de tamamen yalanlar.

Fakat Cebrail ve Mikail konusunda iş başka. Gerçekler Kitabı'ndan biliyoruz ki Elohim kendi enerjisinden melekleri neşretti, Cebrail ve Mikail her zaman ön planda tuttuğu meleklerdi. Şimdi Şeytan'ın üç kitabından ve Elohim'in kitaplarından aldığımız doğru bilgilere göre; Elohim, kullarıyla iletişim için araya bir elçi yani melek sokar ve bu her zaman aynı melek oluyor, yani Cebrail'in vahiy meleği olması aslında yalan değil, gerçektir. Mikail konusuna bakacak olursak: Tabii ki gök olaylarıyla bir ilgisi yoktur fakat gerçekten de savaşçı bir melek olabilir. Cebrail ve Mikail'in daha önemli olması ve çok daha fazla ön planda olması ise muhtemelen bununla alakalıdır: Elohim melekleri kendi enerjisinden neşretti bildiğimiz üzere; bu iki meleğin ilk neşredilenlerden olması hatta ilk neşredilen iki melek olması çok kuvvetli bir ihtimaldir, bu yüzden bu ikisine enerjisinden diğer meleklerle oranla daha çok vermiş olma ihtimali yüksektir, diğerlerinden güçlü olan bu iki meleğe daha çok görev vermesi ve poh poh amaçlı kitaplarda ön plana çıkarması da aynı şekilde yüksek ihtimaldir. Poh poh esnasında Demonları aşağılamak için vasıflar vermiş olabileceği de düşünülünce ihtimal neredeyse kesinleşir.

CEHENNEM

KUR'AN'DA CEHENNEM

Cehennem ve oradaki hayat, Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde tasvir edilir: Suçlular cehenneme vardıklarında, cehennem onlara büyük kıvılcımlar saçar (el-Mürselât 77/32-33), uzaktan gözüktüğünde onun kaynaması ve uğultusu işitilir (el-Furkan 25/12). İnkârcılar için bir zindan olan

cehennem (el-İsrâ 17/8), ateşten örtü ve yataklarıyla (el-A'râf 7/40-41), cehennemlikleri her taraftan kuşatan (el-Kehf 18/29), yüzleri dağlayan ve yakan (İbrâhim 14/50; el-Mü'minûn 23/104), deriyi soyup kavuran (el-Meâric 70/16), yüreklere çöken (el-Hümeze 104/7), kızgın ateş dolu bir çukurdur (el-Karia 101/9-11). Yakıtı insanlarla taşlar olan cehennem (et-Tahrîm 66/6), kendisine atılanlardan bıkmayacaktır (Kaf 50/33). İnsanın içine işleyen bir sıcaklık ve kaynar su içinde, serin ve hoş olmayan bir kara dumanın gölgesinde bulunacak cehennemliklerin (el-Vâkıa 56/42-44) derileri, her yanıışında, azabı tatmaları için başka deriler ile değiştirilecektir (en-Nisâ 4/56). Onların yiyeceği zakkum ağacı (es-Sâffât 37/64-66), içecekleri kaynar su ve irindir (el-Vâkıa 56/53-55; en-Nebe' 78/25). Orada serinlik bulamadıkları gibi içecek güzel bir şey de bulamayacaklardır (en-Nebe' 78/24).

Cehenneme girecek kişiler hakkındaki ayetlere bakılırsa şu görülür: Ayetlerin yarısından çoğunda cehenneme girecekler denince, Allah'ı kabul etmeyen, putlara tapan, kafirler gibi insanlardan bahsedilir. Peki hak dini olan İslam'ın kendini reddedenleri lanetleyip onlardan bu kadar korkmak yerine tecavüzcü, hırsız, katil, pedofili gibi insanları odaklanması gerekmez miydi? Yani ortada şöyle bir durum var: Sen dünyanın en hayırlı insanı bile olsan, en temiz, en iyi insanı bile olsan kafirsen sonsuza kadar yanacaksın. Kafiri bırak, diğer kitapları kabul eden birisiysen yani Hristiyan isen, bakınız bu kısma fazladan dikkat çekmek istiyorum, Allah'ın bir önceki kitabına tapan bir insansan bile yanacağını söyleyen ayetler var. Cehennem, İslam'a göre acılarla dolu ve genelde sıcak olarak anlatılan bir yer; yemek olarak dikenli bitkiler, içecek olarak kaynar sular olacak gibi şeylerle anlatılır her zaman.

HRİSTİYANLARDA CEHENNEM

Cennetin varlığına inanan insanların cehennemin varlığına inanan insanlara oranla çok daha yüksek sayıda olması ilginçtir ancak İncil'e göre, cehennem de cennet kadar gerçektir. İncil, cehennemin kötülerin/imanlı olmayan kişilerin öldükten sonra gönderildikleri gerçek bir yer olduğunu çok açık bir şekilde bildirir.

Hepimiz Tanrı'ya karşı günah işledik (Romalıları 3:23). Bu günahın adil cezası ölümdür (Romalıları 6:23). Bütün günahımız nihai olarak Tanrı'ya karşı olduğundan (Mezmur 51:4) ve Tanrı sonsuz bir Varlık olduğundan

günahın cezası olan ölümün de sonsuz olması lazımdır. Cehennem, günahımızdan ötürü hak etmiş olduğumuz sonsuz ölümdür.

Ölen kötülerin cehennemdeki cezası Kutsal Yazılar'da, "sonsuz ateş" (Matta 25:41), "sönmeyen ateş" (Matta 3:12), "utanç ve sonsuz iğrençlik" (Daniel 12:2), "yakan ateşin hiç sönmediği bir yer" (Markos 9:44-49), "azap" ve "ateş" yeri (Luka 16:23-24), "sonsuz dek mahvolma yeri" (2 Selanikliler 1:9), "dumanlarının sonsuz dek tüteceği bir yer" (Vahiy 14:10-11) ve "kötülerin sonsuzlara dek işkence çektiği ateş ve kükürt gölü" olarak tanımlanmıştır.

Doğruların cennetteki mutluluğu hiç bitmediği gibi, kötülerin de cehennemdeki cezası hiç bitmez. İsa'nın Kendisi, cehennemdeki cezanın da cennetteki yaşam kadar sonsuz olacağını bildirir (Matta 25:46). Kötüler, sonsuz dek Tanrı'nın öfkesi ve gazabına tabidirler. Cehennemde olanlar Tanrı'nın kusursuz adaletini kabul edeceklerdir (Mezmur 76:10). Cehennemde olanlar cezalarının adil olduğunu ve bunun sorumlusunun sadece kendileri olduklarını bileceklerdir (Yasa'nın Tekrarı 32:3-5). Evet, cehennem gerçektir. Evet, cehennem sonsuz dek devam edecek ve hiç bitmeyecek olan bir işkence ve ceza yeri olacaktır. İsa aracılığıyla bu sonsuz sondan kurtulabileceğimiz için Tanrı'ya övgüler olsun (Yuhanna 3:16, 18, 36).

Hristiyanlıkta şöyle bir tuhaflık var ki: Hristiyanlar (hepsi değil), Adem ve Havva günah işlediği için tüm insanlığın günahkar olduğuna inanırlar. Bazı Hristiyanlar, "İsa tüm günahları alıp kendisini öldürterek insanları günahkarlıktan arındırmıştır." der ve zaten vaftiz yapılan bireyler de günahlarından arınmış sayılırlar ama yine de şunu derler: Her insan zaten günahkar olduğu için RAB günahlara çok takılmaz, eğer sen Hristiyansan ve günah işlemek için işlemediysen elbette Cennet'e gireceksin.

YAHUDİLERDE CEHENNEM

Yahudilikte, komik gelebilir ama, Tevrat'ın ilk örneklerinde Cehennem diye bir şey yoktu. Tevrat'ta Şeytan da tam olarak geçmez mesela, bu tür meseleler ya sonradan eklenir ya da ruhban sınıfının söyledikleri ile bilinir. İslam'da, hadislerde bir kesinlik yoktur, kimisi kabul eder kimisi etmez, kimisi doğrudur onlara göre, kimisi yanlış; lakin Yahudilerde bu yoktu. Yahudilerde ruhban

sınıfının sözleri Tevrat kadar önemliydi, reddetmek mümkün değildi. Bu yüzden bu şekilde sonradan eklenen birçok şey var. Bazı Yahudiler ise ölenlerin ruhlarının Gehenna'da işkence gördüğünü düşünürdü.

GEHİNNOM

Cehennem semavi dinlerin en büyük yardımcısı olsa da aslında bu çarpıtılmış bir gerçek olmakla birlikte aynı zamanda çalıntıdır. Tıpkı semavi dinlerdeki birçok hikaye gibi. Elohim yalanlarını da çoğunlukla insanlardan çalıp veyahut gerçekleri çarpıtarak kendisine göre anlatır. Cehennem'in aslında Şeytan ve Demonların bahçeden ayrılmasından sonra kurulan, kendileri için bir üs veya merkez görevi gören bir mekan olduğu, Gerçekler Kitabı ve Gerçekler Kitabı Yorumu'nda açıklanmıştır. Fakat Elohim, Cehennem yalanını uydururken yalnızca bu yer altı üssünü çarpıtmadı, aslında kendi geçmişinden bir alıntı yaparak bu yalanı uydurdu. Bu meseleye "Gehinnom Gerçeği" başlığında değineceğim.

Kelimenin İbranice 'Ge ben hinnom' (Hinnom'un oğlu vadisi) terkiibinden zamanla 'ben'in düşmesi ile elde edildiği düşünülmektedir.

Ge: Vadi

Ben: Oğlu

Hinnom: Hinnom

Gehinnom, Kudüs'ün güneybatısında tanrı Molek (İngilizce: Molech) adına çocukların kurban edilerek yakıldığı vadinin adıdır. Molek adı yalnızca M-L-K sessiz harflerinden oluşur ve sesli harfler yalnızca okunuşta söylenir. Bu nedenle bu tanrı Molok (İngilizce: Moloch) olarak da adlandırılır. Baal ile Molek'in aynı tanrının değişik adları olduğu düşünülür. Molek, Arapça'daki söyleniş şekliyle Malik'tir.

Vadinin adı başlangıçta 'Ge Ben Hinnom' iken, sonraları Yunan egemenliği zamanında Yunanca söyleniş şekliyle geena ve Latince, gehenna olmuştur. Ge Ben Hinnom, Ken'anilerin (tanrı) Baal'e kurban edilen çocukları yaktıkları vadinin adıydı.

Yeremya 7: 30-31

'Yahudaogulları gözümde kötü olanı yaptılar', Yehova'nın sözü. 'Adımı

taşıyan evi kirletmek üzere oraya iğrenç putlarını koydular. Oğullarını ve kızlarını ateşte yakmak üzere Hinnomoğlu Vadisindeki Tofet'te yüksek yerler* yaptılar. Ben böyle bir şey emretmedim, yüreğimden bile geçirmedim.'

Yeremya 32: 30-35

'Çünkü İsrailoğulları ve Yahudaoğulları gençliklerinden beri yalnızca gözümde kötü olanı yapan kimselerdir. İsrailoğulları elleriyle yaptıkları putlarla da Beni öfkeliyor.' Yehova'nın sözü. 'Çünkü bu şehir, kurulduğu günden bugüne dek, onu gözümün önünden kaldırayım diye Bende sadece kızgınlık ve öfke yarattı. İsrailoğullarının ve Yahudaoğullarının, kendilerinin, krallarının, yöneticilerinin, kâhinlerinin, peygamberlerinin, Yahuda adamlarının, Yerusâlim'de oturanların Beni öfkeliyor için yaptıkları bütün kötülükler buna neden oldu. Bana durmadan yüzlerini değil, sırtlarını döndüler. Eğitildikleri halde, erkenden harekete geçip onları eğittiğim halde, hiçbiri verdiğim terbiyeye kulak asmadı. Adımla anılan evi kirletmek için iğrenç şeylerini getirip içine koydular. Üstelik oğullarını ve kızlarını Molek'e kurban olarak ateşte yakmak* için Hinnomoğlu Vadisinde Baal'e yüksek yerler yaptılar. Ben böyle bir şey emretmedim; Yahuda'yı günaha sokmak amacıyla bu iğrenç şeyi yaptırmayı yüreğimden bile geçirmedim.'

2. Krallar 23: 10

Kral [Yoşiya], kimse oğlunu veya kızını Molek için ateşte yakmasın diye Hinnomoğulları Vadisindeki Tofet'i tapınma için kullanılamaz duruma getirdi. İsa'nın yaşadığı zamanlarda, çocukların bu vadide Molek'e kurban edilmesi uygulaması çoktan sona ermişti. Bu dönemde Hinnom Vadisi sadece çöplerin dökülerek yakıldığı bir çöplük olarak kullanılıyordu. Ayrıca, hayvan leşleri ile, bir mezara gömülmeye değer görülmeyen bazı suçlular, infaz edildikten sonra bu vadideki çöplüğe atılıyorlardı. Birisinin canlı olarak buraya atılması söz konusu değildi. Hinnom Vadisi, içinde ateş olan bir yer olmaya bir süre daha devam etti. Ancak bundan amaç, sadece biriken çöplerin kükürt atılarak yakılıp ortadan kaldırılmasıydı.

Tevrat'a göre çocukların kurban edildikleri Tanrı'nın adı Molek idi. Bu tanrı isminin de cehennem bekçisi Malik olarak değişim geçirdiği düşünülmektedir.

Bu parça sadece bir örneğini göstermek için ve ilerideki başlığa hazırlık olması içindi, yoksa bazı Pagan kültürlerinde de cehennem farklı açılardan vardı. Elohim, Şeytan'ın sonradan kurduğu “Yeraltı Krallığı”nı Gehinnom ile birleştirerek ortaya korkunç bir masal çıkarmıştır.

Elohim'in bu yalanını şu açıdan düşünmek bana kalırsa mantık sağlar. Cehenneme gidecekler üç kitabında da farklı farklı anlatılıyor ve her halükarda Tavşancık Olayı'nı düşünmemiz gerekiyor.

TAVŞANCIK OLAYI

Tavşancık Olayı tamamen kendi uydurduğum bir senaryo, bu senaryoyu Elohim'in mantığını ilk sorguladığım zamanlar uydurmuştum. Şimdi şunları hayal edin: Bahçeli bir eviniz ve bir tavşanınız var (hayvan kendi isteğinize göre köpek, kedi kuş olabilir, siz neyi seviyorsanız.), tavşancığı her şeyden çok seviyorsunuz çünkü onun doğumunda oradaydınız, bir nevi o meydana gelirken siz de vardınız, daha sonra onun gelişimini, büyümesini siz sağladınız. Tavşancığın evinize tuvaletini yapması sizi sinirlendiriyor. Tuvaleti bir günah olarak düşünelim, sizi bir tanrı ve tavşancığı da bir kul olarak. Allah kitaplarında ben sizi sizin anlayamayacağınız kadar severim ve ben en affedici olanım der. Bu mantıkla siz ne kadar severseniz sevin Elohim, insanları sizden kat ve kat daha çok seviyor. Siz tavşancığınız tuvaletini yaptı diye ona işkence yapabilir miydiniz? Ne kadar kızarsanız kızın onun hata yapabilecek bir canlı olduğunu biliyorsunuz. Hadi diyelim ki hata değil bilerek yaptı, siz yine bu durumda ona işkence yapabilir miydiniz? Bunu geçelim ve senaryoya devam edelim. Bir gün arkadaşınız geldi, tavşancık arkadaşınıza yanaştı, ona kendisini sevdirdi. Peki bu durumda ona işkence yapar mıydınız? Bu açıdan bakınca Elohim aslında kendisinin insafsızlığını gösteriyor ama aynı zamanda bir çelişki olduğu da gözler önünde. Tabii ki senaryo direkt olarak durumu yansıtmasa da Elohim'in, sevgi ve affedicilik konusunda yalan söylediğini gözler önüne seriyor.

ELOHİM NEDEN CEHENNEME İHTİYAÇ DUYDU?

Öncelikle, diyelim ki, siz bir tanrısınız ve bulunduğunuz alemdeki tüm tanrıları alt edip sadece kendinize tapılmasını istiyorsunuz. Tabii ki bunu kanla yayarak yapabilirsiniz ama bunun için önce kanla yayacak kullar lazım size. İşte

bu durumda neredeyse tüm dünyada hakim Pagan dinlerinden daha cazip bir şeyler sunmanız gerekiyor. Sadece “Ben tek ve doğru tanrıyım.” demek yetmiyor, diğer tanrıları aşağılıyorsunuz. Tabii bu etkili ama yeterli değil. Bu sefer cennet sunuyorsunuz onlara, aklınıza gelemeyecek kadar güzel şeylerin olduğu, ama bu durumda insanlar ölmeyi beklemek yerine bu hayatı cennet gibi yaşamayı daha cazip buluyor ve en sonunda onları bu fikirden de uzaklaştıracak bir şey sunuyorsunuz. “Sevgili kullarım, başka bir tanrıya tapmayı bana taparsanız, emirlerime uyarmanız mücevher, çocuk ve kadın dolu bir yerde sonsuza kadar yaşayacaksınız ki açıkçası biraz sıkıcı. Eğer başka bir tanrıya taparsanız sonsuza kadar işkence edilecek size, eğer emirlerime uymazsanız işkence, eğer bu hayatta zevk almak isterseniz işkence, bir de sizi cehenneme çekmeye çalışan canlılar var ki bu canlıların başını Hristiyanlık dinimde yanlışlıkla kendimle denk hale getirmiştik ama şimdi düzelteyim, bu canlıyı ben yarattım fakat bana kafa tutabiliyor ama korkmayın, benden güçlü değil ama sizi cehenneme çekip beni kandıracak kadar güçlü o yüzden dikkat edin aman ha! Yanmayın.” İşte Elohim’in de bunun gibi bir tutumu oldu ve inanın semavi dinlere en çok yardım eden şey cehennem inancı oldu.

MUHAMMED

Burada da kısaca bir konuya değineceğim, son peygamber konusu. Müslümanlar; İncil’de bile Muhammed’in müjdelendiğini, son peygamber olacağını her zaman belli olduğunu, en doğru ve hak dinini Muhammed’in getirdiğini söylerler. Buna karşılık İseviler ise İsa’nın son peygamber olduğunun İncil’de son derece vurgulandığını, Muhammed ve öğretisinin tamamen İncil ve İsa’ya karşı bir öğreti olduğunu söyleyip Muhammed ve Kur’an’ı kabul etmezler. Aslında iki tarafın da sundukları ve dedikleri mantıklı fakat tabii ki Muhammed Elohim’in son peygamberi. Madem öyle neden Elohim bunu bu şekilde tartışma yaratacak şekilde sundu?

Tabii ki de iki din arası daha çok savaş olması için. Tarih boyunca Müslümanlar ve Hristiyanlar ne kadar çok savaştılar bilirsiniz, bu, bugün bile devam ediyor. Eğer bu şekilde lanse etmeseydi Elohim, onun adına bu kadar savaş olmazdı. Yani tüm semavi dinlerin anlaşılabilir Müslüman olduğunu düşünelim, din savaşları ne kadar azalır tahmin edebiliyor musunuz? İşte bu Elohim’in zekice yaptığı şeylerden birisi.

Kitabın bu kısmına kadar sanki Ayetler Kitabı Yorumu değil de semavi

dinlerin sırlarını açığa çıkarma kitabıymış gibi bir his verdiğinin farkındayım lakin bu bilgiler hem semavi dinler açısından hem bizim dinimiz açısından hem de bir tanrıyı anlamak açısından bence önemliler. Kitabın gerisinde semavi dinlere yer yer değinecek olsam da bu kadar olmayacağını söyleyebilirim. Şimdi ayetlere dönelim.

(A.K. 1: 1) Bu ayette çok bir şey yokmuş gibi gözükse de bu ayette Şeytan, Öz Enerji olduğunu belirtmektedir. Öz Enerji'nin ne olduğunu daha önce Öz Enerji üzerine yazdığım bir yazıdan alıntılıyarak anlatacağım.

ÖZ ENERJİ

Öz Enerji, tanrıları ve evreni meydana getiren enerjidir; her şey ondan çıkmıştır, tüm evren ondan meydana gelmiştir hatta tüm evren odur. Evrenin oluşmasından önce hiçbir şey yoktu -aslında yok diyemeyiz çünkü yok da yoktu- sadece bir “şey” vardı, bu şey kozmik yumurta benzeri, her şeyi bünyesinde toplamış bir şeydi. Şey bir gün uyandı ki buna bir gün diyemeyiz çünkü ne bir vardı ne de gün, uyandığında kendisinin enerji olduğunu bildi; o an bilmek, enerji ve “an” var oldu. Enerji kendisini bildiği an kendisini + ve – olarak ayırdı. Kutupları ayrıldığı için Şey, patladı. O an Enerji, evreni oluşturdu. Daha doğrusu kendisi patlamayla birlikte evrene dönüştü, yoktan var etmedi. Oluşumda, Öz Enerji'den saçılan, bozulmamış parçalar tanrılarımız oldu. Öz Enerji günümüzde az da olsa kütle olarak bir yerde bulunuyor; bu kütle tüm alem ve paralellerin kesiştiği noktadır.

Öz Enerji'nin tek amacı bilgi edinmektir. Her şeyi bilene kadar sadece bilgi edinecek ve her şeyi bildiği zaman, öğrenecek yeni bir şeyi kalmadığı zaman tekrar her şeyi kendi bünyesine toplayıp hiçliğe dönecektir. O zaman belki evreni tekrar oluşturur, belki oluşturmaz çünkü şu an kendisi bir karar alsa bile o an o karar dahil hiçbir şeyi bilmeyecek.

Kısacası Öz Enerji hiçlikte bile vardı ama sadece “uyuyordu”, uyanınca bildiğimiz evreni oluşturdu (kendisini evren yaptı). Bu aşamalar, kendisini evren yapması belki milyar yıllar sürdü belki saniyeler, bunu bilemeyiz ve bilmek pek bir şey katmaz. Şu an Öz Enerji, kendisinden bıraktığı o küçük kütle olarak bilgi topluyor.

Yaşayan her varlık Öz Enerji'ye, bilinçli ya da bilinçsiz olarak bilgi aktarır

fakat bazen bu bilgiler tıkanabilir. O zaman tıkanan bilgi kaynakları ortadan kaldırılır, yenilenir ya da çok kötü durumda değilse ıslah edilir. Öz Enerji şifreli anlatımlar ile Aleister Crowley'in Kanunlar Kitabı'nda (Liber Al Vel Legis) da geçer.

(A.K. 1: 6) Aynı şekilde bu ayette de Öz'üm derken bunu ve her canlının içerisinde yaşayan öz olmasını kasteder. Peki Bir'im derken neyi kasteder? Elohim kitaplarında ben birim derken, tek tanrı olduğunu ifade eder ki bu açıkça görülür ama Şeytan ben birim derken tekim anlamında demez, ben benzersizim anlamında söyler bunu. Çünkü Şeytan ben tekim diyemez, o yalancı bir tanrı değil ve ortada tek bir tanrı yok, Elohim, Şeytan ve Demonlar var.

Peki ben benzersizim demesi Demonları yalanlamaz mı? Hayır. Çünkü şu bilinen bir gerçek: Tanrılar birbirine yapı olarak benzeyebilir fakat asla yüzde yüz aynı yapıda olamazlar, yani aslında her tanrı benzersizdir. Örneğin Şeytan; sanat, bilim, zevk, bilgi, gelişim gibi şeyleri seven bir tanrı; Demonlardan bu özellikleri seven tabii ki var fakat asla ama asla her açıdan aynı olamaz iki tanrı, yani yüz özelliğin doksan dokuzu aynı olsa bile birisi farklı olmak zorunda. Şimdi "E Rahip, hem benzeyebilirler ama aynı olamazlar diyorsun hem de benzersizler diyorsun. Bir karar ver, benzeyebilirler mi benzeyemezler mi?" diye düşünecek olanlarınız için şu açıklamayı yapmalıyım: Benzersiz kelimesi tam olarak istenen anlamı vermiyor ki bu yüzden ayette "tekim" kelimesi kullanılıyor. İki tanrı benzeyebilir fakat tıpatıp aynı olamaz.

(A.K. 1: 4-15) Bu ayetlerde farkındaysanız Şeytan, sizlerin kendinizi anlamanızı biraz ısrarcı bir şekilde istiyor ve ben sizim gibi ifadeler bulunuyor. Neden? Gerçekler Kitabı'nda açıklandığı üzere, her tanrıdan bir parça var içimizde ama Şeytan gibi değil. Şeytan, bizim yaratılışımızda en büyük rolü oynayan tanrıydı, çünkü o en bilgiliydi. Bu yüzden biz ona daha yakınız ve o da bizi diğer tanrılardan daha iyi tanır, bilir. Bu yüzden ben sizim der, bizi bilir, biz ondan parçalar taşırız. İnsanı bu denli tanıyan Şeytan, insanın durumunu da çok iyi bilir. Günümüzde insanlar kendilerini kabullenemezler, her insan iyi yanlarına değil kötü yanlarına odaklanmaya çalışır. En kusursuz insan bile kusursuz olduğu için kendisini kusurlu görüp buna odaklanır. Şeytan bunu istemez ve Büyük Savaş diyerek bunu ifade eder. İnsanın kendisini olduğu gibi kabullenmesini, o haliyle sevmesini, kendisini tanımasını ve keşfetmesini ister. Hatta seçkinler için bu bir emirdir.

BÜYÜK SAVAŞ

Günümüzde özellikle sosyal medyaların etkisiyle insanlar için mükemmellik tamamen uzak ve büyük bir yalan haline gelmiştir. Kilolu olan fazla kilosundan şikayetçi olup zayıf olmak isterken, zayıf olan daha kilolu olmak isteyip bundan şikayetçi oluyor, herkes onca güzel yanı varken ufak bir kusura takılıp üzüyor. Bu durum şuna benzer: Sizin gür, simsiyah, mükemmel saçlarınız var ama siz saçlarınızdan sadece bir tel uyurken koptu diye üzüyorsunuz, o kadar güzel diğer telleri umursamayıp kopup gitmiş ufacık bir tele üzüyorsunuz. Bu tamamen olmaması gereken bir durum ve Şeytan da bunun olmamasını emrediyor.

Büyük Savaş kişinin kendisini tüm olumlu ve olumsuz yönleriyle kabullenmesidir. Her seçkin zorundadır Büyük Savaşını vermeye ama çoğu seçkin veremez uzun bir süre. Büyük Savaş vermek isteyenler için birçok metot vardır ama unutmayın, Büyük Savaş sizin kendi iç dünyanızda verecek olduğunuz, tamamen sizin vereceğiniz savaştır, tamamen bireyseldir. Bu yüzden diğer insanlara yöntem sormayın, kendiniz verin bu savaşı. Büyük Savaş'ı yenmedeki kilit noktalar:

- Kendinizin kötü yönlerini tamamen keşfetmek.
- Kendinizin iyi yönlerini tamamen keşfetmek.
- Cinsel istek, arzu, yönelimlerinizi, neyden zevk aldığınızı keşfetmek.
- Sadece cinsel değil her konuda ne istediğinizi keşfetmek.
- Kendinizi tamamen tanımaya çalışmak, üstteki maddeleri toplayarak kendinizi tamamen anlamak.
- Kendinizi tüm bu maddelerle olduğunuz gibi kabul edip, bireysel olarak mükemmel olduğunuzu fark etmek.

Büyük Savaş, büyük bir hizmettir ve Büyük Savaş'ı yendikten sonra da devam ettirebilirsiniz aslında. Kişinin kendisini herhangi bir konuda geliştirmesi aslında onu zaten mükemmelken daha da mükemmelleştirir, yani aslında bu Büyük Savaş'ı zaten yenmişken daha da ilerletmektir. Hem size öz güven ve memnuniyet sağlar hem de Efendi'ye bir hizmet olur. Bu yüzden bir seçkin olarak her alanda kendinizi geliştirin. Günde bir sayfa okumak bile kârdır, on metre koşu yapmak kârdır, iki kulaç atıp yüzmek kârdır, herhangi bir konuyu araştırmak kârdır, test çözmek kârdır, günde yirmi dakika meditasyon yapmak kârdır. Gelişimin her türüsü, hem mükemmel bir hizmettir hem de sizin için

birçok açıdan yararlıdır yani sürekli gelişmeyi unutmayın seçkinler.

Büyük Savaş'ın kendini tanıma kısmının bu kadar önemli olmasının bir sebebi daha var. Büyük Savaş o denli önemlidir ki aslında Öz Enerji bile Büyük Savaş veriyor. Öz Enerji'nin kendisini patlatması, tüm evrenleri ve varlıkları var etmesi ve sürekli bilgi gelmesini istemesi tamamen kendisini, potansiyelini tanımak içindir ve bu da bildiğiniz üzere Büyük Savaş sayılır.

KÜÇÜK SAVAŞ

Küçük Savaş ayetlerde de söylendiği üzere daha kolaydır. Örneğin bir sosyal medya üzerinden kendinizi gizleyerek misyonerlik yapmak Küçük Savaş'tır. Müsait ortamlarda semavi dinlerin hatalarını çaktırmadan göstererek sorgulamaya yol açmak Küçük Savaş'tır. Etrafınızdaki insanlara kendinizi açığa vermeden sakince sorgulamayı aşılama ve dinimizi göstermek Küçük Savaş'tır. Dini gizlice yaymak, etrafınızdaki uygun insanları dine çekmek Küçük Savaş'tır ve zamanı gelince çok daha büyük şekillerde dini savunup normalleştirmek de Küçük Savaş'tır. Sadece bir dindar insanla otururken “Kur'an'a göre yaratılış bilime ters düşüyor, o nasıl iş ya!” gibi şeylerle kişinin aklına ufacık şüpheler ekmek bile bu Küçük Savaş'a hizmettir. Küçük Savaş'ı verirken en dikkatli olmanız gereken konu, dikkat çekmemek ve kendinizi gizleyip koruyabilmektir.

AYETLER KİTABI BİRİNCİ BÖLÜM AÇIKLAMASININ SONU

ELOHİM ÖĞRENİYOR

Elohim her ne kadar aptal, cahil bir tanrı olarak bilinse de, o sadece Şeytan ve diğer tanrılara göre aptaldır. Bir insana göre ve kendi çapında oldukça zekidir aslında. Örneğin üç dini birbirine düşerek zekice hamleler yapması oldukça etkileyicidir veya ilk başta Yahudilerden kendisine kul kazanmak için onları yüceltmesi de oldukça zekice ve insanı sandığımızdan daha çok tanıdığının bir göstergesidir. Tüm bunların yanı sıra tanrıları aşağılamak için melekleri kullanması, olaylara kılıf uydurması da takdire şayan hareketlerdir. Üstüne

üstlük Elohim hatalarından ve geçmişten ders alıyor, üç din kısmında gördüğünüz üzere Elohim tıpkı çok meraklı bir genç gibi yaptıklarının sonuçlarını izliyor, öğreniyor ve bu hatayı kapatıp bir daha meydana gelmemesi için çabalar veriyor. Elohim sandığımızdan zeki olmakla birlikte Şeytan'a kıyasla çok daha aptal bir tanrıdır.

II. BÖLÜM

Şeytan, insanlığın başından beri bizimle birlikte, bunu birinci bölüm kısmında verdiğim örnek mitlerden de anlayabilirsiniz ki bizi yaratan da o olduğu için bizlerle derken sadece bu alemde, bu gezegende olmasını değil her an bizim içimizde olup bizim yanımızda olmasını da kastediyoruz. Şeytan sürekli bizimle, bu yüzden insanlığın durumunu sürekli biliyor ve aslında bizim iyiliğimizi istiyor. Altın Çağ'ı getirmesi için bizi uyandırması gerekiyor ve bizim iyiliğimiz aslında Altın Çağ'ın kendisi. Peki Şeytan buna yönelik neler yapıyor?

ŞEYTAN'IN İNSANLIĞA ETKİLERİ

(A.K. 2: 1-13) Bu ayetlerde de görebileceğiniz üzere Şeytan, zaman zaman insanlara mesajlar verdiğini, yol gösterdiğini ve yardımcı olduğunu söylüyor ama bunlar sadece lafta değil, bunlara dair birçok örnek var.

KİTAPLAR

Öncelikle elimizdeki en somut örneklerden biri ile başlayalım. **(A.K. 2: 2-8)** Şeytan tek ve değişmez bir kitaba ihtiyacı olmadığını söyler. Bunu söylemesi sadece durumu göstermek için değil, Elohim'in (veya YHWH, Allah, Eloha siz ne demek isterseniz) yaptığı büyük bir yanılsa da değinmek için. Elohim, birçok kitap gönderdi ama kitapları müthiş bir kargaşaya sebep oldu. mesela en yaygın 3 kitabına bakarsak Kur'an'da da, İncil'de de, Tevrat'ta da şunu söylerler: Tanrı'nın sözlerini kimse değiştiremez bu yüzden bu kitaplar doğrudur. Ama tam aksine Kur'an, İncil'in ve Tevrat'ın değiştirildiğini, doğru ve hak kitabının kendisi olduğunu iddia eder; İncil ise Kur'an yalandır, Tevrat ise yetersiz ve köhnedir der; Tevrat ise İncil de Kur'an da yalandır, tek doğru Tevrat der. Yani Elohim daha kendi kullarını kitapları konusunda ikna edemiyor. Peki sizce bunu istemeden mi yapıyor yani kitapları kabul ettirmek isteyip de ettiremiyor mu? Aslında hayır, Elohim kitapları zaten hem kul kazanmak hem de kargaşa olsun diye birbirine düşman olacak şekilde gönderir. 3 kitapta da der ki, "Benim sözlerimi değiştiremez hiçbir insan, ben kitaplarımı korurum ve bu kitabım tektir, mutlaktır, evrenseldir ve her zaman geçerlidir." bunu gören insanlar tabii ki ilk gördükleri kitaba inanırlar. Üç kitap aslında üç dini birbirine düşürmek içindir,

savaşların olması içindir. Mesela İncil’de İsa’nın Şeytan’a yakın öğretisi yayıldıktan sonra Elohim’in elçileriyle öğretiyi nasıl değiştirdiğini zaten belirttim ve üç dinde neler değiştiğine kabaca değindim. Fakat şu an değinmek istediğim bu kitapların bir de insan etkileriyle değiştirilmiş olduğu. Zaten Tevrat’ın doğruluğunu pek savunan yok; Tevrat’ta başta olmayan birçok şey olduğunu savunan birçok insan ve belge bulabilirsiniz internette, aynı şekilde Tevrat’ın değişmediğini savunan birçok insan ve belge de bulabilirsiniz fakat İncil konusunda büyük bir görüş ayrılığı var ve biz buna değineceğiz.

İncil’i tartışmaya yönelik birçok konsil toplanmıştır. İlk toplanan konsil, Birinci İznik Konsili’dir. Bu konsilde, İsa bir tanrı mı yoksa peygamber mi konusu konuşulmuştur. Hristiyan kaynaklar, “317 veya 318 kişi katıldı, sadece birisi karşı çıktı tanrı olduğuna.” dese de bazı kaynaklar bunun aksini söylüyor. Aksini iddia eden iki kaynağı aşağı bölüme ekleyeceğim. Dileyen okuyabilir, dileyen bu kaynakları atlayabilir.

M.Ü. İlâhiyat Fakültesi Dergisi 26 (2004/1), 23-44 Yrd. Doç. Dr. İsmail TAŞPINAR

İbn Kayyim el-Cevziyye’ye göre, konsile farklı görüş ve dinden 2048 piskopos katılmıştır. Ancak, bunlardan sadece 318’i aynı görüşte ittifak ederken, diğerleri çok farklı görüşler ortaya koymuşlardır. Bunun üzerine Konstantin, sadece söz konusu 318 piskoposun katılacağı bir toplantı düzenlemiştir. 318 piskoposun ortasına kılıcı ile birlikte oturan Konstantin, onlardan Hristiyanların kendisine uyacakları bir metin ortaya koymalarını istemiştir. Bunun üzerine piskoposlar, içerisinde dinî emirlerin yazılı olduğu 40 adet kitabı Konstantin’e takdim etmişlerdir. Bu konsile, konsil başkanı İskenderiye patriği, Antakya patriği ve Kudüs piskoposu bizzat katılmıştır. Roma patriği ise, iki temsilci ile temsil edilmiştir.

T.C. ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ Cilt: 12, Sayı:2,

2003 s. 257-296 Alparslan YALDUZ Arş. Gör.; U.Ü. İlâhiyat Fakültesi

Aslında Arius’un öğretisi yeni olmayıp, önceden bilinen ve çok kişi tarafından savunulmuş bir görüştür. Hristiyanlıkta ilk tevhitçiler denilebilecek bu kişiler arasında, İranaeus (M.S. 130-200), Tertullian (M.S. 160-220), Origen (M.S. 185-254) ve Arius’un hocası ve

doktrininin kaynağı, Lucian (M.S. ?-312) yer almaktadır. Ondan önce bir çok kişi tarafından ortaya atılan, İsa'nın tanrılığını kabul etmeyen ve onun yaratılmış olduğunu ileri süren bu görüş, İskenderiye, Mısır, Filistin, Makedonya ve Kostantinapolis bölgelerinde yayılmıştır. İskenderiye Patriği, Arius ihtilafını çözmek için tartışma ve mücadele yerine, aforoz ve kilise camiasından uzaklaştırma yolunu seçti. Patrik, Arius ve taraftarlarına mesaj göndererek İskenderiye Kilisesi'nin görüşlerini benimsemesini istedi. Arius kabul etmeyince Patrik Alexander, İskenderiye'de bir ruhaniler meclisi toplayarak anlaşmazlığı gidermeye çalıştı. Bunun üzerine Arius hemen bir iman bildirisi hazırlayarak bütün piskoposlara gönderdi. Daima akla ve mantığa başvuran Arius, bu sayede bir çok taraftar kazandı. Kendini destekleyenlerin başında imparatorun saray piskoposu Nicomedia'lı Eusebius geliyordu. Bir süre sonra Anadolu, Suriye, Filistin, Mısır ve Libya'dan bir çok rahip ve rahibe Arius'un görüşlerini destekledi. Patrik Alexander, çalışmalarının boşa gittiğini görünce M.S. 318-320'de İskenderiye'de büyük bir ruhani meclisi toplayarak, İsa-Masih'in rüyasında kendisine görüldüğünü ve Arius'u lanetlediğini söyleyerek Arius ve yandaşlarını aforoz etti. Bu senaryo etkisini gösterdi ve aforoz kararı alındı. Ardından da, Arius'un fikirlerini ve yanlışlarını ortaya koyarak, onun görüşlerini mahkum ettiğini bildiren bir dizi mektup yazarak diğer bölgelere gönderdi. Arius meselesi, yerel kiliselerde halledilmek yerine, büyük gürültülerle yayıldı. Bu arada, Arius gibi Antakya okulundan yetişmiş ve Licinus'un takipçisi olan Nicomedia'lı (İzmit) Eusebius* yönetiminde bir grup Doğu Piskoposu, diğer piskoposlara mektuplar yazarak Arius'un aforozunun kaldırılması ve onun tekrar ruhban sınıfına alınması için Piskopos Alexander'e baskı yapmaya başladı. Patrik Alexander'in, İskenderiye'de yüz kadar Mısırlı ve Libyalı piskoposun katılımıyla oluşturduğu ruhani toplantıda, her ne kadar aforoz kararı alındıysa da, Arius bu kararı tanımadı ve faaliyetlerini devam ettirdi. Buna karşılık, Patrik Alexander başkanlığındaki muhalif grup, Arius aleyhine propagandaya başladı. Yazdıkları mektuplarda, Arius taraftarlarını "haydutlar", kiliselerini de "haydut inleri" şeklinde tanıttı. Destekleyenler arasında rahibelerin fazla olması sebebiyle, onu kadınlara düşkün olmakla suçladılar. Durum gittikçe karışık bir hal almaya başlayınca, Patrik Alexander, İskenderiye'de, kendi taraftarlarıyla bir sinod daha topladı. Bu sinodda, Patrik Alexander, Ariusçu piskoposlardan özellikle Nicomedia'lı Eusebius ile Suriye'li üç piskopostan şikayetçi oldu. Bu sinodda açıklanan fikirler doğrultusunda, Ariusçuların kiliseye alınmamasına,

onlarla bütün ilişkilerin kesilmesine, her tarafta aleyhlerinde toplantılar yapıp bildiriler dağıtılmasına ve Arius taraftarlarının aforoz edilmesine karar verildi. Ayrıca Alexander, Ariusçuların İsa-Mesih'i yaratılmış bir insan seviyesinde görmelerinden dolayı, onu alçalttıkları düşüncesine kapılarak ve aşırıya kaçarak, Meryem hakkında Tanrı Anası (Theotokos) terimini de kullandı ki, bunun tartışmaları bir yüzyıl sonra şiddetli bir biçimde ortaya çıkacaktı. Bu toplantılar sonunda Alexander taraftarlarının estirdiği terör sebebiyle, Arius İskenderiye'den kaçarak, Filistin'e geldi. Makedonya ve Filistin piskoposları da Arius'un görüşünü benimsiyor ve bu görüş doğrultusunda vaaz ediyorlardı. Sadece İskenderiye Kilisesi buna karşı çıkmıştı. İhtilaf, Arius ve taraftarları ile İskenderiye patriği arasında cereyan ediyordu. Arius, bu arada Nicomedia Episkopos'u Eusebius'a yazdığı mektupta patriğin baskılarından yakınması üzerine, Eusebius tarafından, Nicomedia'ya davet edildi. Arius burada, her tarafa mektuplar yazarak, fikirlerini yaymaya devam etti. Nicomedia'dan ayrılmadan önce, doktrininin meşhur bir özeti olan "Thalia" (The Banquet; Resmi Ziyafet) isimli eserini yazdı. Bu arada, Eusebius tarafından Bithynia'da (Nicomedia) bir konsil toplanarak, Arius'un desteklenmesi kararlaştırıldı. Gitmeden önce yazdığı mektuplarda, İskenderiye'de tekrar eskisi gibi ayin yönetmek için izin ve destek istiyordu. Konstantin iktidara geldiğinde, ülkenin siyasi birliğini sağladığı gibi, halkı huzursuz eden tartışmalara nokta koyarak, dinî birliğin de sağlanmasının şart olduğuna inanmıştı. Bunun için, Kurtuba Piskoposu Hosius'a, Arius ve Alexander'e hitaben yazılmış birer mektup vererek, İskenderiye'ye gönderdi. İmparator bu mektuplarda, ülkede huzur ve sükun istediğini, bu tartışmalara son verilmesi gerektiğini belirtiyordu. Hosius, 324'te Antakya'da ihtilafi çözmek için bir sinod düzenlemiş, Arius ve arkadaşlarının görüşlerini mahkum etmiştir. Bu tartışmaların ancak İmparator tarafından çözülebileceğini bildirmiş ve Konstantin de İznik'te bir Konsilin toplanmasının gerekli olduğuna inanmıştır. İznik Konsili'nin Toplanması Konstantin, Arius ve Alexander arasında başlayıp tüm imparatorluğu saran ve ciddi bölünmelere sebep olabilecek olan bu tartışmayı sonuçlandırmak için imparatorluğun yeni merkezine yakın bir yerde bir toplantı tertiplemeye karar verdi. Hıristiyan dünyasını ilgilendiren böyle bir kararı almasında; imparatorluğun tek siyasi hakimi olması, henüz vaftiz olmamasına rağmen kiliseyi sahiplenerek ona bazı haklar vermesi ve kilise üzerinde hak sahibi olduğunu hissettirmesi, Mısır'ın İmparatorluk için önemi ile bazı piskoposların (Hosius, Eusebius)

telkinleri etkili olmuştur denilebilir. Konsil İznik'te İmparatorluk sarayında toplanmıştır. Bazı kaynaklarda Ayasofya Kilisesi ilk konsilin yapıldığı yer olarak gösterilmektedir. Bizans mimari tarzı incelendiğinde görülecektir ki, Justinien'in İstanbul'da (M.S. 538) büyük Ayasofya Kilisesini yaptırdığı döneme kadar, bütün büyük kiliseler bazilika şeklindedir. İznik'teki Ayasofya Kilisesi ise dört köşe düzlem üzerine tutturulmuş bir kubbe ile örtülüdür. Bu tarz ve şekil nedeniyle VIII. yüzyıla ait bir eserdir. O halde ilk konsilin toplandığı binanın bazilika şeklinde ve IV. yüzyıla ait olması gerekmektedir. Konsil kesin olarak Konstantin'in ikamet ettiği sarayda toplanmıştır diyebiliriz. Ancak bu saray günümüze kadar ulaşmamıştır. Konsilin toplanmasına karar verildikten sonra İmparatorun emriyle, ülke piskoposlarına davet mektupları yazılarak, İznik'te toplanmaları emredilmiştir. Bunun üzerine Avrupa, Anadolu, Suriye, Filistin, Mısır ve İran'dan birçok piskopos M.S. 325 yılında İznik'e gelmiştir. Ancak ne davetnameler ne de konsilin vesikaları günümüze ulaşmamıştır. Hatta bazı tarihçiler, konsilde kayıt tutulmuş olduğundan da şüphe etmektedir. Konsile ait bilgilerimiz, konsil üyelerinin bazılarına isnat edilen mektup parçalarına ve bazı kilise tarihçilerinin farklı yazılarına dayanmaktadır.. Konsile kaç piskoposun katıldığı da net değildir. Değişik kaynaklarda, 250-300'den başlanarak 2048 kişiye kadar sayı verilmekte, konsildeki din adamlarının adlarıyla sayıldığında 317 veya 318 kişi olduğu söylenmekte, bir fazlalığın da Hz. İsa'nın konsilde aralarında olduğuna inanılmasından kaynaklandığı rivayet edilmektedir. Konsil'e katılanlar arasında başlangıçta çok sayıda üyenin İsa'nın tanrılığını kabul etmediği göz önüne alındığında, azınlığın görüşünün kabul edildiği ve kararın tamamen siyasi bir manevradan ibaret olduğu ortaya çıkmaktadır. Katolik kilisesi sayıyı 318 olarak vermektedir. Ancak bu 318 kişi, sadece son alınan kararları imzalayanların sayısıdır ve toplantıya katılanların üçte birini teşkil etmektedir. Toplantıya davet edilen kişiler arasında, işkence görmüş ve vücutlarında işkence izlerini taşıyan insanlar oldukça çoktur. Zira bu özellik onları halk nazarında önemli kılmıştır. Konsilde bulunan ruhani liderlerin çoğunun işkence görenlerden seçilmesinde, onların din uğruna işkencelere katlanan mazlum ve masum Hıristiyanlar olmasının yanında, bu özellikleriyle kendilerini ve aldıkları kararları halka daha kolay kabul ettirebilmeleri de önemli bir etken olmuştur. 20 Mayıs veya 19 Haziran'dan 25 Ağustos'a kadar sürdüğü tahmin edilen konsil resmen, İmparator tarafından yapılan Latince bir konuşmayla açıldı. İmparatorun konuşmasını, birisi Yunanca'ya tercüme ediyordu. Bu açılış

konuşmasından sonra konsil, imparatorun gözetiminde ve Kurtuba Piskoposu Hosius'un başkanlığında çalışmalara başladı. Yolculuğa katlanamayacak kadar yaşlı olan Papa I. Sylvestre, konsile kendisini temsilen sadece iki rahip (Vito, Vincentius) göndermiştir. Konstantin, Maraş Piskoposu'ndan başlayarak bütün işkence görmüş üyelerin önünde eğilmiştir. Bu hareketiyle dini ve inanlıları ilgilendiren konuları araştırmaları, havarilerin öğretisine göre yerine getirilmesi gereken din konularını açıklamaları ve gerçeği göstermeleri için onları cesaretlendirmiştir. Daha sonra kılıcını, asasını ve yüzüğünü onların ayakları dibine bırakarak şöyle demiştir: “Tanrı size ruhbanlık yeteneğini vermiş, bana da imparatorluk. Ama bugün tanrı size hem Papazlık hem de imparatorluk yeteneğini veriyor. Önünüzde eğiliyor ve emirlerinizi bekliyorum.” Konsil başladığında Arius ve taraftarları, kendi inanç esaslarını açıkladıkları kredo kitapçığını konsile sundu. Bu kitapçıkta, Arius ve Nicomedia'lı Eusebius'un, İsa hakkındaki düşünceleri anlatılıyordu. Temel olarak; “Oğul'un Baba'dan aşağı bir varlık olduğu, kesinlikle Tanrı olmadığı ve Tanrı ile aynı cevherden olamayacağı” tezi, Kitabı Mukaddes metinlerine ve çeşitli mantık kurallarına dayanarak ispat edilmeye çalışılıyordu. Ariusçuların İsa hakkındaki görüşleri bütünlük ve aynılık gösterirken, karşıtların görüşleri birbirinden farklıydı. Antakya Patriği Eustathius, İsa'nın insan yönünün ağır bastığını vurgularken, İskenderiye Kilisesi mensupları, Oğul'un Baba ile eşit ve aynı cevherden olduğunu savunuyorlardı. Toplantıya katılanlar arasında filozof ve mantık bilginlerinin de olması, tartışmanın yönünü Felsefe ve Mantık sahasına kaydırdı. Teslis akidesinin mantık ile bir türlü izah edilememesi muhalifleri zor durumda bırakmıştı. Arius'un fikirlerini açıkladığı ve İsa'nın tanrı olamayacağını vurguladığı kitabı, muhalifler tarafından protesto edilerek parçalandı. Tartışmalar uzayınca daha önce Ariusçu olan Kayserili Eusebius devreye girerek, Ortodoks inanca daha uygun ve oradaki piskoposların da kabul edebileceği bir inanç bildirisi sundu. Bu bildiri konsilde bulunan piskoposların çoğu tarafından kabul edilebilir nitelikteydi. Ancak bu kredonun kabul edilmesiyle, Ariusçu inancın dışlanamayacağını sezen Athanasius, siyasi bir manevrayla yeni bir kredo hazırlayarak konsile sundu. Yoğun baskılar neticesinde bu kredo kabul edildi. Kararlara rağmen meselenin bu şekilde kökten çözülemeyeceğini, ülkenin birlik ve bütünlüğünün tehlikeye gireceğini anlayan imparator, Ariusçulara karşı birtakım tedbirler aldırdı. Bunun için de, Arius ve taraftarlarının aforoz edilerek, konsilden çıkarılması ve sürgüne gönderilmesine karar verildi. Hosius'un, Kredo'nun formüle

edilmesinde çok büyük rolü oldu. Hosius imparatorun danışmanı ve sırdaşı idi. Bunun için Kredo'yu, Roma piskoposunu temsil eden iki rahipten önce o imzalamıştı. Daha sonra, Roma delegesi olarak listenin başına kaydedilmiş ve Roma delegelerinden biri kabul edilmiştir. Konstantin, Arius'un aforoz edildiğini bildirmek için bütün piskoposlara ve kilise önderlerine haber göndererek, onun bütün kitaplarının yakılmasını istedi. Ariusçuların aforoz edilerek konsilden atılması, meseleyi halletmeye yetmedi. Çünkü geri kalanlar temelde teslis taraftarı olmasına rağmen, İsa hakkında farklı yorumlar yapıyorlardı. İmparatorun devreye girişiyle Athanasius'un görüşlerini esas alan, Baba ile Oğul'un aynı tabiattan olması anlamına gelen "Homoousius" tabiri, konsil üyelerine kabul ettirildi. Aslında, konsil üyelerinin çoğunun doğulu olması ve Yunanca'yı bilmemesi, bu tartışmalarda ileri sürülen deyimlerin çok küçük bir azınlık tarafından müzakere edilmesine sebep oluyordu. Çoğunluk da sonunda bunlara uyuyordu. Böylece kilise inancı İskenderiye felsefesine yenik düşmüştü.

Alıntılardan da açıkça görebileceğiniz üzere 318 kişinin görüşü ve İncil'i kabul edilirken geriye kalan binlerce kişinin görüşü reddediliyor, İncil parçalanıp yazıtları yakılıyor ve bu kişiler aforoz edilip kötüleniyor. Sadece bu da değil, konsiller defalarca kez yapıldı, politika yönünde inançları defalarca büküldü.

Kur'an'ın da toplanıp yakılması olayları var ki bu konuya kolayca ulaşabilirsiniz. Tevrat'ın ise ruhban sınıfı eklenerek ruhban sınıfı tarafından değiştirilmesi var. Yani Elohim, ne kitaplarını koruyabiliyor ne de dengeli kitaplar gönderiyor.

Kitapları tek ve değişmez yapmanın şöyle bir hatası daha var: O yıllardaki insanın yapısı ve kültürü ile bu yıllardaki bir değil, Elohim o yıllara göre belli "ahlak" ve yasalar getiriyor ama bu şeriatlar günümüzde düşünülmemeli bile. Şeytan ise bunun farkında, insanlığın geliştiğini biliyor ve sağlıklı olanın yeri ve zamanına göre göndermek olduğunu biliyor.

Bundan birkaç on yıl önce kapalı alanlarda ve toplu taşımalarda sigara içmek serbestti, kadın hakları yoktu, tıp gelişmemişti. Size şu an o zamanların kuralları ile ilgili görüşlerinizi sorsak hepiniz uygulanamayacak olduklarını söyler çünkü gerçek budur. Şeytan da insanın bir birey olarak da toplum olarak da sürekli gelişip değiştiğinin farkında olması nedeniyle kitaplarını tek ve kalıcı değil zamana göre değişken yapar.

ZAMANI AÇIKLADIK PEKİ YERE GÖRE DERKEN?

Bildiğiniz üzere her coğrafya eşit değil, örneğin günümüzde Amazon ormanlarında kadınların baskın olduğu bir toplum yapısı varken dünyanın çoğunda erkeklerin baskın olduğu bir yapı var. Mesela Türkiye ve Arap ülkelerinde Müslümanlık yaygınken Amerika ve Avrupa ülkelerinde Hristiyanlık yaygın ki sadece bunlar da değil; insanların düşünce tarzı, gelenekler, toplumun yapısı, yaşam stilleri gibi daha birçok değişik etken var. Her toplumun tabuları bile farklı. Şeytan bunun da farkında olduğu için sadece zamanı değil toplumu da göz önüne alarak gönderir kitapları.

Örnek vermek gerekirse, kimi ayetlerde toplumumuzun yapısı yüzünden bazı durumlarda baş kara rahibin, baş kara rahibeden üstün olduğu söylenir. Bu tamamen toplumumuzun yapısından dolayıdır ve yerine göredir yoksa cinsiyetlerin eşitliği bol bol belirtilir. Kimileri der ki “Neden kitapta sürekli İslam eleştiriliyor?” çünkü dikte ettirilen bölge Türkiye ve Türkiye’de kötü tanrının en yaygın dini İslam ya da neden cinsellik çok ön planda? Çünkü cinsellik Türkiye’deki en büyük tabulardan birisi.

Şeytan, Türkiye’nin kitap dikte ettireceği sonraki ülke olduğunu önceki kahin ve önceki kitap zamanında veya onlardan bile önce belirlemişti. Kanunlar Kitabı’nda sonraki kahinin ne doğudan ne batıdan, ikisinin ortasındaki bir ülkeden geleceğini belirtir ve belki şans eseridir belki bununla bağlantılıdır ki önceki kahinimiz Aleister Crowley müthiş bir Türkiye hayranıydı. Hayranlığı o dereceydi ki en küçük çocuğuna Atatürk ismini koymuştu.

56. Onu ne doğudan ne de batıdan bekle, çünkü beklenen hiç bir evden gelmeyecek bu çocuk. Aum! Bütün kelimeler kutsaldır ve tüm Peygamberler gerçek; fazla birşey anlamadıkları dışında, denklemin birincisi yarısını çöz, ikincisine dokunmadan bırak. Ama hepsine aydınlığın içinde sahipsin ve bir bölümü ise, ki hepsi değil karanlıkta.

(Liber Al Vel Legis)

YERE VE ZAMAN GÖRE NE GİBİ DEĞİŞİKLİKLER OLABİLİYOR?

Bunu anlamak için iki farklı çağın bilinen kitaplarını yani Ayetler Kitabı'nı ve Kanunlar Kitabı'nı karşılaştıralım. Ayetler Kitabı'nda birkaç istisna hariç şifre yoktur lakin Kanunlar Kitabı tamamı şifrelerle dolu bir kitaptı. Sebebi bariz, günümüzde böyle bir kitabı internetten anonim olarak kolayca yayabiliriz ve bu durumda Kahin'in açığa çıkması gerekmez ama Kanunlar Kitabı'nın yayıldığı sene yani 1904 yılında internet olmadığı için kitabı bastırmadan yayamazdınız. Eğer Crowley'e kitap şifre olmadan dikte edilseydi, kitabın Şeytan'dan geldiğini ve Crowley'in, Şeytan'ın kahini olduğunu anlardı ve anladıkları an tüm Paganlara, cadılara ve Satanistlere yaptıklarını yapardı kilise. Onu yaşatmaz, kitabı da yok ederdi. Bu yüzden şifreli olmak zorundaydı hem yayılması hem kahinin güvenliği için. Kanunlar Kitabı'nda kadın ve erkeğin eşitliği ise yine şifreli şekillerde verilir. Aynı şekilde insanlar henüz o tür bilimsel gerçeklere hazır olmadığı için yaratılış ve benzeri şeylere de yer verilmez. Öz Enerji bile en gizli mesajlardan biridir ve sadece bir kısmı anlatılır ama günümüzde anonim bir şekilde kolayca yayılabileceği için birkaç istisna hariç şifresiz bir şekilde dikte edilmiştir kitaplar. Bunun yanı sıra günümüzde insanın anlama kapasitesi ve bilimi yeterli olduğu için yaratılış gibi konular da verilmiştir.

NEDEN TÜRKİYE?

Türkiye'ye dikte edildiği yıllar yani 2000-2004 yıllarına bakarsak şunu görüyoruz: O yıllarda kadın hakları sözde var fakat uygulamada eksik, Türkiye diğer dinlere çok ön yargılı ve bu ön yargı en çok Satanizm'e karşı; o yıllarda sırf siyah giyindiği, metal dinlediği veya Satanist sanıldığı için insanlar göz altına alınabiliyor, toplum tarafından dışlanabiliyor ve bazı İslamcılar tarafından şiddete maruz kalabiliyorlardı. Yani Türkiye'nin böyle bir kitaba, aydınlanmaya ihtiyacı vardı. Peki bu kadar ön yargı varken nasıl gerçeği görebilirler ki?

Bunun cevabını da şu şekilde vereyim. Türkiye'de son 20 yılda İslam'dan gözle görülür bir şekilde uzaklaşıldı, bunu sadece Satanizm açısından söylemiyorum, ateistler, deistler gibi insanlar çoğaldı yani demem o ki insanlar sorgusuz bir şekilde İslam'a yapışmak yerine sorgulamaya başladılar. Tabii ki çoğu deist veya ateist gibi insanlar sorgularken Satanizm'i göz önünde bulundurmuyorlar. Yine de şu yılda bile insanların ön yargıları kırılıyor, insanlar

Satanizm dinini saçma ve katillerin dini olarak görmeyi bırakıp sorgulamaya, öğrenmeye başlıyorlar ve Türkiye az da olsa gelişme kat ediyor. Dini açığı bırakalım toplum açısından bakalım. Günümüzde kadın ve erkek eşitliği Türkiye’de oldukça savunulan bir konu, eşcinsellik de öyle ki zaten Atatürk dönemine bakıldığında kadın haklarını gündeme getirip savununan öncü ülkelerden birisiydi Türkiye, yani böyle bir konuyu getirmek imkansız değildi. Sonuç olarak her iki açıdan da Türkiye ihtiyaç duyuyordu kitaplara.

İÇGÜDÜ

Şeytan “bazen içinize doğma ile” derken içgüdü kastettiklerinden birisidir. Mesela etrafımdaki bazı seçkinler der ki “Aslında Satanizm hiç aklımda yoktu ama bir anlık dürtü ile kitaplara ve araştırmaya başladım.” bu sadece seçkin olurken değil bazı seçkinleri uyarmak ve yönlendirmek için de olan bir şey. Örneğin bir seçkin yakın olduğu seçkinin başına bir şey gelince bunu hisseder. İçgüdü sadece bu tür olaylarda değil tanrıların direkt yönlendirmesinde de etkilidir. Mesela bazen seçkinler nedenini bilmeden bir eylemde bulunurlar ve daha sonrasında bu eylem sayesinde güzel şeyler gelir başlarına. İçgüdü bazen bilgi verişi şeklinde de olabilir.

RÜYA/DURUGÖRÜ

Rüyalarla Şeytan ve tanrılar birçok şey anlatır. Birisinin rahipliği, rahibeliği veya gerekirse kahinliği rüyalarla anlatılabilir. Bir topluluktaki seçkinin, seçkin kardeşleri ile ilgili verilmesi gereken bilgi rüyalar ile verilebilir. Kehanetler rüyalar ile görülebilir, rüyalar birçok şekilde iletişim sağlar. Durugörünün ise rüyalardan bir farkı yok sadece rüyanın uyanıkken olan halidir.

Örnek vermek gerekirse: Bundan çok önce, çok yakın olduğum bir seçkin vardı, aramız tamamen mükemmeldi, günlerimizin çoğunu birlikte geçirirdik. Daha sonra bana en yakın seçkin, yani kız arkadaşım, o kişinin kötüye döndüğünü gördü rüyasında ve birçok meditasyon anında durugörü olarak bunu gördü, beni defalarca uyardı ve bu görüşleri sonunda gerçekleşti. Peki neden ben almadım da o aldı? Bu olayda Şeytan’ın “Ben zaten sizim” diyerek ne kadar ciddi olduğunu ve bizi ne kadar iyi tanıdığını anlıyoruz. Ben bu tür rüya ve durugörüler görseydim o seçkine çok güvendiğim ve sevdiğim için bilinçaltı olduğunu düşünecek ve bunları reddedecektim fakat bu mesajları alan seçkin

tamamen tarafsızca bakabildi ve üstelik bana en yakın seçkin olduğu için bana bunları ilettebildi.

İnsanlar genelde rüya ile mesaj almayı tecrübe etmeyince “Bilinçaltı olmadığı ne malum?” gibi söylemlerde bulunuyor fakat bu rüyalar öyle sanıldığı gibi olmaz asla. Sıradan rüyalar yani bilinçaltı rüyaları ile tanrıların etkisi sonucu görülen rüyalar aslında benzer bile değildirler keza bu ikisine rüya demek bile gereksiz bir benzerlik yaratır. Bu rüyalar gerçekliğin birebir kopyası olmasının yanı sıra gerçekliğe etki de ederler. Bir seçkin bu tür rüyalarda kendisini yer yer kontrol eder, her şeyi hisseder ve gerçekten duyar. Bir seçkin bu tür rüyalarda yüksek bir ses duyarsa uyandığında kulağının çınladığını fark eder. Hatta o kadar kuvveti olurlar ki bir seçkinin güçlü rüyalarından uyandığında saatlerce şoka girmesi bile muhtemeldir.

PAGANLARDA OLAN ŞEKİL

Paganlarda kabilenin en gelişmiş, en iyi majisyenlerinden birisi, sürekli olarak tanrılarla iletişim halindedir. Tanrılardan emir alır, topluluğa gerekince yönlendirmeler yapar, tanrılardan bilgi öğrenirdi bu kahin. Mesela maji de insanlığa bu şekilde geçmiştir, tanrıların öğretmesi ile. Günümüzde de gerekince baş kara rahip, baş kara rahibe, rahibe ve rahipler direkt iletişime geçebilir, bilgi alabilir ve emir alabilir. Kahinler ile sürekli bir iletişim söz konusudur. Ayetlerde de bazen kitaplara gerek duymadım derken bu ifade edilir.

ELÇİLER İLE

Elçiler kelimesi, aslında tamamen alakasız bir kelime, bu kelime benim taktığım bir lakap gibidir aslında. Tanrılar bazen bir insana herhangi bir mesaj veya emir verirken bunu araya başka insanlar sokarak yaparlar. Üstteki örnekte de verdiğim gibi birkaç örnekle pekiştireyim.

Rahipliğime dair ilk mesajlar almaya başladığım dönemde doğal olarak bunu kabullenemiyordum. “Bu gördüklerim bilinçaltıdır, benim rahip olmama imkan yok, ben o sorumluluğu kaldıramam, Şeytan beni seçmez.” gibi düşüncelerim vardı ve her rüyayı, her durugörüyü, her mesajı görmezden gelip bundan uzaklaşmaya çalışıyordum. Tam o dönem öğrencim olan bir seçkin bana gördüğü bir rüyayı anlattı. Bu

rüyayı tanımlarken “Normal bir rüya gibi değildi garip bir kıpırtı vardı.” demişti. Rüyasına göre ben daha önceden olan bir rahibin, rahipliğini açıklama şekliyle birebir aynı şekilde açıklama yapıyordum. Şimdi burada üç nokta var. Bu çocuk o rahibi tanımıyordu, asla konuşmadı bile ve onun nasıl rahiplik açıkladığına dair en ufak bir fikri yoktu, hatta bu yüzden rüyanın ne anlama geldiğini kendisi bile bilmiyordu. Ben ve iki seçkin hariç kimse rahiplik mesajları alma olasılığını bilmiyor ve bilemezdi ve kimse ama kimse benim yüzümü veya fiziksel özelliklerime dair en ufak bir şey bilmezken bu çocuk rüyasında beni gerçeğe fazlasıyla yakın bir şekilde görmüştü. Bir insan asla ama asla görmediği bir yüzü, görmediği bir insanı rüyasında göremezken bu öğrencimin beni hiç görmediği halde rüyasında görmesi tanrıların mesaj olduğunu anlamamızdaki en büyük etkenlerden birisiydi.

Bu rüyada parmak basmak istediğim nokta şu: Bu çocuk gördüklerinin anlamını bilmiyordu, ne mesaj olduğunu anlamadı çünkü mesajın ana odağı bendim, bu rüya ona şu yüzden gitti: “Ego kendisine gelenleri bilinçaltıdır diye reddetti, hadi bunu da reddetsin.” bu yüzden onun anlaması önemsizdi, benim anlamam yeterliydi. Bir insana bu şekilde aracı sayesinde mesajlar giderse araçların ne olduğunu anlamaması oldukça muhtemeldir. Asıl önemli olan mesajın ulaşacağı kişinin bilip anlamasıdır fakat tabii ki aksi şekilde aracının ne olduğunu anlaması da doğal tıpkı kız arkadaş örneğinde olduğu gibi.

RİTÜEL

Ritüel durumlarında, kişi tanrılardan durduk yere mesaj almaz aksine bu durumda kişi, mesaj almak yani iletişime geçmek için kendisi çabalar. Yani diğer örneklerin aksine bu durumda mesaj bir tanrının isteği ile değil, bir insanın isteği ile başlar. Bu çalışmalar çok çeşitli olabilirler fakat bu çalışmalarla ilgili kafanızda şu canlanmasın: tanrı karşına çıkıyor, insan sesi ve Türkçe kelimelerle konuşuyor. Bu tür çalışmalarda sorduğunuz bir sorunun veya iletişimin gerçekleşme yolları çok değişkendir. Tanrılar bazen hiç aklımıza gelmeyecek yöntemlerle bile cevabı bize ulaştırabilir.

Buraya kadar verdiğim iletişim çeşitleri sadece örnekti, yoksa tanrıların (İnsanlarla iletişime geçebilen tek tanrı Şeytan değil, diğer tanrılar da geçebilir) insanlarla iletişime geçmek veya onları etkilemek için farklı yolları da olabilir. Verdiğim örnekler de durumları açıklamak için sadece basit birkaç olay.

(A.K. 2: 6-8) Şeytan, bir ülkeye gönderdiği kitapların sadece o ülke için olmadığını, o dönem içerisinde tüm dünya için olduğunu belirtir, fakat o ülke öncelikli hedefdir. Kitapların ülkeye göre olması evrenselliği etkilemez mi dersiniz, hayır. Ayetlerdeki yasaklar her yerde olması gereken şeylerdir. Homoseksüelliğin normal görülmesi, kadın erkek eşitliği, cinselliğin bastırılmaması... Bunlar sadece bizim ülkemize değil, tüm dünyada olması gereken şeyler.

Bir ülkeye verdiği kitapları anlaşılması zor yapmayacağını belirtir. Mesela Kur'an, Arapçadır ve Arapça ne kadar karışık bir dil hepiniz biliyorsunuz. Arapçanın karışıklığı hem Müslümanların ayet bükmesine yol açıyor hem de kendi dinini anlamamasına yol açıyor, bu durumdan şikayetçi olmasalar da bu tamamen yanlış ve olmaması gereken bir şey. Bu yüzden Ayetler Kitabı'nda buna dikkat edilmiştir. (A.K. 2: 11) Şeytan tarafından bu ayette de kitapların evrensel olduğu belirtiliyor ve bunun yanında şu da belirtiliyor: Bir ülke çok ihtiyaç duyarsa oraya yeni kahinler göndermeye, yeni kitaplar yazmaya gücü kolaylıkla yeter.

EVRENSELLİK BOZAN ETKEN

Anti-seçkin insanlar (tek amacı kitapları yalanlamak olan ve bu ekole gereksiz derecede nefret besleyen insanlar) kitapların bir ülkeye öncelikli inmesinin evrenselliği tamamen bozduğunu iddia ederler. Bunu tabii ki kitabı incelemeyen birisi duysa hak verir fakat kitapları biraz inceleyen birisi şunu açıkça görür: Kitapların Türkiye'de dikte edilmesi sanılanın aksine şu anlama gelmiyor "Türkiye'de bu bu var bu yüzden bunu bunu yapmayın.". Yani yasaklar, kurallar, ayetler Türkiye'ye göre gelmiyorlar **Türkiye odaklı fakat evrensel** olacak şekilde geliyorlar. Bunu biraz daha açmak gerekirse, örneğin Türkiye odaklı olduğu için semavi dinler ve Elohim'in öğretisi söz konusu olunca Türkiye'de hakim din olan İslam'dan bahsedilir fakat bu semavi dinlerdeki ortak şeyleri eleştirdiği gerçeğini değiştirmez veya buradaki en büyük tabu olduğu için homoseksüellik, cinsellik özgürlüğü gibi konulara daha çok yer vermesi bu konuların evrensel olmadığı veya diğer konulara yeterince değinmediği anlamına gelmiyor.

YAZIM STİLİ

(A.K. 2: 12) Ayetler Kitabı'nda, cümle yapılarının, kullanılan kelimelerin ve anlatımların biraz egzotik bir havada olduğunu ve biraz sıra dışı olduğunu fark etmişsinizdir. Bu yapı bazı insanların ayetleri yanlış anlamasına yol açsa da bu şekilde yazılmasının belli sebepleri var. Yazım stilinde en büyük etken şu: Şeytan kelimeleri ve anlatımı özenle seçmiştir; anlattığını en iyi şekilde anlatacak ve başka bir dile tercüme edilirken en hatasız tercüme edilebilecek şekilde seçmiştir.

Çeviri konusunda da Şeytan şunu söyler: bunu bir seçkinim yapabilir. Neden sıradan bir insan yapamaz da bir seçkin yapabilir? Bildiğiniz üzere diller çok değişken olabiliyor, bizdeki bir kelimenin karşılığı kimi zaman bazı dillerde tam olarak olamayabilir ve bu durumda direkt çeviri yapılamadığı zaman anlama en yakın şekilde çevrilir. Bir seçkin, kitapları anlayıp seçkin olur yani seçkin, çeviride nasıl çevirmesi gerektiğini, ne anlatıldığını iyi bilerek, hatasız çevirir ama seçkin olmayan, ne anlatıldığını bilmeyen birisi, hatalı çevirebilir.

Kitaplar çevirilince yanında orijinal halinin de olmasını ister Şeytan, bunun sebebi ayette de belirttiği üzere, önceki kitabımız gibi şifreli olması değil, anlaşılmayan yerde orijinalini bilen birine göstererek açıklanmasını sağlamaktır ve hata varsa bunu görebilmektir ki burada şu devreye giriyor: Şeytan ayette açık çeviride en ufak bir şey değiştirilmemelidir der. Eğer bir seçkin çeviride hata yaparsa, yanlış çeviri, ayetlerin yerini değiştirme, eksik çevirme gibi şeyler yaparsa vay o seçkinin haline... Tabii ki az sayıda olan şifreli ayetleri anlamada da orijinal ayetler daha anlamlı olur.

(A.K. 2: 9) Şeytan'ın, her çağda kahinleri olmuştur, peki nedir bu kahin ve ne yapar?

KAHİN

Kahin dendiği zaman bizim ülkemizde insanların aklına direkt olarak “geleceği gören insan” geliyor ama bizim dinimizde kahin bu anlamda kullanılmaz. Kahinler, Şeytan tarafından direkt olarak seçilen ve direkt Şeytan'dan aldıkları özel görevleri yerine getiren kimselerdir. “Şeytan tarafından seçilen” kısmı onların yaşamlarında hak edip devamını kahin olarak geçirdiği izlenimini vermemelidir zira kahinlik için seçilen kişi aslında önceki

hayatlarında seçilmiştir ve kahinlik yapacağı ömründe özel olarak belli bir zaman ve mekana gönderilmiştir. Bu konuyu kitabın ilerleyen sayfalarında ele alacağım için şu an atlıyorum.

Kahinler, yeni çağın habercisidir; yerine getirdikleri görevler o denli büyük etkiler yaratır ki bu görevleri yerine getirmeleriyle birlikte insanlık için yeni bir çağ başlar. Kahinler görevlerine, lokasyona, zamana bağlı olarak bazen gizli bazen açık olurlar. Günümüzde bilinen yalnızca üç kahin bulunmaktadır ve gerisi gizlidir: İsa, Crowley ve Kısa. İsa zaten yaşadığı dönemden ölene kadar kendisini Elohim'in medyumu zannediyordu, yani farkında olmadan kendisini gizlemişti, onun kahinliği bu çağda İsa Kitabı ve bazı baş kara rahipler sayesinde öğrenildi. Crowley ise üstte de değindiğim gibi kahinliğini şifreli kitap sayesinde gizlemiştir ama şifreler çözüldü ve onun asıl anlattığı görülünce kahin olduğu anlaşıldı. Bülent Kısa ise olabildiğince kendisini gizlemeye çalışsa da belli görevleri onu açığa çıkardı; örneğin kitapları yayma çalışması, yorum yazması gibi şeyler ve tabii ki ölümünden sonra ortaya çıkan daha çok kanıt.

Crowley'in aslında Şeytan'ın kahini olduğu yaşadığı dönemde de biliniyordu, onun kahinliği yüzünden kilise ve Satanizm karşıtları her fırsatta onu kötülüyordu. Bu insanlar tarafından Crowley'e; tecavüzcü, pedofili, katil gibi birçok iftira atılıyordu. Kendisi hakkında Şeytan adına 250'den fazla ayin yaptığı söylentisi ise oldukça popülerdir. Tabii ki Şeytan adına ayinler yaptığı doğru zira kendisi Şeytan'ın kahini fakat yalan olan kısım şu: Bu ayinlerde sürekli insan kurban ettiği söylenir. İki yüz elliden fazla insanı Şeytan adına kurban ediyor ve bu bilindiği halde asla bir ceza almıyor. Bu ne kadar mantıklı? Bu teoriyi ortaya atanlar şunu diyor "Ayinlerden sonra cesetler ve kanıtlar garip bir şekilde kayboluyordu." Sadece bu değil, saçma birçok iddianın kanıtı veya gerçekliği yok. Bu saçma iftiralar yüzünden Crowley'e "Yaşayan en kötü insan/ En şeytani insan" gibi lakaplar takıldı. Kahinlerin gizli kalmasının önemlerinden birisi de bu işte. Eğer Kanunlar Kitabı şifreli olmasaydı kilise açık açık bu ayetleri gösterip "Bakın Şeytan'ın kahini işte!" diyerek onu rahatlıkla öldürebilirlerdi. Gizli olması halka bir bahane bulmalarını az çok engelledi. En azından öldürülmesini engelledi.

KISA'NIN ÇAĞI HABER ETMESİ

Sonraki başlığa geçmeden önce güncel kahinimiz yani Bülent Kısa hakkında

bir detaya değinmek istiyorum. Kahinlerin yeni çağı getirdiğini veya haber ettiğini zaten belirtmişim. Yeni çağı nasıl getirdiklerine de değindim fakat haber etmeleri oldukça değişkendir. Kimi kahinler tamamen gizli oldukları için, getirdikleri yeni çağı haber edemezler. Sadece çağ başlar ve ilerler. Fakat bazı kahinlerin eline haber etme şansı geçmiştir; mesela Kısa. Kısa, Uyanış kitabında üç kitapla birlikte yeni çağın geldiğini açık açık belirtir.

Artık zamanı geldi. Dünya yeni bir çağa girdi. Batıda New Age olarak çok sık zikredilen bu Yeni Çağ bir anda ortaya çıkan ve bir iki yıl içinde olan değişimler değildir. Yeni Çağ'ın yerleşmesi belki yüzyıl sürecektir. Fakat artık bazı gerçeklerin ortaya çıkmasının da zamanı gelmiştir ve gene Şeytan'ın vahyi ile ve aynı zamanda da insanların bilinçlerinin açılmasıyla Kutsal kitaplardaki farklı açılar yavaş yavaş ortaya çıkacaklardır. Bunların hepsini de ele alacak olmakla beraber en önce ve en çok içinde bulunduğumuz ülkenin hakim dini olan Müslüman'lığın ayırımı ile ilgileneceğiz.

(Uyanış, sayfa 7)

Bu parçada, şuan okuduğunuz kitabı müjdelemenin yanı sıra yeni çağın geldiğini de açık açık müjdelemiştir Kahin.

KAHİN VE PEYGAMBER

İnsan doğası gereği bir şeyi öğrenirken başka bir şeye benzetebiliyor, bu yüzden kimi insanlar kahinin açıklamasını ilk duyduğunda, "Peygamber gibi mi yani?" diyor ama hayır, alakası bile yok. Kaba bir şekilde bakınca ikisi de bir dinin habercisi gibi gözükse de aralarında birçok fark var. Peygamber ve kahin farklarına daha önce detaylıca değindiğim için şimdi daha kısaca anlatacağım. Öncelikle peygamberler yalnızca haber vermez üstüne bir de bu dini yayarlar. Yaymak için çeşitli yollar kullanırlar, genelde kan ve mucizeler ile yayarlar fakat kahinler böyle değildir, kahinlerin tamamen gizli kalması bir yana görevleri de öyle herkese kendini göstererek yaymak değildir. Onlar kendilerine verilen görevleri yapıp çekilirler, kanla yaymak gibi çabalara asla girmezler. Peygamberler genelde vasıfsız insanlar olurlar ve bu insanlar tanrılarıyla olan bağı kendi hayatlarında avantaj olarak kullanırlar. Örneğin Muhammed bu bağ sayesinde istediği insana sahip olurdu. Diğer peygamberler de zaman zaman kullandılar bunu fakat kahinler asla böyle bir şey yapmazlar ki zaten yapmaya

gerek de duymazlar. Kendileri zaten oldukça zeki, neredeyse her açıdan gelişmiş insanlar olurlar. Hayattan ne istediklerini ve hedeflerini halihazırda bilirler ve böylece çıkar sağlamak gibi şeyler yapmaya ihtiyaç duymazlar. Kahinler seçkinlere bile asla gereksiz üstünlük taslamazlar. Bu konuda Bülent Kısa'nın bir arkadaşı şunları söyler.

“Gençlerin onu Kara Kahin olarak gördüğünü bilse eminim ki kakhaha atar, hiç de üzerinde durmazdı. Kahinlikten de hoşlanmazdı. Bu konular hakkındaki bilgi ölçütü sorulduğunda, hepsinde üst düzey yetkinliği olsa da, “Sadece işime geldiği kadar bilirim” diye yanıtlardı. Lider olmaktan hoşlanmayan biriydi o; eşitliğe yürekten inanırdı. Aslında inanmazdı, yapısı böyleydi; fark etmeden yaşardı. Bu ortamı doğal hali ile yaratırdı. Onun bulunduğu meclislerde kimse lider, ya da baskın hale geçemezdi. Katıldığı konuşma toplantılarında bile üstünlüğü ele geçirmeye çalışan kimselere haddini bildirirdi. Bir kez, benzer bir ortamda, ünlü (ve ismi bende saklı) bir gazeteci ile kavgaya varan bir sürtüşme yaşadıklarını anımsarım. “Bugün berbat geçti; adam kimseye konuşma hakkı vermedi yahu!” şeklinde bir de öfke tepkisi olmuştu.”

Sadece bu parçadan bile Bülent Kısa'nın emredildiği gibi kendisini gizleme çabası görülür ve bunun yanı sıra Şeytan'ın yapısını ne kadar taşıdığı da barizdir. “*Lider olmaktan hoşlanmayan biriydi o; eşitliğe yürekten inanırdı. Aslında inanmazdı, yapısı böyleydi; fark etmeden yaşardı.*”

(A.K. 2: 14-17) Şeytan'a göre dışarıdaki insanlar seçkinler ile bir değildir, bu size biraz insafsızca gelebilir ama bu diğer dinlere kıyasla o kadar da ağır değil. Örneğin semavi dinlerin ayrımı çok keskindir.

SEMAVİ DİNLERDEKİ AYRIM

İslam'da Elohim, esasında birçok açıdan ayrım yapıyor: cinsiyet açısından, dindarlık açısından, kişinin doğduğu coğrafya açısından, kölelik açısından... Öncelikle Elohim için en keskin ayrımlardan birisine (İslam'a göre) değinelim.

Müslüman mısın değil misin? Değilsen olacaklar belli, eğer Müslüman değilsen ve erkeksen savaşta öldürülürsün ve bu öldürme öyle ani de olmaz, Müslümanlar Allah için yaptıklarına inandıklarından dolayı kişiyi öldürürken genelde işkence ederler. Çok küçük bir ihtimalle köle olarak alınabilirsin ki bu

ihtimal imkansız gibidir çünkü onlara göre köle ırk olan kadın varken seni neden alsınlar, onun yerine sana işkence ederek sadistliklerini gidermeyi seçerler. Bazı kaynaklara göre de öldürmeden önce tecavüz etme şansları da bulunuyor. Kadın iseniz bir köle olarak alınırsınız veya cariye olarak alınıp tecavüze uğrarsınız. Böyle söyleyince ne kadar anladınız bilmiyorum ama daha iyi anlamanız için şöyle bir senaryo sunacağım. Senaryoyu tamamen empati yaparak okumanız, anlamanız açısından daha yararlı olacaktır.

CİHAT

Bu olayı tamamen günümüze uyarlayarak anlatacağım tabii ki, örneğin sizler Müslümansınız veya Hristiyan veya ateist veya seçkin, her ne olursanız olun, Türkiye’de yaşıyorsunuz ve son birkaç aydır yakındaki ülkelerden birisinde, örneğin Suriye olsun, Suriye’de yeni bir din çıkıyor. Bu dine “Ayak baş parmağı dini” diyelim. Ayak baş parmağı dininin tanrısı bir elçi gönderiyor, hadi buna da “beygamber” diyelim. Bu beygamber belli mucizeler ile dinini atıyorum Suriye’de yayıyor ama haberlerde şu da gözüküyor, bu din için savaşlar veriliyor. Ayak baş parmağı dinine göre sizler bu dünyada kendinizi zevklerden soyutlar ve ayak baş parmağı tanrısı, buna da Kadir diyelim; hayatınız boyunca Kadir’e taparsanız ölünce bir yere gideceksiniz diyor, bu yere de Bennet diyor ve orada ödül olarak bir sürü mücevheriniz olacak. Dinin şartları arasında din adamlarını dinleyip istediklerinde para vermek, Kadir için günde 5 defa tapınım yapmak ve 1 ay aç kalmak gibi şartlar var. Kadir kendi kitabı, buna da Raptişör diyelim, Raptişör’de; ben kadirim (sıfat olan), her şeye gücüm yeter, bu yüzden bana tapın, benim için cihatlar yapın, diyor. Genel olarak bu dine baktığınızda tamamen mantıksız bir din ama siz pek hakim değilsiniz çünkü dinin kitabı çevirilmemiş. Bir gün markette alışveriş yaparken eli silahlı bir grup insan geliyor, şehirde tanklar var. Tamamen anlamadığınız bir dilde bağırarak etraftaki erkekleri katlediyorlar.

ERKEK İSENİZ; Tamamen anlamadığınız dilde, sizin tamamen anlamadığınız bir kitaba ve anlamadığınız bir tanrı olan Kadir’e tapmanızı istiyorlar. Bunları anlamıyorsunuz doğal olarak ve işkence görmeye başlıyorsunuz. Onları anlamadığınız, dinlerini anlamadığınız, anlasanız bile mantıksız ve sizin kültürünüze ters olduğu için işkence görüyorsunuz. Bu esnada sizin kız arkadaşınız, kız kardeşiniz, anneniz ve tanıyıp tanımadığınız tüm kadınlar esir alınıyor. Diyelim ki kabul ettiniz ve bu dine geçtiniz, bu durumda

da sizi bir köle olarak alıp götürüyorlar ve savaşlarda kendi yaptıklarını sizin de yapmanız için sizi zorluyorlar.

KADIN İSENİZ; Size kabul ettirseler de ettirmeseler de esir olarak alıyorlar çünkü onların kitabına göre kadın köle ırktır. Köle olarak alırlarsa sizi zorla o dine geçiriyorlar ve tüm hayatınızı köle olarak onların aşağılaması ve bazılarının tecavüzleri ile geçiriyorsunuz. Tanımadığınız barbar insanlar inancınız farklı diye sizi kölesi, cariyesi yapıp her gün tecavüz ediyor ve zorla sizden çocuk yaptırıp o çocuklara köle ediyor sizi. Erkek arkadaşınız, babanız, abileriniz, erkek kardeşleriniz işkence ile öldürülüyor.

Şimdi eğer ki “İslam aslında sevgi ve hoşgörü dini, böyle bir şey olamaz!” dersiniz, İslam’ın kitabı ve tanrısının direkt sözlerine bakalım.

MAIDE

35. Ey inananlar, Allah’tan korkun, O’na yaklaşmaya yol arayın ve O’nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.

TEVBE

41. Ey müminler! İster hafif techizatla, ister ağırlıklı olarak seferber olun ve mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz böylesi sizin için daha hayırlıdır.

73. Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla savaş. Onlara karşı katı ol. Onların varacakları yer cehennemdir ve orası ne kötü bir yerdir.

BAKARA

191. Onları nerede yakalarsanız öldürün ve sizi çıkardıkları yerden onları çıkarın. O fitne, öldürmeden daha şiddetlidir. Yalnız Mescid-i Haram’da onlar sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Eğer onlar size karşı savaş açarlarsa siz de onları öldürün. İşte kâfirlerin cezası böyledir.

NISA

91. Diğer birtakım kimseleri de bulacaksınız ki; hem sizden emin olmak,

hem de kavimlerinden emin olmak isterler. Fitne için her davet olunuşlarında onun içine başaşağı dalarlar. Eğer bunlar sizden çekinmezlerse, kendilerini bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün. İşte bunlar aleyhinde size açık bir ferman verdik.

HADİD

10. Neden siz Allah yolunda harcamayasınız ki? Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır. Elbette içinizden, fetihten önce harcayan ve savaşan bir olmaz. Onların derecesi, sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel sonucu vaad etmiştir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

Şimdi “Onlar savaş açmazsa onlarla savaşmayın diyor.” dersiniz, diğer ayetlerde cihat edin benim için, ölü benim yolumda deniyor. Ayrıca şöyle bir durum var: Kur'an ve Müslümanlar zaten kafirler ile ebedi bir savaşta olduklarını düşünüyorlar. Cihat sadece İslam'da olan bir şey değil, gelin İncil'e bakalım.

ROMALILAR 3

8. Bazılarının bizi kötüleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, “Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın” demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir.

ROMALILAR 1

32. Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

“Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğulla babasının, kızla annesinin, gelinle kaynanasının arasına ayrılık koymaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi ev halkı olacaktır.”

(Matta 10:34-36)

“Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ben ayrılık getirmeye geldim. Bundan sonra bir evde beş kişi

olacak, üçü ikiye, ikisi üçe karşı ayrılacaklar. Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır.”

(Luka 12:51-53)

“Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek.”

(Matta 10:22)

YASA KİTABI (DEUTERONOMY) BÖLÜM 20

10. “Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin.

11. Barış önerinizi benimser, kapılarını size açarlarsa, kentte yaşayanların tümü sizin için angaryasına çalışacak, size hizmet edecekler.

12. Ama barış önerinizi geri çevirir, sizinle savaşmak isterlerse, kenti kuşatın.

13. Tanrınız RAB kenti elinize teslim edince, orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirin.

14. Kadınları, çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RAB’bin size verdiği düşman malını kullanabilirsiniz.

LUKA (LUKE) BÖLÜM 12

49. «Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı!

50. Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum!

51. Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ben ayrılık getirmeye geldim.

52. Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak.

53. Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır.»

Eğer barış önerisini kabul ederlerse savaşmayın diyen ayette barış önerisinin aslında onları köle yapmak olduğu belirtiliyor, siz köleliği reddederseniz yine aynıları olacak ve herkes şunu bilir ki, köle olup iğrenç insanlara cariyeye olmaksızın savaşıp alını dik ölmeyi tercih eder insanoğlu. Yani Elohim’de bana

tapan ve tapmayan diye sert bir ayrım var.

Sadece inanan, inanmayan ayrımı değil, İslam'da birçok ayrım var. Mesela kadınlar alt/köle ırk gibi lanse edilir Kur'an'da; kadınları birçok konuda tam bir insan olarak saymaz ve aşağılar. Bu ve bunun gibi birçok örnek var; yaş, ırk, iman derecesi, ruhbanlık vesaire.

Hristiyanlıkta da gördüğümüz üzere aynı şekilde Hristiyan mısınız değil misiniz ayrımı var. Bu gibi ayrımlar Elohim'in dinlerinde açık açık var bunu görmek çok zor değil. Yahudilik zaten ayrım dolu olduğu için eleştirilen bir din başlı başına. Bu konuda ayet sunmaya gerek yok, zaten bu tür ayrımlardan haberdar olduğunuzu düşünüyorum fakat Elohim'in kadın düşmanlığına değinmek istiyorum.

ELOHİM'İN KADIN DÜŞMANLIĞI

Elohim'in kadın düşmanlığı zamanında farklı kitaplarla ve farklı insanlar tarafından eleştirilmiştir fakat benim gördüğüm kadarıyla bu eleştiriler genelde bir kitap üzerinden yapılıyor. Kitabın birinci bölümünde Elohim'in üç kitaptaki yapısı ve dininin evrimine değindim fakat şimdi bu durumun tam aksine değinmeliyiz: Elohim'in üç kitabındaki ortak özellik.

YAHUDİLİK VE KADIN

Yahudilikte ister inanın ister inanmayın kadın, erkeğin eşyası olarak görülür. Kadın, erkek için yaratılmıştır ve erkeğin emirleri ile hareket etmek zorundadır. Kadın, erkeğin kölesi gibidir bir nevi. Şimdi Tevrat'tan birkaç ayet ile kadına nasıl bir bakış açısı olduğunu göstereyim.

YARATILIŞ 1

26. Tanrı, “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” dedi, “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.”

27. Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı.

Onları erkek ve dişi olarak yarattı. **28.**Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetimimize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. **29.**İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. **30.**Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.” Ve öyle oldu. **31.**Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

YARATILIŞ 2

18. Sonra, “Adem’in yalnız kalması iyi değil” dedi, “Ona uygun bir Yardımcı Yaratacağım.”

19.RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan Yar.atmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem’e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı.

20. Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir Yardımcı bulunmadı.

21.RAB Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. **22.**Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi.

23. Adem,

“İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik,

Etimden alınmış ettir” dedi,

“Ona ‘Kadın ’ denilecek,

Çünkü o adamdan alındı.”

24. Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. **25.**Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.

YARATILIŞ 3

1.RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yıldı. Yılan kadına, “Tanrı gerçekten, ‘Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin’ dedi mi?” diye sordu.

2.Kadın, “Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz” diye yanıtladı,

3.“Ama Tanrı, ‘Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz’ dedi.”

4.Yılan, “Kesinlikle ölmezsiniz” dedi, **5.**“Çünkü Tanrı biliyor ki, o

ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.”

6.Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi. **7.**İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

8.Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler. **9.**RAB Tanrı Adem'e, “Neredesin?” diye seslendi.

10. Adem, “Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim” dedi.

11.RAB Tanrı, “Çıplak olduğunu sana kim söyledi?” diye sordu, “Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?”

12. Adem, “Yanıma koyduğün kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim” diye yanıtladı.

13.RAB Tanrı kadına, “Nedir bu yaptığın?” diye sordu.

Kadın, “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim” diye karşılık verdi.

14. Bunun üzerine RAB Tanrı yılanı,

“Bu yaptığından ötürü

Bütün evcil ve yabanıl hayvanların

En lanetlisi sen olacaksın” dedi,

“Karnının üzerinde sürünecek,

Yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.

15. Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu

Birbirinize düşman edeceğim.

Onun soyu senin başını ezecek,

Sen onun topuğuna saldıracaksın.”

16.RAB Tanrı kadına,

“Çocuk doğururken sana

Çok acı çektireceğim” dedi,

“Ağrı çekerek doğum yapacaksın.

Kocana istek duyacaksın,

Seni o yönetecek.”

17.RAB Tanrı Adem'e,

“Karının sözünü dinlediğin ve sana,

Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için

Toprak senin yüzünden lanetlendi” dedi,

“Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın.

Yaratılışın belli bölümlerini sundum sizlere ve bu ayetlerden anlayacağınız üzere: Adem, Tanrı suretindeydi yani Tanrı gibi görkemli bir varlıktı. Daha sonra sırf onun için, ona yardımcı yani köle olması için Tanrı, Havva'yı yarattı. Havva'yı onun kemiğinden yaratıyor yani bir nevi ondan çıkarılan alt bir varlık olarak. Bu saçmalıktan sonra Şeytan, Adem ve Havva'yı kandırıp yasak elmayı yediriyor ama Tevrat'ta Havva, Adem'i kandırmıştır olarak yansıtılıyor, hatta bu yüzden "Sen her zaman kocana istek duyacaksın ve o seni yönetecek." diyerek kadını köle konumuna getirmiştir. İntikam olarak da kadına acı verdiğini söyler. Adem'e de kızarken Şeytan'a uydunuz vesaire demez, açık açık karının sözünü dinlediğin için diyerek bir nevi kadını şeytan olarak gösterir. Kadını ilk günahın sebebi olarak lanse eder ve köle konumuna getirir. Bunlar sadece Tevrat'ın yaratılış kısımlarından birkaç örnek, dileyen Tevrat'ı okuyarak daha fazlasını görebilir.

HRİSTİYANLIK VE KADIN

Hristiyanlıkta da durum çok farklı değildir, Tevrat'ı da kabul eden Hristiyanlar kendi kitaplarında da pek önemsenmeyen kadını yine bir köle olarak görürler. Kadının hukuku, dinde iyi durumda değildi. Aziz Paul, ilk Ahit'te yazılmış bir mektupta şunu belirtilmektedir: "Erkek kadının değil, fakat kadın erkeğindir; kadın erkek için yaratıldı, fakat erkek kadın için yaratılmadı."

(Gospel, First Epistle of Paul, 11 Chapter, 12- 13item, 177 pages)

Yine kadını erkek için yaratılan bir köle gibi görüyorlar ve sadece bu da değil. Hristiyan rahiplerin bu alandaki düşünce ve öğretileri, bu negatif tutuma bir kanıttır: "Kadının statüsü, Hristiyan rahiplerin düşünce ve öğretilerinde haklarının ihlal edildiğine ve kaosa neden olduğunu göstermektedir çünkü rahipler göre, erkeğin alçalmasının, gerilemesinin sebebi kadındı. Bu durum öyle bir noktaya geldi ki, İngiltere Kralı VIII. Henry'nin düzenlediği kanuna göre, kadınlar, korsanlar ve kötü ruhların kutsal kitaba dokunması yasaktı (Rabbinic Khalkhaali, 1978: 28)."

Kadın, korsan ve kötü ruhlarla denk görülüyordu, sadece bir köle değil aşağılık bir yaratık olarak görülüp erkeği de aşağı çektiği düşünülüyordu. Şimdi diyebilirsiniz ki Hz. Meryem sayesinde kadın daha saygındı vesaire. Hayır. Gösterdiğim mektup ve yazıtlar yeterli gelmediyse size Meryem görüşünü özetleyeyim.

“Tanrı, Hz. Meryem’e kendi ruhunu üfledi ve Hz. İsa, embriyo olarak annesinin rahmine yerleşti. Diğer bir deyişle, tanrının ruhu, Hz. İsa oldu ve annesinin vücudunda oluştu. Bu durumda, tanrı kendi oğlunu özünden yarattı; fakat kadının vücudunda teşekkül etti (Sadavi, 1980: 178). Hristiyanlık görüşüne göre, kadın erkeğin eksikliğini tamamlayan, erkeğe muhtaç ve erkeğin kölesi olarak ona hizmet eder, aynı zamanda erkek her zaman kadının kötülüklerinden kendini korur.”

İSLAM VE KADIN

BAKARA

223. Kadınlarınız, sizin için bir tarladır. O halde tarlanıza dilediğiniz gibi varın ve kendiniz için ileriye hazırlık yapın. Allah’tan korkun ve bilin ki siz mutlaka O’nun huzuruna varacaksınız. Ey Muhammed, müminleri müjdele!

Kadını tarla olarak sunmak ve istediğiniz gibi varın demek, bildiğiniz onlar önemsizdir, onlar sizin için varlar bu yüzden istediğiniz gibi dövün, hakaret edin ve tecavüz edin demektir. Evet, Elohim’in bunları desteklediğini zaten biliyorduk ama bunu kendi kitaplarından da sunmak faydalı olacaktır.

NISA

3. Eğer öksüz kızlarla evlendiğinizde onlara karşı adaletli davranmamaktan korkarsanız, hoşunuza giden diğer kadınlardan iki, üç ve dörde kadar evlenebilirsiniz. Eğer adaleti gözetmemekten korkarsanız, o zaman bir tane ile veya elinizin altındakiyle (sahip olduğunuz câriye ile) yetinin. Doğruluktan ayrılmamak için bu daha elverişlidir.

Pekala, diyelim ki çocuklarına bakabilmek için 4 kadınla evlenebileceğini söylüyor erkeklere, peki neden kadınlara bu hak verilmiyor? Belki eve 4 adamın ekmek getirmesi daha ferah olunmasını sağlayacak. Tabii ki de Elohim’in bunu yine kadını objeleştirmek için yaptığını biliyoruz.

34. Erkekler, kadın üzerine idareci ve hakimdirler. Çünkü Allah birini (cihad, imamet, miras gibi işlerde) diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından (aile fertlerine) harcamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkar olanlar ve Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri kocalarının bulunmadığı zamanlarda da koruyanlardır.

Fenalık ve geçimsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince: Önce kendilerine öğüt verin, yataklarından ayrılın. Bunlar da fayda vermezse dövün. Eğer size itaat ederlerse kendilerini incitmeye başka bir bahane aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür.

Bu ayet başlı başına bir rezalet. Erkekleri kadınlardan üstün yarattık demesi, kadınların idarecisi ve hakimi erkeklerdir diyerek kadını bir mal ve köle yapması. Daha da kötüsü kadınların dövülmesine izin vermesi... Diyecek pek bir şey bulamıyorum, aslında diyecek birçok şey buluyorum ama bu kitaba yakışmaz.

NUR

31. Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, zinetlerini teşhir etmesinler. Baş örtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtsünler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mümin kadınlar), ellerinin altında bulunan (köleleri), erkeklerden, kadına ihtiyacı kalmamış (cinsî güçten düşmüş) hizmetçiler, yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına zinetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları zinetleri anlaşılın diye, ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz.

Erkeklerin cinsel açlık duymasının suçu da kadına atılıyor ve erkeğe uslu durmasını değil, kadına sarıp sarmalanmasını emrediyor. Asıl amacı belli: Kadını daha da aşağılamak ve kadını daha da susturmak. Mesela Müslümanların şu tür tutumları vardır: Kadın herkesin içinde gülmeyecek, tesettürlü kadın oturaklı olacak, gibi. Bu laflar ve mantıkla kadının köle olarak eğlenmesini bile yasaklarlar. Bu tür lafların tek amacı kadını daha da robotlaştırmaktır.

Konumuza dönecek olursak, Elohim'in ayrımı çok keskindir. "Bana tapmazsan köle veya ölüsün, bana taparsan, kadınsan yine kölesin." Şeytan'ın

ayrımı bu şekilde değildir. Şeytan sadece seçkinler ile denk görmez dışarıdakileri. Bu da dışarıdakilerin ve seçkinlerin yapısından kaynaklanır. Bu ayırım sonucu onları gidin öldürün demez ya da onlar kölenizdir demez.

Bu sert ve acımasız ayrımlara karşılık Şeytan'ın yaptığı ayırım oldukça hafiftir. Zaten bu ayrımlarla kıyaslamasınız bile hafiftir. Sonuçta semavi dinlerin çoğu mensubu diğer dinleri araştırmayı bırakın kendi dinini araştırmamış bireylerdir. Çoğu benim kalbim temiz diyerek kötü şeyler yapan, sorgulamayan, araştırmayan ve sorgulayıp araştıranlara karşı olan insanlardır. Bu insanlar varken, okuyup, araştırıp, her alanda gelişimi destekleyen, her alanda gelişmeye çalışan, hayatı boşu boşuna çürütmek yerine zevk ve gelişimle dolduran seçkinleri daha yakın, daha üst görmesi gayet doğal. Şeytan yakınlığı üç kategoride anlatır.

1- KOYUNLAR: Semavi dinlerin mensupları ima edilir, neden olduğu ise ayette de oldukça açıktır. Semavi dinlerde diğer dinlere, sorgulamaya ve bilime müthiş bir düşmanlık var, bu yüzden o dinlerin kulları da tıpkı bir koyun gibi sorgusuz sualsiz takip ederler. Yapıları Şeytan'ın yapısına çok terstir. İnsan zeki, düşünmek ve sorgulamak doğasında olan bir varlıkken kendi yapısını bile reddediyorsa ona koyun diyerek uzak görmek oldukça doğaldır. Bu tip insanlar Şeytan'a en uzak insanlardır, Şeytan'ın da en uzak gördüğü insanlardır.

2- İNANÇSIZ/BİLMEZCİ İNSANLAR: Bu gruba birçok inanış /görüş /fikir /akım giriyor: ateizm, deizm, panteizm, gibi. Şeytan bu grubu koyunlar kadar uzak görmez ama bu daha yakındırlar lafı onlara bayılıyor anlamına gelmiyor, sadece koyunlar gibi insanlar varken bu tür insanlar fena değil anlamındadır. Bir nevi kötünün iyisi. Bu insanları o kadar uzak görmeme sebebi bu insanların belli kısıtlamalar içinde olmamalarıdır. Bu insanlar, dinleri akılcı bir şekilde sorguladıkları için reddetmişlerdir, çoğu akılcıdır ve özgürdür.

3- SEÇKİNLER: Seçkinlere diğer ayetlerde daha detaylı değineceğim için kısa kesiyorum. Seçkinler akılcılık ve özgürlükte en üst noktadadırlar. Bu ve diğer kısımda değineceğim birçok sebepten dolayı Şeytan, seçkinleri kendisine yakın görür.

(A.K. 2: 18-21) İnsanlıkta bir tanrı özellikle bir şeyin tanrısı olmalı gibi bir algı var. Antik inançlarda her zaman her tanrının bir özelliği vardı, yani bu algı yanlış değil, tanrıların gerçekten de yapıları var. Şeytan ise bu ayetlerde kendi yapısına dair birkaç şey belirtiyor, mesela bilgi ve zevkin yapısında bulunduğunu

belirtmekle birlikte kendi öğretisini “benim sevincim” diye belirtiyor ve “ibadetimin sevinci” diyor ki bunlar pek yanlış değiller. Şeytan’ın öğretisi ve ibadetleri aslında kendini geliştirmek ve zevk almak üzerinedir, çünkü Şeytan’ın yapısı da aslında bu ve bunu sadece bu üç kitap söylemiyor. Şeytan’ın yapısı antik inanışlarda da bu şekildeydi, antik inanışların yanı sıra Kanunlar Kitabı’nda da öğretisi ve yapısını sevinç ve zevk olarak sunar Şeytan.

13. Ben üzerinizdeyim ve içinizdeyim. Benim çoşukum sizinkinin içindedir. Benim mutluluğum sizin mutluluğunuzu görmektir.

(Liber Al Vel Legis I. Bölüm)

58. Ben dünyada hayal edilemeyen mutluluklar veririm: Güvenlik, inanç değil, hayattayken ve ölümünden sonra; ifade edilemeyen barış, sükun ve çoşku, ve bunun için hiçbir kurban talep etmem

(Liber Al Vel Legis I. Bölüm)

Mutluluk ve sevincin yanında bu ayetlerde reenkarnasyon ve kurban istememe konularını belirttiği de açıkça görülür. Şimdi antik zamanlardaki Şeytan’a bakalım.

ENKİ

Enki, Sümer mitolojisinde su, zeka ve yaratmanın tanrısıdır. Daha sonraları Babil mitolojisinde Ea olarak anılmıştır. Enki, Sümer panteonunun tepesindeki 4 yaratıcı tanrıdan biridir. (Diğerleri Enki’nin babası olan Anu, Enlil’in annesi olan Ninhursag/Ki ve babası olan An’dır.) Panteonda yeri An ve Enlil’den sonra gelmesine karşın zamanla An’ın önemini kaybetmesi ile 2. sıraya yükselmiştir. Sümer panteonunun en güçlü tanrısı Enlil olmasına karşın icra edici olan tanrı Enki idi. Bu yüzden Sümer destanlarında adına en çok rastlanan tanrıdır.

Su tanrısı olarak sınıflandırılmıştır. Sümer ülkesine bereket veren Dicle ve Fırat nehirleri Enki’nin penisinden fişkıran su ile oluşmuştur. İnsanı yaratan, tohumların yeşermesini, hayvanların üremesini sağlayan, en güçlü büyüleri yapan tanrı Enki’dir. Enki’nin resimlerinde keçi ve balık sıklıkla kullanılmıştır. Balık figürü zaman içinde su ya da nehre dönüşmüştür, bu yüzden nehirli tanrı

da denilir. Adının tam anlamı belirsizdir. Ortak çevirilerde “toprağın (yeryüzünün) efendisi” olarak geçmektedir.

Arkeologlar tarafından detaylı olarak incelenen ve hakkında birçok belge bulunan Enki'nin sırlarının ne olduğu birçok kişinin merak ettiği bir konudur. Sümer metinlerinde detaylı olarak geçen Enki'den burada insanlığın yaratıcısı olarak bahsedilmektedir. Günümüzde dinlerde kullanılan birçok ritüelin ve uygulamanın Sümerlilerden yani Enki'den geldiği araştırmacılar tarafından iddia edilmektedir.

Mezopotamya kültüründe en önemli üç tanrıdan bir tanesi olan Enki, bilgeliğin tanrısı olarak görülmektedir. Tasarım, yaratım, sihir, inşaat, sanat gibi alanların tamamı Enki'nin sorumluluğundadır. Dünyanın efendisi olarak yorumlanan Enki'nin Enlil isimli bir üvey kardeşi bulunuyordu ve Anu'nun oğluydu. Bu nedenler onlara Anunnakiler deniyordu. Enki'nin görevi yeni bir insan yaratmak ve onların tanrılara inanmalarını sağlamaktı. Enki ayrıca Eridu şehrinin de yöneticisiydi ve etkisi tüm Mezopotamya'ya yayılmıştı. Hititler, Kenanlılar ve Hurriyalılar ona inanıyordu.

Enki hem Ea olarak bilinen güney takım yıldızı hem de kuzey göğünün takımyıldızı olan AŞ-İKU -Pegasus ile ilişkilendirilmiştir. Aynı zamanda Enki 40 sayısal ideogramı ile çağrılıyordu ve bu sayı kutsal kabul ediliyordu. Sümer metinlerinde ayrıca Enlil'in yarattığı ve insanlığı yok etmek üzere tasarlanan büyük selden insanları Enki'nin kurtardığı anlatılmaktadır. Bu efsane Nuh tufanı olarak bilinen ve kutsal metinlerde geçen anlatımlarla paralellik göstermektedir.

İnsan genomları üzerinde oynamalar yapan Enki onları tanrıların ihtiyaçlarını karşılayabilecek biçimde yarattı. Enki aynı zamanda tıbbın sembolü olan iki sarmal yılanla anılmaktadır. Arkeologlar tarafından Enki'nin yaşadığının düşünüldüğü bir Ziggurat bulunmuştur. Bazı bilim insanları Enki'nin yaşayan birisi olduğunu düşünürken, bazıları buna sadece efsane gözüyle bakıyor. Ancak araştırmalar neticesinde ortaya koyulan en önemli bulgulardan birisi dinlerin kökeninin Sümerlere ve Enki 'ye dayandığı yönünde.

PAN

Pan, Yunan mitolojisinde kırım, satirlerin ve çobanların tanrısıdır. Bu tanım, Pan'ı doğa ile doğrudan ilişkili kıldığı için pastoral bir nitelik arzetsede de Pan'ın bütün mitoslarda yarı keçi yarı insan suretinde tasvir edilmesi onu korkutucu bir figür haline getirmiştir. Öyle ki Pan, kırlarda aniden insanların karşısına çıkıp görüntüsüyle insanları korkuttuğu için panik sözcüğüne de ilham kaynağı olmuştur. Pan, çoban tanrısı olduğu için ürkütücü görüntüsü ile zıtlık arzedecek şekilde kaynaklarda çoğunlukla kırlarda dolaşp flüt çalan, sevimli bir figür olarak betimlenir ancak Pan, birçok kaynakta çığlık atarak düşmanlarını kaçırma, panik ettirme yeteneğine sahip olarak tanımlanmıştır.

Tanrı Pan, Behçet Necatigil'in "100 Soruda Mitologya" adlı eserinde şöyle tanımlanmaktadır: "Dağlık Arkadia'da küçükbaş hayvanların, çobanların tanrısı. Keçi ayaklı Pan, Hermes'in oğludur. Tanrıların, çokluk insan kılığında değil de hayvan kılığında düşünüldüğü ilk zamanlarda Pan da keçi kafalıydı; sonradan bu keçi kafasından sadece boynuzlar ve sakal alıkonarak, yüzü insan yüzü oldu."

Pan, ayrıca Dünya nimetlerine düşkünlüğün, cinselliğin ve hazcılığın da simgesidir. Pan'ın hedonist yönü, çağdaş dünya edebiyatının roman türündeki önemli postmodern eserlerinden da biri olarak nitelendirilen Tom Robbins'in Parfümün Dansı adlı romanında yoğun olarak işlenmiştir. Pan, bu romanda insanların, kendi doğalarıyla uyuşacak şekilde dans, müzik, aşk ve cinsellikle ilgilenmek yerine dünyada daha fazla güç sahibi olmak ya da cennete kabul edilmek için çalışmalarını ve Aristo ile İsa'ya inanmalarını yüzünden gücünü yitirmiş olan bir tanrı olarak nitelendirilir.

SET

Uzun yıllar boyunca Set, aşağı Mısır'ın; Horus da yukarı Mısır'ın koruyucu tanrısı idiler. İki ülke birleştikten sonra, Set ve Horus beraber taç giymiş eşit firavunlar olarak görülmüştü. Yukarı Mısır, aşağı Mısır'ı fethettikten sonra ise; aşağı Mısır'ın Firavunu olan Set, sıklıkla Horus'un şeytani düşmanı Set olarak portrelenmiştir. "Büyü kullanarak, İsis kendini çok güzel bir genç kadına çevirdi. Set, onu gözlerinden yaş akarken gördü ve sorunun ne olduğunu sordu. İsis, kendi ve Horus'un durumuna benzetmeden bir hikâye anlattı. Buna göre kötücül

bir adam onun kocasını öldürmüş, ailesini, sürülerini çalmayı denemişti. Set, bu kötü duruma çok kızar, bu kötücül adamı yok ederek aile mülklerinin genç kadının oğluna geçmesi için ısrar eder. Kendi kelimeleri ile kendi yaptıklarını ayıplar ve Mısır tacını kaybeder.” Set, her zaman tamamıyla şeytani bir figür olmamıştır. Onun yer altına yaptığı karanlık yolculuk boyunca, Horus ile kavgasında onu hamisi olan Ra'nın mavnasında olan güneşi korumuştur. Yılan şeklindeki canavar Apep ile kavga etmiştir. Ayrıca, 19. hanedan döneminde kısa bir süre çölün güçlerini sakinleştiren tanrı olarak Set'e duyulan saygı büyümüştür. Birçok firavun, o dönemde Set'in isminden türeme örneğin Seti gibi isimleri kendilerine isim olarak seçmişlerdir. Set ölümsüzlerin ve tek amacı Dünya'yı ele geçirmektir, bu sebeple firavun olmaya çalışır.

LOKİ

Günümüzde Loki, oldukça kötü bir tanrı olarak bilinir ve yansıtılır. İskandinav mitolojisine baktığımızda ise Loki birçok olayda çok kötüyümüş gibi gözükür. Hatta bunları ilk okuduğunuzda “Bu adam baya baya KÖTÜ lan!” diye düşünebilirsiniz. Öncelikle Loki asıl İskandinav mitolojisi ve dinine göre kötülüğün tanrısı asla ve katiyen değildi. Antik İskandinavların, Germenlerin ve Anglo-saxonların inandığı dine günümüzde Heathenry denir. Aslında o zamanlar bu dinin herhangi bir ismi yoktu zira o bölgedeki herkes bu dine inandığı için insanlar dine özel bir isim takma ihtiyacı duymadılar. Heathenry sonradan Hristiyanlar tarafından takılan “inançsız/kafir” anlamına gelen bir kelimedenden türemiştir ve günümüzde kullanılır. Konumuza dönecek olursak, mitoloji ve dinde Loki birçok şeyin tanrısıydı, aslında Loki oldukça tartışılan bir tanrıdır (günümüzde bile). Loki kurnaz, kimilerine göre ise düzenbaz bir tanrıdır. Kurnaz ve düzenbaz olmasının hayattaki sürekli değişim ve gelişimi sembolize ettiği de yaygın bir görüştür. Zira onun bu düzenbazlığı kendisine ve çevresine değişimler ve gelişimler yapmasına olanak sağlar. Bazılarına göre Loki, Ragnarok geldiğinde diğer orduları tanrılara karşı yönetecek olan, tanrılarının kabilesi Æsir'in düşmanıdır fakat kimilerine göre ise en büyük destekçisidir. Günümüzdeki Heathenlerden bazıları Loki'ye tapmayı bile reddeder. Geri kalanlarına göre ise Loki iyi bir dost gibidir, tapılmayı hak eden bir tanrıdır. Loki aslında Odin ile kan kardeşidir. İki tanrının bir olayda kanlarını karıştırdığı bilinir. Loki birçok olayda kural tanımaması ile bilinir. Her olayı en sıra dışı şekilde gerçekleştiren tanrıdır. Loki istediği canlının şekline girebilen, usta ve kurnaz bir tanrıdır.

Loki çoęu yazıta göre sevgisiz kalplerin dūřmanıdır. Kendi çocuklarına sert gibi görünse de bu sertliği aslında büyük bir şefkat içerir, yaptıkları iyi sonuçlar elde etmek içindir. Loki Heathenlere göre etkileşime geçtiği kişilerin anlayış kapasitesinin genişlemesini zorla sağlar. Zorla denmesinin sebebi řu: Kendisi direkt olarak geliştirmez ve bilgi vermez, o bilgiyi kişinin hak edip almasını sağlar ve gelişmesi için destek sağlar. Aslında yaptığı birçok olay bu mantıktadır. Birçok alem arasında kolayca seyahat edebilir. Loki tanrılar tarafından “ihtiyaç duyulan” bir figürdür. Tanrılar arasında dengeleyici bir etken olarak gözükür ve ihtiyaç duyulur. Loki'nin getirdiği kaos aslında olmazsa olmazdır çünkü bu kaoslar sayesinde birçok gelişim sağlanır. şimdi Loki ile ilgili birkaç hikayeye bakalım.

Sif'in saçı

Sif, Thor'un karısıdır. Sif ile ilgili çoğu anlatıda onun altın rengi uzun, güzel ve parlak saçları anlatılır. Heathenler Sif'in saçlarının renginin buğday ve benzeri tarımları ve uzunluk ve parlaklığının da bereketi temsil ettiği söylenir. Bir gün Loki, nedeni bilinmeyen bir şekilde gizlice Sif'in odasına sızar ve Sif'in saçlarını keser. Anlatılanlara göre Sif'in sadece bereket değil birçok gücü aslında saçlarında barınır bu yüzden Loki'nin bu yaptığı basit bir şey değildir.

Idunna'nın kaçıırılması

Idunna gençlik, yaşam gücü ve sağlık gibi etkenleri barındıran bir tanrıçadır. Idunna ölümsüzlük elması denen elmalara sahiptir ve bu elmalar sayesinde barındırdığı gücünü insanlarla paylaşır. Loki ise Idunna'yı kaçıırıp devlere teslim etmiştir.

Baldur olayı

Baldur, Odin ve Frigga'nın biricik oğluydu, Nanna'nın kocasıydı. Bazı kaynaklara göre Forseti'nin babasıydı. Onun ölümlü bir kehanetçi tarafından öngörölmüştü. Frigga da oğlunu ölümden korumak için dünyaları gezip her yaşayan canlıya Baldur'a zarar vermemesi için yemin ettiriyordu. Böylece öngörölen ölümlüden korunacaktı. Artık zarar görmeyeceği için kutlama yapan tanrılar kutlama olarak Baldur'a çeşitli silahlar fırlatıyorlardı ve her fırlatılan hiçbir zarar vermeden sekiyordu. Fakat Loki özel bir dart yaptı ve Baldur'un kör kardeşi Hodr'a

elini doğrultarak dartı fırlattırdı böylece Baldur öldü. Eşı Nanna üzüntüden öldü. Böylece Baldur, Hell'e gitmiş oldu. Hodr da intikam amacıyla öldürüldü.

Bu tür hikayeler başta Loki aşırı kötü bir tanrıymış gibi gösterse de bu hikayelerin devamı asıl gerçeği gösteriyor. Hikayelerin devamına bakalım.

Sif'in saçı

Sif'in kesilen saçları yerine Loki özel olarak altından tel tel yeni bir saç yaptırıp Sif'e hediye etmiştir. Bu yeni saçlar her tanrıya göre çok daha güzeldir ve Sif'in güçlerini arttırır. Üstelik bu saçlarla birlikte Loki Thor'un ünlü çekicini ve Odin'in ünlü mızrağını da getirmiştir. Bu sayede her tanrı çok daha güçlü olmuştur. Thor, Siff ve Odin bu hediyeler sayesinde normalden daha çok güçlenmiş ve hatta bazı durumlarda sırf bu silahlar var diye zorlukları atlatabilmişlerdir.

Idunna'nın kaçırlması

Idunna sahip olduğu sağlık, yaşam gücü ve gençlik gibi şeyleri elmalar sayesinde verebilir. Eğer o özel elmalar özellikle Idunna tarafından verilirse etkileri görülebilir. Loki bunu bilir ve bu yüzden elmaları değil Idunna'yı teslim ederek akıllılık eder, sonrasında ise Idunna'yı yine kendisi kurtarır. Bu akıllılığı sayesinde devleri gafil avlarlar ve Idunna'yı ve güçlerini asla elde edemeyeceklerini en iyi yolla gösterirler devlere.

Baldur olayı

Baldur'un ölümüne çok üzülen Odin ve Frigga, oğulları Hermod'u, Baldur ve Nanna'yı geri getirmesi için Hel'e gönderirler. Hel her canlının Baldur için ağlaması karşılığında ikisini de serbest bırakacağını söyler. Bir yaşlı kadın hariç her canlı ağlar. O yaşlı kadın da aslında Loki'dir ve bu yüzden Baldur ve Nanna serbest bırakılmaz. Fakat Hel'de kaldıkları için ikisi de Ragnarokk'u canlı atlatabilirler.

Gördüğünüz üzere Loki aslında kaos sayesinde yararlı şeyler olmasını sağlar ve buna dair birçok hikaye anlatılır. Loki'nin Ragnarokk'ta mahsur olduğu mağaradan çıkıp tanrılara karşı çıkacağı ise kesin olmayan bir konudur. Aslında o mağarada Ragnarokk'a kadar kalıp kalmayacağı bile belirsizdir. Loki en nihayetinde iyilik getiren, zeki ve kurnaz bir tanrıdır kısacası. Hikayelere

baktığımızda, Loki bir kaosu yaratırken diğer tanrılar sonucunda iyilik olacağını göremiyor yani Loki diğer tanrılara kıyasla daha ileri görüşlüdür. Yaptığı eylemler şimdiki zaman odaklı değil gelecekte en büyük yararı sağlayacak şekilde oluyor. Aslında Loki ve Şeytan bu yönden oldukça benzerler, ikisi de “yatırımcı tanrılar”. Bazı kaynaklar Loki ve Lodur’u aynı tanrı olarak görürler. Lodur, insan yaratılırken insanın güzelliği ve forumunu, beş duyusunu, kalbin atışını (bazılarına göre bu sevgiyi simgeler), hayat ve var olmanın özünü vermiştir.

Günümüzde mitlerle ilgili çok az bilgi olmasına ve Şeytan’ın karşılıklarının kirletilmesine rağmen bazı şeyler çok belli. Bu üç tanrı Şeytan’ın karşılığı olarak kesin olan tanrılardır, bunlar haricinde de birçok insan başka tanrıları da yakıştırır Şeytan’a, örneğin az önce de incelediğimiz Loki’yi ama biz kesin olan üçüne bakalım. Enki her ne kadar Ayetler Kitabı’nda açık açık geçmese de yapı olarak ve insanlığın yakıştırması olarak Şeytan ile birdir veya Şeytan’ın bir kısmının yansımasıdır. Gerçekten bilgileri ile birçok insanı hayrete düşüren bir tanrıydı, hatta kimi insanlar Enki’nin gizli bilgileri olduğunu, bu bilgilerin çok üstün olduğunu iddia ederler. Majinin zaten Paganlardan çıktığı biliniyordu ama Enki konusunda, Şeytan’ın majiyi öğretmede büyük bir etkisi olduğu rahatlıkla görülüyor. Şeytan’a yeryüzünün efendisi yakıştırmasını sadece Sümerliler değil, birçok kültür yapmıştır, burada da yine aynı şeyi görüyoruz. Tasarım, yaratım, sihir, inşaat gibi şeylere sahip olması bizim kitaplarımızda da geçer ve hatta insanlığa ilk oğullar vasıtası ile bu özellikleri veren Şeytan’dır. İnsanlığa bu vasıfların Şeytan ve Demonlar tarafından verilmesi birinci bölüm yorumunda sunduğum Enok kitabındaki ayetlere de uyar aslında. Elohim’in bu şeylere karşı olmasında bu da önemli bir etkidir.

Bir diğer karşılığı olan Pan’a baktığımızda ise maddeselliği, cinselliği, zevki, sanatı, müziği, dans etmeyi, eğlenmeyi ve doğayı simgelediği çok açık ve yine birçok mitolojide olduğu gibi keçi yakıştırılması yapılmış. Set ise en çok kirletilmeye çalışan tanrılardan birisidir ama o dönemde en saygı duyulan ve en sevilen tanrılardan birisi olduğu gerçeği inkar edilemez.

Loki ise çok belirsizdir çünkü İskandinav mitolojisinde zamanla bazı tanrılar çoğullaştırılmış, bazıları ise birleştirilmiştir. Yani her tanrı ilk tanınan orijinal halinde değildir. Dolayısıyla bu belirsiz tanrı kesin Şeytan’dır veya son hali kesin halidir diyemeyiz fakat Şeytan, kendisine atfedildiği için kabul eder.

SEMAVİ DİNLER YANLIŞLIKLA ŞEYTAN'IN YAPISINI GÖSTERİYOR

Öncelikle şuna bakmalıyız, semavi dinlerde yasak olan şeylerin neredeyse hepsi Şeytan'dan çıkma gösterilir. Bu yasaklar nelerdir peki? Toplumun düzeni için olması şart olanlardan bahsetmiyorum, asıl mantıksız olanlardan bahsediyorum. Mesela zina büyük bir yasaktır, Kur'an bunu açık açık yasaklar. Bu birçok ayette görülür, cinselliğin evlenmeden olanı ve homoseksüellik olanı tamamen yasaktır (bir yandan desteklemesi hariç), özgür olan ise tecavüz ve zevksiz, sadece üremek için olanlardır.

CİNSELLİK

İSLAM

NİSA

15. Kadınlarınızdan zina edenlere karşı, içinizden dört şahit getirin. Eğer onlar, şahitlik yaparlarsa, bu kadınları, ölüm alıp götürünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu açıncaya kadar evlerde hapsedin.

16. Sizlerden zina edenlerin her ikisine de eziyet edin. Eğer onlar tevbe edip kendilerini ıslah ederlerse onlardan vazgeçin. Çünkü Allah tevbeleri kabul eden ve çok merhamet edendir.

İSRA

32. Zinaya da yaklaşmayın, çünkü o pek çirkindir ve kötü bir yoldur.

NUR

2. Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun; Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah dini(ni tatbik) hususunda sizi sakın acıma duygusu kaplamasın! Müminlerden bir grup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun.

Lût'u da (peygamber olarak) gönderdik. Kavmine dedi ki: «Sizden önce âlemlerden hiç birinin yapmadığı fuhuşu mu yapıyor sunuz?»

81. Çünkü siz kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere gidiyorsunuz. Belki de siz haddi aşan bir kavimsiniz.

82. Kavminin cevabı: «Onları (Lût'u ve taraftarlarını) kentinizden çıkarın, çünkü onlar, fazla temizlenen insanlarmış!» demelerinden başka bir şey olmadı.

83. Biz de onu ve ailesini kurtardık, yalnız karısı(nı kurtarmadık) çünkü o, geride kalanlardan oldu.

84. Ve üzerlerine bir (azab) yağmuru yağdırdık. Bak ki günahkârların sonu nasıl oldu!

ŞU'ARA

165. «İnsanlar içinden erkeklere mi gidiyorsunuz?»

166. «Bırakıyorsunuz da sizler için yarattığı eşleri! Doğrusu siz insanlıktan çıkmış bir kavimsiniz!»

Cinsellik ve homoseksüelliği yasaklayan birçok ayet var ve farkındaysanız homoseksüellikten anormal, insanlık dışı bir şey olarak bahsediyor İslam. Cinselliğin de acımasızca cezalandırılması gereken bir suç olduğu söyleniyor.

HRİSTİYANLIK

Hristiyanlar hem Tevrat'taki ayetler yüzünden hem İncil'deki ayetler ve dinin yapısı yüzünden homoseksüelliği tamamen bir ahlaksızlık olarak görüyorlar. Sadece bununla da kalmazlar, birçok ayette homoseksüelliğin bir “ceza” olabilecek kadar kötü bir şey olduğu ima edilir. Bunu size direkt olarak İncil'den ayetler ile göstereyim.

ROMALILAR 1

21. Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na

şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü.

22. Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar.

23. Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.

24. Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti.

25. Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin.

26. İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler.

27. Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.

28. Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışıksız davranışlara teslim etti.

29. Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar.

30-31. Dedikoducu, yeric, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övünge, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır.

32. Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri

halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

Gördüğünüz üzere homoseksüellikten açık açık bir ceza, ahlaksızlık, doğal olmayan, kalplerdeki kötülük gibi şeyler olarak bahsediliyor. Aşağıdaki ayetlerde de zinanın sakıncalı olması ve yine homoseksüelliğe hakaretler olması dikkatimi çekiyor.

ROMALILAR 2

26. İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler.

27. Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.

ROMALILAR 6

12. Bu nedenle bedeninizin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.

Bu ayetler Hristiyanlığın homoseksüellik ve cinselliği nasıl gördüğünü anlamaya yeter.

YAHUDİLİK

MISIR'DAN ÇIKIŞ 20

1. Tanrı şöyle konuştu:
2. “Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkararak Tanrının RAB benim.
3. “Benden başka tanrının olmayacak.
4. “Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın.
5. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben,

Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. **6.** Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm.

7. “Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.

8. “Şabat Günü'nü* kutsal sayarak anımsa. **9.** Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. **10.** Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. **11.** Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim.

12. “Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun.

13. “Adam öldürmeyeceksin.

14. “Zina etmeyeceksin.

15. “Çalmayacaksın.

16. “Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.

17. “Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeye göz dikmeyeceksin.”

LEVİLİLER 18

22. Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir.

HOŞEA 2

5. Anneleri zina etti,

Onlara gebe kaldı, rezillik etti.

‘Oynaşlarımın ardından gideceğim’ dedi,

‘Ekmeğimi, suyumu, yapağımı, ketenimi, zeytinyağımı, içkimi onlar veriyor.’

Gördüğümüz üzere zina yasak, homoseksüellik ise iğrenç olarak gösteriliyor üç dinde de. Ama alttan alttan homoseksüellik destekleniyor. Buna Uyanış kitabında Kahinimiz yeterince değindi zaten.

Şeytan'dan gelme, kötü, iğrenç, pis, zararlı, kırbaç sebebi, bir ceza olarak görülen cinsellik ve homoseksüellik o kadar da kötü mü?

BİLİME GÖRE CİNSELLİK

Bilim birçok çalışma ile cinselliğin zararının olmadığını, aksine düzenli cinsel ilişkilerin birçok yararının olduğunu bulmuştur. Bilime göre cinsel arzu insan için en büyük duygulardan birisidir. Cinsel hayata sahip olmama ise birçok kötü şeyi beraberinde getirir.

CİNSELLİĞİN ARTILARI

Belfast Queen's Üniversitesi'nde 1000 erkek ve kadın denek üzerinde yapılan çalışmanın sonuçlarına göre haftada üç veya daha fazla seks yapmanın sağlığımız üzerindeki etkileri şöyle sıralandı.

1. Kilo almanızı engelliyor: Yarım saatlik cinsel ilişki süresi 200-250 kalori yaktırıyor.
2. Kalp-damar sağlığınızı koruyor: Kalp krizi riskleri yarı yarıya azalıyor
3. Felç olma riskini azaltır: Düzenli seks ile kadın ve erkeklerin inme (felç) riskleri azalıyor
4. Uykusuzluk probleminizi gideriyor: Cinsel ilişki sırasında salınan ve bedenin doğal morfinleri olarak bilinen "endorfin" salgısı ile vücut rahatlamakta ve ilişki sonrası yerini güzel bir uykuya bırakıyor.
5. Koku duyunuz gelişiyor: Orgazm sırasında beynin hipofiz bölgesinden salgılanan "prolaktin" hormonu sayesinde beynin koku alma merkezi uyarılıyor ve bu şekilde düzenli seks sonrasında kişilerde koku alma duyusu gelişiyor.
6. İmmüniteyi (bağışıklık sistemini) güçlendiriyor: Yapılan araştırmalara göre haftada bir veya iki kez seks yapmak, bağışıklık sistemi üzerinde %30 oranında arttırıcı etki yapıyor. Bu şekilde doğal olarak hastalıklara bağışık bir hale geliyorsunuz.
7. Ağrı kesici özelliği: Pek çok kadın eşlerini reddetmek için kullandığı "canım başım ağrıyor" bahanesi artık pek işe yaramayacak. Çünkü cinsel

ilişki ve orgazm olma sırasında salgılanan “oksitosin” hormonu sayesinde kadınlarda “endorfin” hormonunun yükselmesi ile birlikte ağrı kesici etki görülüyor. Bu şekilde tatmin edici bir seks, kadınlarda migren ve vasküler (damarsal) baş ağrılarının azalmasına sebep oluyor.

8. Vücudu forma sokuyor: Seks sırasında pek çok vücut kası ve iskelet sistemi koordineli olarak çalışarak adeta yoğun bir egzersiz yapıyorlar. Bunun sonucunda düzenli seks, vücudun forma girmesini sağlıyor.

9. Vücudunuzun esnekliği artıyor: Vücudunuzun esnekliği düzenli seks ile birlikte artıyor.

10. Kemiklerinizi güçlendiriyor: Seks sırasında salgılanılan testosteron hormonunun kemikleri güçlendirici etkileri bulunuyor.

11. Pelvik kaslarınızı güçlendiriyor: Seks sırasında pelvis yani “leğen kemiği” içinde bulunan pek çok kas koordineli olarak çalışıyor. Bu şekilde kadınlarda özellikle menopoz sonrası görülen mesane, rahim ve barsak sarkmaları azalıyor.

12. Adet sancılarınızı (dismenore) azaltıyor: Dismenore'nin azalması da seksin ağrı kesici özelliğinin başka bir yansıması olarak düşünülebilir.

13. Adetlerinizi düzenliyor: Stanford Üniversite'sinde yapılan bir araştırmada haftada en az bir kez seks yapan kadınların adet döngülerinin, ayda bir kez yapanlara oranla daha düzenli olduğu saptanmış.

14. Pelvis bölgesinin kan dolaşımını olumlu yönde etkiliyor: Cinsel ilişki ve orgazm sırasında pelvis bölgesinde kanlanma artışı rahim, tüpler ve yumurtalıklar gibi pek çok pelvik organların sağlıklı işlev görebilmesini olumlu yönde etkiliyor.

15. Vajinal kuruluşu azaltıyor: Düzenli seks ile vajina ve pelvis damar dolaşımının iyi gelişmesi sonucunda özellikle menopoz dönemi sonrasında ortaya sık olarak çıkan “vajinal kuruluk” problemlerinin görülme sıklığı da azalıyor. Nitekim vajinal ıslanmanın, vajinanın kendi damarsal yapılarından oluştuğu biliniyor.

16. "Seks, seksi arttırıyor": Yapılan her seks sonrası kişilerde libido

artışına neden olan “testosteron” hormonu artıyor. Testosteron hormonu da kişilerde cinsel isteği tekrar tekrar kamçılıyor. Bu durumun tam tersini de söylemek doğru; yani cinsel ilişkiden uzak bir yaşam zaman içinde hormonal azalmaya bağlı olarak kişilerde cinsel isteksizliği arttırıyor.

17. Aile bütünlüğünü ve devamlılığını destekliyor: Evliliklerde dönem dönem oluşan bazı tartışmalar sonucunda oluşan gerginlikler seks ile çözümlenip halledilebiliyor. Bu şekilde düzenli seks, adeta bir "meditasyon veya terapi yapmak" gibi aile bütünlüğünün sağlıklı bir şekilde devamlılığı için vazgeçilmez unsurlardandır.

18. Kendi limitlerinizi aşmanız için bir yerde "bahane" oluyor: Evet, cinsel ilişki sırasında kendinizi en doğal halinizle; mutlu, agresif, tutkulu ve heyecanlı bir şekilde ortaya koymanız, gün içindeki tüm monotonluklardan kurtararak bir yerde “sizin siz gibi davranmanızı” sağlıyor.

19. Kendinize güveninizi arttırıyor: Sevdiğiniz eşinizi fiziksel ve duygusal doyuma ulaştırmanız sizi de mutlu ederek kendinize olan güveninizi arttırıyor. Bu şekilde kişilerin kendilerini daha çok sevmelerine imkan tanıyor.

20. Yaşam alanlarınızı farklılaştırıyor: Eşi ile cinsel uyumsuzluk, tatminsizlik veya başarısızlık yaşayan pek çok çiftin kendilerini başka uğraşlara verdiği, özellikle iş hayatlarında son derece işkolik birileri olarak yer aldıkları yapılan çalışmalarda saptanmış bir gerçek. Cinsel hayatları pozitif yönde gelişen, aşk ve tutkuyu doyusuya yaşayan kişilerde ise hayat alanlarındaki önceliklerin değiştiği görülüyor. Daha mutlu, daha rahat ve pozitif yaşam onların hayat alanı haline dönüşüyor.

21. Düzenli cinsellik migren sorununun oluşmasını engeller.

22. Cinsellik sonrası salgılanan hormon olan prolaktin ve cinsellik esansında salgılanan oksitosin vücudun gevşemesini ve mutluluk düzeyini artırır.

CİNSELLİK YAŞAMAMANIN GETİRİLERİ

- 1.** Uzun süredir seks yapmıyorsanız, bağışıklık sisteminiz önemli ölçüde zayıflar. Mikropların vücudunuza yayılması daha kolay olur ve soğuk algınlığı veya gribe daha kolay yakalanabilirsiniz.
- 2.** Cinsel ilişki, stres seviyenizi azaltmanın bir yoludur. Düzenli seks, stres hormonlarının miktarını azaltır ve günlük hayatta daha rahat hissetmenizi sağlar.
- 3.** Buna inanmak zor olabilir ama düzenli olarak seks yapmıyorsanız zevk almanız zorlaşır. Erkekler ereksiyon sorunu yaşayabilir ve kadınların orgazm olmaları zorlaşabilir.
- 4.** Uzun süre seks yapmadığınızda ya da bununla ilgili kaygı duyduğunuzda bu sizi ve düşüncelerinizi etkileyebilir. Bu, beklenmedik bir şekilde seks hakkında rüya görmeye başladığınız veya uykunuzda orgazm olmanız anlamına gelebilir.
- 5.** Eğer partnerinizle nadiren birlikte oluyorsanız bu sizin aranızdaki problemleri daha zor çözebilmenize sebep olur. Az birliktelik birbirinizden uzaklaşmanıza ve birbirinize karşı daha az anlayışlı olmanıza neden olabilir. Dahası eşiniz ile ilgili belirsizlik duyguları hissetmeye başlayabilirsiniz ve diğer insanlar sizin için daha çekici görünebilir.
- 6.** Bireyin uzun süre arzu edilmemesi, kişide özgüven eksikliğine yol açabilir. Cinsel birlikteliğin, bir kişinin kendine olan güvenini etkilediği kanıtlanmıştır, Uzun süre cinsel yaşamdan uzak kalan kişide ise üzüntü veya depresyona yol açabilir.
- 7.** Vücudunuz cinsel anlamda uzun süreli bir yokluk fark ederse, seks hormonlarının üretimi azalır. Daha az seks, daha az his ve istek demektir. Buna ek olarak, libidonuz sonunda daha farklı hissettirecektir. Bu, seks hormonlarınızın yavaş yavaş yok olmasından kaynaklanmaktadır.
- 8.** Erkekler, uzun süre cinsel ilişki yaşamadıkları zaman vücutlarındaki prostat kanseri riski artar. Yani erkekler de bir bakıma penisleriyle

vücutlarını temizleyebilir. Bu durumda risk önemli ölçüde azalabilir.

9. Cinsel ilişkinin azımsanmayacak derecede kalori yakabildiğini zaten biliyorsunuzdur. Hatta yalnızca öpüşme ile bile saatte yaklaşık 68 kalori yakabilirsiniz. Haftada üç ya da dört kez aktif seks yapmak, yaklaşık 1.200 kalori yakmak demektir.

10. Seks, uzun süreli belleğinize yardımcı olan beynin küçük bir parçası hipokampusun işlevselliğini artırır. Bir çalışmaya göre, cinsel ilişki sırasında, hafıza problemlerinize önemli ölçüde yardımcı olan yeni nöronlar üretilir. Böylece daha güçlü bir hafızaya ve karmaşık olmayan bir beyne sahip olabilirsiniz.

Madem kendisi her şeyin en iyisini bilen, en güçlü ve tek tanrı, bu kadar yararlı ve zararsız, üstelik müthiş zevkli bir şey nasıl basit bir meleğin getirisi oluyor ve neden her şeyden çok sevdiği kullarının bu yararlı ve zevkli şeyden mahrum kalmasını istiyor? Cevap basit. Bir; kendisi tek ve mutlak tanrı değil. İki; kendisi tanrılar arasında bile vasıflı diyebileceğimiz bir tanrı değil. Üç; cinsellik ona zarar veriyor. Dört; cinsellik diğer tanrıları besliyor.

Sadece cinsellik değil; sanat, felsefe, sorgulamak, zevk almak, eğlenmek ve daha birçok şey Şeytan'ın işi olarak gösteriliyor ki bunların aslında ne kadar iyi şeyler olduğu belli, yani Elohim, Şeytan'ın işi diyerek insanları o şeylerden uzaklaştırmaya çalışırken gerçeği ucundan gösteriyor: ne o şeyler kötü ne de o şeylerin kaynağı olan Şeytan kötü.

Ayetleri yorumlamaya devam etmeden önce şunu belirtmem gerekiyor: Kitabın buraya olan kısımlarında ve kitabın sonrasında yer yer cinsellik konularında “cinsellik ve homoseksüellik” tarzı kelime kalıpları kullandım. Bu kelime kalıpları sizlerde, “Homoseksüellik anormal olduğu için cinsellikten ayrı bahsediyorum.” gibi bir imaj uyandırmamalı. Bu tür kalıplar kullanma sebebim aslında semavi dinlerin bu kalıpları kullanarak insanların kafasına bu şekilde şartlamasıdır. Yani anlatmak istediğimi anlatabilmem için bu kalıplar gereklidir, yoksa dinimizin bu konudaki görüşü oldukça açıktır.

(A.K. 2: 22) Bu ayette Kahinin çıktığı ülke ve şehir veriliyor. Tabii ki ilk okuyuşta hepiniz anlamışsınızdır fakat yine de değinelim. Ne doğuda ne batıda olan ülke tabii ki Türkiye. İki katının arasında, doğu ve batının arasında köprü olan Türkiye'nin bir kısmı bir kıtada diğer kısmı bir kıtada bildiğiniz üzere ve bu

vasfı taşıyan antik şehir de İstanbul. Bülent Kısa da zaten İstanbul doğumludur. Bülent Kısa'yı yani kahinin çıktığı şehri müjdelemesinin haricinde önemli bir nokta daha var bu ayette. Bu ayet Kanunlar Kitabı'nın bizim kitabımız olduğunu işaret şifreli ayetlerden birisidir. Zaten bu ayetin Kanunlar Kitabı'ndaki karşılığına bakarsanız benzerliği rahatça anlarsınız.

54. Bir harfin şeklini bile değiştirme; çünkü bak! sen ey Peygamber, sen bütün sırları göremeyeceksin içinde saklı bulunan.

55. Merhametinin çocuğu, o erkek, onları görecek.

56. Onu ne doğudan ne de batıdan bekle, çünkü beklenen hiç bir evden gelmeyecek bu çocuk. Aum! Bütün kelimeler kutsaldır ve tüm Peygamberler gerçek; fazla birşey anlamadıkları dışında, denklemin birincisi yarısını çöz, ikincisine dokunmadan bırak. Ama hepsine aydınlığın içinde sahipsindir ve bir bölümü ise, ki hepsi değil karanlıkta.

(Liber Al Vel Legis)

Yine fazlasıyla şifreli üç ayet var karşımızda, fakat önemli olan kahinlikle ilgili ne anlattıkları. 54. ayette şu konuya değiniliyor, bu kitap gereğinden fazla şifre ve sır barındırıyor bu yüzden en ufak değişiklik yapmadan aktarılmalı ve kahinin bile tüm sırları göremeyeceği kadar çok sır var. 55. ayette merhametinin çocuğu ERKEK görecek diyor, aslında İngilizce olarak baktığımızda buraya merhametinin, gönlünün, kalbinin gibi anlamlar gelebileceğini görürüz ve şifreyi çözdüğümüzde aslında sadece “senden sonra gelecek olan” anlamı taşıdığını görürüz.

Yani sonraki kahinin hem cinsiyeti önceden veriliyor hem de şu detay veriliyor, “o erkek, onları görecek”, Kanunlar Kitabı'nın şifreli olmasına karşılık bir sonraki kitapta şifre olmayacağı görülebilir yani şifresiz olacağı da önceden söyleniyor. 56. ayette ise kahinin çıkacağı yeri anlatıyor, şifresiz kitabı getirecek olan, bir sonraki kahin olacak olan kişinin doğacağı yeri anlatıyor ve neresi olduğunu rahatlıkla görebiliyoruz. Gördüğünüz üzere Kanunlar Kitabı hem geçmiş kitabımız olduğunu hem şimdiki kahini, kitapların şeklini ve yerini önceden söylemiş; sonuçta kitapların kaynağı olan tanrının kendi yapacaklarını söylemesi oldukça normal.

Ayetler Kitabı'ndaki ayete dönecek olursak; ayette çift ve tek sayılarla ilgili

bir açıklama bulunuyor, bunu yorumlamaya gerek yok, ne dediği açık. Sadece bu sayıların ne değiştirdiğine dair birkaç örnek vereceğim. Örneğin anma yaparken, veya majikal bir çalışmada veya bir ritüelde mumların çift sayıda olması daha iyidir fakat zorunlu değildir, tek sayı Elohim'i temsil ederken çift sayı Efendi'yi temsil eder, bu konuda dikkat etmeliyiz. Rünlerle ilgili bir çalışma yapıyorsak, titretiliş sayısı, rünlerin çalışmaya göre kullanım sayısı gibi şeyleri de mümkünse çift sayıda yaparsak daha iyi olur.

(A.K. 2: 23, 24, 25) Üstteki başlıklarda zaten Elohim'in kendisine inandırmak için neler yaptığına değindik. Genel olarak Elohim; insanları kanla, tehditle, korkutarak dinine çekmeye çalışır çünkü kendisi inanılmaya, tapılmaya muhtaç bir tanrı. Elohim'in, Şeytan ve Demonlar tarafından yaptıklarına son verilmemesi için insanların ona inanması lazım, egosu tatmin olsun diye ona tapılması lazım ama Şeytan'ın böyle şeylere muhtaçlığı yok. Altın Çağ, eninde sonunda gelecek ve Altın Çağ'ı korkuyla bir dine inananlar değil, araştırıp zevkle seçkin olanlar getirecek. Zamanla sorgulayan insanlar daha da artacak ve sorgulamalarının sonucunda gerçeği görecekler. Gerçeği gören zaten Efendi'nin yolunda ilerleyecektir, bu yüzden Şeytan'ın korkutmasına veya tehdit etmesine gerek yok.

(A.K. 2: 27-30) Semavi dinlerde her şeye tanrı ve tanrının din adamları karar verir; kuralları, yasaları, kültürü onlar şekillendirir. İnsanlar için doğru yol imamları, kiliseyi, ruhban sınıfını sorgusuz sualsiz kabul etmek ve onlar ne derse yapmak; onlar dini nasıl öğretirse öyle kabul etmek haline gelmiştir fakat bizim dinimizde böyle bir şey yok. Kitaplar açık ve ortada, akıl ve mantığınız var; ne bir tanrının ne de bir ruhban sınıfının hayatınızdaki tüm kuralları koymasına ihtiyacınız var. Hayatınız ve kurallarınız sizin elinizde. Dininizi kitaplardan öğrenirsiniz açıkça, doğru yolu kendiniz görürsünüz. Tabii ki dinimizde ruhban sınıfının dinle ilgili söyledikleri ve verecekleri tavsiyeler son derece önemli fakat bu onların tüm hayatınızı, kültürünüzü, yapabileceklerinizi ve yapamayacaklarınızı belirleyebileceği anlamına gelmez.

(A.K. 2: 31-37) Satanizm'i öğrenmeye yeni başlayanlar genelde şu tür sorular soruyorlar, "Satanizm'de ticaret nasıl? Satanizm'de hukuk nasıl? Satanist birisi çocuğunu nasıl büyütür?" Bu tür sorular tabii ki yıllarca İslam'la yaşamalarından geliyor. Kısıtlayıcı tanrının saçma kurallarından sonra her tanrının bu şekilde her şeye karışacağını zannediyorlar. İnsan zeki, düşünebilen ve öğrenebilen, mantıklı bir canlı; hukuk ve adalet sistemini oluşturması için bir tanrıya ihtiyacı yok. Örneğin günümüzde hukuk sistemi Kur'an'a göre mi yoksa insanların oluşturduğu daha medeni, daha düzgün halde mi? Tabii ki insanların oluşturduğu

şekilde olmak zorunda çünkü Elohim'in şeriatı tamamen çağ dışı ve akılsızca. Ticarete de aynı şekilde; insan kendisi oluşturabilir bu düzeni ki oluşturdu zaten fakat bu ayette söylenenler şu anlama gelmiyor: Siz belirlersiniz kuralı, bu yüzden gidip 5 TL değeri ve piyasası olan şeyi 80 TL'ye satabilirsiniz. Böyle bir şey yok, bu tür şeyler belirlenirken akılcı, mantıklı ve çağa göre belirlenir. Her devrin kuralı o devre/çağa göre olmalı ki mantıklı olan budur. Zaten bir seçkin gidip "Ben belirlerim kendi kurallarımı." diyerek 5 TL piyasası olan malı 80 TL'ye satmaya çalışsa hiçbir müşterisi olmadığı için iflas eder.

Örneğin, insanlığın az sayıda olduğu zamanlarda çocuk kısıtlaması saçma olurdu veya bir savaş döneminde standart hayat kurallarıyla yaşamak saçma olurdu. İnsanlar sürekli gelişiyor, bilimsel olarak gelişiyor, kültürel açıdan gelişiyor, birçok açıdan gelişiyor ve değişime uğruyor. Bu yüzden tek ve mutlak kurallar olmasını bekleyemeyiz. İnsanlığın geçirdiği değişimi tüm insanlara değil sadece bir insana bakarak incelersek bile rahatlıkla nasıl değiştiğini görebiliriz; bir insanın 16 yaşında sevdikleri ve 40 yaşında sevdikleri aynı değildir, bu insanın iki yaş arasındaki istekleri, davranışı, bakış açısı ve daha birçok şey değişmiş olur. İnsanlıkla bir insanın gelişimi ne alaka dersenez, insanlık da gelişiyor, zamanında yazıyı keşfetmemiş, bilime yeni yeni adım atan insanla şimdiki insan arasında böyle bir gelişim farkı yok mu? Daha önce incelediğimiz gibi kitaplar da bu yüzden değişkendir.

ÇAĞ NEDİR?

Çağ konusunda bir konuya açıklık getirmem gerekiyor. Üç kitapta ve yorumlarda çağ kelimesinden kastedilen kalıp bir zaman dilimi değildir, yani çağ derken bir yüzyıl, binyıl, on yıl gibi zamanlar kastedilmez. Çağ kelimesinden kastedilen tanrıların etkisiyle girilen büyük değişimler sonucu ortaya çıkan zaman dilimidir. Örneğin bu üç kitabın gelmesi yeni çağı getirdi fakat bu çağ onyıl, yüzyıl değil seçkinlerin çoğalacağı ve semavi dinlerin azalacağı çağdır. Yani çağ büyük değişimler sonucu girilen, süresi değişken olan zaman dilimleridir.

(A.K. 2: 38, 39) Şeytan'ın şeriatı ve kahini var olduğu kadar yoktur da. Şeriatının varlığı zaten olması gerekenleri emretmesiyle yokluğa dönüşür; kahininin varlığı zaten yayılması/söylenmesi gerekenleri söylemesi/yayması ile ve gizlenmesi ile yokluğa dönüşür.

Şeytan'ın şeriatının ilk şartı Büyük Savaş'ı yenmektir. Evet, bu oldukça zordur üstte de uzunca değindiğim gibi, insanın kendini tanıyıp kabullenmesi özellikle günümüzde en zor şeylerden birisidir ama bu olması gerektir. Şeriatının kalanı ise ne diğer dinler gibi gereksiz boğucu ve kısıtlayıcı ne de zordur, sadece yine olması gerekenlerin bir bütünüdür, bu yüzden bir insan normalde olması gerektiği gibi yaşarsa zaten şeriata uymuştur diyebiliriz. Bu sebeple Şeytan'ın şeriatı var olduğu kadar yoktur da diyebiliriz. Evet, vardır tabii ki bu açık fakat bu varlığı zaten insan doğasında olması gerektir, yani yoktur lafı sadece mecaz anlamdır. Ondan gelen bilgi ise gerçekten içimizdedir. Kabil sayesinde günümüze ulaştı Şeytan'ın yapısı, onun sanatı ve bilgisi, onun mimarlığı ve bilimi, onun zevki ve şeriatı. Kabil'den sonra da insanlığa defalarca etki ve yardımlar ederek yapısını güçlendirdi, açığa çıkardı.

Kahin konusunda ise: Kahinimizin habercisi olduğu çağ yani Altın Çağ başından beri olması gerekendi, onun yaydığı öğreti zaten yayılması ve uygulanması gerekendi ve gizlenmesi de mecaz anlamda bir yokluğa dönüştürür onun varlığını. Şeytan'ın şeriatı aslında oldukça değerli ve her insanın uyması gereken bir şeydir, bu yüzden her seçkin elinden geldiğince yaymalıdır şeriatını.

Ey seçkinler! Yayın Şeytan'ın şeriatını yani zaten olması gerekenleri. Sorgulamasın başkaları onun kahinini; yok gibi gösterin kahini ve öğretiyi ki peşinize düşmesinler.

Kahininin varlığını bu cümleleri dikkatli okuyanlar zaten anlayacaktır. Şeriatının değerini zaten anlayacaktır. Şeytan size yasaklar verirken ki bu yasaklar olmak zorundadır, sizleri zora mı soktu?

(A.K. 2: 40-45) Semavi dinlerin din adamları, bilimsel gelişme yapan herkesi kilise düşmanı, Şeytan'ın adamı ilan etti. Tarih boyunca, Dünya yuvarlaktır dediği için idam edilen bilim insanları oldu, o ve onun gibiler. Büyü haramdır, büyü kötüdür diyerek yasakladılar ruhsal gelişimi her dinde. Bilime merak saran kadınlara cadı diyerek işkenceler ettiler. Her türlü kötülüğü aslında kendileri yaptılar ve aslında iyilik yapanları Şeytan ilan edip öldürdüler. İnsanları kanla köleleştirdiler ve uyuşturdular. “Aman sorgulamayın, siz ölünce Cennet'te hurilerle olun.” diyerek insanların gözlerini boyadılar. Sözde iyiliğin elçisi olanlar altından mikrofonlarla açlar için dualar ettiler. Bu gibi insanların çağı bitiyor. Altın Çağ geliyor ve geldiğinde bizler, seçkin olanlar, cenneti yeryüzüne taşıyacağız tüm insanlık için.

Felsefeyi dinsizlik, şiir ve müzik Allah'ı övmeye yönelik değilse Şeytan'ın işi, çelişki dolu kitaplarındaki yazılara ters bir gerçeği ortaya çıkarınca hain ve Şeytan'ın çocuğu olarak adlandırdılar ve uzaklaştırmaya çalıştılar. Yaratmak ona mahsustur diyerek resmi, heykeltıraşı bile yasakladılar. Bunlara dair kitaplarından ayet sunmaya gerek yok, bunların varlığını hepiniz biliyorsunuz.

(A.K. 2: 45) Antik Paganların yani inanç atalarımızın nasıl katledildiği tarihi inceleyen herkesin gözünün önündedir. Putperest ilan edip onları aşağılamaya çalıştılar önce, sonra erkekleri katledip kadınları köle ve cariye yaptılar. Bunların gerçekliğini tarihi araştırarak görebilirsiniz. Bunları emrettiğini zaten ayetlerle gösterdim sizlere. Ama bu ayette önemli bir diğer nokta ise şudur: Bazı insanlar “Paganizm’e benziyorsunuz diye Antik Paganizm’den gelmiş olmuyorsunuz, nerede kanıt?” derler. Bu ayet başlı başına kanıt. Ayette açık açık o bayramlar ve o dinlerin Şeytan tarafından verildiği şu cümle ile belirtilir: ***Daha batıdaki büyük orman kıtasında, kilise ulaştığı anda yok etmedi mi benim verdiğim güzellikleri ve benden gelen sevinci?***

Sadece bu ayet de değil. Tarih de bizim için bir kanıttır. Bilinmeyen Yönleriyle Satanizm kitabında ve bu kitabımın birinci bölümünde ortaya çıkan ilk Geleneksel (Teistik) Satanistlere dair parçalar bulunuyor. Bu kitapta her ne kadar ben kısaca anlatmış olsam da Bilinmeyen Yönleriyle Satanizm kitabında daha geniş geçiyor bu konu. Yani bizim dinimizin Antik Paganizm’den geldiğini, tarihi araştırarak da görebilirsiniz.

(A.K. 2: 48) Semavi dinlerin kaynaklandığı yerlere bakarsak ortada tıpkı ayette de belirtildiği gibi bir gerçek olduğunu görürüz: Bu dinlerin elçileri tamamen gelişmemiş, geri kafalı, ilkel yerlerde yaymaya başlıyorlar dinlerini. Örneğin Antik Paganların çoğu belli konularda gelişmişlerdi; Antik Mısır’da maji müthişti; Roma’nın cinsiyet eşitliği, savaş taktikleri, mimarisi ve sanatı mükemmeldi; Antik Yunan’ın düzeni o kadar harikaydı ki insanlar refah seviyesi sayesinde felsefe ve sanata yönelebiliyordu; Antik İskandinavlar cinsiyet eşitliğinde öyle bir noktadardı ki kadınlar da erkekler gibi savaşlılardı ve yeri gelince kabilenin yöneticisi olurlardı, majide harika durumlardı, toplum düzeni ve hukukları harikaydı. Elohim’in medyumları, bu tür yerlerden yaymaya çalışsa bile yayamazdı Elohim’in aptalca dinini ki bu konuyu detaylıca inceleyeceğiz ileriki bölümlerde. Bu yüzden geri kalmış kabilelere göndermek zorundaydı elçilerini. Önce aptalları kandırmalıydı, sonra aptalları yanına alıp kanla ve zorla yaymalıydı, bu onun için tek çareydi. Kadının nasıl kötülendiğini de zaten ayetler ile sundum sizlere.

(A.K. 2: 49) Kadının her hakkı kısıtlandı, tam bir insan olarak bile sayılmadı, bilimle veya majiyle uğraşırsa cadı denerek öldürüldü, okullara bile göndermek istemediler kadını sırf o biçimde, aşağılanmış ve ezilmiş bir şekilde kalsın diye. Ama hayır, bu saçmalıkların devri bitiyor. Her insan tek tek uyanıyor, kendilerini sahte tanrının sahte dininin müridi sansalar bile eşcinsellik, kadın hakları, bilim ve sanatı destekleyenler çoğalıyor. Bir gün hepsi gerçeklerin farkına varacak.

(A.K. 2: 51) Doğu yani Hindistan'ın dinleri ki bu dinler ilk dinlerden sayılır, her zaman söylerdi reenkarnasyonun var olduğunu. Tabii ki biraz yanlış bir yorumla söylerlerdi fakat söylerlerdi. Bu ayette de buna değinilir.

(A.K. 2: 52, 53) Esasında bu ayetlerde istenenlere de Büyük Savaş'ın bir parçası diyebiliriz fakat burada tekrar değinilmesinin bir sebebi var. Günümüzde (özellikle Türkiye'de) insanların diğer insanların fantezi ve isteklerine saygısı yok. Bırakın başka insanları, artık insanların kendi istek ve arzularına saygısı yok. Homoseksüel olduğu halde bunu kabullenemeyip, kabullense bile "O ne der, bu ne der?" diyerek, bunu gizleyip heteroseksüel bir ilişki yaşayarak, hayatı boyunca gerçek isteklerinden kendisini kısıtlayanların sayısı çok fazla. Dünyada transseksüel seks işçilerinin yaygın olduğu ülkelerde yaygın olma sebebi aslında budur, kişi kendisine homoseksüel olmayı yediremiyor ve bu yüzden istediği erkeksi ihtiyacı kadın bedeniyle karşılayacak insanlara başvuruyorlar. Bir başka durum ise şu şekilde: Esasında çok eşli olan bir kadına, kocası bu izni vermediği için trans işçiye başvuruyor ki kocası, karısının başka bir erkekle samimi olmasını kaldıramayacakken aslında bir kadınla samimi diyerek kendisini avutabilsin.

Sadece cinsel yönelim değil, insanoğlu evrimsel süreci yüzünden olsun, yaşadığı çevre yüzünden olsun, çocukluğu yüzünden olsun, ailesi yüzünden olsun ve sayamadığımız birçok sebepten olsun cinsel fetişlere sahiptir. Bu doğada görülen ve son derece normal olan bir şey fakat yine bu konuda da kişiler hem diğerlerine hem kendisine saygısız. İnsanlar bir fetişi olduğunu anladığında önce onu görmezden gelmeye, bastırmaya çalışır. Çoğu hayatı boyunca umursamayıp yine kendisi için en büyük zevk olacak arzusundan uzaklaştırır kendisini. Kimi insanlar bu tür fetişleri olduğunu kabullense bile bu fetişi benimsemez, normal olduğunu kabul etmez, bu yüzden eşlerine asla bu fetişlerinden bahsetmezler. Kendileri anormal gördüğü için eşlerinin de göreceğini zannederler ki çoğu anlayışsız insan bunu anormal görür. Bu yüzden eşi tarafından en büyük arzusu tatmin edilemeyen insan yine seks işçilerine veya

tatmin edebilecek insanlara başvurur. Aldatmak zorunda kalır. Anlattıklarımın anlayacağınız üzere insanın cinsel yönelim, tercih, fetişlerini kabul etmesi ve eşinin de ona saygı duyması gerekir. Özellikle bir seçkin çift söz konusuysa, eşinizin fetişlerine ve arzularına saygı duymak zorundasınız.

SEÇKİN ÇİFTLER VE FETİŞLER

Bir seçkin önce bireysel olarak kabullenmeli bu durumu. Seçkin, kendi cinsel yönelimini, cinsel arzularını, fetişlerini, neleri sevdiğini ve neleri sevmediğini keşfetmeli, anlamalı ve kabul edip benimsemeli. Utanmamalı bunlardan, aksine bunları sevmeli ve kendisiyle gurur duymalı bunları keşfedip, kabul edip benimsediği için. Daha sonra bir seçkin diğeriyle sevgili olacağı zaman, ona açmalı kendisini. Anlatmalı neleri sevdiğini, ne arzuladığını ve onun için zevkin ne olduğunu. Diğer seçkin ise saygı duymalı, anlamalı, anlayış göstermeli. Hiçbir seçkin diğeri için arzularını, zevklerini ve yönelimlerini yargılayamaz asla.

İki seçkin bu konuları konuştuğundan sonra bu durumlara göre başlanmalı ilişkiye. Seçkin, seçkin eşinin fetişlerini karşılamalı, eşini en büyük zevklerinden mahrum bırakmamalı asla. Seçkin istediğini söyleyecek, yaşayacak ve istediğinden utanmayacak kadar özgür olmalı ve eşi de bu özgürlüğü ona yaşatmalı. Eğer ki bir seçkinin fetişini eşi karşılayamazsa (herhangi bir sebepten istese bile yapamayacak durumda olursa) o seçkinin, fetişini tatmin etmesine veya edilmesine engel olmamalı. Seçkin fetişini tatmin etmek için başkasıyla olacağını söylerse ya buna razı gelmeli ya fetişini karşılamalı ya da ilişkilerini sonlandırmalıdır.

ÇOK EŞLİLİK TEK EŞLİLİK

İnsan evrimsel sürecinden beri çok eşli bir canlıydı. Biyolojik olarak çok eşli olan insan kültürel yapıyla tek eşli olmuştur; bunun sonucunda günümüzde insan çok eşli de olabilir tek eşli de olabilir bir yapıya bürünmüştür. Yani kimi insanlar çok eşli olmak isteyebilirken kimileri tek eşli olmak isteyebilir. İki durum da oldukça normal fakat bu çok/tek eşlilik aşk veya evlilik olarak değildir, insan aşk ve duygu bakımından tek eşlidir fakat cinsellik açısından çok eşli olabilir.

Şeytan da bunun farkında olduğu için bu özgürlüğü bize sunar. Seçkinler de çok eşli olabilir fakat bu sanıldığı gibi “Sevgilim seçkin, yani istediğim zaman

başkasıyla sevişirim, o hiçbir şey diyemez.” değildir. Bu da tıpkı fetişler gibi birçok aşamadan oluşur. Fetişlerini keşfedip kabullenirken insan çok eşli mi tek eşli mi olduğunu da anlayıp kabullenir, sonrasında seçkin eşlerin birbirlerine açılmaları noktasında seçkin eşine bu tercihini söyler. Eğer ki tek eşli bir seçkin çok eşli seçkinin başkalarıyla olmasını istemeyecekse duruma göre ya ilişki başlatılmaz ya da göz yumar eşinin isteklerine. Yani bu tür şeyler konuşulup anlaşılabilir çözümlerle daha ilişki başında çünkü tek eşli bir seçkinin istemeyerek çok eşli bir seçkin eşe katlanması o seçkin için ızdırap olur; tam aksine çok eşlinin tek eşe bağlı kalması da çok eşli için ızdırap olur.

BİRLİKTELİK

Bir seçkin çifte, seçkin çift denebilmesi için bir ruhban tarafından kara nikah kısılması gerekmiyor, iki seçkinin olduğu birliktelik nasıl olursa olsun; ister günümüz şartlarıyla kısılmış sıradan bir nikah, ister seçkin sevgililik, ne olursa olsun seçkin çift demeye yeterlidir; tek önemli olan ikilinin birbirine gerçekten aşık olması ve çift olduğunun farkında olması.

(A.K. 2: 54) Bu ayette örnek bir ritüel anlatılır fakat ileride bu ritüeli daha detaylı inceleyeceğim için şimdilik atlıyorum.

(A.K. 2: 55, 56) Satanizm denince insanların aklına medyanın karalaması ve semavi dinlerin yalanları yüzünden ne yazık ki iblistaparlar, sadistler, her türlü kötülüğü yapan, Şeytan adına kurbanlar veren insanların dini geliyor fakat Satanizm’in hiçbir ekolünde kurban yoktur. Ateistik Satanizm’de hayvanlar doğanın masum çocukları olarak görülür ve insan bir hayvan sayılır, bu yüzden hayvanlar bir nevi kutsaldır, gerekmedikçe zarar verilmez. Luciferianizm de aynı şekilde hayvanları ve doğayı kutsal görür. Biz de hem Antik Pagan olduğumuz için hem de kitaplarda açık açık yasaklandığı için gerekmedikçe zarar vermeyiz hayvanlara. Aksine bizi suçlayanlardır kurbanlar veren. Her yıl binlerce hayvanı kurban edip bunu kutlayan din hangisidir? Tanrısı için akın akın seferler, savaşlar düzenleyip insanlar kurban eden dinler hangileridir?

Hayvanlara gerekmedikçe zarar vermek yasaktır denilince insanlar “Ne yani, Satanistler vejeteryan mı?” diyorlar. Hayır, satanistler vejeteryan olmak zorunda değiller fakat tabii ki isteyen olur isteyen olmaz. Zorunda olmadıkça zarar vermek yasak derken şu ima edilir: Şeytan’a kurban etmek için herhangi bir canlıyı öldürmek, sebepsiz yere canlılara zarar vermek, hobi için avcılık,

sadistliğin tatmini için sürekli hayvanlara zarar vermek, gerekmeyen durumda bitkileri koparmak, ağaçları kesmek ve benzeri birçok durum.

Fakat müstesna durumlarda izin verilmiştir. Nedir bu müstesna durumlar? İnsan et yemeye ihtiyaç duyan bir canlıdır, et için yani beslenmek için hayvan öldürmekte sorun yoktur fakat gidip kedi öldüremezsiniz yemek için, ne yenebilirse onu öldürürsünüz ki o da çok zor durumdaysanız. Örneğin evinizde makarna, yumurta, patates ve birçok yemek varken ve yakın zamanda et yemişken veya marketten et alabileceksen kalkıp bir hayvan öldürmek pek mantıklı olmaz. Eğer ki durum zorunda kalmak veya yemek için değil de tam aksine yemek, öldürmek için bir kılıf olursa işte o bir sorundur ve sizi sizden iyi bilen tanrıyı kandıramazsınız, unutmayın.

Yemek harici, bir hayvanın derisinden, kürkünden yararlanmak için de öldürebilirsiniz, fakat öldürüp gösteriş yapmak için değil. Diyelim ki ormanda mahsur kaldınız ve hava çok soğuk, gerçekten de ihtiyacınız var ısınmaya, bu durumda öldürebilirsiniz kürkü ve eti için sadece yetecek kadar.

Anlayacağınız, örnekler uzar ama mantık bellidir, hayatta kalmak için zorundaysan öldürebilirsin; ayı saldırdı çaren yok öldür; yemeğe ihtiyacın var açlıktan öleceksin, yiyebileceğini öldür gibi. Onun harici bir hayvanın kılına zarar veremezsiniz ve bu canlıları da eziyet ederek, canını yakarak öldüremezsiniz. Ani olmalı, o hayvan için olabilecek en huzurlu yolla olmalı.

İşte bu zorunda kaldığımız durumlarda öldürürken o hayvanı Şeytan'a adayarak, bir nevi Şeytan adına kurban ederek, Şeytan ve Demonlarımıza enerji gitmesini sağlayabilirsiniz. Ölüm, hem o canlının o anki duyguları açısından hem ruhun çıkışı açısından çok ağır bir şekilde enerji ortaya çıkarır ve bu enerjiyi tanrılarınıza bahşetmek, her ne kadar tanrılarımız ölümü sevmese de yararlı olur.

(A.K. 2: 57-59) Kadın gerçekten de kadim inançlarda her zaman erkek ile eşitti, buna daha önce örneklerle değindik, Antik Paganlar iki cinsiyeti bir görürlerdi. Cinsellik konusunda da gerçek bir özgürlük söz konusuydu. Antik Paganizm'in hakim olduğu yerlerde kutlamalarda isteyeninin istediğiyle cinsellik yaşadığını (cinsiyet farketmeksizin), cinsellik için evliliği şart görmediklerini ve aslında bunu düşünmediklerini bile, bazı çiftlerin kimi zaman başka insanlarla birlikte olarak cinselliklerine heyecan kattıklarını vesaire görebiliriz.

(A.K. 2: 58) Semavi dinlerde kadın her zaman aşağılandı, buna zaten

değindim. Semavi dinlerin hüküm sürdüğü bir çağda şu cümle bence çok değerli: “Kadın da birdir, erkek de”. Semavi dinler her zaman kadını bir eşya haline getirdi, en kötü günahların sebebi olarak gösterdi, kadını insan yerine bile koymadı, erkek yüceltmesi o kadar abartı bir durumdaydı. Zaten Gerçekler Kitabı’nda da belirtildiği üzere esasında iki cinsiyetin en ufak farkı yok, iki cinsiyet de zamanında cinsiyetsiz olan mahlukun iki yarısıdır, ikisi aynı bütündür esasında, erkeğe veya kadına ayrıcalık sunmak saçmalaktır.

(A.K. 2: 59) Biyolojik olarak, bir kadın ister aynı anda ister ayrı ayrı erkeğe kıyasla daha çok cinsel ilişki gerçekleştirme ve tatmin etme potansiyeline sahiptir fakat Elohim’in erkek sevgisi yüzünden erkek çok eşli olup kadın kapatılmıştır. Oysaki çok eşlilik kadında da olabilir erkekte de.

(A.K. 2: 60) Gördüğünüz üzere Şeytan, Elohim’in aksine homofobik değil. Esasında Elohim de değil fakat buna birazdan değineceğiz. Şeytan her türlü cinsel birleşmeyi (cinsiyet açısından) destekler ve hatta kutsar fakat bu her türlü cinsel ilişki serbest ve iyidir anlamına gelmez asla. **“Zorla olanlar müstesna. Bunu hiç tasvip etmem.”** cümlesinden de kolayca anlaşılır bu, cinsel ilişkilerin yasakları konusuna daha sonra değineceğiz.

(A.K. 2: 60-64) Elohim, cinsel birleşmelerin her türüsüne karşıdır çünkü yapısı gereği bu tür birleşmelerdeki enerji ve duygular onu beslemez hatta ona zarar verir fakat eşcinselliği yasakladığı kadar özgür de kılar. Alttan alttan eşcinselliğin olması için gereken her şeyi hazırlar ve böylece eşcinsel ilişkiler gerçekleşir, gerçekleştiği zaman ilişkiyi yaşayanlar hem halk kültürünün eşcinselliğe karşı yapısından hem bu şekilde aşılınmış olmasından hem de dini yüzünden büyük pişmanlıkla tanrısına daha çok tapar affedilmek için. Bu konuyu “Uyanış” kitabında daha detaylıca okuyabilirsiniz.

(A.K. 2: 65, 66) Her insanda Şeytan’ın yapısı diğer tanrılara kıyasla daha fazladır, bu yüzden Şeytan bir güdü yoluyla veya farklı şekillerde engelleyebilir, insanlara cinselliği yaşaması için teşvik verebilirdi fakat Şeytan yine burada da zorla olması değil ufak bir kıvılcımla kendi kendisine olması daha iyidir der. Bu kıvılcım neydi? İnsanlığın cinselliği keşfetmesiydi, ilk insanda da bu kıvılcım oldu, sonrasında da ve bu kıvılcım sayesinde günümüzde eşcinsellik normalleşmeye başladı (olması gerektiği gibi) cinsellik de eskisi kadar kısıtlı olmamaya başladı. İşte bu yüzden “Onun şeriatı var olduğu kadar yoktur da.” cümlesi kullanılmıştı, onun şeriatı zaten olması gereken olduğu için insanın her zaman içindedir ve zamanla açığa çıkar ki bu günümüzde rahatça görülebiliyor.

AYETLER KİTABI İKİNCİ BÖLÜM AÇIKLAMASININ SONU

YAYILMA POLİTİKASI

Elohim'in dinini insanlar arasında yayma stratejisi ve tanrılar arasındaki darbesinin stratejisi aslında aynıdır. İnsanlar arasında önce anlaşma ile kendisine medyum sağladı ve bu medyumla birlikte ilk kullarını överek daha doğrusu tatlı dille kandırarak elde etti. Tanrılar Bahçesi'nde ise ilk birleşmelerde birleşmeye zorlayacak kadar enerjisi olmadığı için birleşeceği tanrıları ikna etmişti, yani yine tatlı dil. Daha sonra tatlı dille ikna ettiği kullarına savaşla ve kanla dinini yaymasını emretti, yani zorla yaydı. Tanrılar Bahçesi'nde ise yeterince güçlü olunca tanrıları artık ikna etmekle uğraşmıyor, direkt olarak birleşmeye zorlamaya başladı. Son olarak yaydığı dini sayesinde olması gereken düzeni bozup yeni bir düzen getirdi. Tanrılar Bahçesi'nde de emdiği tanrıların gücüyle birlikte insanın yaratılışında, Tanrılar Bahçesi'nde ve tanrılar arasında olması gereken düzeni bozarak günümüzde süregelen bu düzeni kurdu. Bahçe'deki darbesi boyunca kendi türündeki tanrıları emerek yok ederken, zıt türdeki tanrıları bahçeden kovarak yok etmeye çalıştı. Semavi dinlerde ve ileriki başlıklarda göreceğimiz üzere kendi din ve öğretilerinde de aynı şekilde diğer tanrıları yokmuş gibi gösterdi yani yok etmeye çalıştı.

III. BÖLÜM

Şeytan, eşitliği getiren benim derken sizce ne kadar yanılıyor? Komiktir ki tarihte kadın hakları ve eşitliğinin geldiği yıllar sunulurken sadece son yüzyıllar sunulur. Örnek olması için birkaç ülke ve kadın haklarını getirdiği tarihe göz atalım:

19. yüzyılın sonlarında kadınların oy verme hakkına kavuşabilmesi konusu kadın hakları hareketi için önemli bir aşama temsil etmiştir.

- Yeni Zelanda'da kadınlara seçme hakkı 1893 yılında, seçilme hakkı 1918'de verilmiştir. Bu yasa tüm kadınları kapsar.
- 1902'de Avustralya'da kadınlar seçme hakkı kazanmıştır.
- 1906 yılında Finlandiya kadın vatandaşlarına seçme ve seçilme hakkı tanıyan ilk Avrupa ülkesi olmuştur. O yıllarda Rusya büyük çarlığına bağlı bir düklük olan Finlandiya, dünyada ilk kadın milletvekillerinin meclise girdiği ülke unvanını da taşır. 1907 yılında 19 kadın milletvekili meclise girmeyi başarmıştır.
- Norveç 1913'te, Danimarka ve o zaman Danimarka'ya bağlı olan İzlanda da 1915'te kadınlara oy hakkı vermiştir.
- Kanada'da Quebec bölgesi hariç, kadınlar 1917'de seçme ve 1920'de seçilme hakkı elde ederken, Québec'de kadınlara seçme ve seçilme hakkı 1940 yılında verilmiştir.
- 1917'de Rusya ve eski Sovyet cumhuriyetlerinden bir kısmında da kadınlar seçme ve seçilme hakkı elde etmişlerdir. Bu hak 1918 yılı genel seçimlerinde ilk defa kullanılmıştır.
- 12 Kasım 1918'de Avusturya kadınlarına oy hakkı vermiş, onu takip eden günlerde 30 Kasım 1918'de Almanya'da kadınların seçme ve seçilme hakkı yasayla garantilenmiş ve 19 Ocak 1919 seçimlerinde kadınlar ilk defa oy kullanmıştır.

- Amerika Birleşik Devletleri'nde 1920 yılında yürürlüğe giren anayasa değişikliği ile ülke genelinde kadınlara oy verme hakkı tanınmış, Kasım 1920'de kadınlar ilk parlamento seçimlerine katılmışlardır.
- 1918 yılında 30 yaşının üstünde olup, bazı özel durumlarda oy kullanabilme hakkını elde etmiş olan, Birleşik Krallık kadınları için tam oy hakkı 1928 yılında sağlanmıştır.
- Güney Afrika Cumhuriyeti ırklarına göre kadınlara 1930'da beyaz ırka, 1984'te Hint ırkına , 1994'te de siyah ırka, oy hakkı tanımıştır.
- Türkiye'de kadınlar 20 Mart 1930'da belediye seçimlerinde seçme hakkı kazandılar. 1933'te Köy Kanunu'nda muhtar seçme ve köy heyetine seçilme hakkı düzenlendi. Milletvekili seçimlerinde seçme ve seçilme hakkına ise 5 Aralık 1934'te yapılan anayasa değişikliğiyle kavuştular. 8 Şubat 1935'te ilk defa meclis seçimlerine katılan Türk kadınları mecliste 18 sandalye elde ettiler.
- Fransa'da 4 Ekim 1944'te yapılan yasa değişikliğiyle kadınlara seçme ve seçilme hakkı verildi. 29 Nisan 1945'te ilk defa belediye seçimlerine katılan kadınlar 21 Ekim 1945'te de ilk defa parlamento seçimlerinde oy kullandılar.
- 1925'te belediye seçimlerinde oy kullanmaya başlayan İtalyan kadınları 1946'da ilk genel seçimlere katıldılar.
- Brezilya'da 1934'te, Filipinler'de 1937'de, Arjantin ve Meksika'da 1946'da, Japonya'da 1945'te, Çin'de 1947'de, Liberya'da 1947'de, Uganda'da 1958'de ve Nijerya'da 1960'ta kadınlar oy verme hakkına sahip oldular.
- İsviçre'de kadınların seçme ve seçilme hakkını elde etmesi 7 Şubat 1971'de gerçekleşirken İsviçre'ye bağlı Appenzell kantonunda ise 1990'ı bulmuştur.

(Wikipedia)

Kadın hakları ilk kez 18. ve 19. yüzyıllarda görülmeye başlamış gibi, zamanla, insan modernleştikçe kadınların eşitliği kabul edilmiş gibi lanse ediliyor. Bu bana kalırsa büyük bir yalan fakat küçük bir detayla: Kadın hakları **ilk kez** gündeme getirilmedi. Biraz geçmişe dönelim, semavi dinlerden öncesine. Antik İskandinavlara bakalım, burada ne görürsünüz biliyor musunuz? Kimi kabileleri

yönetenlerin kadın olduğunu, savaşlarda erkekler kadar kadınların da savaştığını. Başka bir yere bakalım, mesela Antik Mısır'a. Antik Mısır denilince insanların aklına en çok gelen isimlerden birisi Kleopatra, Mısır'ın kraliçesi, onu duymayan çok azdır değil mi? Antik Yunanistan, ilk kadın edebiyatçısı Sappho. Boudica, büyük bir savaşa önderlik etmiş olan Iceni kabilesinin kraliçesi. Antik İskandinavların sayısız komutan ve yönetici kadını, antik medeniyetlerin sayısız kadın şifacısı, kadın sanatçısı, kadın hükümdarı, kadın çapkını ve daha birçoğu.

Şu an bunlar günümüze kıyasla garip geliyor, değil mi? Bu kadar modernleşmiş insan için bile garip geliyor. İşte bu antik zamanlardaki, tamamen cinsiyet eşitliğidir. Bu zaten insanlığın başlangıcından beri, Efendi Şeytan'ın yolunu izleyenler için var olan ve olması gereken şeydir. Kadın hakları ve eşitliği ilk kez 18. yüzyıl, 19. yüzyılda değerlendirilmedi, sadece bazı olması gerekenler **yeniden** canlandırıldı. Kadına da erkeğe de eşitliği getiren tarihe yeterince bakılırsa rahatlıkla görülür. Sonradan gelip kadını köleleştirip eşya haline getiren semavi dinler mi? Yoksa başından beri kadınla erkeği her konuda eşit tutan Şeytan'ın öğretisi ve dini mi?

(A.K. 3: 3) Seçkinlerin arasındaki bağı önemi anlatmakla bitmez, bu bağı kuvveti için olmazsa olmaz şeylerden birisi de saygıdır. Seçkin diğer seçkine her daim her konuda saygı göstermeli: düşünceleri, kararları, zevkleri, hayatı konusunda... Fakat sadece seçkin seçkine değil; seçkin, dışarıdakilere de belli bir seviyede saygılı olmalıdır. Diğer topluluk, kültür, din, ideoloji ve insan gruplarına saygısızlık yapmamalı, kendince saçma bile olsa kesinlikte saygı göstermeli. Gidip bir Müslüman'a "Dininiz ne kadar saçma ya!" diyemez örneğin. Seçkinler arasındaki bu saygı ve güven ortamı öyle bir seviyede olmalı ki bir seçkin diğer seçkinlere istediği her konuyu, en özelini bile, rahat rahat anlatabilmeli; yararlı fikir ve eleştiri isterse en iyi şekilde bunu alabilmeli; yargılanmayacağını bilerek tamamen güvenmeli ve rahat olmalı.

(A.K. 3: 4) Şeytan'ın bahsettiği çağ geliyor ve geldi hatta. Bundan birkaç yüzyıl önce; bilim, ahlak, kurallar ve kültürler tamamen semavi dinlere göre şekillenirken günümüzde dinlerden bağımsızlaşmaya, bilime ve olması gereken mantığa göre şekillenmeye başlıyor. Evet, bunlar yavaş yavaş oluyor fakat geçmişteki gibi ruhban sınıfı yönetmiyor ülkeyi veya "Bilim sadece rahiplerin bileceği bir şeydir, kutsal kitaba aykırıysa yanlıştır. Asın bunu iddia edeni!" gibi mantıklar yok. Bu durum zamanla daha da iyi bir hal alacak. Tamamen bilimin, mantığın, sanatın ve olması gerekenlerin olduğu çağ, yani Altın Çağ gelecek.

(A.K. 3: 5) Bu ayet aslında oldukça açık, fakat insanların cümle yapısı yüzünden kafası karışabiliyor. Cümle şu şekilde okunursa gerçek anlamı rahatlıkla anlaşılır:

Nasıl ki kendisini anlayan bir tanrıysa.

Köledir ve köle kalacaktır; sahteliklere sarınan ve bunda ısrar eden ve bunu, bütün çevresine bulaştırmak isteyen.

(A.K. 3: 6) Bu ayette “İlk önce kadına getirmek isterim özgürlük,” cümlesi bazı kimseler tarafından “E kadın yüceltiliyor, bu sefer erkek açısından eşitsizlik var.” olarak algılanıyor fakat böyle bir durum yok. Önünüzde 2 su bardağı olduğunu düşünün. Bu bardağın birisi %70 dolu, diğeri %5 dolu. Siz bardakları tamamen %90’da eşitlemek istiyorsunuz, dolayısıyla %5 dolu olana daha çok sıvı dökmeniz gerekecektir değil mi? Bu durumda da aynı şekilde düşünebiliriz. Semavi dinler kadını o kadar aşağıladı ki erkekle aynı eşitliğe getirmek için önce ona biraz daha fazla fırsat ve özgürlük tanımak, eşitlemek gerekiyor.

(A.K. 3: 8) Kadının eskiden olduğu konum, şu an olduğu konum ve dinlerdeki konumunu zaten inceledik fakat bu ayette sadece kadından bahsedilmiyor. Dünyanın çoğunda erkeğin egemen olduğu, kadının bastırıldığı bir yapı olsa da bunun tam tersi de var, Amazonlar gibi. İnsanoğlu sonradan gelen dinler ve bu dinlerin kültürü yüzünden öyle bir durumda ki kadın ya o dinlerin emrettiği gibi aşağılanıyor ya da bu dinlere duyulan nefret yüzünden o dinlere inat erkek aşağılanıyor. Bu inat öyle bir noktada ki günümüzde kadın erkek eşitliğini erkeğin aşağılanması sanan insanlar var.

Örneğin feminizm, esasında kadın ve erkeğin eşitliğini hedefleyen, kadın haklarını koruyan bir ideolojidir. Asıl hedefi mutlak eşitlik olan bu ideoloji, bu dinlere ve bu dinlerin getirdiklerine olan nefret yüzünden çoğu ülkede çok yanlış algılanıyor. Örneğin günümüzde kendisine feminist diyen insanların yarısı feminizmin ideolojisini tamamen tersine anlayıp uygular. Feminizm kadınların yararlı şeyler yapıp akıllıca şekillerde haklarını savunması ve kendisini yüceltip erkekle aynı konuma getirmesini hedefler. Bir kadın bilim insanı, kendi cinsiyetini bilimle yükseltir ve bu kadın gerçek bir feministtir. Bir kadın doktor sağlıklı yüceltir ve o gerçek bir feministtir. Kadın sanatçı sanatıyla yüceltir ve o gerçek bir feministtir fakat günümüzde dediğim gibi feministlerin yarısı gerçek feminist değil. Kendisine feminist diyen bu yarım kitle, kadını yüceltip eşitliğe ulaşmayı değil, tam aksine erkeği aşağılayıp dibe çekerek kendisiyle eşitlemeyi

hedefler, daha doğrusu kendisinden de aşağı çekmeyi hedefler. Bu kişiler gitgide erkeklerden nefret ederler çünkü amaçları kendini yüceltmek değil erkeği aşağılayarak eşitliği sağlamaktır. feminizm aslında bu değil fakat bu insanlara bunu anlatmazsınız.

Bu tür feministlerin olması üzücü olsa da kendisine feminist diyen feminazilerin olması daha üzücü. Feminaziler, feministlerin aksine kadın hakları ve eşitliği hedeflemez, tamamen erkeğin aşağılanıp ayak altına alınmasını hedefler. Yani kendisine feminist diyen o yarım kitle de aslında feminazidir ve bu feminazilerin neden çıktığını anlamak çok zor değil. Bu dinler ve onların kültürleri kadını bu şekilde aşağılayıp, erkeği poh pohlayınca kadınların nefret dolması bir noktada doğru fakat nefret doldukları şey yanlış. Bu eşitsizliği erkekler getirmedi; Elohim getirdi, Elohim'in kitapları getirdi, Elohim'in dinleri ve din adamları getirdi. Nefreti hak eden kim sizce? Şeytan da bu nefreti, bu inadı ve bu eşitsizliği bildiği için ayetlerinde bunlara değiniyor ki değinmesi çok doğal sonuçta o, bizim içimizde.

(A.K. 3: 9-12) Bu dinlerin yalanları yüzünden insanlar İslam öncesi Arabistan'da kadının canlı gömülen, tecavüzlere uğrayan, köle bir cinsiyet olduğunu zannediyor fakat hayır, eskiden üç büyük tanrıçaya tapan Araplar kadını tanrıçalardan dolayı bereket getiren ve kutsal sayarlardı; evet, kadına diğer Antik Paganlar kadar iyi davranmazlardı ama o hikayelerdeki kadar işkence de etmezlerdi ki bu anlattıkları kadın gömme tecavüz etme gibi şeyler dikkat edilirse İslamiyet sonrası artıyor ve geliyor, öncesinde değil. Erkek çocuk doğurmadığı için karısını öldürenler, kız çocuğunu gömenler, kadınları köle ve cariye yapanlar hangi zaman dilimindeki hangi ırk acaba?

(A.K. 3: 13-15) Elohim ve onun din adamları eşcinselliğin yaşanması için ellerinden geleni yaptılar ve bu her zaman işe yaradı fakat bu Elohim'in eşcinselliğe bayılmasından değil. Bu durumun örneklerin bol bol görürüz ama daha sonra değineceğiz bunlara.

(A.K. 3: 16, 17) Bu iki ayette Şeytan, “Eğer dediği gibi o yaratmışsa,” diyerek durumları yorumluyor. Açıkçası bu iki ayette açıklayacak bir şey yok, ayetler oldukça açıklar.

ELOHİM İÇİN EŞCİNSELLİK VE CİNSELLİK

(A.K. 3: 13-24) Bu ayetlerde kısaca Elohim'in cinsellik planı anlatılıyor, ben de madde madde özetlemek isterim bu konuyu. Benim bu başlıkta yapacağım basit bir özetleme işlemidir, bu konuyu daha detaylı ve geniş olarak görmek isterseniz Uyanış kitabını okuyabilirsiniz.

- 1- Heteroseksüel cinselliği yasakla.
- 2- Homoseksüelliği yasakla.
- 3- Homoseksüelliğin yasağını diğer cinsel birleşmeler kadar ağır bir yasak değilmiş gibi gösterip, alttan alttan gerçekleşmesi için elinden geleni yap.

1- Heteroseksüel cinselliği üç kitabında da teker teker yasakladığını görüyoruz, son kitabında açık açık yasaklarken önceki kitaplarda biraz daha alttan yasaklar. Bunun yanı sıra tüm halkın örnek aldığı ruhban sınıfının cinsellikten uzak durmasını tanrının sevgisini ve bravosunu kazanma yöntemi ve büyük bir erdem olarak sunarak o insanların bilinçaltına, “Demek ki cinsellik çok kötü bir şey.” yargısını işlerler.

2- Homoseksüellik özellikle son kitapta çok alttan yasaklanır; heteroseksüel cinselliğe karşı onca ayet ve hareket varken homoseksüelliğe karşı heteroseksüel cinselliğe kıyasla daha az ayet ve hareket var ki bunun sebebi de “Heteroseksüel cinselliktense homoseksüel cinsellik olsun.” mantığıdır ki bu mantığa da değineceğiz.

3- Hafif gösterme konusunda, alttan alttan desteklemesi örneği verilebilir. Tamamen kendi cinsiyle hapsolan insan o kadar cinsel istekle dolmaya dayanamayıp kendi cinsine sulanır. Bu günümüzde ve öncesinde birçok örnekle görülmüştür. Kur'an kurslarında çocuklara tecavüz ve taciz edildi haberlerini kaç kez gördük? Kilise ve manastırlarda yaşanan ilişkiler kaç kez skandal oldu? Yani bu tür şeylerin varlığı inkar edilemez. Var olma sebebi ise şudur: Homoseksüel ilişki heteroseksüel ilişki kadar cinsel enerji çıkarmaz ortaya, bu yüzden Elohim'e daha az zarar verir fakat bunu yapan din adamları, ruhban sınıfı ve kulları, bu pişmanlıkla tanrısına daha çok bağlanır, tanrısı affetsin diye daha çok çabalar. Bu sayede Elohim karlı çıkmış olur, bu yüzden hem yasaklar hem destekler.

(A.K. 3: 18) Bu ayette anlatılan olaya dair de birçok örnek var. Günümüzde

lgbtqi+ sayfalarına küfürler edip toplum içinde lgbtqi+ bireylere sürekli sövüp onları eleştiren şahısların sosyal mecralarda homoseksüel sayfalara kendi cinsiyetlerini istediklerine dair şeyler yazması görülmemiş şeyler değil. Bir kadınla evli, çocuklu adamların; ömrü boyunca bastırılmış homoseksüel olarak karısını defalarca erkeklerle aldatması görülmemiş şeyler değil.

(A.K. 3: 24, 26) Bu ayetlerde eşcinsellik ve cinselliğin olması gereken şeyler olduğunu ama olmaması gerekiyormuş gibi ve kirli bir şeymiş gibi gösterilip, Şeytan'ın suçu olarak lanse edildiği anlatılır. Önemli nokta şu: Cinsellik ve eşcinselliğin olması gereken olarak bahsedilmesi. Doğaya baktığımızda çoğu canlı çiftleşir değil mi? Üremek için veya sırf zevk için, tüm doğada olan bu şey neden olmaması gereken bir şey olsun ki? Eşcinsellik ise aynı şekilde doğada bol bol görülen, gayet normal bir şeyken neden olmaması gereken bir şey olsun ki?

Şeytan, oruç konusuna vurgu yaparak maddi bedenimizin yemeğe ihtiyacı olduğu kadar cinselliğe de ihtiyacı olduğunu belirtir ve bu gibi ihtiyaç duyulan yararlı şeyleri yasaklayanın kendisi değil, Elohim olduğunu tekrar vurgulayarak asıl kötülük getirenin kim olduğunu anlamamızı sağlar.

(A.K. 3: 27) Bu ayet oldukça açık fakat ben şu cümleye değinmek istiyorum: *“artık yeni çağ gelmektedir ve artık insan, tanrıların kölesi olmayacaktır.”*

TANRILARLA OLMASI GEREKEN İLİŞKİ

Dünya'da yaratılış olmaması gereken bir şekilde gerçekleşti, şimdi olması gereken nasıldı buna bakalım. Anlatımda kullanacağım yetkililer ve benzeri kelimeler benim seçimim olup anlaşılmasını kolaylaştırmasını içindir.

Tanrılar, Öz Enerji'nin kendisi de olduğu için evreni yani kendilerini olabildiğince tanımak isterler zira Öz Enerji'nin başta bölünme sebebi de buydu. Bu yüzden tanrılar kozmik enerji zincirine bir gezegen daha bağlanması için gerektiğinde yeni bir canlı türü yaratırlar. Bu işlemin olacağı zamana tanrılar aleminde bir oyla mı karar veriliyor, yetkili tanrıların kararıyla mı oluyor, araştırmacı grup uygun gezegen bulduğu an işleme mi başlıyor? Bu üç seçenekten hangisi olduğunu en azından bu yorumun yazıldığı zaman diliminde bilemeyiz fakat bileceğimiz şu: Her nasılsa en doğru şekilde oluyor.

Zincire yeni bir gezegen katma kararından sonra bir grup oluşturuluyor veya

daha önce bu amaç için oluşturulmuş grup görevlendiriliyor. Bu gruba araştırmacı grup diyebiliriz. Grup yaratılış için gerekli olan yapılardaki tanrılardan oluşur, örneğin bilime hakim bir tanrı dahil olur ki canlıyı yaratabilsinler. Gerekli yapıların haricinde her türlü tanrıdan bulundurmaya çalışılır bu grupta, böylece canlı tek bir yapıya bağlı kalmak yerine birden çok yapıya sahip olarak Zincir'e daha çok katkı sağlayabilir. Dünya'ya gelen grupta da Şeytan ve Demonlar ile birlikte Elohimsel tanrılar da bulunuyordu. Bu durum aslında İskandinav mitolojisine de yansır: Thor ve Loki neredeyse her zaman birlikte seyahat eder çünkü Odin, Thor ve Loki'nin zıt yapılarının birbirini dengelemesini ve bu zıt yapılar sayesinde daha güzel sonuçlar alınmasını ister.

Bu araştırmacı grup alemler ve boyutlar arasında seyahat ederek yaşama elverişli veya elverişli olma potansiyeli olan bir gezegen ararlar. Gezegen bulunduğu gerekliyse yaşama elverişli olması için belli şeyler yapılır, örneğin Dünya'ya enerjilerini vererek gerekli hareketlenmeyi başlattılar.

Buraya kadar dikkat edilmesi gereken nokta şu: Tanrılar ne kadar kalabalık olurlarsa olsunlar yeni bir gezegen yaratmıyorlar ki isteseler bile yaratamazlar, onun yerine bir gezegen buluyorlar. Bunun tabii ki birkaç sebebi var ve en önemlileri şunlar: Tanrılar bir şeyi yoktan var edemezler, hadi diyelim aşırı kalabalık oldular ve o imkanı sağladılar veya ellerindeki bir maddeyi dönüştüre dönüştüre yarattılar (ki bir maddeyi dönüştürerek yeni bir gezegen meydana getirmek aslında yaratmak değil, yapmak olur.) ama bu durumda da bu gezegen işe yaramaz. Tanrılar kozmik enerji zincirine yeni bir gezegeni zaten çeşitlilik olması için katıyor, onlar kendileri bir gezegen yaratırlarsa bu gezegen bilmedikleri bir gezegen olamaz çünkü geçmiş deneyimlerini baz alırlar ve almak zorundalar, bilmedikleri bir şeyi yapamazlar dolayısıyla bu yeni gezegen ve gezegenin canlısı halihazırda bildikleri gezegen ve canlılardan çok farklı olmamakla birlikte yeni bilgiler katmakta da başarılı olamaz.

Tanrılar gezegeni aradan çıkarsalar bile o gezegene has canlıyı tek başlarına yaratmıyorlar, aksine bir grup olarak yaratıyorlar, işte tanrıların sınırlı gücü sadece bu noktada bile açıkça görülür. Ayrıca yaratma işlemi yoktan var etmek değil; birçok deneme ve uzun bir evrimsel süreçle o gezegenin maddesinden çıkararak yapılması da güçlerinin sınırını gözler önüne seriyor.

Konumuza devam edelim, araştırmacı grup gezegen hazır olunca oraya bir atölye kurarlar, diğer adıyla Tanrılar Bahçesi. Bu bahçe hem gezegen hakkında gerekli testleri yapmaya imkan sağlar hem diğer alem ve boyutlardan bilgi ve

materyal alışverişini sağlar hem de alemler arası tanrılar için geçit/taşıt görevi görür. Bu alanda gezegen hakkında deneyler/testler yapılır ve canlı için gerekli aşamalar burada gerçekleşir, bu yüzden atölye diyoruz. Canlı yaratılır ve son aşamada kozmik enerji zincirine bağlanıp salınır. Bu sayede her deneyim ve öğrendiği şey tanrılara ve Öz Enerji'ye gider. Canlı, tanrılarının farkında olur fakat onlara kul olmaz veya tapmaz, onları bir rehber olarak görür; evet, yaratıcı ve tanrı olarak görebilir fakat tapmaz. Minnet duyar, saygı duyar, rehber olarak görür ve yeri gelince tanrılarla bu canlı türü iletişime geçebilir.

Yaratma ve zincire bağlama işleminden sonra tanrılar son aşama olarak atölyeyi kapatır ve bu alemde çekilirler. Atölyeyi tanrılar aleminden mi kapatırlar yoksa o gezegendeysen kapatıp başka bir araç sayesinde mi alemlerine dönerler şimdilik bilemeyiz. O gezegende ki canlılar gerekince iletişime geçebilirler çünkü tanrılarının kendi alemine dönmesi o canlı türünü terk ettiği anlamına gelmez.

Canlı, özgürce yaşar ve yaşamı boyunca birçok bilimsel gelişme, sanat, gerekince savaş ve daha birçok şey yapar fakat bunların hepsini daha önce görülmemiş bir boyuta göre yapacağı için çok çeşitli bilgiler ortaya çıkar. Sadece bizim alemimiz, bizim boyutumuz ve bizim gezegenimizi düşünelim; bilimde onlarca dal olmasına rağmen, birçok alan olmasına rağmen sanattan ilerleyelim; sanatta da birçok dal var heykeltıraş, resim, müzik... Sanatta da müziği seçelim; müzik, enstrümanlardan tutun, notalara kadar kendi içerisinde yine çok fazla ayrılıyor değil mi? Sadece klarneti seçelim. Sadece klarnetle bile çalabilecek belki de binlerce şarkı bulunmakta ve sadece klarnetle bile bestelenebilecek binlerce beste var. En dar alana girdiğimizde bile bilgi ve deneyimin ne kadar çeşitli olabildiğini görüyor musunuz? İşte tüm bunların geniş halinin yeni bir tür tarafından yeni bir boyuta göre yapılması şahane bir bilgi ve deneyim aktarımı sağlar. Bunun yanı sıra yapılan eylemlerden ortaya çıkan enerjiler Zincir sayesinde tanrılara da adil ve düzenli olarak aktarılır.

TANRISAL İNSAN

Tanrılarının bu şekilde uygun gezegenler bulup, gezegeni çeşitli aşamalarla Zincir'e bağlamasını çok ütöpik bulanlar varsa ufak bir açıklama getirmeliyim.

İnsanoğlu, uzayın farkında olduğu neredeyse her zaman uzaya açılmak, uzayda farklı gezegenlerde yaşamak, farklı gezegenler keşfetmek ve

kolonileşmek istemiştir. Günümüzde bile yaşanabilir gezegen arayışının sürmesi bir yana Mars'a insanlığı taşıma çalışmaları bulunmakta. Mars'ta oksijen üretmek örneğin, her şeyin başlangıcı. Şimdi tanrıların bu yaptıklarını çok ütöpik bulanlara sorum şudur: Bizim yaptıklarımız da mı ütöpik? İnsanoğlu; uzayı, kendi galaksisini yıllarca araştırdı. Uygun gezegenler aradı. Mars'ta su olduğunu keşfedince bir diğer deyişle "uyandırılma potansiyeline sahip" bir gezegen keşfedince hemen oraya yaşamı taşımak için çalışmalara başladı. Şimdiden oksijen üretmeyi başardık Mars'ta. Bu süreç yavaş yavaş Mars'ı yaşanabilir bir gezegene dönüştürüp insanlığı oraya taşımak olarak sürecektir. Bu yapılanın tanrıların yaptığından farkı nedir? Onların da araştırmacı grubu uygun bir gezegen bulup, o gezegeni uyandırıyor, bizim de. Tabii ki tanrıların yaptığı çok daha ağır bir durum çünkü onlar sadece kendi alemlerindeki gezegenleri değil, en alışlagelmemiş, en görülmemiş alemlerdeki gezegenleri bile uyandırıyorlar. Bizler kendi alemimiz, kendi boyutumuzda olan bir gezegen üzerinde gerçekleştiriyoruz bu durumu, bu yüzden en azından tanrılar kadar zorlanmıyoruz. Tanrılar da insanlar da uyandırılışı kendi bilgileri, bilimleri çerçevesinde gerçekleştiriyor.

Tanrılar hiç bilmedikleri ve bilinmeyen bir alem, boyut yani hiç bilmedikleri bir maddede bunları gerçekleştirip üzerine o gezegene has bir canlı yaparken; insan bunun çok daha küçük çaplısı yapıyor: kendi maddesinden olan, yakın bir gezegene kendi ırkını taşımaya çalışıyor. Fakat iki işlem de bir gezegeni Zincir'e bağlamak sayılabilir, eğer biz de Zincir'e bağlı olsaydık. Buradan şunu rahatlıkla görüyoruz ki: İnsan, yaratılışta tanrılardan sadece belli yapıları almamış, bunların yanı sıra "Zincir'e gezegen ekleme" bilinci veya güdüsünü de almış olmalı ki her zaman bunun hayalini kurup, başarabildiği an bu çalışmalara başlıyor. Sadece bu durum bile tanrılardan yapı aldığımızı, tanrıların yapılarının ve söylediklerinin uyum yani doğruluğunu, yapılan şeylerin çok ütöpik veya imkansız olmadığını ve insanın tıpkı Şeytan'ın da dediği gibi tanrısallık barındıran bir canlı türü olduğunu gözler önüne seriyor

Ayete dönecek olursak, bu cümlesinde ifade edilen de budur; Altın Çağ geldiğinde, her şey olması gerektiği gibi olduğunda, doğru düzen geldiğinde; tanrı ve insan ilişkisi de olması gerektiği gibi olur, insan tanrıya pil veya kul veya köle olmaz, tanrıyı rehber olarak görür.

(A.K. 3: 28, 29) Bu ayetler de yine oldukça açıklar fakat burada şuna parmak basmak istiyorum: Efendi'nin de bizim de Elohim tarafından haksızlıklara uğramamız, Efendi ve bizim aramızdaki ortak özelliklerden birisi. Efendi'ye bu

kadar yakın olmamıza şaştırmamalıyız.

(A.K. 3: 31) Bu ayette cinselliğin zirvede olduğu yaşlardan birisinde on beş yaşının gösterilmesi bazı şaklabanlar tarafından “pedofiliye teşvik”, “erken yaşta sekse teşvik” gibi saçma ithamlara sebep oluyor fakat beynini çok az da olsa kullanan sağlıklı bir birey burada o yaşta sevişin denmediğini, biyolojik olarak ergenliğin başlangıcıyla insanın bu yaşlar arası cinsellik içgüdüğü ve biyolojik yapısına eriştiğinin belirtildiğini anlar ki bu da olmayan bir şey değildir, bu yaşlarda insanın ergenlikle birlikte cinselliğe adım attığı bilim tarafından kanıtlanmış bir gerçektir.

(A.K. 3: 32-38) Elohim, insanların cinselliğini kısıtlayıp yasaklayarak yalnızca cinsel enerjiyi değil, gelişimi de baltalamıştır. Tabii ki insanın gelişimini farklı yollarla da engellemiştir, onun din adamlarının bilim insanlarına neler yaptıkları, majiyle uğraşan insanların nasıl katledildikleri bilinen gerçeklerdir fakat cinsellik de büyük bir engeldir.

Ergenliğe girmiş olan bir erkeği düşünelim. Bu erkek okulda kadın öğretmenleriyle ilgili cinsel fanteziler kurmaktan derse odaklanamayacak, evde tek düşündüğü cinsellik olacak bu yüzden gelişimine dair çok az şey yapabilecek. Biraz büyüdüğü çağda cinselliğini tatmin etmek amacıyla kadınların peşinden koşmaktan birçok işini boşlayacak ve cinselliğini düzenli tatmin edemediği için kadına ulaşsa bile pek bir şey fark etmeyecek. Diyelim bu erkek kadınla evlendi, istediği gibi cinsellik yaşayabilir değil mi? Evet fakat evlilik stresinden bu sefer o döneminin tadını çıkaramayacak ve üzerine bir de çocuk yaparsa dertlerden cinselliğe zaman kalmayacak ve onun cinsel istekleri onu kelepçelemeye devam edecek. Hele ki bu adam çok eşliyse ömrü boyunca başka kadınlarla olmayı düşleyecek ve belki aldatacak ama bu da boşanma ve maddi manevi çöküşüne sebep olacak. Bu tür bir insan nasıl bilimsel buluşlar sağlayabilir? Bir de adamın eşcinsel olduğunu düşünün, günümüzde eşcinsellik normalleşmeye başlasa da hala mükemmel konumda değil, yani yine aynı şeyler olacak.

Bir de kadın açısından bakalım. Özellikle Türkiye’de kadınların cinselliği istememesi gerekiyor; toplum, din ve aileler bunu aşıyor, bu yüzden bir kadın hangi yaşında olursa olsun cinsel istek duymayı kendisinden utanacak bir şey olarak görür fakat buna engel olamaz; insan en güçlü güdülerinden birisini kapatamaz. Kadın istese bile yaşayamaz cinselliğini ve hayaller kurmaktan, birilerini arzulamaktan diğer konulara odaklanamaz.

Yukarıda verilen kadın ve erkeğin cinsel macerası bir örnek ve genellemedir. Eğer ki bazı okuyucular bu parçalardan rahatsız oluyorsa şunu belirtmeliyim ki: Sizin rahatsız olduğunuz şey bu okuduğunuz değil; insanın biyolojik ve hormonal yapısı, toplumun yapısı, kısaca günümüzün gerçekleridir. Eğer ki üstteki parçayı okuyan bir erkek, “Erkekler sürekli seks peşinde mi koşuyor ya!” diye celallenecek olursa öncelikle bir erkeğin o yaşlardaki psikolojik yapısına dair belli araştırmalar yapmasını, sonrasında erkeğin ergenlik dönemindeki biyolojik ve hormonal yapısını araştırmasını, kitabın birinci bölümündeki Büyük Savaş başlığını tekrar gözden geçirmesini ve en son gerçekten ne anlatmak istediğimi anlayarak aynı parçayı tekrar okumasını rica edeceğim.

Konumuza dönecek olursak, belli bir yaştan sonra artık biyolojik açıdan cinsellik imkansızlaşır fakat o yaşlarda, sadece cinsellik değil, insanın birçok yeteneği körelir, zekası zayıflar. Tabii ki bu konuların istisnaları var, bunlara rağmen gelişim sağlayanlar var ki bu gelişimler Elohim’in nefret ettiği şeylerdir. Yüce Şeytan bu yüzden bizi bir nevi tebrik ediyor ve şunu düşünmemizi istiyor: Bu kadar gelişim karşıtı etken varken özellikle de bizi zincirleyen cinsellik içgüdüsü varken, bu gelişimleri sağladık, bir de cinselliği özgürce yaşayıp bu zincirden kurtulsak nasıl gelişiriz?

(A.K. 3: 40, 41) Sahte tanrının din adamları ve mensupları öğretimizden korkarlar fakat bu yeni bir şey değil, başından beri böyledir. Bu yüzden ucuz ve saçma kanallarda “Satanizm şöyledir, böyle kötüdür.” haberleri var. Bu yüzden Satanizm her yerde, her fırsatta kötülenir, yalanlarının ortaya çıkmasından korktukları için.

(A.K. 3: 44-48) Bu ayetlerde anlatılmak istenen fazlasıyla açık, sadece şu konuya değinmek istiyorum: Günümüzde cinsellik olmaması gereken bir şey olarak lanse edilmesinin yanı sıra, özellikle kadınlarda, sadece aşık olduğun kişiyi isteyebilirsin gibi bir algı yerleşmiştir. Bu yüzden bir insan başkasını cinsel açıdan isterse veya bir farklılık isterse aşkının bittiğini zanneder fakat durum böyle değildir.

(A.K. 3: 47-49) Günümüzde basit kuralların dışına çıkmış kadınlara veya genç kadınlara saçma lakaplar takılıyor: kaşar, yollu, sürtük, yoluk gibi ve aynı anlama çıkan daha ağır sözler. Bu sözlerin anlamına kelime anlamı olarak bakarsak öyle ağır anlamları yok gibi görünüyor, örneğin sürtük çok gezen kadın anlamına gelirken günümüzde bu anlamda kullanılmaz daha doğrusu çok daha fazla anlam kazanmıştır. Tabii ki bu anlamlar halk arasındadır, örneğin bir kadın

hakkında sürtük dendiğinde gezip duran kadından ziyade tüm kötü Şeylere sahip, asla evlenilmeyecek ve arkadaş olunmayacak kadın geliyor akıllara. Bu tür kelimelerin hepsinde bu etki var fakat bu kelimeler çok saçma standartlar yüzünden takılıyorlar. Örneğin etek boyu, toplum içinde glmek, karşı cinsle arkadaş olmak, çok da geç olamayan bir saat sınırında dıŐarıda olmak, alkol kullanmak, sigara içmek, hakkı olan cinselliği yaşamak ve hatta okumak bile kadınları bu sözlere maruz bırakabiliyor. Bu sözlerin, bu saçma standartların etkisi o denlidir ki bu söz veya standartlar ile günümüzde hukuk bile deđiŐebiliyor. Bir tecavüzcü “O saatte orada ne işi varmış?” veya “O kadar kısa giyinmeseymiŐ.” diyebiliyor ve yanına kr kalabiliyor. Bu saçma sözler, standartlar ve etkileri özellikle Türkiye’de her kadının belli bir dönem için veya tüm hayatı boyunca kabusu olmuştur. Peki bu saçma standartları ve dolayısıyla sözleri hangi tanrı getirdi?

(A.K. 3: 50-54) Bazı insanlar “E başkalarıyla olabilirsiniz diyor ama aldatmayın diyor. Aldatmak olmuyor mu başkasıyla olmak?” diyebilirler. Aldatmak birisinden bir Şeyi gizlemek, ondan bir Şey saklamaktır. Bir ift tek eşli olma yemini edip gizlice başkasıyla olursa bu yemini bozar ve eşine yalan söylemiş olur, bu yüzden aldatmıŐ olur fakat eşine söylerse gerçeği ve eşinin onayını alırsa bu aldatmak olmaz. Bir seçkinin, seçkin eşini aldatması katiyen yasaktır ki zaten çiftlerin nasıl olması gerektiği daha önce incelendi.

(A.K. 3: 55) Bu ayete ileride başlık olarak dönülecektir.

CİNSELLİK VURGUSU

(A.K. 3: 56, 57) Şeytan çok eŐliliđin önemi ve serbestliğini birçok ayette vurgular, insanın biyolojik olarak çok eşli olduğunu vurgular. Kimileri bu vurgular yüzünden, “Seçkinler sürekli swinger veya cuckold yapmalı sanırım.” diye yorumlayabiliyor lakin böyle bir Şey yok. Bu kadar vurgulanma sebebi insanın gerçekten de biyolojik olarak çok eşli olması. Bu evrimsel süreçten baktığımızda da görülebilir fakat insan gelişen bir tür bu yüzden psikolojik ve duygusal açıdan tek eşli olabilir. Eğer ki insanın cinsel olarak çok eşli olup duygusal olarak tek eşli olmasa kulağa saçma geliyorsa doğadaki hayvan türlerini araŐtırabilirsiniz, araŐtırdıđınızda Şunu göreceksiniz ki kimi türler tamamen tek eşli, kimi türler tamamen çok eşli, kimi türler duygusal olarak tek eşli fakat cinsel olarak çok eşli, kimi türler ise duygusal olarak çok eşli ve cinsel olarak tek eşlidir. İnsan ise biyolojik yapı ve cinsel olarak çok eŐliyken toplum,

sosyokültürel yapı ve psikolojik etkenler yüzünden duygusal olarak tek eşlidir. Tek eşlilik toplumun tabuları yüzünden değil gerçekten tek eşli olmayı istediğinizden olmalı. İşte bu ayetlerde siz tek eşli olmak isterseniz tek eşli olun bir zorlama yok denir ve çok eşli çiftler için de çocuk sahibi olacak veya olmayı planlayanlara ufak bir öneri verir. Kabaca Şeytan, insanın kendisini saçma tabular yüzünden kısıtlamasını değil, içindeki zevklerini rahatça yaşamasını ister; bu yüzden çok eşliliğe bu kadar vurgu yapılır.

SATANİZM'DE ENSEST

(A.K. 3: 58) Bazı insanlar kitapları okuduğu halde “Satanizm’in enseste bakış açısı ne?” diye soruyorlar. Bakış açısı belli; insan, doğası gereği elinde olmadan herkese cinsel istek duyabilir ve Şeytan da bizim doğamızı yasaklayacak değil. Bu cevabı alanlar şunu söylüyorlar, “E engelli doğabilir.” Yıl olmuş 2020, sen doğum kontrolü denen şeyi duymadın mı? Sevişmek demek illaki kadın hamile kalacak mı demek? “E engelli doğabilirse niye yasaklamıyor.” Çok doğru, Şeytan, her şeyi tek tek düzenlemeli çünkü insanın aklı yok değil mi? Onca bilimsel buluşu, gelişmeyi de insanoğlu yapmadı zaten değil mi? Sen farkındaysan risklerin, ona göre davranacaksın, ya korunacaksın ya yapmayacaksın. Bunun gibi saçma bir detayı tanrıya yüklemene gerek mi var?

Üstteki parçadan “Satanizm, ensesti destekliyor.” gibi bir anlam çıkarıldıysa, anlatılmak istenen bu değildir. Anlatılmak istenen, sakıncalı bir durum yoksa, insan kendi irade ve aklıyla durumu tartabilir. Yani “Satanizm, enseste nasıl bakıyor?” diye sormak saçmadır. Eğer iki kişi istiyorsa bu birleşmeyi, eğer bir sakınca yoksa, gerisi kişilerin tercihi kalmıştır. Daha önce de değindiğim gibi, her şeye bir tanrının veya bir din adamının karar vermesi gerekmiyor.

YASAK OLAN CİNSEL BİRLEŞMELER

Ayetler Kitabı’nda cinsel birleşmelerin çoğunun serbest ve hatta kutsal olduğuna dair birden çok ayet var fakat aynı şekilde hoş karşılanmayan hatta yasak olan cinsel birleşmeleri bildiren ayetler de var. Örneğin: **(A.K. 3: 58, 59)** **(A.K. 2: 60)**.

Esasında bu ayrımı anlamak çok da zor değil. Cinsel birleşmenin doğal olanı, yani iki tarafın da isteyip onayladığı, ister heteroseksüel ister homoseksüel olsun,

istekli, bilinçli ve sıradan gerçekleşen, tamamen doğal olan cinsel birleşmeler kutsal ve serbesttir fakat doğal olmayan, hatta rahatsızlık olarak kabul edilen cinsel birleşmeler, başka bir canlının özgürlüğünü kısıtlayan cinsel birleşmeler yasaktır. Bu paragraf zaten neyin serbest neyin yasak olduğunu anlamanızda yeterli bir rehberdir. Yine de birkaç cinsel birleşme türüne bakalım.

Tecavüz

Tecavüz tabii ki iki taraftan birinin zorlanmasıyla, isteği dışında gerçekleşir ve bu insanlık dışı bir harekettir. Kişinin özgürlüğünü mahvetmeyi bırakın kişinin hayatını mahvetmektir. Tecavüz katiyen yasaktır. Taciz de aynı kategoriye girer. Bu tür cinsel birleşmelerin enerjisel ve kişisel açıdan etkilerini merak edenler Uyanış kitabını okuyabilirler.

Raptophilia

Tecavüz etmekten duyulan haz anlamına gelir. Ayetler ve üstteki başlıktan anlayacağınız üzere yasaktır.

Aklından yararlanmak

Zihinsel hastalığı olup cinselliği bilmeyen birisini kandırarak, bilmemesini avantaj olarak kullanarak onunla ilişkiye girmek tam anlamıyla tecavüzdür. Bu tür birleşmeler katiyen yasaktır.

Pedofili

Bu başlık altına Infantophilia (5 yaşında ve daha küçük çocuklara duyulan cinsel arzu.), Nepiophilia (0-3 yaş arası çocuklara duyulan cinsel arzu.), Hebefili (ergenliğe giren çocuklara duyulan cinsel arzu) ve Efebofil (ergenlere duyulan cinsel haz) de girer. Pedofili yetişkin bir bireyin, ergenliğe yeni girmiş, ergenlik çağını tamamlamamış veya daha ergenlik çağına girmeye yakın bile olmayan çocuklara cinsel arzu duymasıdır. Pedofili her açıdan olmaması gereken, anormal bir şeydir. Pedofilinin bir psikoseksüel rahatsızlık olduğu kanıtlanmıştır. Bir insanın daha bilinci tam gelişmemiş birisinden, bilgisizliğinden ve saflığından yararlanması; aynı zamanda karşı tarafın daha bilgisiz olmasından dolayı doğal olarak isteği dışı gerçekleşmesi, karşı tarafın bir çocuk olması ve karşı tarafın doğal olarak özgürlüğünün kısıtlanması, hatta tüm hayatı boyunca taşıyacağı bir travmaya sebep olup çocuğun psikolojisine son derece zarar vermesi gibi şeyler pedofilinin yasak olmasını yeterince açıklamanın yanı sıra pedofilinin ne kadar iğrenç bir hastalık olduğunu da gözler önüne serer. Pedofiliyi tanrılarımız,

dinimiz ve seçkinler olarak hepimiz kınarız ve karşıyız. Bir birey çocuklara ilgi duyduğunu fark ediyor ve bunu istemiyorsa gerekli yardımları almalı ve bu hastalıktan kurtulmalı.

Frotteurism

Kişinin rızasına aykırı olarak sürtünme ya da dokunmaya karşı duyulan cinsel arzu. Yani taciz etmek/fortçuluk. Neden yasak olduğunu anlamışsınızdır.

Teşhircilik

Bu başlığa Exhibitionism (cinsel organı aniden bir nevi istek dışı karşı cinse göstermek isteği) ve Peodeiktophilia (cinsel organı toplum içinde sergilemek isteği) girer. Bir toplum içinde gezerken bir erkeğin penisini açıp sokakta oturduğunu veya bir kadının çıtırçıplak sokakta durduğunu görmek, daha kötüsü size inatla göstermeleri hoşunuza gider miydi? Buna evet deyip gülecekler olabilir fakat mantıklı düşünün, toplum içerisinde sizin hoşunuza gitse bile hoşuna gitmeyecek onlarca insan var. Şahsen ben de görmek istemem. Bunun sokakta gezen çocuklar gibi etkilerine girmiyorum bile. Bu da istek dışı göze sokma, yani özgürlüğün kısıtlanmasıdır. Yasaktır.

Erotophonophilia

Cinayet işlemekten zevk almak. Bir insanın en büyük hakkı olan yaşama hakkını elinden almak hiç kimsenin zevkleri için serbest olamaz.

Zoofili

Bir hayvanın sizinle cinsel ilişkiye girmek için rızası olamaz, bu doğaya aykırıdır. Hiçbir hayvan aşırı zorlanmadıkça bunu yapmaz ve yapmak istemez yani bu hayvanın aklından yararlanmanın yanı sıra açık açık tecavüzdür.

Zoosadism

Hayvanlara işkence etmekten veya onları öldürmekten alınan zevk. Direkt olarak hayvan öldürmeyi ve işkence etmeyi yasaklayan ayetler varken bu konuda açıklama yapmama gerek yok sanırım.

Crush Fetish

Partnerin veya kişinin böcek gibi ufak hayvanları ezmesinden zevk almak. Yine üst başlıktaki gibi, canlıları gereksiz yere öldürmek veya işkence etmek

açık açık yasaktır.

Nekrofil

Mantık basit, karşı tarafın rızasını alabilir misiniz? Buna “Ama baş rahibim ölü birisinin rızasını alamayız ki o ceset artık boş yani bir canlıyı zorlamış olmuyoruz bir canlının özgürlüğünü kısıtlamıyoruz neden sakıncalı olabilir ki?” dersiniz cevap basit. O cesedin bir ailesi, sevenleri var. Sizin cesede bunu yapmanızı saygısızlık olarak görüp izin vermeyebilirler. Karşı taraftan kastedilen de buydu, eğer ölünün ailesi ve yakınlarından izin alabilirseniz buyurun.

Bu yasaklar sadece birkaç örnek. Başlığın girişindeki paragrafta zaten mantık anlatıldı ki pek zor değil mantığı anlamak, bu sayede siz de tartabilirsiniz kafanızda.

Not: Zoosadism ve Crush Fetish konuları hakkında 5. bölümde bir açıklama daha yapılacaktır.

(A.K. 3: 61-63) Burada kısıtlamak ve kısıtlanmak yasaktır deniyor ki mantıklı olan bu olur. Seçkin çiftler konusunda zaten olması gerekeni konuştuk, oraya bakarak da bu mantığı anlayabilirsiniz: bir seçkin çift sevgililik öncesi veya ilişkinin başlangıcında, çok eşlilik konusunda anlaşmışsa birisi diğerini sonradan kısıtlayamaz. Ya bunu kabullenmeli ya da tek eşli birisini bulmalı.

SATANİZM'DE YASAK YOKTUR

(A.K. 3: 63-64) Şimdi kimileri “E günah yoktur diyor ama daha iki ayet önce günah lafı kullanılıyor.” diyebilir fakat mantıklı düşünen o kelimeyi anlatıma katkı olması için kullandığını ve tam anlamıyla kullanılmadığını anlayabilir. Zira yaptığınız hareketlere göre günah veya sevap kazanıp karşılığını ödül veya ceza olarak almanız gibi bir sistem yok ortada. Ayetler Kitabı’nda Şeytan, anlattıklarının doğru anlaşılması için insanların genel kelimelerine başvurmak zorunda kalıyor ve İslam’ın yaygın olduğu bir ülkede bu tarz konuları bazen İslamik kelimelerle vurgulamak tek çare oluyor.

Bir diğer konu ise yasak yoktur denmesine rağmen cinsellik gibi birkaç yasak olmasıdır. Bu başta bir çelişki gibi gözükebilir fakat şöyle düşünün, bu yasaklar olmazsa ve herkes istediğini yapsın denirse tecavüz etmekten zevk alan birisi

tecavüz eder ve tecavüze uğrayan insanın elinden neler alınır, en iyi ihtimalde psikolojisi bozular ve hayatı boyunca taşıyacağı bir travma olur ki genelde bunlarla kalmaz. Bir tanrı, her insanın özü olan bir tanrı, sırf birisinin anlık zevki için diğerinin tüm yaşamını mahvetmeye izin verse daha mı iyi olurdu? Tabii ki burada yasak olması değil yasak olduğu halde yasak yok denmesi asıl sorundur ve bu sorunu da şu şekilde açıklayabiliriz:

Bunlar yasaklar değildir esasında. Bunlara yasak deme sebebimiz anlatabilmek içindir. Olması gereken bir şey, olunca yasak olmaz. Tecavüz, pedofili ve bu gibi yasaklar olmaması gerekenlerdir. Bunları yasaklamamız olması gerekeni sağlamaktır bu yüzden aslında yasak değildir. Bir çita uçamaz ama bu uçamaması bir yasaktan değil, doğal olandandır. Olması gerekendir fakat eğer ki bu çitanın koşma yetisini elinden alsaydık, yasaklasaydık işte bu gerçek bir yasak olurdu, bu kısıtlama olurdu. Bizim yaptığımız olması gerekeni, doğal olanı korumak.

Yasaklara baktığımızda bizim elimizden iyi, yararlı veya en doğal hakkımız olan şeyler alınmıyor, aksine hali hazırda olmaması gereken sakıncalı şeylerin olmaması için önlem alınıyor. Bu sözlere inanmayanlar üç kitabı istediği kadar tarasınlar; maddi bedenimizin ihtiyaçlarından birisi yasaklanmış mı, İnsanın doğasında bulunan ve normal olan şeylerden birisi yasaklanmış mı, toplum düzenini ilgilendirmeyen ve insanı da alakadar etmeyen, öylesine yasaklanan şeyler var mı? Taradıktan sonra bu sorulara cevap verebilirler. Tarama öncesi araya bir soru daha sıkıştırmak istiyorum: Maddi bedenin ihtiyaçlarını bile (yemek, cinsellik) yasaklayacak kadar ileri giden tanrı hangi tanrıdır?

EKSİK YASAKLAR

Konu Satanizm'deki yasaklar olunca Satanizm'de olmayan yasaklara da değinme gereği duydum. Bu yine semavi dinlerin getirdiği imajlardan birisi fakat insanlar bir dinin, tüm hayat için belli bir düzen, standart daha doğrusu bir kalıp çizmesi gerektiğini düşünebiliyor. Bu kalıptan kastedilen şudur: Din, hayatın başlangıcı, hayatın anlamı, hayatın sonu ve hayatın sebebi gibi konuları detaylıca verir; din, yapılması gerekenleri ve yapılması zorunlu olanları detaylıca verir; din, toplum düzenine dair bir standart sunar; din, kişisel düzene dair bir standart sunar; din, kalıbın sınırları olacak yasaklar sunar, yapılamayacak birçok şeyi sunar ki bu yasaklar sadece din açısından değil, kişinin kendisi açısından, toplum açısından ve akla gelebilecek her açıdan olur. Her ne kadar böyle bir algı bulunsa

da aslında bir dinin bunların hepsini tek tek belirtmesi gerekmiyor. Evet din, bazı cevaplar vermelidir fakat din tüm hayatınıza sizin adınıza karar vermek zorunda değildir.

İşte Satanizm’de de bu yüzden kişisel hayata müdahale en düşük seviyededir. Satanizm size kendinizi düzenli olarak temizlemenizi emretmez çünkü bilinçli bir insan bunu zaten yapar. Satanizm size hırsızlık yapmayın, birisinin kalbini kırmayın, insanları aşağılamayın gibi şeyleri direkt olarak söylemez fakat bu şeyleri genel başlıklarla belirtir. Örneğin “çağınızın kurallarına uyun” diyerek hırsızlığı, cinayeti, tecavüzü, şiddeti ve daha birçok şeyi engeller; seçkin birey de bunu kolaylıkla anlar. Gerekeceği kadar şiddetin hiçbir türüne baş vurmamamız gerektiğini belirterek aslında duygusal şiddetin de önüne geçer. Fakat Satanizm, daha doğrusu Satanizm’in tanrısı Şeytan, sizi bu yasaklara göre tek bir şekilde yargılamaz. Örneğin bir seçkin, elinde olmayan durumlardan sokağa düştü, iş bulamıyor, dilenciliği bile denedi fakat bir kuruş bile elde edemiyor ve açlıktan ölmek üzere. Sırf karnını biraz doyurabilmek için hırsızlık yapmak zorunda kaldıysa bu durumda Şeytan, o seçkini bir hırsız olarak yargılamaz; o seçkini hırsızlık yapmak zorunda kalmış birisi olarak yargılar. Yani diğer konularda olduğu gibi mantıklı ve duruma göre bir sonuç söz konusu olur.

Direkt olmadan belirtilen konular haricinde bir de hiç belirtilmeyen konular var ki bu konuya geçmeden önce okurlara bir soru sormak istiyorum. Dinsiz insan kesinlikle suç işleyen, ahlaksız bir insan mıdır? Eğer gerici bir toplum tarafından kandırılmadıysanız cevabınız hayır olacaktır. Din belki bir zamanlar belli bir düzeni oluşturmaya katkı sağlıyordu fakat günümüzde bu durum söz konusu değil. Bir insan dini olmasa da cinayet işlemenin kötü bir şey olduğunu bilir, bir insan dini olmasa da kişisel hijyene önem vermeyi bilir, bir insan dini olmasa da saygıyı ve ahlakı bilir, kısacası bir insanın hayatı doğru düzgün yaşayıp, kendisine ve topluma dikkat etmesi ve bilinçli olması için dine ihtiyacı yoktur. İnsanın bunlara sahip olması için asıl gereken şey kişisel bilinç, olgunluk ve sorumluluk bilincidir.

Buna karşı çıkacak kişiler bana şunların cevabını versin: Müslümanlar adam öldürmüyor mu, tecavüz etmiyor mu, alkol, uyuşturucu, sigara kullanmıyor mu? Eğer bana gönül rahatlığıyla, “Hiçbir Müslüman bunları yapmıyor.” diyebilirsiniz, tamam, ben haksızım. Ama diyemezsiniz. Kur’an’da alkol yasaklandığı halde alkol kullanan binlerce Müslüman var, küfür günah olduğu halde küfürbaz olan binlerce Müslüman var. Eğer ki “Onlar gerçek Müslüman değil, sözde Müslüman!” diyecek olursanız, Kur’an kurslarında çocuklara

tecavüz eden din alimleri ne olacak? Terör örgütü başı olan hocalar ne olacak? Yanlış anlaşılacak istemiyorum; bu parçada İslam kötüdür demek değil amacım, bu parçada göstermek istediğim insanların belli şeyleri yapmasının, ahlak sahibi olmasının dinle alakasız olduğudur.

Bir insan bir şeyi yapacaksa, ne kadar dini yasaklarsa yasaklasın bunu yapar. Fakat o insan bu yapacağının ne kadar yanlış olduğunun bilincinde olursa hiçbir komuta ihtiyaç duymadan bu şeyden uzak durur. Bu konuya değindiğime göre belirtilmeyen konulara geçebiliriz.

Ayetler Kitabı'nda birçok ayet incelendiğinde şu tür ayetler göremezsiniz: “Uyuşturucu kullanmayın”, “Alkol kullanmayın”, “Vücudunuza dövme yaptırmayın”... Aslında semavi dinlerde bu tür yasaklar, “Bedenimiz, Tanrı'nın bize bir emanettir bu yüzden en iyi şekilde geri teslim etmeliyiz.” diye açıklanıyor fakat bizim dinimizde bedenimizin sadece bir emanet olduğu gibi bir anlayış yok. Bedenimiz bizim bedenimizdir, organlarımız bizim organlarımızdır ve hayatımız bizim hayatımızdır; bu yüzden Şeytan sizin ne içtiğinize, ne yediğinize karışmaz; sonuçta bunları yaparsanız sonucuna da siz katlanırsınız, bu durum Şeytan'ı ilgilendirmez.

İntiharı yasaklayan bir ayet bulunmaktadır ki bunun sebebi de ilerideki bölümlerde açıklanacaktır, “Fakat sigara içmek de bir çeşit intihardır, dolayısıyla yasaktır.” diye düşünenleriniz olabilir. Evet, sigara içmek ve zararlı maddeler kullanmak bizim sağlığımızı kötü yönde etkiler ve sonuç olarak ömrümüzü kısaltır fakat bu direkt bir intihar sayılır mı? İntihar sayılabilir fakat direkt bir intihar sayılamaz çünkü sigara içen birisi ömrünü kısaltsa da sigarayı tükettiği an ölmez, hatta belki de sigara yüzünden hastalanıp öleceği zaman 20 yıl sonraysa kişi 10 yıl sonra trafik kazasında ölür, yani sigara ömrü kısaltsa da intihar denebilecek bir şey olsa da direkt intihar değildir. Uyuşturucu maddelerde ise çok daha farklı bir durum söz konusudur. Bu tür maddeler yüzünden maddi açıdan, psikolojik açıdan, sosyolojik açıdan ve fiziksel açıdan ve belki de sayamayacağım daha birçok açıdan kendinize zarar verirsiniz. Hayatınızı en iyi şekilde zevk alarak yaşamamanızı emreden Şeytan'a karşı uyuşturucuyla hayatınızı karartmanız sizce ne kadar uygun olur?

Bu konularda da anlayabileceğiniz üzere aslında seçim kişisindedir. Ömrünü kısaltabilirsin, vücudunu dövmelerle kaplayabilirsin veya hayatını tamamen karartabilirsin. Bu bilinci bir din değil, aile ve toplum sayesinde edinmelidir insan ve bu bilinçle hareket etmelidir, bir kitabın emretmesi gerekmemeli, seçkin

denen bilinçli birey bu bilinçle yapmamalı bunları eğer yapmayacaksa. Sigara, alkol, dövme gibi konular neredeyse tamamen o kişiyi etkileyecek olan ve o kişinin kararı olan şeylerdir. Uyuşturucu ise çok daha farklı bir konudur fakat ona değinmeyeceğim, zira biraz önce söylediklerimin yeterli olduğunu düşünmem ile birlikte, uyuşturucuyu incelemeye kalkarsak bu kitabın çok daha uzun olacağı düşüncesindeyim. Yine de kişisel görüşümü sunma gereği duyuyorum: Bir insan, uyuşturucuya hiçbir şekilde ihtiyaç duymaz. Zevkini yaşamak için gerekirse alkol kullanır fakat uyuşturucu insanın hayatını karartır bu yüzden uzak durulmalıdır.

(A.K. 3: 67-69) Günümüzde çoğumuzun ailesi, arkadaşları ve akrabaları genel olarak uyguladıkları yazılı veya yazılı olmayan kuralları neden uyguluyorlar bilmeyebilirler. Örneğin büyüklere saygı duymak. Elbette büyüklere saygı duymalıyız, buna karşı çıkan yok ama kimileri hayatı boyunca hiçbir şey yapmayıp yararsız bir insandan başka bir şey değiller. Mesela, neden bu tür insanların elini öpmeliyiz? Ya da sünnet, bir erkeği sünnet eden çoğu aile kendi ailesinden böyle gördüğü için eder, bazıları dinsel anlamını bile bilmez ve çoğu bilimsel açıdan bunun neden yapıldığını, gerekli mi değil mi, yararlı mı zararlı mı bilmez. Tabii ki bunların bir dayanağı, mantığı ve arka planı var fakat burada vurgulanan şey: Bunları insanlar bilmiyor, bilmeden körü körüne uyguluyorlar ki bu tür şeyleri sorguladığımızda mantık ve dayanakları da ne kadar geçerli geliyor açıkçası değişken bir konu. İşte ayette bahsedilen mumya sargılarını yırtmak da aslında tabuları yıkmak ve sorgulayıp akılcı olanları uygulamaktır. Bir nevi Büyük Savaş'ın parçasıdır.

(A.K. 3: 70, 71) Hizmet ve ibadet konusuna daha sonra detaylı değineceğim.

SEÇKİN

Seçkinin ne olduğunu tanımlayan birçok ayet var ki bu kitapta da seçkinin ne olduğuna değinildi, şimdi seçkin toplulukları ve bu topluluklardaki seçkinlerin konularıyla ilgili belli şeylere değineceğiz. Öncelikle şunu belirtmekte fayda var, birkaç istisna harici her seçkin birbirine tamamen eşittir ve Şeytan'a aynı yakınlıktadır. Cinsiyet, yaş, dil, ırk, meslek ve başka ne olursa olsun hiçbir şey seçkinlerin eşitliğini bozmaz. Tabii ki daha bilgili seçkinler az bilgililere yardımcı olabilir fakat bu da eşitsizlik değildir. Şeytan'a yakınlık olarak her seçkin eşittir ve bir seçkin bir diğerine istisna harici emir veremez, zorla iş yaptıramaz veya üstünlük taslayamaz.

SEÇKİN TOPLULUĞU

Seçkin topluluğu birkaç seçkinin bir araya gelip bağ kurmasıyla oluşan topluluklara denir. Tarihte bu topluluklara “coven” gibi isimler de takılmıştır. Seçkin topluluğu on üç kişiyi geçmemelidir, on üç kişi kuralının birçok nedeni var. Örneğin seçkinlerin kendisini gizlemesi gerekir, yirmi kişilik bir seçkin topluluğu buluşsa üzerlerine çok dikkat çekerler, toplu ayin yapma şansları düşer, bağ kurmaları da zorlaşır. Mantıken on üç kişiyle kaynaşacağınız zamanla, yirmi kişiyle kaynaşacağınız zaman bir değil. Bunun haricinde başkan açısından yönetim de zorlaşır, topluluğun yaşamı da zorlaşır bu yüzde on üç kişilik topluluklar idealdir. Zaten on üç sayısının efendiye atfedilmiş olması da güzel bir detay oluyor.

Seçkin topluluğu nasıl kurulur? Aslında kurmak zor değildir, zor olan topluluğu mükemmelliğe ulaştırıp bu halini korumaktır. İlk başta bir seçkin tarafından birkaç seçkin topluluk amacıyla davet edilir, başlangıçta sayıları 3 kişi olsa bile önemi yoktur bunun. İlk bir yıl eğer altından kalkabilirse topluluğu kuran kişi başkanlık yapar, eğer ki kalkamazsa ortak kararla seçilmiş birisi bir yıl başkanlık yapar.

Seçkin topluluğunun amacı bir grup seçkinin aile olmasıdır. Birlikte ritüeller yaparlar, kaynaşırlar, her konuda birbirlerine destek olurlar ve tehlikelerden birbirlerini korurlar. İmkanları olursa öğretiyi de yayarlar. Bu süreçte Seçkin Bağı gelişir. Seçkin topluluğunun zor kısımlarından birisi de budur, Seçkin Bağı her topluluğun başarabildiği bir şey değil. Aslında iki seçkinin Seçkin Bağı kurması kolay olsa da bir seçkin hayatı boyunca duygusallıktan uzak kalmışsa veya pek sosyal bir tip değilse, içine kapanıksa veyahut topluluktaki insanlar bağ kurabileceği türde insanlar değilse kuramaz fakat seçkin topluluğunun amacı bir aile olmaktır. Bu yüzden eğer bir seçkin toplulukta bağ kuramazsa ya başka bir topluluğa yönlendirilmeli ya da bireysel devam etmelidir. İşin zor kısmı buradadır, seçkin topluluğunda ister üç kişi olsun ister on üç kişi olsun herkes birbiriyle bağ kurabilmeli ve bu topluluk bir aile olabilmeli. Bu topluluktaki seçkin, topluluğuna her türlü derdini anlatabilmeli, en karanlık sırlarını açabilmeli, sorunları konusunda destek alabilmeli. Bu topluluktaki herkes birbirinin yanında olmalı ve birlikte davranmalı. Böyle bir ortamı sağlayıp korumak oldukça zordur.

Başarılı bir seçkin topluluğu öyle bir kenetlenir ki bağ sayesinde her zaman

birbirlerinin farkında olurlar ve birlikte her zorluğu atlatırlar. Bu kenetlenmiş ailelerin m¼mk¼nse birlikte yaşamaları onların açısından çok daha rahatlatıcı olur. Topluluk m¼mk¼nse ¼ğretiyi yayarak gizlice b¼y¼t¼lmeli ve on d¼rd¼nc¼ seçkin olursa artık yeni bir topluluk kurulmalı. On d¼rd¼nc¼ seçkin topluluğa katıldığında yine bu y¼k¼n altından kalkabilecek en bilgili ve en tecr¼beli, en eski seçkin ve varsa o seçkinin eşi halihazırda var olan topluluktan ayrılır ve kendi topluluklarını kurarlar. Bu sayede yeni seçkinler ikinci topluluğa katılırken iki topluluk da on ¼ sınırını geçmeden ve dikkat çekmeden ilerleyebilir. Zamanı gelene kadar bu Şekilde ufak topluluklar halinde yayılır seçkin toplulukları. Şeytan, Rahip veya Rahibelerine emir verdiği zaman veya bir Baş rahip/rahibe'nin oylama başlatmasıyla oy sonucuna bağlı olarak ya da direkt Baş kara rahip/rahibenin kararıyla seçkin toplulukları daha b¼y¼k topluluklar olarak yaşayabilirler.

SEÇKİN BAğI

Seçkin Bağı ismi aslında yıllardır seçkinler tarafından kullanılır bu y¼zden sayısız seçkinin ortaklaşa taktığı bir isimdir. İnsan farkında olsa da olmasa da spirit¼ellięe sahip bir canlıdır. Seçkin olsun veya olmasın yeterince zaman geçiren iki insan arasında eğer yeterli uyumluluk s¼z konusuysa zamanla bir bağ gelişir. Bu bağ sayesinde daha samimi olurlar ve birbirlerini daha iyi anlarlar. ¼rneęin uzun yıllar sevgili olmuş çiftler aynı olaya aynı anda aynı tepki verebilirler, bu sevgililerden birisi uzaktayken diğeri onun ¼z¼nt¼s¼n¼ veya neşesini hissedebilir hatta çok ilerleyen bağlarda fiziksel acılar bile hissedilebilir. Normal insanlarda bağın bu gibi bir etkileri vardır fakat seçkinlerde çok daha ¼nemlidir.

Seçkinler için bağ daha kuvvetlidir ki seçkinler arasındaki bağ daha farklı bir bağdır. Her seçkin, Şeytan'ın çocuğudur ve kardeşler çok kolay bağ kurabilirler. Buna ¼rnek olarak çoğunuz birbirinin d¼ř¼ncelerini g¼rebilen, birbirinin hissettiklerini hissedebilen ikizlerin birçok ¼rneęini duymuşsunuzdur, bu ikizler arasında da bu t¼r bir bağ s¼z konusudur. Seçkinler de kardeş oldukları için bağları çok kolay ve çok g¼l¼ olur. Bağ sadece spirit¼el açıdan ¼nemli değildir aksine duygusal açıdan da oldukça ¼nemlidir. Bir seçkinin her daim yanında olan ve onu gerçekten anlayan başka seçkinlerle birlikte olması ona tahmin edebileceğinden çok daha iyi gelir. Seçkin Bağı geliştikçe etkileri artar ki

bununla ilgili kız arkadaşım ve ben birkaç deney yaptık fakat burada ufak bir parantez açmalıyım: Bağ anlatmak için seçkin olmayan insanlardan örnek versem de Seçkin Bağ ve diğer insanların arasındaki bağ farklıdır. Ayrıca Seçkin Bağ'na sahip olmak için spiritüelliğe giriş yapmış olmak şart değildir aynı şekilde Bağ'ı güçlendirmek için de majikal hiçbir şey yapmak şart değildir.

Bağ Deneyi

Öncelikle Seçkin Bağ'ının standart gelişimini düşünelim. Başta Bağ kuran iki seçkin birbirini olduğundan daha yakın gibi hissedebilir. Birbirleriyle konuştuğunda rahatlarlar ve hatta zaman geçtikçe konuşmalarının daha uyumlu olduğunu fark ederler. Birisi çok kötü olduğunda diğeri hissedebilir ve aynı şekilde mutluluğunu da hissedebilir. Bu sayede bir seçkin içini dökerken, başka bir insandan alacağından çok daha fazla anlayış alır ve bu sayede iyileşmesi kolaylaşır. İki seçkin zaman geçirip birbirine aile oldukça zamanla bu Bağ kuvvetlenir ve tam bir aile noktasına gelinir hatta öyle bir noktaya gelinir ki Bağ kuran iki seçkin birbiri hakkında kehanetler almaya başlar, iyi veya kötü. Buna yüzlerce kez şahit oldum ama asıl getiri geleceği bilmek değil asıl getiri her daim sizi tam anlamıyla anlayıp destek olan insanlardır.

Majikal çalışmalarımın bazılarında Seçkin Bağ'ını kullanırım. Seçkin Bağ fazla güçlü bir enerji kordonu gibidir. Bu kordon sayesinde yararlı birçok şey yapılabilir. Örneğin bu kordon üzerine yaptığım ilk çalışma kordon sayesinde diğer seçkinin hissettiklerini hissetmek için denemelerdi. Başta yapısını ve mantığını anlayana kadar zorlansam da anladıktan sonra çalışma istediğimden daha büyük başarılar verdi. Karşımdaki seçkinin sadece hisleri değil, gördüklerini görebiliyor, ona dokunan şeyleri veya onun dokunduğu şeyleri hissedebiliyor, duygularını tam anlamıyla hissedebiliyordum. Başta inanması güç, mucizevi gelen bu çalışmayı birçok seçkin üzerinde denedim ve korkudan titremelerinden tutun vücutlarında akan ter damlasına kadar her şeyi hissettim, deneme amaçlı odalarını onlara tarif ettiğimde tamamen doğru sonuçlar aldım. Bu zamanlar Seçkin Bağ'ının kuvvetini yeni yeni anlıyordum.

Daha sonra kız arkadaşım ile Bağ'ın neler yapabileceğini görmek için çalışmalara başladık. Bağ sayesinde öyle her istediğiniz insanın her şeyini hissetmek gibi bir durum yok, o beden onların bedeni bu yüzden karşıdakinin rızası gerekir ki ben de her çalışmamda rızalarını aldım. Bağ sayesinde başta odasını gördüm, vücudundakileri hissettim, duygularını hissettim ve

düşüncelerini anladım, buraya kadar geçmiş deneyimlerden farklı bir şey olmadı. Birkaç günlük çalışmalar sonrası Bağ kuvvetlendi ki zaten çalışmaların amacı da Bağ'ı kuvvetlendirip limitlerini görmektir. Aslında Bağ kuvvetlenmemiştir sadece aktif hale geçmiştir. Birkaç günün sonunda vücut hisleri neredeyse %100 senkronize oldu. Onun hissettiği her şeyi hissetmeyi bırakın artık kendi bedenimde değil gibiydim, ne zaman ki Bağ sayesinde bedeninde olmak istesem o benden daha kısa olduğu için kendimi gerçek anlamda kısa hissettim ki sadece hissetmek değil kısa bildim, o bana göre zayıf olduğu için belimin inceliğini bile hissettim. Bu esnada duyguları da tamamen hissettim. Bu yönde istediğim tamamlanmıştı, artık bilgi ve his almak değil vermeyi denemek istedim. Karşı taraf da beni hissetmeye başladı ve o benim yorgunluğum, ağrılarım, hislerim, her şeyi tamamen hissetti. Bunlar zaten yeterince büyüleyici şeyler fakat daha da ötesini görmek istedim. Bağ'ın sadece aktif hale geçmesi değil kalıcı olarak kuvvetlenmesini istedim. Belli bir süre Bağ üzerine çalıştıktan sonra bu hedefimize de ulaştık. Artık Bağ öyle bir noktadaydı ki sürekli olarak hislerimizi anlayabiliyorduk ve kuvveti bir şey olunca birebir hissediyorduk, öyle ki onun regl ağrılarını bile hissedebiliyordum ki bunun pek hoş bir deneyim olmadığını itiraf etmem gerekiyor.

Sonrasında Bağ üzerine çalışmayı bıraktım, aslında bu farkında olmadığım yeni bir tecrübe kazandırdı: Bağ ne kadar kuvvetliyse, kuvvetlenme hızı da o kadar artıyor. Hiç çalışma yapmadık fakat birkaç ay sonra artık düşüncelerimiz bile senkronize olmaya başlamıştı, çoğu zaman aynı şeye aynı tepkileri veriyorduk. Bu sadece şaşırma "Oh!" demek değil, bir durumda ne yapılacağına tamamen aynı kelime ve aynı cümlelerle aynı şekilde dile dökmek veya durduk yere aynı şeyleri söylemek gibiydi. Burada şunu belirtmek gerekiyor "E bir çözümü aynı bulmanızda ne var doğru çözüm bir taneyse olacağı budur." diyebilirsiniz fakat durum bundan ibaret değil. Yapısal olarak kız arkadaşım bir olayda hemen harekete geçip agresif bir tutum sergileyen birisidir bu yüzden çözümleri de agresif yönde olur bunun aksine ben daha sakin kalıp bir konuyu alttan ve yavaşça çözerim fakat Bağ'ın kuvvetlenmesinden sonra ikimizde sürekli aynı yolları izler hale gelmiştik. Öyle ki bunu test etmek için belli şeyler denedik, bunlardan birisi bir konu başlığı seçip o konuyla ilgili bir cümle kurmaktı ki konu başlığından kastımız çok geniş şeyler, örneğin futbol. Futbol deyince bilmem kaç oyuncu bir yana bilmem kaç takım bir yana futbolun içeriği bir yana fakat yine tamamen aynı cümleyi kurabiliyorduk.

Günümüzde Bağ daha da gelişti ve Bağ'la ilgili başkaları üzerinde yaptığım çalışmalarla limitlerini de anladım. Kişiye bağlı olarak Bağ sayesinde karşıdaki

insanı kontrol edebiliyordum. Örneğin kız arkadaşımın vücudunu kontrol edemedim fakat başka bir seçkinin vücudunu el hareketleri ve her şey olarak istediğim gibi kontrol edebildim. Bunun yanı sıra bu vücut senkronizasyonu ile kendi enerjimi bu vücuttan, o vücuda ve o vücuttan, o ortama gönderebildiğimi rahatlıkla gördüm. Bunun da harici o vücuttayken, o vücudun çakraları ve aurasına da istediğim gibi etki edebildiğimi gördüm. Kulağa bir insanı posesse etme işlemi gibi gelse de ikisinin ayrı işlemler olduğunu belirtmem gerekiyor.

Çalışmalar ve bilgi alışverişinin sonucunda şu kesinleşti. Bağ sandığımızdan çok daha karışık bir yapıda. Sadece duygusal bir Bağ veya majikal bir kordon değil çok daha ötesi fakat burada tüm sırlarını açıklamayacağım.

Bağ'ın iki hali var: aktif ve pasif halleri. Bu hal isimlerini tabii ki ben taktım. Bağ'ın standart hali yani iki seçkinin arasında doğal olarak var olan ve zamanla gelişen, duygusal açıdan ve kişilik açısından kişileri yakınlaştıran hali aslında pasif halidir. Pasif hali Bağ'ın en normal ve olması gereken halidir. Şunu da eklemeliyim ki Bağ'ın kuvvetlenişi en kolay pasif halinde gerçekleşir yani iki seçkinin zaman geçirip birbirine iyi birer dost veya aile olmasıyla gelişir. Aktif hali ise aslında majikal açıdan kullanırken birçok şeyi yapmamıza olanak sağlayan halidir. Bağ çalışma harici asla aktif kalmamalıdır çünkü bunun birçok kötü sonucu olabilir ve aslında Bağ ile çok uzun çalışılmamalıdır. Kişinin başka bir beden ve başka bir zihinde bu kadar zaman geçirmesi şizofreni, kişilik bozuklukları gibi sonuçlar ortaya çıkarabilir. Aktif hali majikal çalışmaların yanı sıra çok gerekli olduğunda kahin ve baş ruhban gibi Bağ ve Ağ'a etki etme izni olanların Bağ'da gerekli düzenlemeleri yapmasını sağlar.

Bu çalışmalar çok yararlı ve hoş gibi gözükse de başkasının bedeninde olmak kendi bedeninize geri döndüğünüzde kötü etkiler yaratabiliyor. Örneğin bir süre kendinizi o insan sanabiliyorsunuz veya çalışma sonrası o insanı saatlerce hissedebiliyorsunuz fakat bu yan etkiler bende pek olmadı. Beni en çok çapalayan şey şuydu, baş kara rahip olduğumdan dolayı benim enerjimi kaldırması kolay olmayan bir enerjidir, kişiye fazla gelir, bu yüzden birisinin bedeninde belli bir süreden fazla bulunduğumda kişinin enerjimi kaldıramadığını ve ağır sonuçlar aldığını fark ettim.

Bağ ile karşıdaki bedene yerleşme çalışmasının başkaları tarafından yapılıp yapılmadığını araştırdığımda şu sonuca ulaştım: Reiki şifacıları çok eskiden reiki enerjisini yönlendirmek için bu tekniğe benzer bir teknik kullanırmış ama bu tekniği üstte bahsettiğim yan etkiler tehlikeli olabileceği için hoş görmüyorlar

günümüzde ki onlar bu kadar ileri şeyler yapamamış. Reiki şifacıları sıradan insanların bağıyla bedeni tam olarak hissetmek veya kontrol etmekten ziyade sadece enerji aktarmak için anlık olarak o bedende bulunma çalışmaları yaparlarmış fakat dediğim gibi günümüzde bir nevi yasaklı görülüyor çünkü yan etkileri ve sonuçları ağır olabiliyor.

Deney başlığı sayesinde Bağ'ın ne kadar kuvvetli olduğunu gördünüz, tabii ki sizler çalışmalarla bu kadar zorlayacak değilsiniz fakat Bağ'ın pasif hali ve pasif haldeki gelişimi bile harikalar yaratır.

SEÇKİN AĞI

Seçkin Ağı yine benim taktığım bir isim, aslında bu sadece bir yakıştırma ve bir çıkarım. Seçkin Bağ'ını incelediğim zamanlar şunu gördüm: En alakasız olduğum seçkinle bile aramda bir bağ vardı, yani diğer insanların sıfırdan kurması gereken bağ seçkinlerde sıfırdan değil, zaten kurulu bir halde bulunuyor. İki seçkin birbirini hiç tanımıyor olsa bile gelişmeye hazır bir bağ var aralarında, bu Şeytan'ın etki alanı ve Ağı'nın bir marifeti. Yani bir seçkin, seçkin olduğu an Şeytan'ın etki alanına giriyor ve etki alanının yanı sıra Seçkin Ağı'na bağlanıyor, tıpkı internet ağı gibi tüm seçkinlerle ve Şeytan'la arasında bir bağ oluşuyor. Bunu da göz önüne aldığımızda Seçkin Bağ'ının o kadar da zor olmadığını görüyoruz fakat anlattıklarım yanlış anlaşılmasın; Şeytan'ın etki alanı ve Seçkin Ağı aynı şey değildir ve her Şeytan'ın etki alanına giren Seçkin Ağı'na da dahil olur gibi bir şey de yok. Şeytan'ın etki alanına bir Müslüman, Ateist, Agnostik bile girebilecekken Seçkin Ağı'na sadece ama sadece seçkinler dahil olabilir.

Seçkin Ağı gözlerde en kolay şu benzetmeyle canlanabilir: Bir örümcek ağı düşünün ve bu örümcek ağının her bir noktasında/köşesinde bir seçkin var. Seçkinlerin arasındaki fiziksel mesafe ne kadar uzaksa ağın arasında o kadar boşluklar oluşur bu yüzden ağ bir nevi zayıflar fakat ağ spiritüeldir bu yüzden fiziksel mesafe önemsizdir. Bu birbirine uzak olan iki seçkin, Seçkin Bağ'ını güçlendirerek yakınlaşırlarsa, Seçkin Ağı'nın ikisinin arasında olan boşluğu gitgide azalır ve Ağ güçlenir fakat şunu belirtmek gerekiyor ki örümcek ağı benzetmesi yüzünden Ağ'ı zararlı veya tuzağımsı bir yapı olarak düşünmemelisiniz, görünüm olarak verebileceğim en iyi örnek olarak versem de işlev

olarak bir örümcek ağı gibi değildir. Hatta Ağ'ın bir network gibi olduğunu söylersek daha doğru olur. Aslında seçkin topluluklarının bir önemli noktası daha burada beliriyor ama buna birazdan değineceğim.

Seçkin Ağ'ı ilk başta Şeytan ve Demonlar tarafından kendi çocuklarını koruyabilecekleri bir enerji sistemi olarak kurulmuştu. Bu özelliğinden aslında Kahinimiz Gerçekler Kitabı Yorumu'nda da bahsetmiştir fakat Ağ zamanla geliştirildi ve günümüzdeki güçlü halini aldı. Bu yüzden aslında bizim için hiçbir zararı olmasa da Ağ başkaları için bir örümcek ağı gibi olur ve kişiye karşı koyar.

Seçkin Ağ'na sadece Tanrılar, kahinler ve baş ruhbanlar etki edebilir ki kahin ve baş ruhbanlar bile gerekmedikçe hiçbir şekilde müdahale edemezler. Eğer bu kişilerin dışında birisi Ağ'a müdahale etmeye çalışırsa Ağ o kişiye karşı koyar. Örneğin bir seçkin, Ağ'ı kullanarak iki seçkinin arasındaki bağı değiştirmeye kalkışırsa, Ağ o iki seçkini korumanın yanı sıra müdahale etmeye çalışan kişiyi etkisiz hale getirir. Kahin ve baş ruhban hariç Seçkin Bağı'na da çok büyük etkilerde bulunamaz kişiler ve yapabilecekleri şeyleri de karşılıklı rıza sayesinde yapabilirler yalnızca. Tabii ki Ağ sadece seçkinlerin bağını değil spiritüel birçok açıdan korunma sağlar. Örneğin obsessyon olaylarında bir seçkinin yaşayacağı şeyler obsesse eden varlığa bağlı olmakla birlikte sıradan bir insanın yaşayacağı şeylerden çok daha hafif olur. Sıradan bir insana bu tür boyut canlıları fiziksel şiddet uygulayabilecek kadar söz sahibiyken bir seçkine neredeyse asla bu noktaya gelmez. Aslında bu da Ağ sayesinde olur. Bunun harici gündelik hayattaki duygusal açıdan kötü anlarımızda Ağ sayesinde iyileşebiliriz hatta bazı durumlarda Ağ kendisini seçkinlere hissettirir. Elohimsel zararlara karşı da oldukça güçlü bir koruyucudur Ağ.

Ağ'ın koruyucu etkisini gören okuyucular "E bu etki alanı değil mi?" diye düşünmüş olabilirler. Evet, etki alanının da bir koruyuculuğu var fakat etki alanının koruyuculuğu Elohimsel enerji ve etkilere karşı hafif bir korunmayken Ağ'ın koruyuculuğu çok daha genel ve kuvvetlidir.

SEÇKİN AĞ NOKTASI

Bir seçkin topluluğu gerekli düzende olursa, yani gerekli aile bilinci ve bağ düzeni oluşursa, gerçekten güçlü ve noktasal bir Ağ oluşur. Bunu şöyle özetleyeyim: Örneğin Kastamonu'da bir seçkin topluluğu var, bu seçkin topluluğu gerekli düzeyde bağ kurar ve güçlü olursa Kastamonu'da güçlü parlak

bir örümcek ağı olur, İzmir’de bir topluluk daha aynısını yaparsa İzmir’de güçlü bir ağ olur ve bu iki ağ sayesinde hem bu iki şehrin çevresindeki Ağ güçlenmeye başlar hem de Ağ’ın getirileri olur. Tabii şuna bir parantez açmak gerekiyor, Ağ oluşmaz zira Ağ zaten vardır fakat topluluk sayesinde sıkılaştır ve güçlenir. Bu durumu şöyle düşünersek daha iyi anlayabiliriz: Diyelim ki birbirini hiç tanımayan on üç kişi var, bu on üç kişinin herkesin herkesle arasında bir Seçkin Bağı yani enerji kordonu var fakat bu on üç kişi birbirinden uzak, aralarındaki enerji kordonu ise zayıf ve grimsi bir renktir. Zamanla bu on üç seçkin topluca Bağlarını geliştirdikçe aralarındaki kordon kısalır yani hepsi birbirine daha çok yaklaşır ve kordon daha canlı, parlak ve somut bir hale gelir. Bu kordonların sıkılaşmasıyla da o topluluğun olduğu noktadaki Ağ çok daha güçlü olur. Bir topluluğun oluşturduğu yoğun ve sıkı Ağ bölgelerine de Seçkin Ağ Noktası demeyi uygun gördüm.

Ağ Noktaları ne kadar çok olursa tüm Ağ o kadar güçlenir. Peki Ağ ne işe yarar? Ağ’ın güçlenmesi ne işe yarar? Ağ esasında, korunma harici, Şeytan’ın enerjisini gerektiği zaman iletmesini sağlar. Her seçkin birçok çalışmasında Şeytan’ın enerjisini kullanır, lanet olsun, şifa olsun, korunma olsun. Anmalarımızda bile çekeriz Şeytan’ın enerjisini. Bu tür enerji alışverişlerinde oldukça etkilidir. Hatta bazı seçkinlerin hissettiği, İnisiyasyon Ritüelindeki ağır ve yoğun enerji patlaması, o Ağ’a dahil olmamızın ağırlığıdır. Çoğu seçkin farkında olmadan İnisiye ritüeli sonrasında daha enerjik daha meraklı daha araştırmacı bir hale bürünür, bu da Ağ’ın ve etki alanının etkisidir. Enerji alışverişinin yanı sıra Ağ bilgi akışını da sağlar. Tabii ki insana akamaz bilgi fakat insandan Şeytan ve Tanrılara akmasını sağlar, tıpkı geçici bir kozmik enerji zinciri gibi. Bu Ağ sayesinde çok nadir durumlarda bilgi akışının insana olduğu da olmuştur.

Enerji ve bilginin haricinde etki alanına çok büyük katkısı olur, Seçkin Ağı Noktalarında Şeytan’ın etki alanı son derece etkili ve güçlü olur, o derece ki bu noktadaki seçkinler etki alanını etrafına güçlüce yaymaya başlar. Bunların yanı sıra Ağ, Seçkin Bağı’nın etkilerini de güçlendirir.

Her bir insan seçkin olduğunda yani Altın Çağ geldiğinde Seçkin Ağı tüm dünyayı sarmış olacak, her bir eve girmiş olacak ki bu da Elohim tarafından kıyamet alameti olarak tanıtılır. Etkilerden en önemlisi ise Ağ’ın kurulma sebebi: korunma. Ağ kuvvetlendikçe koruyucu etkileri de çok daha güçlü bir hal alır, ne kadar güçlü olursa seçkinleri o kadar iyi korur.

SEÇKİN AĞI TEHLİKE MEKANİZMASI

Seçkin Ağı o denli potansiyeli yüksek bir enerji teşkilidir ki gelişimi bir noktadan sonra mekansal olmayı geçip zamansal olmaya başlar. Bu enerji ağı artık enerjilerin zaman içerisindeki halini de görüp bize iletmeye başlar. Zaman içerisindeki halden kastım şudur: Enerjiler zamanın gidişatına göre ve genel kozmik enerjiyle birlikte gelecek olasılıkları bir nevi tahmin ederek üzerinde taşır. Tabii ki tahmin etmek tam bir tanım değildir zira enerji tam olarak yaşıyor diyemeyiz; enerji, kendisinin gelecekteki haliyle bir ilişkidir dersek daha doğru olur. Enerji bir nevi gelecekteki enerjilerle de bir etkileşimde bulunarak olasılıkları daha da güçlendirir. Enerji her türlü kehanette kullanılır, Tarot kartları bilinçlendiğinde hedef gösterildiği kişinin enerjilerini okur ve sahibine iletir.

Hepimizin etrafında olan enerjiler geçmişini ister istemez üzerinde taşır, auralarımız ve çakralarımız bile geçmişimizden etkilenirler fakat her türlü enerji geleceğe direkt etki edebilir bu yüzden her enerji gelecekle de olabildiğince iletişindedir. Örneğin benim etrafımdaki veya vücudumdaki enerjiler geçmişime benimle birlikte tanık olup geçmişimi bir nevi üzerinde taşımakla birlikte geleceğim de bulunacağı için geleceğe de ufak çaplı bir tesirde bulunur, aynı zamanda gelecek de ona bir tesirde bulunur. Enerjinin üzerindeki geçmişin her detayını analiz edip geleceğin tesiriyle birlikte tamamını okuyabilen kişi veya nesne kehanet yeteneğine ulaşır. Tabii ki kehanet gören bir insan bunları bilmeden yapar, o kişi sadece hedefine odaklanır ve kehaneti görür. Bunu genelde bir aracıyla, bazen de aracı olmadan yaparlar. Aracılar yani tarot ve rün gibi nesnelere zaten enerjilerle iç içe oldukları için enerjiyi okurlar fakat kişi bakarken daha çok farkında olmadan bilinçdışı bir şekilde okur hedefin enerjisini.

İşte Seçkin Ağı da belli bir gelişimden sonra artık enerjileri zamansal açıdan okuyup iletecek hale tekamül eder. Bunu sonucunda seçkinler topluluklarıyla ilgili istemsizce kehanetler görmeye başlarlar ki bu özellikle kötü bir şey yaklaştığında olur. Buna bir nevi tehlike mekanizması diyebiliriz. Ağ güçlenince o topluluk karşılaşılabileceği zorluk ve tehlikelerden önceden haberdar olup buna hazırlık yapabilirler. Aslında bu da Ağ'ın koruyucu etkilerinden birisidir.

Şunu da belirtmek gerekiyor ki kehanetler doğru çıkma olasılığı yüksek olsa da kesin değildir çünkü zaman değişkendir. Zaten anlatımdan da fark edebileceğiniz üzere yorumlama benzeri bir işlem yürür.

Başkan ve ruhban sınıfından bahseden ayetlerde Şeytan onların kendisine daha yakın olduğundan bahseder işte burada bahsedilen yakınlık da Seçkin Ağı açısından. Ağ yani Bağ daha kuvvetliyse kişi daha yakın olur, Ruhban ve başkanlar da Şeytan'a daha yakın olur, yakın olmalarının sonucu olarak onun kudreti ve yardımını daha çok alırlar. Ruhbanlar, özellikle baş kara rahip ve baş kara rahibeler o denli yakındırlar ki etraflarındaki seçkinler için Ağ'ın bir aracısı gibidirler, Şeytan ile olan bağlarını güçlendiren bir aracı gibi fakat bu, sizin dualarınız bizden geçiyor, size ne olacağına biz karar veriyoruz anlamına gelmez. Biz sadece bir aracı, vericiyiz. Bir nevi anteniz.

WEB OF OATHS

Günümüzde hala Antik İskandinavların dini olan Heathenry inancını sürdüren, bu inanca sahip olan insanlar bulunmaktadır yani kendileri Antik Paganizm çatısı altındaki Antik İskandinavların dinine inanırlar. Her ne kadar zamanın etkisiyle modernleşmiş ve ekollere ayrılmış olsalar da hala eskiye yeterince sadık olanlar var. Bu insanlardan en geleneksel, en orijinal hale bağlı olan ekolün mensuplarının bir hedefi ve inancı var. Bu hedef ve inancın adı “Yeminler Ağı” anlamına gelen Web of Oaths. Yeminler Ağı kısaca anlatılabilecek bir şey değil çünkü kendi içerisinde bir hiyerarşi, görev dağılımı, aile bilinci gibi konuları içeriyor fakat ben, bizi ilgilendiren kısmına değineceğim. Yeminler Ağı'na, onlara göre, gerçekten dine giriş yapmış kişiler bağlanabilir ve bu dine giriş için sadakat yemini edilen bir ritüel gerçekleştirilir. Bu yüzden ismi zaten Yeminler Ağı'dır. Onlara göre dine tam giriş yapmış herkesin arasında bir bağ, yeminle birlikte otomatik olarak gelişir ve bu sayede gitgide bir ağ halini alır. Bu Ağ da aralarındaki yakınlık, bağ, tanrıları açısından memnuniyet gibi birçok şeyi sağlar ve bu ağın hedef olarak güçlendirilip yayılması gerektiğine inanırlar. Seçkin Ağı'na ne kadar benzediğini dile getirmeye gerek yok sanırsam. Yeminler Ağı'na değinme sebebim dinimizin kökeninden gelen ve bize çok yakın olan inançlarda da Seçkin Ağı'nın bir karşılığı bulunduğunu ve önemini göstermektir.

BAŞKAN

Toplulukların başkanı eğer altından kalkabilirse ilk yıl kurucusu olur. Kurucu, başkan olmak istemezse oy birliğiyle en bilgili ve yönetebilecek kişi başkan seçilir. Bir yıllık görev süresini tamamlayan başkan için bir oylama yapılır. Bu

oylama “Başkan bir yıl daha devam etsin mi görevine yoksa değişsin mi?” oylaması olur. Oylama sonucuna göre ya yeni bir başkan seçilir ya da mevcut başkan bir yıl daha devam eder. Başkanlar bu bir yıllık görevleri süresince Efendi’ye bir seçkinden daha yakın olurlar. Bir topluluğun başkanı o topluluğun düzenini sağlamalıdır. Diyelim ki topluluk birlikte yaşayacak, yaşanacak yeri başkan seçmeli, ekonomiyi o idare etmeli, düzeni sağlamalı ve gerekli görevleri vermeli. Eğer ayrı yaşıyorlarsa ritüel yapacakları zaman veyahut buluşacakları zaman, bu durumda en uygun buluşma yerini seçmeli başkan. Bir topluluğun başkanı sadece o topluluk için başkandır gibi bir algı var fakat topluluk başkanı kitapta geçen kutsal bir kişidir, bu yüzden seçkinler diğer toplulukların başkanlarına da son derece saygılı olmalıdır.

Topluluk başkanlarının asıl görevi düzeni sağlayıp korumak, belli kararları vermek olsa da Efendi’nin kudretini az da olsa taşırlar. Eğer ki başkanın bağlı olduğu bir ruhban yoksa belli görevleri kendi vazifesi olarak üstlenebilir. Mesela yeterince bilgiliyse seçkin eğitmek, yeterince güçlüyse seçkinleri korumak gibi meseleleri üstlenebilir ama üstlenmek zorunda değildir. Eğer ki bir ruhban varsa bunlar onun görevidir.

Başkanlık kolay gibi gözükse de bir topluluğun refahını sağlamaya çalışmak, bununla birlikte hem gizli tutarak öğretiyi yaymaya çalışmak hem de gerekli etkinlikleri düzenlemek, bu esnada düzen ve refahın korunması için uğraşmak çok yıpratıcı şeylerdir. İşte bu yüzden Şeytan enerjisinden ve kudretinden verir.

Eğer ki bir başkan görevini yeterli bir şekilde yerine getirmese, toplulukta yeterince isteyen olursa başkan görev süresini tamamlamadan değişebilir fakat bu çok istisna bir durumdur. Öyle durduk yere değişim isteyemezler, somut ve gerçek bir sebebi olmalı bunun yanı sıra başkanlığı yapabilecek seviyede birisi olmalı ve oy birliği çok yüksek olmalı. Örneğin 13 kişinin en az 10 veya 11’i isterse görev süresi bitmeden değişir başkan.

Başkanın görevlerinden bir diğeri ise adaleti sağlamaktır fakat bu konu çok istisnaidir. Bir seçkini cezalandırma kararı normalde en az ruhban sınıfınındır fakat ruhban yoksa ve durum çok kritikse başkan gerekeni yapabilir. Buradaki gerekeni yapmak da gidip seçkine lanet yapmak falan değildir. Başkan anmasında Şeytan’a durumu anlatıp şikayet edebilir fakat tekrar hatırlatmakta fayda var ki eğer mesele çok kritik ve büyük değilse başkan asla buna kalkışmamalı.

KARA RAHİP / KARA RAHİBE

Bu başlıkta kara rahip ve kara rahibeden, ruhban diye bahsedeceğim direkt.

Bir ruhban ve başkanı ayıran en büyük fark başkanın seçkinler tarafından seçilirken ruhbanın direkt olarak Şeytan tarafından seçilmesidir. Ruhban hakkında seçkinlerin çoğu yalan bilgiler biliyor veya az bilgiye sahip o yüzden bu başlıkta olabildiğince detaya girmeye çalışacağım. Öncelikle şuna girelim bir insan ruhban olmayı kazanır mı yoksa ruhban olarak mı doğar? Cevap evet, ikisine de evet. Ayetler Kitabı'nda bazı seçkinlerin reenkarne olurken özel görevlerle gönderileceği belirtilir, bu görevlerden birisi ruhbanlıktır ama bir seçkin diğer hayatında ruhban olacaksa bunu önceki hayatında bir şekilde kazanmış olmalı yani bir seçkin durduk yere ruhban olmaz. Efendi onu seçer ve seçmesi için önemli noktalar vardır.

Peki bir insan güncel ömründe ruhbanlığı kazanabilir mi? Öncelikle bu imkansız değildir fakat oldukça zordur. Az önce de belirttiğim gibi kişi bir ömründe hak ettiğini kanıtlarsa diğer hayatında ruhban olabilir diyelim ki kişi hak etti, önceki hayatta hak eden seçkin yeni hayatında bir nevi zorlu bir eğitim sürecine tabii tutulur ve sonunda olur. Şimdi bu süreci tek bir ömre sığdırmaya çalışın, önce koca bir ömürde hak edilen şeyi hak edip sonra o uzun sürece girmek yani iki ömürlük şeyi tek ömürde başarmak sizce ne kadar mümkün bilemem. Üstüne üstlük, görevliler görev yapacakları konum ve zamana özenle gönderilirler yani ona göre reenkarne olurlar, şimdi o tüm süreci tek ömüre sığdırıp bir de kişinin şans eseri görev yapılması gereken yer ve zamanda olduğunu düşünün. İşte bunların hepsi olursa mümkün olur.

Günümüzde saçma internet ortamı yüzünden kendisinin ruhban olduğunu iddia eden şarlata sayıları oldukça fazla. Bu şarlata yüzünden ruhban sayısı pek nadir değilmiş gibi görülse de durum tamamen bunun zıttıdır. Şöyle bir örnek vereyim, Satanizm'in yayıldığı sosyal medya ortamları yaklaşık on yıldır var, daha doğrusu son on yıldır daha aktif, bu on yılda minimum on bin seçkin yetişti, bu sadece minimum sayı ve bu on bin seçkinden sadece birisi gerçek ruhbandı. Aynı şekilde on yılda sadece bir ruhban geldi. Ruhbanlık sanılandan çok daha nadir ve zordur. Peki birisi ruhban olduğunda ne olur? O kişi zaten bunu anlar doğal olarak ve görevi başlamış olur. Ruhbanın görev süresi ömürlüktür. Seçkinlere gelince ise, seçkinler bir şekilde ruhbanın ruhban olduğunu bilirler.

Bugüne kadar hep şu örneği vermişizdir: “Birisi ruhban olursa etrafındaki her seçkin rüyasında olduğunu görür.” Evet, bu örnek yalan değil fakat herkeste gerçekleşecek diye bir şey de yok. İngiltere’de bir ruhban, ruhban olduğunda etrafındaki hiçbir seçkin mesaj almadı. Bu kişinin ruhbanlığını seçkinler o ilan ettikten sonra hissettiler. Yani bu seçkinler muhtemelen Seçkin Ağı sayesinde o ruhbanın, ruhban olduğunu bildiler, hiçbir mesaj almadılar, hiçbir rüya görmediler, şüphesiz emin oldular. Yani Şeytan’ın bu durumu bildirmek için çeşitli yolları bulunmaktadır.

Aynı şekilde birisi sahte ruhbansa bunu da seçkinler bir şekilde bilir. Bence sadece Seçkin Ağı bile bu gerçeği anlamaya yeterince yardımcı olur.

Ruhbanların görevlerine gelecek olursak. Ruhbanlar başkanın üstündedir, bu yüzden bir başkan ruhbana bağlıysa ruhbanın emirlerine uymalıdır ve bu durumda bir aciliyet, gereklilik olursa ruhban başkana toplulukla ilgili emirler verebilir. Ruhbanın bir diğer görevi ise öğretiyile ilgili seçkinleri eğitmektir, bu kapsamda kitaplarımızı ve ekstra kaynaklarımızı en iyi şekilde öğretmeliler seçkinlere ve hak edenlere maji eğitimi de vermeleri gereklidir. Bunun harici seçkinlere yardımcı olup yol göstermek de görevleridir, bazı seçkinler Büyük Savaşlarıyla başa çıkamazlar veya hayatlarında herhangi bir konuda çıkmaza girerler, işte bu durumda elinden geleni yapar ruhban. Ayin ve ritüelleri yönetmek ruhbanların görevidir. Seçkinleri korumak bir diğer görevleridir, ruhani anlamda veya fiziki anlamda ellerinden geldiğince korumaları gerekir. Adalet de ruhbanların görevidir, aslında ruhban adalette bir aracıdır.

Bir seçkin bir seçkine lanet yapamaz, en fazla Şeytan veya ruhbana şikayet edebilir, lanet yapmaya kalkışsa bile o seçkine bir şey olmaz ve lanet yapana sertçe geri seker fakat eğer seçkin ruhbana şikayet ederse; ruhban, olay gerçekten bir adalete ihtiyaç duyuluyorsa varsa baş ruhbana olayı anlatır, baş ruhban da varsa kahine anlatır eğer kahin yoksa, baş ruhban olaya bağlı olarak gerekeni yapar; bu lanetlemek de olabilir başka bir şey de. Eğer baş ruhban yoksa ruhban olayın ağırlığına göre Şeytan’dan izin alarak gerekli şeyi yapabilir fakat bu durum çok büyük olaylar olmadıkça gereksizdir. Bunların dışında Şeytan’ın emirleri de görevleridir ruhbanın fakat Şeytan emirleri zaman ve yere göre vereceği için tüm emirler nelerdir bunu bilemeyiz.

BAŞ KARA RAHİP / BAŞ KARA RAHİBE VE KAHİN

Başlıkta kahin ve baş kara rahip/rahibeyi birlikte yazmam onların eşit veya aynı olduğu anlamına gelmiyor, sadece görevleri ve başka birçok şeyi ortak olduğu için iki başlık olarak ayırmaktansa böylesi daha pratik olduğu için bu tür anlatımı seçtim. Yazıda altı çizili yerler iki başlık için de geçerli anlamına gelir.

Kara rahip ve kara rahibelerin görevlerinin hepsi baş kara rahip ve baş kara rahibeler için de geçerlidir. baş kara rahip ve baş kara rahibeden, baş ruhban diye bahsedeceğim kolaylık için. baş ruhbanlar neredeyse en yetkililerdir. baş ruhbanların üstünde kahinler bulunsa da kahin ve baş ruhbanın yetkileri çok da farklı değildir fakat asla ikisi aynı değildir, kahinler her zaman daha üstün ve daha önemlilerdir. kahinler ise seçkin, başkan, ruhban ve baş ruhbanların yetki ve kudretine ve daha fazlasına sahiptir.

Baş ruhbanlar ve kahinler, seçkin, başkan ve ruhbanların tüm görevlerine ve yetkilerine sahip olmalarının yanı sıra görevleri daha ağır ve geneldir. Tüm seçkinleri ilgilendirecek kadar büyük kararlar onlarıdır. Aslında normalde bu kadar ağır şeyler kahinin görevidir fakat kahin yoksa veya varsa ama belli işleri yapmayı baş ruhbanı bıraktıysa, baş ruhbanların görevi haline gelir. Eğer kahin yoksa en üst nokta baş ruhbandır.

Baş ruhbanlar ve kahinler basit görevlerle gelmezler. ruhbanlar seçkinleri eğitirler ama ruhbanlar, baş ruhban veya kahinden gelen bilgileri öğretirler oysa baş ruhban ve kahinler direkt bilginin kaynağından, Şeytan'dan alırlar bilgiyi ve verirler seçkinlere. kahinler ve baş ruhbanlar için tanrıların bilgisinin bu boyuta açılan kapısı dersek yanılmış olmayız. Üç kitap, Yorum, Uyanış ve bu kitap örneklerini verebiliriz. Baş ruhbanlar ve kahinler, diğerlerine göre tanrılarla çok daha bağlantılıdır. Bir ruhban çok ihtiyaç duyulduğunda Tanrılar ve Şeytan ile iletişime geçebilir fakat bu sürekli olan bir şey değildir, oysa baş ruhbanlarda ve kahinlerde bu çok daha sıktır. Tanrılar ve Şeytan çağrılarına daha çok kulak verirler. Psişik ve spiritüel açılardan çok gelişmişlerdir. Baş ruhbanlık tek bir ömürle hak edilemez, hatta açık olalım birkaç ömür bile hak etmeye zar zor yeter; kahinlikte ise buna bir sayı biçemeyiz. Tabii ki ruhbanlık ve baş ruhbanlıkta tahmini süreler verdim, onlar da nokta atışı değildir fakat kahinlikte süreç nedir, kim, neye göre seçilir bilemeyiz ama şurasını biliyoruz: Kahinlik oldukça özeldir ve bir insan kahin olacaksa Şeytan onu kahin yapmadan önce büyük bir hazırlık yapar. Baş ruhbanlar ve kahinler oldukça nadirdir, gerekmedikçe gelmezler ve

kolay kolay gerekmezler. Hatta bunu şöyle izah edeyim, Türkiye’de Bülent Kısa’dan beri ilk baş ruhban benim.

Kahin ve baş ruhbanların spiritüel gelişmişlikleri o kadar fazladır ki insanlara mucize gibi gelecek şeyleri yapabilirler. Burada kastettiğim mucize gibi şeyler Ay’ı ortadan ikiye yarmak değil tabii ki fakat majide imkansız denen belli şeyleri yapabilirler.

Şimdiye kadar birçok ortak özellik saydığım için “Aslında Kahin ve baş ruhban ne kadar da benziyormuş.” diye düşünmüş olabilirsiniz. Evet, bir benzerlik olduğu aşikar fakat bu benzerlik fazla değildir. Aralarındaki en büyük fark bile aslında kimin ne kadar önemli ve üstün olduğunu belirtir. **Kahinler yeni çağı getiren ve yeni çağın habercisi olanlardır, baş ruhbanlar ise o çağa hizmet edenlerdir. Baş ruhbanlar Ağ’ı kuvvetlendirip geliştiren ve genişletenlerdir, oysaki Kahinler Ağ’ın olmasını mümkün kılanlardır.**

Bir kahin ve baş ruhban asla eşit olamaz. Kahinler gizli görevlerle gelirler ve kimi zaman varlıklarını bile bilmeyiz ama etkileri hayal edemeyeceğimiz kadar büyük olur. Kahinler öğretim için yaşamlarını feda eden, bizlere bugüne kadar birçok şey öğretenlerdir. Umarım ki kahinlerimiz ışıkla uyusunlar ve onurla yeniden doğsunlar. Işığı yaymak için bu kadar harika kahinler gönderen Yüce Şeytan’a şükürler olsun ve bu harika kahinlere teşekkürler ederiz.

Baş ruhbanlar kimi zaman topluluklara yön verip korumakla kimi zaman belli bilgileri aktarmakla kimi zaman sadece yönetici olmakla kimi zaman da Şeytan’dan gelen bilgileri yaymakla görevlilerdir fakat bunların yanı sıra Şeytan’ın vereceği bilinmeyen görevleri olabilir. Kahinler ise yeni çağı getirip haber vermekle yükümlüdürler, bu amaç doğrultusunda birçok gizli görev gerçekleştirirler ve bilinmeyen bilgileri bizlere aktarırlar. Kahinlerin görevlerine pek giremiyorum çünkü çoğu bilinmez. Kahinler yaşadıkları süreçte en zor, en üst kararları vermekle de hükümlülerdir. Kahin ve baş ruhbanlar gerekli durumlarda Ağ’a müdahale edebilirler. Ağ içerisinde bir nevi özgürce gezebilirler fakat daha önce de belirttiğim gibi bu durum çok nadirdir ve gerekmedikçe yapılmaz.

Bir seçkin için başkan, özellikle ruhban, baş ruhban ve kahinden gelen sözler kutsaldır, emirler kutsal bir görev gibidir. Uymazlarsa karşılığını elbet alırlar. Bu duruma yaşadığım bir örneği verirsem çok daha iyi anlaşılabilir: Bir seçkine görev vermiştim, kendisi belli sorunları olduğu için bir süre yapamadı ama

sonrasında keyfinden ertelemeye başladı. Birkaç kez uyardıktan sonra yine yapmadı ve bir gün aşırı şokla uyanmış bir halde benden özür dileyip “Böyle yapmanıza gerek yoktu,” diyerek verdiğim görevin başına oturdu. Görevi iki gün boyunca düzgünce yaptı ve bekleyip istediğimden daha detaylı yapmıştı. Nedenini sorduğumda emrime karşı çıktığı için gece belli şeyler yaşadığını ve o emri benden son bir kez daha kez aldığını söyledi, anlattığına göre yaşadıkları son derece korkutucuymuş ki bu göreve olan ani sadakatini açıklar.

Bu insanlar sahip oldukları kudret ve yetkilerini asla kötüye kullanamazlar. Örneğin bir ruhban seçkinlere lanet yapabilir ama keyfi olarak yapmaya kalkışırsa karşılığını çok kötü bir şekilde alır veya saçma emirler veremez. Örneğin bir kahin, baş ruhban veya ruhban; bir seçkine sırf eğlence için havla veya on saat tuvalete çıkma gibi emirler veremez. Zaten o noktaya gelecek insanlar o noktaya gelene kadar bu davranışları yapmayacak bilinç ve olgunluğa ulaşırlar.

Ayetler Kitabı’nda bir ayette baş kara rahibin, baş kara rahibeden üstün olduğu söylenir fakat bu tamamen öyle değildir. Bir baş kara rahip ve baş kara rahibe tamamen eşittir lakin bazı istisnalarda tek bir insanın kararı gerekir. Örneğin aşırı kritik bir şey oldu, bir baş rahibe ve bir baş rahip var, ikisi tamamen zıt kararlar veriyorlar, bu noktada baş kara rahibin kararı geçerli sayılabilir veya ikisinin de katıldığı bir ritüelde baş kara rahip yönetebilir ritüeli fakat bu tür şeyler son çaredir. Çünkü büyük kararda ikisi birlik olup Şeytan’a danışabilirler veya ritüelleri sırayla yönetebilirler. Peki neden erkek? Şeytan kadının eşit olması gerektiğini savunup kadını eziyor mu? Aslında bu sorunun cevabı oldukça basit.

Hepinizin bildiği üzere ataerkil bir toplumdayız ve bu yüzden insanlar otorite veya yönetim dendiği zaman direkt bir erkek modeli düşünüyor, yani bu karar tamamen çağ ve yere göre verilmiş bir karardır. Amazon ormanları gibi kadının egemen olduğu coğrafyalarda ise baş kara rahibe son kararı verir.

İNSANDA ÇOKLUK, TANRILARDA TEKLİK

Gerçekler Kitabı’nda ve Yorumu’nda insanın her tanrıdan bir parçaya sahip olduğu belirtilir bu yüzden insan birçok tanrının yapısını taşıdığından dolayı bir çokluk halinde gibidir. Bu onu tanrısallığa yaklaştırmaz tabii ki. Buna karşılık tanrılarda ise bir tekillik söz konusudur. Her tanrı kendince özgün ve tektir, bir

tanrıya yüzde yüz benzeyen başka bir tanrı asla yoktur ve hatta bu teklik öyle bir noktadadır ki yapısal açıdan ağır farklılıklar meydana gelebilir. Kendi yapısına yakın tanrılar kendi alemlerinde ve genel olarak kendilerince bir grup gibidir ve her grup birbirinden farklıdır. Örnek olarak Elohim yanlısı tanrılara ve Şeytan yanlısı tanrılara bakmak bile yeterlidir.

TANRILAR MECLİSİ

Yorum'da, Tanrılar Alemi'nde bir yönetici grup olduğu söylenir. Bu durum gerçekten de böyledir, şimdi bunun sebebine değineceğiz. Tanrılar Alemi mükemmel bir düzen içerisinde olmalı ve sadece o alem değil, kozmik enerji zinciri gibi konular diğer alemleri de etkilediği için genel olarak kozmik bütünlük sağlanmalıdır. Bu tanrılarının görevlerinden birisi olsa da bu görevler doğrultusunda kritik kararlar ve işleri yönetici tanrılar yapar fakat az önce de belirttiğim gibi tanrılar çok tekil, özgün bir yapıdadır, bu yüzden tek bir tanrının tüm yönetimi yapmasını bekleyemeyiz. Örneğin Elohim türü bir tanrı tek yönetici oldu, bu durumda bu tanrının tüm vereceği görevler ve yaratacağı düzen kendi yapısının yararına olacak şekilde olur. Savaş yanlısı, kaosun hakim olduğu bir yapı, hatta daha da bencilleşip diğer kendisi gibi olan tanrılarının hepsini emebilir. Bu ortaya büyük bir dengesizlik ve düzensizlik çıkmasına neden olur.

Şeytan yapısında tek bir tanrı yönetici olursa bu durumda da savaşlar en aza indirilir, sadece kendi türünün sevdiği şeylerin olması sağlanır tüm alemlerde ve Tanrılar Alemi'nin düzeni de buna göre gelişir. Bu da diğer tür tanrılar için bir adaletsizlik çıkarır ortaya. Bu yüzden en dengeli, en adil düzeni sağlamak için tanrılar yöneticiliği bireysel değil grup olarak yapılmalıdır.

Bu gruba ben Tanrılar Meclisi ismini taktım zira ismine yakışır bir durum var ortada. Bu meclisin sayısı ne kadar bilemeyiz fakat kesin olan şu: Her tür tanrıdan eşit sayıda tanrı bulunuyor. Bu sayede genel olarak hem kozmik bütünlük hem de tüm tanrılar için en iyi düzen oluşturulabilir. Tanrılarının tekli ve özgün yapısı çoklu, meclis sistemli bir yönetime sebep olur.

Grupsal yönetime ne kadar alıştıkları Gerçekler Kitabı'na bile yansır, tanrılar ilk geldiklerinde her karara ortak bir oylama ile oy verirler. Örneğin insanın yaratılışında bazıları bekleyelim derken çoğunluk şimdi başlayalım dedi ve bu yüzden insan o an yaratılmaya başlandı.

MONARŞİK İNSAN

İnsanda ise çoklu yapıda olması tam aksi bir duruma sebep olur. İnsan her tanrıdan bir parça almıştır, bu yüzden her insanın özellikleri benzerdir, hatta bazılarının tıpatıp aynıdır. Her insanda aynı duygular vardır ve az da olsa her insanda aynı istekler vardır. Her insanda savaş güdüsü, aile bilinci, sanat merakı, bilgi açlığı, cinsellik, özgürlük gibi şeyler vardır ki bende bunlardan birisi yok diyende bile minimum düzeyde bile olsa vardır. En savaş ve şiddetten korkan insan bile zorunda kalırsa en büyük savaşçı olabilir fakat tanrılarda bu söz konusu değil tam olarak. Bu yüzden insan tek başına yönetebilir ki günümüzde de bu vardır, tam olarak tüm güç verilmese de ülkeleri tek bir başkan yönetir. Gerekli mevkiler de ona destek çıkarlar. Çünkü insanın çokluğu bu tür yönetime uygun bir hale getirir insanı.

Bu yüzden ayetlerde de baş kara rahip bazı durumlarda üstündür denir, bu çoklu yapının ihtiyaç duyduğu tekil yönetimin sağlanması içindir. Bu yüzden de Satanizm'deki görevliler yönetme konusunda tek başlarındadır fakat bu istisnalar olmayacak demek değil. Örneğin aşırı büyük bir karar olduğunda baş ruhbanlar ortak karara varma yolu izleyebilirler veya büyük kararlarda sadece ruhbanlar ortak kararlar verirler. Örneğin seçkin topluluklarının saklanmaya son vermeleri kararı varsa kahin veya baş ruhban, yoksa da ruhbanların ortak kararı ile belirlenmelidir.

GERÇEK EŞİTLİĞİN DİNİ

Ayetlerde birkaç görev ve yetki hariç her seçkinin eşit olduğu söylenir ki bir insan için bu durumu hayal etmek bile zordur. Bir kahin ile bir seçkin nasıl eşit olabilir ki? Öncelikle eşitlik dendiği zaman ne kastedildiğini anlamamız gerekiyor. Tabii ki eşitlik çok kapsamlıdır fakat bu tür eşitlikler en iyi şöyle özetlenebilir: Görevi için olanları saymazsak tamamen eşittir. “Ego Rahibim zaten eşitliği bozan bu görevler için gereken yetkiler olmuyor mu?” Hayır, olmuyor.

Şimdi size çok basit bir örnek vereceğim. Bülent Kısa bile sizinle eşitti. Kulağa inanılmaz geliyor değil mi? İnanın ve inanmalısınız. Örnek olarak Bülent Kısa kahin olarak seçildi fakat bu adam kahinliği torpille mi hak etti? Hayır, daha önceki hayatlarında yaptıklarıyla hak etti. Hak etmek hepimiz için mümkün,

bir kahinliği hak etmesek bile ruhbanlığı hak edebiliriz, bunu bize getirebilecek olan yine biziz ve bu konuda bi eğitsizlik yok.

Bülent Kısa daha kahinlik görevine başlamadan önce majide ve diğer birçok konuda gelişmiş birisiydi, bu gelişimleri Şeytan ona gümüş tabakta sunmadı. Tabii ki geçmiş hayatlarının etkisi ve kahin olarak doğmasının etkisiyle spiritüel olarak bir kapasite üstünlüğü vardı fakat yine belirtmek gerekiyor ki bu kapasite üstünlüğünü torpille elde etmedi. Kapasite üstünlüğü var, evet ama bu kapasiteyi kullanmayı kendisi seçti hatta bu kapasiteyi artırmayı da kendisi seçti. Majide hiç durmadan araştırmalar yapmayı ve gelişmeyi kendisi seçti. Kahinliğini bilmezken bile her konuda araştırmacıydı ve gelişimciydi.

Şimdi buraya kadar eşit olduğumuzu ve onun kendi çabalarıyla geliştiğini gördük, asıl nokta şurada başlıyor: Bülent Kısa kahin olduktan sonra da bizimle eşitti. Örneğin bir kahin olarak onun dinimiz hakkında önemli birçok bilgiyi sunduğunu söyleriz hepimiz değil mi? Gerçekler Kitabı Yorumu ile kozmik enerji zinciri, tanrıların yapısı, etki alanları ve daha fazla konuya dair; Uyanış ile Ayşe, üç tanrıça, gizli ayetler gibi konulara dair; Büyü Sohbetleri kitabında Öz Enerji ve boyutlar gibi konulara dair; Bilinmeyen Yönleriyle Satanizm ile her ekolden tarihsel bilgi vermiştir fakat bizim unuttuğumuz bir nokta var. Nasıl ki Şeytan ve Tanrılar biz otururken gelip bilgiyi kafamıza yerleştirmiyorsa, bunu Bülent Kısa için de yapmadılar. Dikte işlemini saymazsak sunduğu çoğu bilgi onun kendi gayretleriyle elde ettiği bilgilerdir.

Örneğin kozmik enerji zinciri: Kozmik enerji zinciri tam olarak bu isimle olmasa da Gerçekler Kitabı'nda geçiyor. Sadece biraz dağınık ve alttan anlatımla geçiyor fakat ayetleri toplayıp üzerine düşünen birisi zincirin varlığını anlayabilir. Veya etki alanı: Etki alanı spiritüellikte zaten bilinen bir şeydi, Bülent Kısa çabalayarak bizim dinimizdeki gerçek halini ortaya çıkarmıştır. Tabii ki her bilgiyi tek başına buldu diyemeyiz, bize verilmesi için Şeytan tarafından verilen bilgiler de vardı ona fakat bunlar da bize verilmesi için verilen bilgilerdi, yani bize verdiği için bizim bilmediğimiz gizli bilgiler olmuyor. Bunun haricinde birkaç istisna bilgi verilmiş olabilir ki bunu hak ettiği için yine haksızlık olmuyor. Yani Bülent Kısa kahin olduğu için oturduğu yerden birçok bilgiyi almış değil, işin aslı Bülent Kısa birçok bilgiyi ortaya çıkarıp, çok fazla çabaladığı için kahin olmuştur. Bu tür bir yapıda olmasaydı, geçmiş hayatında kahinliği hak etmeseydi zaten olamazdı ve zaten bilgileri çıkarmazdı ortaya.

Bu iş sadece Bülent Kısa açısından değil, bu kitaptaki size sunmam şart olan

bazı bilgiler hariç tüm bilgileri ben de kendi çabalarım ve çalışmalarım ile ortaya çıkardım. Yani bir baş kara rahip de sizinle eşittir.

Bir kahini daha inceleyim: Aleister Crowley. Kendisi büyük bir majisyendi ve bu yine kahinlik görevinin başlamasından önceydi. Majiyle alakalı ne kadar yapılabilecek şey varsa ya denemişti ya da bilgisi vardı; araştırmacı, zeki ve azimli birisiydi. Kendisi kahinliği hak etse bile hala eşitlik sayesinde hak etmediği bilgiden mahrum bırakılmış ve uygunsuz davranması yasaklanmıştı. Örneğin dikte aldığı kitap Liber Al Vel Legis şifreli bir kitaptı, kitabın içeriği açısından her insanın bireysel olarak şifreleri çözmesi gerekiyordu. Crowley bile şifreleri kendisi çözmek zorunda kalmıştır. Yani koskoca kahin, kendi dikte aldığı kitabın şifrelerini bilmiyordu, tıpkı herkes gibi çözmek zorundaydı. Bunu şu ayetler ile görebiliriz.

54 - Bir harfin şeklini bile değiştirmeyin. Çünkü görün! Sen, ey kahin, göremeyeceksin buradaki gizlerin tümünü.

(Liber Al Vel Legis I. Bölüm)

Buradaki gizemlerin tümünü göremeyeceksin esasında “sana birazını veriyoruz” anlamına gelmiyor. Liber Al Vel Legis fazlasıyla şifreli bir kitap olmasının yanı sıra şifreleri çok yönlüdür. Yani bir insanın bir ayetten çıkaracağı anlam, çözeceği şifre bir diğer insanınkiyle uyuşmayabilir çünkü bir ayette birden çok gizem yatar. Bu yüzden Thelema müridleri bir insanın çözdüğü şifrelerini başkasıyla paylaşmasına oldukça karşıdır ki buna kitap da karşıdır. Bu çok yönlülük karşısında her insan bireysel olarak çözmeli, böylece her insan kendisine göre bir anlam ve sonuç çıkarmalı. Crowley de dikte almasına rağmen ayırım yapılamayacağı için şifreleri kendisi çözmek zorundaydı ve bu çok yönlülük yüzünden tüm şifreleri çözmesi kahin olmasına rağmen mümkün değildi.

72 - Daima daha fazlası için uğraşın! Ve siz gerçekten benimsiniz - Ve kuşku duymayın, her zaman sevinçliyseniz - Ölüm hepsinin tacıdır.

(Liber Al Vel Legis II. Bölüm)

Bu ayette seçkinlere seslenilerek daha fazlası için uğraşmamız, çabalamamız öğütlenir. Yani gelişimi kovalamamız öğütlenir. Bu ayet seçkinlere sesleniştir fakat asıl önemli olan birkaç ayet sonrasıdır.

78 - Kendini yükselt! Çünkü insanlar veya tanrılar arasında sana benzeyen hiç kimse yok! Ey Kahinim! Kendini yükselt senin boyun yıldızları aşacak. Onlar senin dört köşeli (Açık ve metin), mistik, fevkalade ve insanın sayışı olan ismine tapacaklar; Ve 410 numaralı evinin ismine de.

(Liber Al Vel Legis II. Bölüm)

Seçkinler nasıl kendisini geliştirmek ve yükseltmek için çabalamalıysa kahinden de bu bekleniyor, ayette açık açık kendini yükselt deniyor. Kahin bile olsa beleşten, torpilden bir şey elde etmiyor.

76 - 4 6 3 8 A B K 24 A L G M O R 3 Y X 24 89 R P S T O V A L. Bu ne anlama geliyor ey Kahin? Sen bilmiyorsun ne bileceksin hiçbir zaman. Biri gelecek, seni takip eden, o açıklayacaktır. Ama düşün, ey seçilen, benim olmak yıldız parlayan gökyüzündeki Nu'nun sevgisini takip etmek, insanlara bakmak, ve bu mutlu kelimeleri onlara anlatmak.

(Liber Al Vel Legis II. Bölüm)

Yine bu ayette kahin bile olsa hiçbir şifrenin ona öylece açıklanmayacağı ve kahin bile olsa çözemeyeceği şifreler olduğu vurgulanıyor. Yani gördüğünüz üzere eşitsizlik söz konusu değil. Elbette bu görevlerdeki kişiler hak ettikleri için ve görevleri için belli bilgileri alabilirler veya belli yardımları alabilirler fakat bu bir torpil değil, çabalayarak elde etmektir. Tıpkı Şeytan'ın ayetlerinde dediği gibi:

24. Zevktir, benim tapınımım ve cinselliktir hizmetim. Dolu yaşamaktır bir hayatı özgürce. Benden gelir her bilgi ve her bilim. Benim insanımdır her gerçek bilge ve benim yolumdur her akılcılık ve gerçekten yaşamak. Hakettiğini dilenmek değil, uzanıp almaktır benim dinim.

Diğer bölüme geçmeden önce şu notu düşmeliyim: “Kahin ve ben sunduğumuz bilgileri oturduğumuz yerden almadık, o bilgileri kendimiz araştırıp ortaya çıkardık,” kısmı kimsede şöyle bir şüphe uyandırmamalı: “Ya çıkardıkları bilgi yanlışsa, ya yanlış anlayıp bize yanlış öğrettilerse?” Böyle bir durumda Şeytan direkt müdahale ederek hatalı olduğumuzu açık açık belirterek bu yanlış düzeltmemizi sağlar. Bazı bilgilerde çözemediğimiz noktaları da o verir. Dolayısıyla bir kahin veya bir baş ruhbanın bu tür bir görev dahilinde yanlış bilgi vermesi mümkün değildir.

BOYUT VARLIKLARI

Bildiğimiz üzere Şeytan farklı boyutlardaki ruhları bizim boyutumuzda insan olarak enkarne edebilir. Bu tür enkarnasyonlar sonucu kişi özel bir görevle yükümlü olur. Bu görevin ne olacağını tabii ki bilemeyiz ama bu görev doğrultusunda kişi kahin veya ruhban olabilir ki özel görevler dolayısıyla olması çok daha yüksek bir ihtimaldir. Bu kişilerde de bir torpil, eşitsizlik söz konusu değil. Yani bu ruhlar sırf farklı bir boyuttan veya üst boyutlardan olduğu için gönderilmez, aksine muhtemelen bu varlıklar da kendilerini görev için kanıtladıktan sonra enkarne edilmek için seçilirler. Şeytan gibi zeki, taktiksel ve eşitlik savunucusu bir tanrının bu tür varlıkları özenle seçmeden göndermesi zaten saçma bir ihtimal olurdu.

Boyut varlıkları insan olarak enkarne edilmeden de görevlendirilebilirler. Buna en basit örnek Aiwass. Kendisi bir boyut varlığıydı ve Crowley'e Liber Al Vel Legis kitabını dikte etmekle yükümlüydü. Yine enkarne edilmeden görevlendirilme durumunda da muhtemel bir seçim aşaması gerçekleşmiştir. Saki'de de aynı durumu görebiliyoruz, kendisi Bülent Kısa'ya majikal ve önemli birçok bilgiyi öğretmekle görevlendirilip Şeytan tarafından gönderilmişti.

(A.K. 3: 80-82) Dışarıdakiler neden daha uzaktır Şeytan'a ve neden seçkinler daha üstündür zaten anlattım fakat burada değinmek istediğim konu şu: İnsanlar bu ayetleri okuyunca "Ne yani bir dışarıdakini kafama göre öldürebilir miyim?" diyor, cevap hayır. Öncelikle bu gereksiz yere bir canlıya zarar verme yasağına aykırı olurdu. Ayetleri dikkatli okursanız istediğinizi yapın derken **karşılık** olarak yapma izni veriliyor. Diyelim ki bir dışarıdaki size zarar verdi, bu durumda karşılık vermekte serbestsiniz. **(A.K. 3: 85)** Bu durum iki seçkinde olunca konu kahin, baş ruhban veya ruhbanaya taşınır. Seçkinler birbirlerine zararlı yönde majikal çalışmalar yapamazlar, birbirlerine lanet isteyemez ve yapamazlar. Her zaman en üst kişi çözer bu durumu.

(A.K. 3: 83, 84) Şeytan burada dışarıdakilerden size zarar verenlere neler yapabileceğinize dair yöntemler söylüyor. Aslında aşamalar daha doğrusu yöntemler basit.

- 1- Fiziksel zarar
- 2- Hukuki zarar
- 3- Majikal zarar

Bir seçkin bir dışarıdakine zarar vermeden önce sırasıyla bunlardan birisini seçmeli. Şimdi bu olayı bir senaryoyla sağlamlaştıralım.

Ahmet isimli iri birisi sizi her ortamda aşağılıyor hatta fiziksel şiddet uyguluyor. Sizin bu durumda ona istediğiniz gibi karşılık verme hakkınız var, eğer cüsseniz yeterse fiziksel olarak zarar verin, ama öldürmeye kadar gitmeyin, öldürmek kolayca gereken bir şey değildir asla. Eğer ki cüsseniz yetmiyorsa veya ona şiddet göstererek hukuki açıdan başınız derde girsin istemiyorsanız yapabileceğiniz en iyi şekilde karakollara başvurun veya dava açın, hukuku kullanın. Eğer ki hukuk sonuç vermezse veya hukuku kullanmak için elinizde yeterince veri yoksa son aşamaya geçebilirsiniz: Ona majikal lanet yapın veya annelerinizde Şeytan'ın lanetini isteyin.

Öldürmek ne zaman hak edilir? Öldürmek yalnızca ama yalnızca kendi canınızı kurtarmak için söz konusu olabilir. Bunun haricinde düşünmek bile gereksizdir.

AYETLER KİTABI ÜÇÜNCÜ BÖLÜM AÇIKLAMASININ SONU

ELOHİM'İN CAHİL TAKLİDİ

NECM

(45-46) Şüphesiz O, iki eşi, erkeği ve dişiye, (rahme) atıldığında az bir sudan (meniden) yaratmıştır.

TARIK

5. Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın.
6. Fıskırıp çıkan bir sudan yaratıldı.
7. Bu su, bel ile kaburga kemikleri arasından çıkar.

Bu ayetlerde gördüğümüz üzere spermden su olarak bashediliyor. İnsanın ise sadece az bir sudan yaratıldığını söylüyor Elohim. Kur'an'daki diğer ayetlerine baktığımızda da Elohim'in yumurtadan bahsetmediğini görürüz. Mealler veya sonradan yapılan tercümelemlerle bu anlam eklenmeye çalışsa da orijinalinde pek umursanmaz yumurta. Yani burada iki ihtimal var.

Birinci ihtimal: Elohim oldukça cahil olması nedeniyle bebeğin sadece spermden meydana geldiğini sanıyor zira bir erkeğin açık açık sperm üretip akıttığı görülebilirken bir kadının yumurtalarını görmek zordur.

İkinci ihtimal: Elohim kadınlardan o denli nefret ediyor ki "Erkeğin spermi sayesinde yeni insanlar var oluyor, kadının hiçbir katkısı veya önemi yok." mesajı vermek için bilerek bu şekilde lanse ediyor.

Öncelikle Elohim bir tanrıya göre cahil ve aptal olsa da bir insana göre oldukça zekidir. Üstelik önceki kitapları ve surelerinde bebeğin oluşumunu az çok bildiğini belli eder. Zaten bir tanrının bunu bilmemesi olası olsa da zordur. Bana kalırsa Elohim'in burada yaptığı kadını kasten aşağılayıp katkısız ve değersiz göstermek olsa da diğer olasılık da mümkündür.

Ayetteki bilim açısından çelişki ise spermin kaburgadan çıktığını iddia etmesidir ama spermin testislerde üretildiğini şuan bir ortaokul öğrencisi bile bilir.

IV. BÖLÜM

(A.K. 4: 1, 3) Yine bu ayetler Öz Enerji'yi anlatıyor fakat ayetlerde Şeytan ben ağzı kullanarak Öz Enerji'den değil de kendisinden bahsediyor. Bunun üç sebebi var. Birinci sebebi tanrıların Öz Enerji'nin kendisi olmasıdır, ikinci sebebi; tanrıların çok boyutlu canlılar olmasıdır ki bu konu Gerçekler Kitabı Yorumunda açıklanır. Üçüncü sebebi ise dördüncü bölüm ve beşinci bölüm arasındaki ara bölüm başlığında değineceğim.

Çoğu seçkin bu konuyu kavramakta zorlanıyor, başta herkes Öz Enerji'nin patlama sonrası kalan kütlesi Öz Enerji; tanrılar ise ondan çıkan başka bir şeymiş gibi düşünür fakat bu böyle değil: Öz Enerji'nin kalan kütlesi de Öz Enerji, tanrılar da Öz Enerji. Bu yüzden ben ağzı kullanılır.

(A.K. 4: 1, 2) Şeytan ve Elohim'in farklarından birisini burada görüyoruz. Elohim sahip olmak ister, teslimiyet ister, her canlıya sahip olmak ister, tabii ki bunun en büyük sebebi aslında hiçbir şeye sahip olmamasıdır. Şeytan ise her insana sahip olma hırsında değildir, aksine zaten herkes benimdir der ki bu yanlış değil; insanı yaratan o idi, bu yüzden insan ona daha yakın ve onun etkilerine son derece açık. İstedığı an insana hükmedebilirken bunu yapmaz, Elohim bu şansı elde etseydi bir saniye bile tereddüt etmezdi ki bu şansa sahip olmak için çabalıyor zaten. Sadece bu sahip olma çabası bile sahip olmaktan ne kadar uzak olduğunu gösteriyor. Birisi zaten sahip olduğu şeyi neden istesin ki? Bir çocuk PlayStation 4 istiyor diyelim; o çocuğa en iyi PlayStation 4'ü verin o, bir daha ister mi? Hayır, fakat bu çocuk PlayStation'ı varken başka bir çocukta Xbox görürse onu da istemeye başlar.

Elohim'in durumu da buna benziyor, zaten güç aşığı ve güç isteyen bir tanrı, zaten kibirli bir tanrı, zaten istiyor bunları ama bunlara sahip olamaması ve rakibinin sahip olması onu iyice delirtiyor. O sahip olmak için gerekirse kabileleri kanla boğar, gerekirse kullarına savaş emiri verir. İnsanlara sahip olma isteği o kadar fazladır ki vahşet hazzının önüne geçer. Düşünün, semavi dinlerin savaş kuralları neler? Kişiye Elohim'in kulu olma şansı sun, eğer olmazsa öldür. Kişi Elohim'in kulu olursa, yani onun olursa ölmez. Bu bile vahşetten çok sahip olmayı ne kadar sevdiğini gösterir. Tabii ki o kişinin ona taparak enerji sağlaması da caydırıcı bir sebep fakat o, eğer ona tapmayı ölümden kurtulmaya yeterli görseydi kendi dinleri arasında bilerek savaşlar yaptırmazdı. Bu durumda

ölümünden kurtaran onun sahip olma isteğidir. Kendi dinleri arasındaki savaşta ise ölenler zaten sahip olduklarıdır, bu yüzden dinleri arasındaki savaşı desteklerken dininden olmayan birisine farklı bir yol sunar.

Peki iki semavi din arasındaki savaşta da aynı şey geçerli değil mi? Yani Hristiyan bir kesim ile Müslüman kesimin savaştığını düşünelim. Hristiyan, Müslüman'a Hristiyan olup yaşama hakkını yine sunacaktır, böyle bir durumda anlattıklarına ters bir senaryo gerçekleşiyor gibi gözükse de tek bir soruyla ters olmadığını gösterebilirim: Müslüman, Hristiyan olmayı kabul mü edecektir, yoksa savaşmaya devam mı edecektir? Semavi dinlerde savaşa teşvik bol bol bulunduğu ve etki alanları da vahşet ve savaş enerjisini barındırdığı için savaş durumunda din değiştirmektense ölmeyi tercih ederler. Böylece Elohim'in kurduğu bu düzen sayesinde, Elohim'in kulu olmayıp olmayı kabul edenler onun olup yaşamaya devam eder, reddedenler öldürülür ve enerjilerini emer. Kendi kulları arasında da zaten kabul etmeyecekleri için ölüm ve tapınım enerjileriyle ziyafet çeker.

Şeytan, insanların bir gün doğruyu yani kendisinin yolunu bulacağını biliyor; insanların gerçek tanrılarına yöneleceğini biliyor, halihazırda insanlara sahip olduğunu biliyor ve istediği an insanları etkileyebileceğini de biliyor fakat bunu asla yapmıyor. Altın Çağ'ı zorla da olsa getirebilecekken bunu yapmıyor çünkü Şeytan'ın yapısı bu değil. Şeytan teslim olmamızı değil, isteyerek ona gitmemizi istiyor. Başından beri savunduğu özgürlüğümüzü özgür olarak elde etmemizi istiyor.

(A.K. 4: 4) Burada kastedilen “*varlığımı belli olur hale getiririm ihtiyaç duydukları zaman.*” cümlesinden kastedilen tabii ki de puff diye kişinin karşısına çıkmak değil. Varlığı belli etmek birçok farklı yolla olabilir. Tabii ki tanrılar ihtiyaç duyunca maddi forma bürünebilir fakat bu çok ama çok nadirdir. Tanrılar varlıklarını bazen kendisini hissettirerek veya zihne etki ederek belli edebilir bazen de fiziksel işaretler ile fakat bunlar sadece birkaç örnek.

TANRILARIN FİZİKİ GÖRÜNÜMÜ

Tanrılar fiziksel olarak görülemezler mi? Aslında görülebilirler. Çok nadir de olsa Demonların bu boyuta geçtiği yani fiziksel olarak görüldükleri olmuştur. Bir Demon bir boyutta fiziksel olarak görünecekse o boyutun fizikseline göre görünür yani o boyutun maddesini/etini kullanarak görünür. Bu yüzden bizim

boyutumuzda görünen tanrılar tasvir edilirken birkaç hayvanın karışımı olarak tasvir edilirler çünkü bizim dünyamızın hayvanları bizim boyutumuzun maddesindedir, bizim boyutumuzun etindedir fakat dediğim gibi bu durum çok nadir gerçekleşir. Demonlar iletişime geçmek için, etkileşimde bulunmak için bu boyuta gelmek zorunda değildirler, iletişime ve etkileşime geçebilecekleri birçok yol vardır.

(A.K. 4: 5, 6) Bugünlerde Satanizm'den bu kadar nefret edilme sebebi tabii ki semavi dinlerdeki Şeytan imajıdır. Bunun yanı sıra Satanizm'in kötülenmesi de büyük bir etki fakat kötülenme sebebi yine semavi dinlerdir. Bu da ayette bahsedilen "**kandırıldıkları için sevmeyenleri**" cümlesinin doğruluğunu gözler önüne seriyor. İnsanların çoğu Şeytan'ın semavi dinler öncesinde de var olan ve adı kirletilen bir tanrı olduğunu bilmiyor; insanların çoğu Satanizm'in, iblistaparlık olmadığını bilmiyor. İnsanların çoğu Satanistleri kötülüğe tapan, kedi kesen, bakire kurban eden, cinayetler işleyen ve Dünya'nın sonunu planlayan manyaklar olarak görüyor. Yok Illuminati Satanist tarikatıymış dünyayı gizlice yönetiyormuş yok masonlar Satanistlermiş, gizlice yönetiyormuş dünyayı, yok NASA Satanistmiş, dünyayı yönetiyormuş falan filan. Bunlar da tamamen saçma haberlerin, saçma kitapların, saçma film ve dizilerin etkileri. İnsanlar tam anlamıyla kandırılıyorlar; Şeytan ve Satanizm'i de bu yüzden sevmiyorlar ama sadece kandırıldıkları için değil bazıları da işlerine gelmediği için nefret ederler.

Elohim'in din adamları çoğu zaman dinlerini kendi çıkarları için kullanırlar. Bazı ülkelerde dini kullanarak başkan bile olabilirsiniz. Ticari açıdan, popülerlik açısından ve birçok açıdan çıkar sağlar size. Hiç değil, "Ben cinci hocayım." diyerek para kazanabilir, "Ben Mehdi'yim." diyerek cemaat kazanabilirler. Bazıları da direkt homofobikliklerini din ile açıklarlar, "Allah yasakladığı için sevmiyorum." ve kadının aşağılanmasına dini alet ederler. Evet, din onlara bu şansı veriyor ama sevmeme ve kadını ezme istekleri sadece dinden kaynaklı olmuyor. Homofobik birisi homoseksüelliğe izin veren bir din olduğunu görünce delirir, kadın düşmanı birisi kadını olması gerektiği gibi eşit tutan bir din görünce delirir.

Her neden veya nasıl olursa olsun insanların Şeytan'ı sevmemesi onun için pek önemli değildir. Onu sevip deli gibi tapmamız ona bir şey kazandırmaz ve aynı şekilde ondan nefret edilmesi, ona küfürler edilmesi de bir şey kaybettirmez. O, Elohim gibi kibirli değil. "E ona tapan olmazsa enerji kaybeder, Altın Çağ gelemez." Evet, Altın Çağ gelemez, buna birazdan değineceğim, fakat hayır,

enerji falan kaybetmez. Bizim ona tapmamız ona deli gibi bir enerji sağlamaz çünkü Şeytan'ın yapısı, Elohim'in yapısı gibi tapılmaya muhtaç ve tapılmaktan zevk alan bir yapı değil. Şeytan'a tapmasın kimse, hiçbir insan Satanist olmasın, bakın seçkin demiyorum, direkt Satanist olmasın. İnsanlık yine bilimle ilgilenmeyecek mi? Yine hayattan zevk alanlar olmayacak mı? Yine doğa için çabalayanlar olmayacak mı? Yine müzik, resim ve her türlü sanatla ilgilenenler olmayacak mı? Elohim ona tapılmasıyla, egosunun okşanmasıyla enerji kazanır fakat Şeytan insanlara muhtaç değil. Aksine insanlar ondan geleceklere ve ona muhtaçlar. Şeytan eğer insanlara sanatı, zanaatı, zevki, bilimi ve majiyi vermeseydi, insan ne halde olurdu düşünebiliyor musunuz? Bu saydıklarımın sadece birisi bile olmasa ne kadar kötü bir halde olurduk, aklınız alıyor mu?

Sadece bunlar değil. Altın Çağ'a muhtaç olan da biziz. Altın Çağ bizim özgürlüğümüz, ona ihtiyacı olan biziz, Tanrılar değil. "E Şeytan burada mahsur kaldı, buradan kurtulmak için istemiyor mu Altın Çağ'ı?" Şeytan'ı tarih boyunca incelerseniz buradan kurtulmaya yönelik davranmadığını, aksine insanlığın özgürlüğü için uğraştığını görürsünüz. Bunu şuradan bile anlayabiliriz: Şeytan'ın hedefi bu alemden gitmek olsaydı Elohim gibi alametler göndererek, kanlı kahinler göndererek zorla da olsa her insanı seçkin yapabilirdi fakat o, insanlar zorla seçkin olmamalı, hepsi özgürce düşünerek yoluna gelmeli diyor ve bunu uyguluyor. Bu bile amacının gitmek değil aksine insanları kurtarmak olduğunun basit bir göstergesidir.

Şeytan, gerektiğinde gazabımı kusarım diyor yani o da mı kavimler yok etti? Hayır. Bir insan için koca kavmi katletmek Şeytan'a uygun bir davranış değil. Şeytan gerekli durumlarda direkt o kişiye gazabını kusar ki bir tanrının bir insanı dikkate alması zordur. Bu yüzden buna şu örneği verebiliriz: Bir seçkin yaptığı lanetlerde Şeytan'ın adıyla yapar ve başarılı lanetlerde Şeytan'ın etkisi büyüktür, yani o gazabını kusmuştur diyebiliriz fakat seçkinin lanet yapması hariç Şeytan veya başka bir tanrının herhangi bir insana gazap kusması da görülmuş ve mümkün bir şeydir.

(A.K. 4: 8) Bu ayet Şeytan'ın hiçbir tanrının altında olmadığını ve kimsenin ona karışamayacağını belirtir. Başta basit bir cümle gibi gelse de bu ayet Şeytan'ın, Demonların lideri olduğunu belirten ayetlerden birisidir. Düşünün, siz kimin işine asla karışamazsınız? Bir arkadaşınız olsa karışabilir, öneri verebilirsiniz, bir aile bireyi olsa aynı şekilde, kendinizden alt birisine direkt emredersiniz ama birisinin işine katiyen karışamıyorsanız bu sizden çok daha üstün olduğunu belirtir. Bir lider örneğin. Bu ayetteki bu cümle de bunu vurgular.

Şeytan'ın diğer tanrılar için lider olduğu bilinen bir gerçektir, Teistik Satanizm'de son zamanlarda Türkiye'de garip bir şekilde Şeytan ve Demonlar eşittir gibi bir algı yaratılsa da hayır, Şeytan liderleridir. Örneğin Gerçekler Kitabı'nda Şeytan'ın ilk grupta hep daha atılgan olduğunu görüyoruz bir lider gibi, sonrasında ise Elohim'e özellikle karşı çıkıyor ve Demonlar onu izliyorlar. Liderlerini takip ediyor, yani izliyorlar. Bu yüzden Elohim her Demondan çok Şeytan'ı aşağılamaya çalışır, kendi kitaplarında da kötülüğün lideri, şeytanların başı olarak gösterir ve en çok onu aşağılamaya çalışır çünkü lider o. Bu aşağılama mantığını çok basit bir şekilde açıklayabiliriz: Diyelim ki Türkiye ve Amerika savaşa girdi, Amerika'nın başkanı, konuşmalarında vesaire Türkiye'nin başkanını mı aşağılar, yoksa atıyorum İstanbul başkanını mı aşağılar? Belki diğer başkanlara da aşağılamada bulunabilir fakat odağı ve en çok aşağıladığı tabii ki Türkiye'nin başkanı olur.

Bu ayetteki bir diğer nokta ise şu cümle: *“Sizin üzerinizde de bir hükmü yoktur Arab'ın ve Kilise'nin ve Yahudi'nin tanrılarının; siz ona boyun eğmediğiniz ve onu çağırmadığınız sürece.”* Tabii ki bu ayette etki alanına bir gönderme bulunuyor fakat şuna özellikle parmak basmamız gerekli, “Seçkin olduğum için Allah bana kızar mı? Allah belamı verir mi?” gibi düşünceli olanlar için özellikle, cevap hayır. Bir tanrının üzerinizde etkisi olup olmayacağına siz karar verirsiniz, etki alanınız yeterince çabayla istediğiniz tanrıda olur ve yalnızca o tanrı size etki edebilir. Bir seçkin yanlış bir şey yapmadıkça Elohim'in etki alanında olamaz, dolayısıyla Elohim ona zarar veremez.

Ayetteki değinilmesi gereken son nokta ise, yukarıda verdiğim cümlede *“Arab'ın ve Kilise'nin ve Yahudi'nin tanrılarının”* diyor. Ne yani, Elohim'den birkaç tane mi var? Yoksa emmediği tanrılar var da onlara mı gönderme yapılıyor? Hayır. Kitabın birinci bölümünde, neden Elohim ismini kullandığımı açıkladığım başlıkta, belli etkenlerin aslında Elohim'i çoğullaştırdığını belirtmiştim. İşte bu ayetteki durum tamamen o başlıkta açıkladıklarımın ibaret.

(A.K. 4: 9) Bu ayet yeterince açık ama sadece bir konuya parmak basacağım. Şeytan dışarıdakilere de yardım eli uzatmaya hazır olduğunu söyler ki bu gerçekten de böyle. Bu durumu birkaç tecrübe ile açıklayacağım. Öncelikle seçkin birisi dışarıdaki birisine Şeytan ve Demonların enerjisiyle bile korunma yapabilir yani Tanrılar seçkin olmayanı da korumaya göz yumarlar. Aynı şekilde Şeytan'ın enerjisiyle şifa yapmak isteyen seçkin, ailesinden veya sevdiği arkadaşı olan dışarıdakilere yaptığında işe yaradığını görecektir. Sadece bu değil,

bir seçkin anmasında bir dışarıdaki için dua ederse bu durumda bile yardımı görülebilir. Bundan birkaç ay önce bir arkadaşım kitapları okudu, oldukça mantıklı buldu fakat kendisi metafiziğe katıyen karşıydı, metafizik hiçbir güce inanmıyordu bu yüzden seçkin olamıyordu. Bir anmamda Şeytan'dan ona işaret göndermesini istediğimde gece yaşadıkları sonucunda o arkadaşım sabahında inisiyasyon ritüelini gerçekleştirdi. Tabii bu durumun rahipliğimle ilgili olması da muhtemel fakat bir seçkini için dışarıdakini kâle alması bile Şeytan'ın gerçekten dışarıdakilere de yardım ettiğini dolayısıyla her insanın içinde özü olduğunu ve her insana sahip olduğunu kanıtlamış olur.

Tabii ki bu bireysel örnekler dışında da birçok örnek bulunur tarih boyunca. En basitinden Şeytan'ın semavi dinlere etkilerde bulunması ve gizli görevliler entegre etmesi bile tamamen dışarıdakilere yardım eli uzatmasıdır.

(A.K. 4: 10) Açık açık reenkarnasyondan bahsediliyor fakat bu konuya kitabın ilerleyen bölümlerinde çok daha detaylı değineceğim.

(A.K. 4: 11) Daha önce de belirttiğim gibi insanlar kahin dendiği zaman kitap yazıp yayanlar olarak düşünüyorlar fakat ne yeni çağı getirmek için ne de Şeytan'ın bilgilerini yayması için kitaba ihtiyacı yok. Bunu farklı yollarla da yapabilir. Örneğin Teistik Satanizm, Türkiye dışında sözlü olarak yayılıyor, en doğru şekilde varsa bir rahip/rahibe etrafına insanları toplayıp öğretiyi öğretiyor ve bu sayede yayılıyor öğreti. Bu ruhbanlar ya başka bir ruhbandan öğrenmiş oluyorlar ya da dini iyi bilen başka insanlardan öğreniyor, sonrasında ise bilmedikleri detayları, varsa baş ruhban yoksa Efendi sayesinde öğreniyorlar.

Peki Şeytan, bilgisini nasıl insanlığa veriyor? Bu Seçkin Ağ'ı sayesinde oluyor, yani bir baş ruhban veya ruhban bilgi vereceği zaman Ağ'ı kullanarak veriyor. Ruhban açısından bu olay değişik şekillerde olabiliyor. Verilecek bilgi bir lucid rüya ile verilebilir, durugörü ile verilebilir fakat bu ikisi olursa bu ikisinin Şeytan'dan geldiğini belli edecek şeyler de olur. Bunların harici bir anma veya meditasyon durumunda kişi transa girip bilgileri öğrenebilir veya bazen kişi hiç fark etmeden alır bilgiyi ki bu durum **(A.K. 4:7)** “*benim isteğimle ve gücümle ve onlara bildikleri ve bilmedikleri zamanlarda yüklediğim kudretimle yerine getirirler.*” cümlesinde belirtilir. Bilmeden yani fark etmeden nasıl bilgi alıyor kişi dersiniz, kişi aldığı bilgiyi zamanı gelince bildiğini fark eder diyebilirim. Hiç bilmediği bir konuyu aniden bildiğini görür. Tam olarak açıklayamıyorum fakat aniden bilmek bu durum için en uygun tanım olur. Bu durumu bir harddiske herhangi bir program veya dosyayı yazdırmak gibi düşünebiliriz,

Şeytan bilgiyi belleğimize yükler ve biz durumun farkında bile olmadan bilgiye sahip olduğumuzu görürüz. Tabii ki bunların haricinde bir varlık veya Demon göndererek bilgiyi öğretilir. Bunların dışında da yöntemler vardır, sonuçta bir tanrı neler yapar tamamen anlatamayız. Enerjisini de aynı şekilde kişiye bilmeden verebilir, örneğin kişi henüz ruhbanlığını bilmiyorsa fakat majikal açıdan enerjisini hızlıca tüketecek bir çalışmaya kalkışırsa normalde onu aşacak çalışmayı başarabilir fakat o kendisi başardığını sanarken o an Şeytan'ın enerji vermesiyle başarmış olur. Şeytan'ın enerji ve bilgisini aldığını sonradan fark etmek bir yana kişi bunu hiç fark etmeyebilir de. "Öyle iş mi olur ya! Şeytan için büyük görevler yapacaksın ama bunun farkında olmayacaksın, hadi oradan!" diye düşünenleriniz olabilir fakat evet, böyle bir şey mümkün.

Şeytan'ın enerjisini tamamen alıp bunu bilmemek, daha doğrusu fark etmemek fazlasıyla zordur. Ben kudretini aldığım ilk an enerji daha önce hiç tanık olmadığım kadar güçlü gelmişti ve bu benim birkaç gün afallamama sebep olmuştu. Bu yüzden kahin veya ruhbanlar hakkında ruhani açıdan son derece gelişmişlerdir denir, gelişmemiş birisi bu enerjiyi kaldıramaz. Ben fazlasıyla gelişmiş olmama rağmen alışana kadar kaldırmakta zorlanmamın etkileri olmuştu fakat Şeytan bu ağır enerjiyi bile fark etmememizi sağlayabilecek kadar zeki bir tanrı.

İSA

İsa bizim "bilinen" ilk kahinimizdir. Burada bilinen kısmına bir açıklama getirmeliyim. Şeytan ve Demonların öğretisi bildiğiniz üzere insanlığın başından beri var, daha önce iletişim şekilleri başlığında da değindiğim gibi sürekli görevliler göndermesi bir yana Antik Paganizm döneminde her kabiledede bir görevli bulunacak kadar yaygınlaşmıştı bu durum, bu yüzden İsa ilk kahinimizdir demek tamamen saçmalamak olur çünkü dinimiz bundan çok daha eski ve birçok kahin zamanında görevini yerine getirdi. Yüzlerce kahine karşılık bizim günümüzde kesin olarak bildiğimiz en eski kahin İsa'dır çünkü Şeytan, direkt bunu açıkladığı bir kitap dikte etmiştir. İsa'dan önce yüzlerce kahin olmuş olsa da bilinen en eski kahinimiz İsa'dır.

Konumuza dönecek olursak İsa, Elohim'in büyük planı olsa da Şeytan'ın taktikselliğiyle, kendi büyük planı ona vurulan büyük bir darbe halini almıştır. İsa, İncil'in öğretisini daha sevecen bir hale getirmekten tutun bugünün insanların sorgulamasına destek olacak şeyler yapmaya kadar birçok hizmette

bulundu fakat bu hizmetleri kahin olduğunu hiç bilmeden yaptı. İsa Kitabı'ndan da bildiğimiz üzere İsa, Şeytan'ın kahini olduğunu bilmiyordu. Aksine kendisini Elohim'in medyumunu sanıyordu ve tüm yaptıklarını onun adına yaptığını sanıyordu. Bilmeden Şeytan'ın kudretini kullanıyor ve onun öğretisini yayıyordu.

GÖZLER ÖNÜNDEKİ GİZLİ KAHİN

Birçok seçkin, kahin dendiğinde Bülent Kısa'yı, Aleister Crowley'i ve İsa'yı düşünür. Bildikleri halde bir kahinin varlığını unuturlar. Aslında bu kişinin varlığını bilirler fakat kahin olduğunu bilemezler. Uyanış kitabındaki tanımıyla bakacak olursak kendisi:

“icraatları ile oldukça önemli kapılar açmış olan, arkasında çok önemli emsaller bırakan ve İslami şeriata yeni hükümler katılmasına sebep olan bir kişiliktir.”

“Onun sadece bu rol için görevli olarak hazırlanmış ve doğmuş bir varlık olduğuna inanmak caizdir”

(Uyanış)

Bu kişi Hz. Ayşe'dir. Hz. Ayşe, Satanizm için birçok icraat yapmış ve İslam'a, İslam'ın medyumuna ve İslam'ın tanrısına büyük darbeler vurmuştur. Bu icraatları ve detaylarını Uyanış kitabını okuyarak öğrenebilirsiniz. Ayşe, Bülent Kısa'nın da dediği gibi bu özel görev için enkarne edilmiştir ve yani bir çağı getirecek büyük görevler gerçekleştirmiştir, bu açıdan baktığımızda ona bir kahin bile demek mümkündür fakat kitabın bu kısmında önemli olan konu şu ki Ayşe bu kadar büyük şeyler yaparken, özel olarak enkarne edilmiş bir ruh iken ve kahin diyebileceğimiz kadar önemli birisiyken kendisi bunların hiçbirisinin farkında değildi. Daha doğrusu farkında olmaması kuvvetli bir ihtimal. Ayşe yaptığı birçok şeyi bir içgüdü sayesinde yapıyordu veya birçok şeyi farkında olmadan yerine getiriyordu. Şeytan bazı olayların olması için zemin hazırlıyordu ve Ayşe ise içindeki güdülerin sayesinde tam olarak yapması gerekeni yapıyordu. Bir görevli olduğunun veya Şeytan'ın farkında olmaması gerçekten çok kuvvetli bir ihtimaldir, özellikle bu ihtimali Kahinimizin sunmuş olması, ihtimali neredeyse kesin bir hale getirir.

“Tabii ki, Ayşe bunları yaparken dünyasal akıl ve bilinci ile

belki işin pek farkında değildi ama onun bu iş için hazırlanıp, enkarne edilmiş bir görevli olduğunu düşünürsek bilinçli olup olmamasının pek önemi kalmaz. Ayrıca Şeytan'ın bilincinde olup olmadığı da kesin olarak söylenemez.”

(Uyanış)

Ayşe'nin yaptığı birçok yararlı şey Uyanış kitabında detaylıca geçiyor fakat şu oldukça önemli: Muhammed, Ayşe ile ilişkiye girdiğinde daha rahat vahiy aldığını iddia ediyordu fakat bu aldıklarının çoğunun Şeytan'ın ayetleri olduğunu zaten Uyanış kitabında gördük. Yani Ayşe sayesinde Şeytan, Elohim'in medyumuna kendi ayetlerini ve söylediklerini vahyedebiliyordu, bir nevi Ayşe sayesinde Elohim'in medyumunu kullanıyor, anlık olarak kendi kahini yapıyordu.

“Hz. Ayşe bütün bunları gerçekleştiren ve bir çok konuda önderlik yapmış olan bir Satanist görevli varlıktır. Şeytan'ın rahmeti üzerinde olsun.”

(Uyanış, sayfa 24)

ALEİSTER CROWLEY

Crowley, Liber Al Vel Legis kitabını dikte alan kahinimizdir ve maji açısından da oldukça önemli birisidir. Crowley kitabı dikte almadan önce amacı bazı boyut varlıkları ile iletişime geçmekti, bu amaç doğrultusunda çalışmalar yapıyordu ve bu esnada karısının kanallığıyla birlikte bir varlıkla iletişime geçti. Başta bu varlığın ne olduğunu bile bilmeyen Crowley, karısının söylemesi ile varlığın Horus olduğunu öğrendi. Horus'un ona tarif ettiği yere gittiğinde 666 katalog numaralı bir tablet buldu. Bu noktaya kadar kendisi Şeytan ile iletişimde olduğunu anlamış mıdır bilemeyiz fakat şurası kesin, bu noktaya kadar hala görevini veya kahin olduğunu bilmiyordu. Daha sonrasında varlıktan aldığı çalışma sayesinde bir davet gerçekleştirmiş ve bu davetle Aiwass'la karşılaşmıştır, bu noktadan sonra Aiwass ona kitabı dikte etmiştir. Yani Crowley göreve başladığında bile belli bir süre neyi ne olduğunu bilmiyordu.

Crowley büyük şeyler istiyordu. Şeytan'ın dünyadaki temsilcisi olmak arzusundaydı. Onun anlayışına göre insan, ruhunun arınabilmesi için Şeytan'la anlaşma yapmak zorundaydı. Bunu yapmayan hiç bir zaman

sükuna kavuşamazdı. Dönem dönem, Şeytan'la anlaşma yapıp, ondan güç aldığını açıkça söyleyen Crowley'nin aslında Döneminin anlayışına göre Beyaz büyüye ağırlık verdiğini iddia edenler de vardı.

(Bilinmeyen Yönleriyle Satanizm, Bülent Kısa)

Gördüğünüz üzere İsa ve Ayşe bilmeden de görevli olunabileceğinin bir kanıtıydı. Crowley ise belli bir noktaya kadar bilmeyip sonra fark edilebileceğinin büyük bir kanıtıdır. Bu tür şeyler mümkün.

AYŞE NEDEN BİLMİYORDU KENDİ DURUMUNU?

Ayşe özel olarak enkarne edilmiş bir ruhtu, enkarne edilmeden önce bir insan mıydı, bir boyut varlığı mıydı, yoksa bu ilk bedeni miydi bilemeyiz fakat o an o bir insandı ve bir insan olarak gerçeği öğrenmek Ayşe'yi o durumlarda zora sokabilirdi. Ayşe yapması gereken her şeyi zaten kişiliği ve güdülerini sayesinde yapıyordu ve bunları doğruyu yaptığını düşünerek daha doğrusu zararsız, sadece güdülerini dinleyerek yaptığını düşünüyordu; bu yüzden ani gerilmeler, streslenmeler, endişelenmeler ve korku yaşamıyordu fakat Şeytan eğer ona bildirseydi tüm bu durumu, işte o zaman sürekli bir görev baskısının yanı sıra Şeytan'a hizmet etmesinin ortaya çıkması korkusuyla ödü kopardı. Bu onun birçok davranışını, birçok görevini gerçekleştirmesini baltalayabilirdi. Kimi korkutmaz ki bu durum; Hem Şeytan'ın kahini olacaksın hem direkt bir tanrıyı darbeleyecek şeyler yapacaksın hem de bu tanrının medyumu ile evli olacaksın, her an o tanrının gözü üzerinde olacak. Bu tür şeyler birçok duygu patlaması yaşatabilir ve başarısız olmasını sağlayabilirdi. Tabii ki bu sebebin yanı sıra başka sebepler de olabilir.

ENOK (ENOKH / İDRİS)

Şeytan, Elohim'in üç dinine de onun yakınındaki insanları etkileyerek baltalamalarda bulunmuştur; İslam dinine gizli kahinimiz Hz. Ayşe ile, Hristiyanlığa gizli kahinimiz İsa ile ve Yahudiliğe ise birden çok yolla. Tevrat, Elohim tarafından vahyedilmesinden sonra insanlar tarafından, özellikle ruhban sınıfı tarafından birçok değişime maruz kalmıştır. Aslında bu değişimlerin hepsi Elohim'in zararına değildi zira Elohim bazı yasaklarını ve vahy etmek

istediklerini bu şekilde sonradan vermişti fakat ona zararı da oluyordu bu durumun. Bu sonradan dini etkileyen ruhbanların Şeytan'ın etkilerine de maruz kaldığını söylersek yanılmış olmayız. Burada şu anda açıklık getirmeliyim ki aslında ruhban sınıfı direkt olarak Tevrat'ı değiştirmede; ruhban sınıfı çoğunlukla direkt olarak dini değiştirdi. Yahudilikte bu sınıfın söylediği şeyler, bir nevi hadisler, İslam'ın aksine reddedilemezdi. Bu yüzden ruhban sınıfı sayesinde birçok yenilik gelmiştir. Bu yeniliklerin çoğu Elohim'in istediği doğrultuda olsa da nadiren Şeytan, Elohim'in ruhbanlarını kandırarak kendi etkilerini de sunmuştur fakat dediğim gibi bu durum çok nadir gerçekleşti ve etkileri çok büyük olmadı.

Şeytan, daha güçlü bir etkide bulunmak istediğinde yine Elohim'in bir medyumunu kullanmaya karar verdi. Enok isimli medyumunu belli etkilerle kandırarak onun bir kitap çıkarmasını sağladı ve böylece günümüzde de bilinen Enok'un Kitabı ortaya çıktı. Enok, semavi dinler açısından oldukça ilginç bir karakterdir zira bazı semavi din mensupları onu tanrı yanına yükselecek kadar yüce ve iyi bir insan olarak görürken bazıları onu bir yalancı olarak görüyor. Özellikle onun kitabı çok karşı durulan bir konuydu. Enok, kendi kitabında özellikle Tevrat'ta verilen birkaç konuya yer verir fakat bu olayları daha detaylı ve daha farklı anlatır. Bu kitap Şeytan'ın etkisiyle ortaya çıkmakla birlikte doğruluğu yoktur.

Enok, Şeytan'ın kahini veya görevlisi falan değildir. Enok tıpkı İsa gibi Şeytan için bir şeyler yaptığının bile farkında değildi fakat İsa, farkında olmadan Şeytan'ın görevlerini yerine getirerek ve sevginin öğretisini yayarak kahinimiz haline gelmişken Enok'da böyle bir şey söz konusu değil. Enok sadece kafa karıştırmak için kullanılmış bir Elohim medyumudur, yani ne bizim için özel birisidir ne de özel bir görevlidir. Enok'un kitabında melekler, nuh tufanı, melek-insan çocukları ve İsa gibi konulara yer verdiği görülmüştür. Hatta Elohim'in en sevdiği medyumlarından birisi olan Muhammed'e bile gönderme yapmıştır kitabında. Kitaptaki bilgiler her ne kadar doğru olmasa da kitabın varlığı bile günümüzdeki seçkinler daha doğrusu insanlar için katkıdır.

Enok'un Kitabı bazı kesimler tarafından kutsaliyet arz etse de tarih boyunca Elohim tarafından birçok kez reddedilmiştir. Kitap her ne kadar başta Tevrat'ın bir parçası olarak görülse de I. Konstantin tarafından Birinci İznik Konsili'nde yani 325 yıllarında saptırıcı olduğu için Tevrat'tan çıkarılmıştır. Yine aynı yüzyılda kitap tamamen yakılıp yok edilmeye çalışılmıştır fakat 1773 yılında bulunmuştur. Yani Elohim bu kafa karıştırmacı kitabı her ne kadar görevlileriyle

yok etmeye çalışsa da başaramamıştır. Yok edilmesinden önce ise, Elohim'in kitabı Tevrat'ta direkt olarak Şeytan tarafından eklenen bir bölüm yani Enok'un kitabı bulunuyordu.

Peki kitap doğru bilgi taşııyorsa ne işe yarıyor? Bu kitabın tarih boyunca geçirdiği bu aşamalar aslında semavi dinlerin ne kadar değiştiğini göstermeye yeter ve bu sayede insanların sorgulamasına katkı sağlanır, daha doğrusu insanların Elohim'in gerçek yüzünü görmesi kolaylaşır.

Şeytan madem Elohim'in bu medyumunu kullanmayı seçti, neden direkt gerçekleri bir kitaba döktürmedi? Enok, Elohim'in medyumunu olduğu için Elohim'in gerçeklerine hakimdi, bu yüzden Şeytan gidip tam aksi şeyleri yazıya dökmesini emretseydi Enok bir terslik olduğunu anlardı. Anlamayıp yazıya dökse bile bu hali en başta hiçbir şekilde kutsaliyet arz etmez ve tarihteki bu aşamalar da gerçekleşmezdi. Enok, Elohim'in gerçeklerine o denli hakimdi ki Elohim'in uzun zamandır planladığı İsa'yı da bu kitabında müjdeler aslında ve tıpkı Elohim'in istediği gibi; bir tanrı değil peygamber olarak müjdeler.

(A.K. 4: 12) Şeytan, Elohim'in aksine bilimin tanrısıdır ve birçok bilgiye sahiptir; bunu, sunduğu kitaplarda da gösterir, Gerçekler Kitabı'nda bizim ve gezegenimizin başlangıcını uzunca anlatır ve bunlar tamamen bilim tarafından yavaş yavaş keşfedilip doğrulanır. Kahinimiz sayesinde verdiği ekstra kaynaklarda evrenin başlangıcının yanı sıra içinde neler olduğunu da en iyi şekilde bilip öğrettiğini görürüz. Bu yüzden Şeytan, Antik Paganizm dinlerinde ve mitolojilerinde de her zaman bilim ve zeka gibi vasıflara sahipti.

(A.K. 4: 13, 14) Kul, kelime anlamı olarak "köle" demektir ki bu bile Elohim'in insanlardan isteğini gözler önüne serer fakat Şeytan bunu istemez ki isteseydi bile, içimizde onun özü olduğu için insanı istese istediği gibi kullanır bu yüzden zaten onun kuluyuz desek yanılmayız. Fakat o bunu değil, özgürce onu takip eden, özgürce onu anlayan, özgürce sorgulayıp seçkin olan insanlar ister. Bu daha önceki ayetlerde sunduğu şeylere de bir açıklama gibidir.

(A.K. 4: 15) Şeytan'ın insanı zorlamama politikasını burada da görüyoruz, ceza ile korkutmadığı ya da ölüm gibi şeylerle zorlamadığı gibi bir ödül ile de cezbetmeye çalışmaz insanları. Sadece gerçekleri sunar ve bekler insanların doğruyu bulmasını fakat burada şuna parmak basmam gerekiyor: Bazı seçkinler bana çok sıra dışı bir teori ile gelmişlerdi.

CEHENNEM VAR MI?

Cehennem var olabilir mi? Üç kitapta Şeytan açık açık cennet ve cehennem yalandır demesine rağmen olabilir mi diye sorulduğunda şaşırdım ve sebebini sordum, kendileri “Sonuçta bir seçkin sorgulamalıdır ve her ayetimizi sorgulayarak öğrenmeliyiz.” dediler. Bir seçkin tabii ki sorgulamalı fakat kesin bir şekilde verilmiş cevabı inatla sorgulamak bana garip geldi açıkçası. Kendilerine bu sorgulamalarına sebep olan şeyi sorduğumda, “Astral seyahat yaptığını iddia eden bir arkadaşım cehennemi gördüğünü iddia etti, bazı insanlar orada mahsur kalmış ve acı çekiyorlarmış, boğuk ve kötü bir yermiş. Ayrıca Antik Paganizm’de de cehennem geçer, örneğin Helheim.” dedi. Bu teoriyi başta bir seçkinden duysam da daha sonra birkaç yerde daha karşılaştım. Olaylara bakış açıları sıra dışı olsa da yeterli değildi.

Öncelikle astral seyahat konusuna bakalım. Astral seyahat ile cehenneme gittim demek oldukça saçma bir iddiadır, zira var olmayan bir yere gitmeniz pek mümkün değil. Tanıma baktığımızda cehennem gibi geliyor olabilir ve evet, bu tanım doğru bir tanım, yani bu tanıma uyan bir yer var fakat bu yer cehennem değil. Bu yer astral düzlemde bulunan, Bülent Kısa’nın da deyimiyle sıfırinci astral kat ve birinci astral kattır. Bu katlar bizim boyutumuzdaki canlılar için oldukça düşüktür her açıdan, bu yüzden biz o boyutta kötü hisseder ve daralırız. Hatta birinci kat lanet çalışmaları için de kullanılabilir, bir insan veya bir varlık herhangi bir insana zarar vermek için onun astral bedenini birinci kata çekip orada hapsedebilir veya bir birinci boyut varlığına bağlayabilir. Bu durumda kişi gündelik hayata devam etse de sürekli halsiz ve tembel hisseder; zamanla hastalanmaya, zarar görmeye başlar. Aslında astral bedenleri bu esnada birinci katta çılgınlıklar atar. İşte astral seyahat yaptığını iddia eden kişiler görmüşse bile bunu görmüşlerdir. Madem anlattıkları doğru, neden hala görmüşse bile diyorum? Çünkü birinci kat birçok majisyenin anlattığı bir bölgedir. En basitinden Bülent Kısa bile kitaplarında bahseder birinci kattan ve kendisi de cehenneme benzer bir yer olarak anlatır. Yani bu bilgileri okuyup saçma bir teoriyi satmaya çalışmış da olabilirler. Hatta Bülent Kısa, Büyü Sohbetleri isimli kitabında bu katlardan şu şekilde bahseder:

Cennet, Cehennem fikirleri açısından bakarsak Sıfır katı ve Birinci Kat tam birer Cehennemdir.

(Büyü Sohbetleri)

Antik Paganizm’de cehennem vardır konusuna bakarsak ise, cevap yine hayır, yoktur. En büyük örnek Helheim, çünkü Hristiyanların cehennem ismi “Hell” de buradan gelir. Helheim bir yeraltı dünyasıdır. Antik İskandinavlara göre savaşlarda ölmek gibi onurlu bir yolda ölen kişi Valhalla’ya gidip tanrılar ile şölen yaparken diğer türlü ölen insanlar, kaza, hastalık, yaşlılık gibi, Helheim’a giderler, denizlerde ölenler hariç çünkü denizlerde ölenler ise başka bir dünyaya gider. Buraya kadar cennet ve cehennem tanımına fazla benzese de alakasızdır. Çünkü savaşta ölmeyen birisine kötü birisi diyemeyiz, savaşta ölen de yüzde yüz iyi birisidir diyemeyiz. Bu yüzden Valhalla iyilerin ödüllendirildiği Helheim ise cezalandırıldığı bir yerdir dersek büyük bir yanlış olur ama bu yanlış burada bitmez. Helheim bir ceza yeri değildir ve asla olmamıştır. Helheim anlatımlara bakıldığında nötr bir yerdir, ölenlerin dünyasıdır sadece. Kelime anlamı olarak Hel gizli, gizlenmiş anlamına gelirdi, inanışlarına göre ölen kişiler artık yaşayanlar tarafından görülemez ve yaşayanlar tarafından görülemeyen Helheim’da, tıpkı normal dünyaymış gibi yaşamlarına devam ederler. Yani yaşayanlar dünyasının, yeraltında ve gizli olan halidir sadece. Cehennem ile hiçbir alakası yok değil mi? Fakat Antik Paganlar neden Helheim inancına başladılar? Çünkü Gerçekler Kitabı’ndan hatırlarsanız Şeytan’ın yeryüzüne daha yakın kurduğu tıpkı Tanrılar Bahçesi gibi çok boyutlu bir alan vardı, bunu bu şekilde yorumlamışlar belli ki. Yani cehennem gerçek değil, tıpkı ayetlerin de açık açık söylediği gibi.

(A.K. 4: 16-20) Elohim dinlerinde insanları sadece korkutmak ve ödüllendirmekle kalmadı, üzerine bu isteklerini eninde sonunda alacaklarını düşündürdü. Bir çocuk dondurma için ağlıyorsa ama dondurma yemesi zararlıysa ona direkt hayır diyemezsiniz; hayır dersiniz sizi dondurma için ikna etmeye, o dondurmaya sahip olmaya çalışır, gerekirse başkalarına aldırarak sahip olur fakat siz çocuğa “Tamam, şu gün, şu zaman alacağım, söz.” dersiniz, çocuk sizi ikna etmeye çalışmaz çünkü zaten ikna olduğunuzu zanneder veya zaten dondurmayı elde edeceğim diyerek elde etmek için bir çabaya da girmez. Bu yüzden Elohim yasakladığı birçok şeyi, özellikle karşı koyulması en zor olanları, ileride vereceğini söyler. Örneğin, “Bu dünyada cinsellik yaşama, ölümden sonra ister huriler ile ister genç hizmetçi çocuklar ile yaşa.” der, “Bu dünyada benim adıma aç kal, ölümden sonra ne istersen ye.” der, “Alkol gibi şeyleri tüketip eğlenme, ölümden sonra şaraplar ile mest ol.” der ve en önemlisi, “Birisi sana haksızlık yaptığında, ona karşılık verme, o karşılığını ölümden sonra alır.” der.

Bu en acımasız yalanlarından birisidir ve oldukça zekicedir. Bu sözleri tutmak

zorunda olmadığı için rahatlıkla söyler. Şu an sahip olamadıklarına ölünce sınırsız şekilde sahip olacağını sanan insanlar daha uslu olurlar ama açın gözlerinizi, ne uyuşuk birer koyun olduğunuz için ödül var ne de aklınız kullandığınız için ceza var. Şeytan'ın da dediği gibi cennet de cehennem de Dünya'dır. Elohim'in sunduğu şeyler madem akıl almaz ödüller, o ödüller şuan bu Dünya'da da var, koyun olmak yerine gidin ödüllerinizi alın, zevkinizi yaşayın ve en önemlisi; kısıtlamayın kendinizi. Adaleti sağlayın, tokata cevapsız kalmayın. Gerekirse lanet yapın gerekirse fiziksel karşılık verin ama hakkınızı her zaman savunun ve adaletinizi sağlayın.

Şimdi bazı insanlar coğrafya, aile, maddi zorluklar gibi unsurlar yüzünden dünyasını cennete çeviremeyebilir, ne yazık ki bu bir olasılık fakat o insanlar kendilerini kısıtlayarak cehennemi yaşamak zorunda da değiller. Fark ettiyseniz fakir insanlar Müslümanlık konusunda çok daha hakikiler. Daha iyi, daha koyu Müslümanlar, kalpleri gerçekten temizdir çünkü "Bu dünyada elde edemedim ve edemem, bari öbür dünyada elde edeyim ödülleri." düşüncesindedirler fakat açın gözlerinizi, eğer hayattan zevk alabileceğiniz bir an bile geçerse elinize, çekinmeyin, o anı sonuna kadar yaşayın. Dünyanızı cennete çevirmek için elinizden geleni yapın, bunun için cezalandırılmayacaksınız.

REENKARNASYON

Reenkarnasyon yani ruh göçü inancı insanlığın başlangıcından beri var aslında. İlk dinler olan Hinduizm ve Antik Paganizm'de de reenkarnasyon inancı görülmüştür. Zaten çoğunuzun aklına reenkarnasyon dendiği zaman Hinduizm gelir. Antik Paganizm'de reenkarnasyon toplumdan topluma farklılıklarla da olsa görülür. Örneğin Germen ve İskandinavların reenkarnasyon inancı oldukça ilginçtir. Onlara göre reenkarnasyon şu şekilde işler: Örneğin bir viking öldü; eğer onun soyundan doğmuş bir çocuğa ismi verilirse veya kemer, kılıç gibi eşyaları verilirse o çocuğa ruhunun göç edileceğine inanılırdı. Bunun olması için çocuğun ölümden sonra doğmuş olması gerek doğal olarak.

Antik Yunanistan'da birçok filozof reenkarnasyona inanır, hatta bazılarının geçmiş hayatını bildiği iddia edilirdi. Bu filozoflara örnek olarak Sokrates, Platon, Pisagor verilebilir. Reenkarnasyona inananlar reenkarnasyona dair bilgileri inisiyatik eğitimle öğretirlerdi, sırf bu eğitimler için merkezler bile açılmıştı.

Antik uygarlıklarda ölen cesetler dümdüz gömülmez, aksine ruhları daha rahat çıksın ve başka bir bedene yerleşsin diye cenin pozisyonunda gömülürlerdi. Satanizm’de reenkarnasyon nasıl peki?

REENKARNASYON BİR ÖDÜL VE CEZA SİSTEMİ MİDİR?

Hinduizm gibi dinler dolayısıyla insanlar reenkarnasyon inancını tek ve ortak bir kalıpta sanıyorlar. Bu kalıp ise şu şekilde: Her insan reenkarne olur, iyi veya kötü olmasına bağlı olarak herhangi bir canlı olabilir. Kötü bir insansa fare, böcek gibi şeyler olabileceken iyi bir insan olursa diğer hayatında da bir insan olabilir ve iyi olma derecesine göre diğer hayatı da iyi olur. Bu inanişe göre reenkarnasyon hem bir ödül hem de bir cezadır. Hem ödül hem ceza olması inancı aslında tenasühtür.

Satanizm’de ise böyle bir durum söz konusu değildir. Reenkarnasyon hem bir ceza hem de bir ödül gibi bir anlayış yok ve her insan reenkarne olacaktır gibi bir inanç da yok. Reenkarnasyon bir ödüldür ve sadece belli kişiler reenkarne olabilirler. Reenkarnasyon bir ödül olduğu kadar bir görevdir de. Herkesin reenkarne olamaması, reenkarne olamayanlar için bir ceza gibi gözükse de aslında tamamen alakasızdır. Reenkarnasyonun bu tür bir ceza sayılması için reenkarnasyonun standart olması gerekir. Yani reenkarnasyon ölümden sonra herkes için gerçekleşen doğal bir döngü olsaydı ve Şeytan çoğu insanı bu doğal döngünün dışında bıraksaydı; evet, bu bir ceza olurdu fakat reenkarnasyon bu çeşit doğal bir döngü yani standart değil.

Bunu şu benzetmeyle açıklayabiliriz sanırım: Bir kaplana kanat versek bu onun için ödül olur. Kaplan kanatları sayesinde normalde yaklayabileceğinden çok daha fazla av yakalar ve sadece kara değil havaya da hükmedebilir, bu kaplan için tamamen ödül olur fakat kaplana uçuş hakkı verilmemesi bunu bir cezaya dönüştürmez değil mi? Çünkü normal olan zaten uçamaması. İşte reenkarnasyon da böyledir, bir ödüldür, evet, ama elden alınan bir hak değildir.

STANDART ÖLÜM SONRASI

Standart için iki farklı bakış açısıyla yaklaşmamız gerekiyor. Birinci bakış

açısı bizim alemimizden başka alemlerde yani bu tür Elohim'in dengesizliklerinin olmadığı, yaratılışın plana uygun gittiği ve Kozmik Enerji Zincirine bağlı alemler açısından bakmalıyız.

Bu tür alemlerde ölümden sonrası aslında canlıya bağlı olarak değişir. Eğer canlının ruhsal bilinci yüksek ve ruhani gelişimi bir noktanın üstündeyseniz bu canlı ölümden sonrası kendi kendisini reenkarne edebilir fakat ruhsal bilinci ve ruhani gelişimi yüksek olmayan canlılar Kozmik Enerji Zinciri sayesinde; Öz Enerji, Tanrılara ve evrenin enerjisine karışır fakat canlının kendi kendisine yeni bir bedene enkarne olması için ruhsal bilinç ve ruhani gelişim yeterli değildir, canlı türünün maddesel bedeni de buna elverişli olmalıdır. Şimdi akıllara şu soru gelebilir: "E canlı ruhani açıdan gelişmişse kendi kendisine reenkarne olabiliyor, demek ki Şeytan bu hakkı kısıtlıyor." Eğer bu alemde olmasaydık, bu tür düzenli alemlerde olsaydık ve insan bedeni bu duruma elverişli olsaydı bu dediğiniz doğru olurdu fakat bizim alemimizde ve bedenimizde durum farklı.

Bizim alemimizde Elohim düzeni oldukça bozduğu için ölümden sonrası standartı da oldukça değişmiştir. Elohim kendi kullarının ruhlarını öldükleri zaman emer, bu tıpkı iki tanrının birleşmesi gibi olur. Kişinin ruhu enerji olarak Elohim'e karışıp ona katkı sağlarken bilinci yok olur fakat bu durum sadece Elohim'in kulları için değildir, seçkin olmayan her insan için ölümden sonrası standart budur. Bunu şöyle düşünebiliriz, Elohim ruhlar açısından bir kara delik gibi alemimizde konumlanmıştır ve her ölen insanın ruhu ona çekilir ama seçkinler için, daha doğrusu hak edenler için durum tamamen farklıdır.

Diğer konulara geçmeden önce canlı bedeninin reenkarnasyon üzerindeki etkisine değinmem gerekiyor. İnsanın bedeni dolaylı yollarla ruhuyla bağlantılı ve ruhuna göre şekil alacak biçimdedir. Fiziki bedenimiz, auramızın çeşitli katmanlarıyla ve ruhumuzla bağlantılı olur. Bu bağlantı sayesinde hem ruh bedenini şeklini alır hem de ruh ve beden arasında benzersiz bir uyum oluşur. Bu oluşum tıpkı kan grubu veya organ dokusu gibidir. Bir insanın ruhu başka bir bedene normalde yerleşemez çünkü bu uyum sağlanamaz fakat Şeytan'ın müdahalesi sayesinde bu uyum mümkün olur. Bu durum hakkında Bülent Kısa da Fenomen dergisinin 1996 Temmuz sayısında geçen röportajında reenkarnasyon imkansızdır çünkü genler uyuşmaz demiştir. Evet, kendi kendimize olamayız fakat dış bir güç ile mümkündür; bu dış güç genlerin ve geri kalan her şeyin uyuşmasını sağlayacak kadar insanı ve enerjiyi tanır çünkü bu dış güç hem Öz Enerji'nin kendisi hem de insanın yaratıcısı Şeytan'dır.

HAYVANLAR İÇİN ÖLÜMDEN SONRASI

Hayvanlar için ölümden sonrası tıpkı normal bir alemdeki ruhsal bilinci düşük canlılar gibidir. Hayvanların ruhu bir nevi bilinçsizdir, hayvanlar majiyle uğraşamaz veya ruhani gelişimde bulunamazlar. Ruhsal bilinçleri yoktur, sadece fiziksel bedenlerindeki fiziki bilinç diyebileceğimiz şey vardır ve ruhları yani enerjileri de oldukça düşüktür, bu yüzden eğer hayvan Elohim adına kurban edilmemişse Öz Enerji, tanrılar ve evrene karışır.

Elohim kurban ister, onun adına hayvanlar ve insanlar öldürülmesini ister. Eğer hayvanların ruhu yani enerjisi bu kadar zayıfsa neden her yıl hayvanların katledilmesini istiyor? Çünkü onun adına hayvan kurban etme olayında o sadece ruhu kazanmıyor. Canlılar ölüm anında yoğun bir enerji salgırlar, özellikle ölüm anında fazlasıyla korkmuş ve negatif duygular salgılamışsa bu enerjinin yoğunluğu oldukça artar. Kan da majide oldukça kullanılan, aşırı yüksek bir enerji kaynağıdır. Ayrıca kurban eden kişinin duyguları da bir etkendir. Şimdi tüm bunları toplayarak olaya bakalım.

Kurban edilen hayvan zorla yere yatırılır ve başında, elinde bıçakla insanlar bekler; o an hayvan korku, üzüntü gibi duygular salgılar ve bundan dolayı bir enerji ortaya çıkar, şimdi duygusal enerji cepte. Hayvan öldürülürken boğazından kesildiği için yoğun bir şekilde kan akar, yani kanlı bir ölüm olur ve bu kanın enerjisi ortaya çıkar, kan enerjisi cepte. Hayvan ölürken ölüm dolayısıyla yoğun bir enerji çıkar, ölüm enerjisi cepte. Hayvanı kurban eden kişi o an farkında olmasa bile etki alanının da etkisiyle oldukça vahşi, saldırgan duygular beslemeye başlar, o an sadece Elohim'i düşünür ve onun dualarını zikreder, yani bu kişiden de hem düşünce hem duygusal enerjiler çıkar, bunlar da cepte ve son olarak hayvanın ruhu cepte. Kurban kesme işlemi tamamen Elohim adına yapılan bir ritüel olduğu için, öldürülenler ve öldürenlerin tüm enerjileri Elohim'e gider, onu besler. Bu enerjiler az buz değil. Yani cepteki enerjiler tamamen onu besler ki bunlar: hayvanın duygusal enerjisi, kan enerjisi, ölüm enerjisi, insanın düşüncesel enerjisi, insanın duygusal enerjisi ve hayvanın ruhu. Gördüğünüz üzere kurban, Elohim için çok büyük bir enerji kazancıdır, basit bir ruh emme işlemi değildir.

Normal bir hayvan normal şekilde ölünce tüm bunlar yine gerçekleşmez mi dersiniz, bir hayvan en kanlı, en korkacağı şekilde, yine vahşetle birlikte ideal bir enerji kaynağı gelecek şekilde ölse bile bu ölüm Elohim adına olmadıkça ona

enerji sağlamaz.

REENKARNASYON GEÇİREBİLECEK KİŞİLER

Öncelikle bir insanın reenkarne olması için ilk ve temel şart o insanın seçkin olmasıdır. Seçkin olmayan, Şeytan'ı kabul etmeyen ve hayatını yararlı bir şekilde yaşamayan kişi Şeytan'ın gizemli bilimiyle ödüllendirilmeyi hak etmez doğal olarak (Birkaç istisna hariç ki buna ileri başlıkta değinilecektir). Bu oldukça anlaşılabilir bir şey, bir semavi din mensubu koyun reenkarne olsa ne olmasa ne? Bu insan, insanlığı çapalamaktan başka ne işe yarıyor da tekrar Dünya'ya gelsin? “Fakat ateist olan ve bilime, sanata, felsefeye, doğaya, gezegenimize ve insanlığa birçok katkı yapan insanlar var, bu insanlar reenkarne olamaz mı?” dersiniz, cevap yine hayır. Çünkü bu insanlar her ne kadar yaptıkları güzel şeylerle Şeytan'ın etki alanına girseler de onun tanrılığını ve gerçekleri kabul etmiyorlar, bu yüzden reenkarne olamazlar zira bu insanlar gerçeği bulmak için biraz çabalasa üç kitabı görüp kolayca seçkin olabilirler. Bu karar da yine mantıklı olandır.

Bir öğretmen düşünün, sınıfta uslu duranlara şeker veriyor ödül olarak fakat bu uslu kriteri de çok yüksek değil. Sınıfta şımarık çocuklar var, bu çocuklar diğer çocuklara eziyet ediyor, dersi sabote ediyor, öğretmene her türlü saygısızlığı yapıyor. Bu durumda öğretmen bu çocuklara şeker vermez. Başka bir çocuk grubu ise oldukça uslu, hiçbir huzursuzluk yaratmıyor ama öğretmene, “Sizin öğretmenliğinizi kabul etmiyoruz, siz yanlış şeyler öğretiyorsunuz, bu yüzden sizi yok sayıyorum.” diyorlar. Öğretmen doğru şeyler öğretmesi ve gerçek bir öğretmen olmasına rağmen bu tavırda bulunan çocuklara tahmin edebileceğiniz üzere şeker vermez. Son bir grup öğrenci ise oldukça uslu, huzur bozmayan öğrenci grubu. Bu grup öğretmeni dinliyor, sayıyor, öğrettiği değerli bilgilerin kıymetini biliyor. Öğretmen doğal olarak bu gruba şeker verir.

Anlattığım benzetmede anlayacağınız üzere öğretmen, Şeytan; şeker, reenkarnasyon; yaramaz çocuklar, semavi din koyunları; öğretmeni kabul etmeyen ama uslu öğrenciler, semavi din mensubu olmayan fakat seçkin de olmayan insanlar; uslu ve saygılı, değer bilen öğrenciler, seçkinlerdir. Bu parça reenkarnasyondaki seçiciliği anlatmaya yardımcı olmuştur umarım.

Seçkin olmak temel şart olsa da bu, reenkarne olmak için yeterli değildir. Reenkarne olmak için bu hayatın, bu gezegenin, insanlığın ve tanrıların

kıymetini bildiğinizi kanıtlamanız gerekiyor. Bu başta “Oha, zormuş.” gibi gözüксе de aslında bir veya birkaçını yeterince kanıtlamak yetiyor. Yine mantıklı olan budur.

Eğer bir insan elindeki hayatın kıymetini bilmiyorsa neden yeni bir hayat bahşedilsin? Eğer bir insan gezegenimizin kıymetini bilmiyorsa ona neden bu gezegende bir şans daha verilsin? Eğer bir insan insanlığı önemsemiyorsa neden insanlık arasında yer almasına bir ömür daha izin verilsin? Peki bunları nasıl yapabiliriz? Aslında oldukça kolay; olması gerektiği gibi bir insan olun. Büyük Savaş’ınızı yenin ve hayatınızdan alabildiğinizce zevk alın, kendinizi sürekli geliştirin ve hayatınız boşa harcamayın. Bu ve bu gibi şeyler elindeki hayatın kıymetini bilmektir.

Çevreyi kirletmeyin, elinizden geldiğince doğaya ve canlılara saygılı olun, yeşili korumak için elinizden geleni yapın, dikebildikçe fidan dikin, çöpleri şansınız varsa geri dönüşüme atın, sokak hayvanlarını besleyin. Bu ve bunlar gibi şeyler gezegenin kıymetini bilmektir.

İnsanlığa katkı sağlayacak şeyler yapmaya çalışın, elinizden geldiğince bilimsel gelişmelere katkı sağlamaya çalışın, sadece bilimsel değil, sanatsal, felsefi, toplumsal bir çok gelişime yardımcı olun, etrafınızdaki iyi insanlara edebildiğinizce yardım edin, insanlardan nefret etmeyin. Bu ve bunlar gibi şeyler insanlığın kıymetini bilmektir.

Tanrılarımıza yedi yirmi dört tapmak gerekmez ama elinize fırsat geçtikçe onları onurlandırın. Şeytan’ın yasaklarına dikkat edin, Şeytan’ın şeriatına uygun bir seçkin olun, zaten pek sorun yaşamazsınız. Şeytan ve tanrılara yapılan hizmetler de oldukça büyük bir etkidir ki bunlar kitaplarda detaylıca verilir.

Şimdi üst paragrafta reenkarnasyon için yararlı, daha doğrusu gerekli şeylerin hepsini birden kapsayan bir şey belirteceğim. Altın Çağ’ın gelmesine katkı sağlamak. Altın Çağ geldiğinde insanlık olması gereken haline bürünecek, gezegen olması gerektiği gibi muamele görecektir, tanrılar hedeflerine ulaşmış olacak ve siz de o dönemi görebilirdeniz harika bir çağ yaşayacaksınız. Altın Çağ’ın gelmesine katkı sağlamak hizmetlerin de en büyüklerindedir yani bu hem tanrılara yapılabilecek en iyi hizmetlerdendir hem de her açıdan yararlıdır. Peki nasıl katkı sağlayabiliriz? En basitinden öğretiyi yayarak katkı sağlayabiliriz ki bu konuya daha sonra değineceğiz.

NEDEN REENKARNE OLURUZ?

Altın Çağ'ın gelmesi, yani her şeyin olması gerektiği gibi olması için insanların da olması gerektiği gibi olması gerekir, yani Şeytan'ın şeriatını benimsemiş seçkinler olması gerekir, bu yüzden zaten az olan seçkinlerini kaybetmemek için hak edenleri reenkarne eder fakat durum bundan ibaret değil zira antik zamanlarda insanların neredeyse hepsi olması gerektiği gibi olmasına rağmen reenkarnasyon vardı. Reenkarnasyon bir ödüldür. İnsan olması gerektiği gibi olduğu için ödüllendirilir, maddenin zevkini yeniden çıkarmak için reenkarne olur fakat reenkarnasyon bir ödülün yanı sıra görevdir de. Şeytan bize bu ödülü bahsettiği için görevimiz olarak olabildiğince ışığı yaymalıyız ve hak ettiğimizi bir kez daha kanıtlamalıyız. Bu genel görevin haricinde bazı insanlar özel görevler ile reenkarne olurlar. Bu insanlara baş ruhbanlar, ruhbanlar ve kahinler örnek verilebilir. Geçmiş hayatlarında bunları hak eden insanlar görevleriyle birlikte yeni hayatlarına gönderilebilirler. Yani reenkarnasyon Şeytan ve Tanrılar açısından da insanlar açısından da kazanç sağlar.

REENKARNASYONUN DERECELERİ

İnsan kendisini kanıtlayışına ve yaptıklarına göre diğer hayatını da şekillendirir. Örneğin hak edenler özel görevlerle dünyaya gelirler ve bu kişiler öyle, “Sen rahip olacaksın, doğacağın yer ve zaman tamamen rastgele olacak.” diyerek gönderilmezler. Özel yer ve özel zamana, özenle enkarne edilirler. Aslında bu her insan için geçerlidir. İyi bir seçkin diğer hayatında da iyi bir yaşam yaşar, örneğin zengin olur veya sevdiği bir ülkede olur, onu mutlu edecek bir hayatı olur fakat reenkarnasyonu hak etmiş, yine de kötü şeyler yapmış olan bir seçkin de kötü bir hayat yaşayabilir. Ne derece reenkarne olacağımızı biz belirleriz.

Reenkarnasyonda hayvan veya bitki olmamız imkansızdır. Reenkarne olan insan, ya insan olarak reenkarne olur ya da daha iyi bir canlı olarak. Ayetlerde bunun mümkün olduğu belirtilmiştir, nasıl ki boyut canlıları özel görevlerle insan olarak enkarne edilebiliyorlarsa insan da bir boyut varlığı olarak enkarne edilebilir fakat bu durum gerekmedikçe gerçekleşmez çünkü insanın hem Altın Çağ için hem öğreti ve geri kalan her şey için Dünya'ya reenkarne olması daha mantıklı ve iyidir.

KIYAMET SENARYOSU

Reenkarnasyonda eğer bu boyuta reenkarne olacaksak sadece insan olarak reenkarne olabiliriz. Öncelikle Elohim olayının yaşandığı alemdeki odak ırk insan ırkı. Gerçekleri fark etmesi gereken ırk insan ırkı, bu yüzden seçkin şahıslara insanların ihtiyacı vardır hem Elohim'in zincirlerini kırsınlar diye hem insanlık adına gelişmeleri desteklesinler diye hem de Altın Çağ'ın gelmesine öğretiyi yayarak katkı sağlasınlar diye. Bunun haricinde maddenin zevkini yaşamak gibi konulardan baktığımızda da insan olmak daha mantıklı, bu yüzden boyut varlığı olmadıkça insan oluruz fakat diyelim ki bir şekilde Dünya yok oldu, o zaman ne olacak?

Öncelikle Dünya'nın yok olması kuvvetli bir ihtimal, sonuçta Dünya bir gezegen fakat unutulmuş şey şu: İnsan, Dünya ile kısıtlı değil. Henüz yıl 2020 ve günümüzde bile başka gezegenlerde kolonileşme çalışmaları var. Dünya'nın yok olacağı zamana kadar insan başka gezegenlerde yaşamaya başlamış olabilir, bu durumda Dünya'nın sonu insanlığın sonu olmaz fakat diyelim ki bir şekilde insanlığın sonu geldi. Bu senaryoda üst başlıkta da bahsettiğim çok nadir iki ihtimalden birisi gerçekleşir. Evrenimizde sadece bizim boyutumuz olarak bakarsak bile birçok gezegen ve galaksi var. Bunlardan birisinde yaşam olma şansı çok yüksek, bu canlılardan birisi olarak reenkarne olabiliriz veya ikinci ihtimal olarak bir boyut varlığı olarak reenkarne olabiliriz.

REENKARNASYONUN BAZI DURUMLARI

BEBEKLERİN ÖLÜMÜ

Bir insanın etki alanının belirlenmesi için din seçmesine gerek yoktur fakat bir insan seçkin olması için din seçmesi mantıken zorunludur, bir bebek doğal olarak din seçemez yani seçkin olamaz ve daha seçim yapmadan reenkarnasyon hakkını kaybetmesi haksızlık gibi görülür. Aslında bebekler dinini seçemese bile aileleri onlar için seçer. Bir bebek doğduğunda ailesinin dinine ve kültürlerine göre belli aşamalardan geçer ve bu aşamalar o çocuğun dinini belirler daha doğrusu etki alanını belirler. Hristiyan bir ailenin çocuğu Elohim adına vaftiz edilerek çocuk istese de istemese de Elohim'in kulu haline getirilir. Müslüman bir aile ise bebeğin kulağına ezan ve dualar okur hatta bazıları daha ileriye giderek çocuk adına dini ritüeller düzenlerler tabii ki İslam'da ritüel yok

zanneder herkes fakat her dinin ritüeli vardır. En basitinden toplu namazlar bir tanrıya yöneltilmiş toplu tapınımdır ve bir amaç içerir yani bir ritüeldir. Mevlitler, zikirler ve daha benzeri birçok şey vardır İslam'da da. Çocuğu Allah'ın kulu yapmak için kulağına ezan okumak yeterlidir ve onun kulu olduktan sonra ne olacağını biliyorsunuz.

Fakat bebek iki seçkinin bebeği olursa bu seçkinler uygun ritüeller ile çocuğu Şeytan'ın çocuğu ve seçkin yaparlar. Aslında ritüel yapmalarına bile gerek yoktur, iki seçkinden doğan çocuk zaten Şeytan'ın çocuğudur. Bu durumda bebeğin belli şeylerin kıymetini bildiğini kanıtlaması mümkün değildir, bu yüzden reenkarne edilebilir. Bu durum kulağa biraz acımasızca geliyor olabilir sonuçta o bebeklerin bir suçu yoktu fakat bu acımasızlığın sebebi Şeytan değil. Ailelerin yaptıklarıyla Elohim'in kulu olup onun etki alanında olan bebeğe Şeytan istese bile bir şey yapamaz yani bu durumda acımasızlığın suçlusu Elohim ve onun koyunlarıdır.

SEÇKİN İNTİHARI

İntihar, elindeki hayatın kıymetini bilememektir. Daha elindeki hayatı istemeyene yenisini vermek mantıksız olur fakat intihar her zaman aynı mıdır?

Altı üstü birkaç zorluk gördüğü için intihar eden birisini düşünelim. Bu kişi adam akıllı zorluk bile görmemiş, deyimi yerindeyse hayattan sıkıldığı için intihar etmiş. Hiçbir zorlukta çabalamamış, hep pes etmiş. Bir de başka bir insan düşünelim. Bu insanın intiharı, belli bir yaşa kadar sürekli acı çekmesi nedeniyle oluşmuş fakat bu insan acı ne kadar büyük olursa olsun hep dayanmaya çalışmış. En sonunda yaşadığı belli şeyler artık onu dayanamayacağı bir noktaya sürüklemiştir. Bu insan için intihar bir nevi kurtuluş. “Olur mu öyle Rahip, Ölüm kurtuluş mu olur!” Bal gibi de olur. Çocukluğundan beri ağır şiddetler ve tecavüzlere maruz kalan insan için eğer yapan insanlardan kaçamayacaksa ölüm bir kurtuluş olur. Hiç mi yok sanıyorsunuz? Hayatı boyunca şiddetlere ve tecavüzlere maruz kalan kadınlar ve erkekler her yerde. Bu insanları bu hayattan kurtulmak istedikleri için suçlayabilir misiniz? Açıkçası ben suçlayamam ve Şeytan da durumu bileceği için suçlayamaz. Yani bu biraz da intihara bağlı olarak Şeytan'ın vereceği bir karar. Ama şu kesin: Birinci örnekteki gibi birisi reenkarne olamaz fakat ikinci örnekteki gibi hiçbir çıkış yolu olmadığı için bunu yapmak zorunda olan seçkin bir ihtimal olabilir. Bir ihtimal dememin sebebi, Şeytan istese bile araya ikinci bir faktör giriyor olması. Etki alanı.

Eğer bu kişi intihardan önce etki alanını olabildiğince Şeytan'ın etki alanına sokarsa ve intiharda da etki alanı hala Elohim'e kaymazsa ve Şeytan isterse olabilir. İntihar anındaki duygular, o depresiflik ve çaresizlik tamamen Elohim'in sevdiği şeylerdir. Bu yüzden o an etki alanı çok kuvvetli olmayan birisinin etki alanı kolayca Elohim'e kayabilir.

Bir başka ihtimal ise hayatla alakalı. Birinci ihtimal intihar sebebiyle alakalıydı. Şimdi iki seçkin düşünelim, intihar sebepleri tamamen aynı, ikisinin intihar sebebi de ne kötü ne iyi. Bir seçkin hayatı boyunca adam akıllı öğreti veya kendi adına hiçbir şey yapmamış diyelim. Bu seçkin ne zevk almaya çalışmış ne kendisini geliştirmeye. Öğretiyi yaymak, hizmet etmek falan demiyorum, genel anlamda hiçbir işe yaramamış ve önemsememiş. Diğer seçkin tüm hayatını gelişime ve zevke adanmış. Tüm hayatı boyunca her fırsatta Şeytan'a hizmet etmiş, onun öğretisini yaymaya çalışmış, onun adına iyi şeyler yapmaya çalışmış. Şimdi bu durumda birinci seçkinin hali belli fakat ikinci seçkin, atıyorum büyük bir üzüntü yaşadı, altından kalkamadı ve intihar etti, bu sebepten tüm hayatı boyunca yaptıklarının silinmesi saçma olurdu. Yine Şeytan'ın kararı ve etki alanıyla alakalı olmakla birlikte ikinci seçkinin reenkarne olma şansı birinci seçkinin aksine vardır.

SEÇKİN OLMAYAN BİRİSİNİN REENKARNASYONU

Mümkündür. Şimdi seçkin kavram olarak bu üç kitaba inanıp Şeytan'ı bu haliyle kabul edenlere deniyor kısaca fakat seçkin olmayıp Şeytan ve bizim tanrılarımızı takip edenler de var. Örneğin Antik Paganlar seçkindi diyebilir miyiz? Evet inanç, öğreti, tanrılar ve kişilikler neredeyse aynıydı fakat kendilerine seçkin demiyorlardı. Bu durumda olabileceğini gördük fakat isim olarak değil kavram olarak seçkin olmayan birisi dersiniz orası karışık.

Semavi dinlerden olan birisi olamaz, bu kesin; ateist birisi olamaz, bu da kesin. Fakat öğretisi ve dini bizimkine aşırı yakın birisinin olma ihtimali vardır. Örneğin Daemonolatry. Bu dinin müritleri Şeytan'ı ve diğer yetmiş iki pagan tanrısının varlığını kabul ederler, hem de tıpatıp bizim ettiğimiz gibi. Kendileri tanrılara ister taparlar ister onları bir rehber olarak görürler. Dine giriş ritüelleri tıpkı bizimki gibi mümkünse vaftiz değilse inisiye ritüeliyle olur, tıpkı anma gibi ibadetleri vardır. Öğreti ve din olarak neredeyse bizimle aynıdırlar çünkü bu din Şeytan ve diğer Demonlar tarafından verilmiştir. Bizim üç kitabımız direkt

Şeytan'dan gelirken Daemonolatry dini yetmiş iki Demondan gelir, fakat iki din de gerçeği anlatır ve aynı amaçla ilerler. Bu dinde direkt Şeytan'a tapınım yoktur. Şeytan onlara göre (ve bize göre) demonların lideridir, hepsinin efendisidir, bu yüzden direkt ona tapmak gerekmez. Onun Demonlarından birisine tapmak veya takip etmek de yeterlidir Şeytan için. Aramızdaki en büyük fark budur ve işte bu dinin müritleri hak ederlerse reenkarne olabilirler; sonuçta din, öğretisi, tapılan tanrılar ve neredeyse her şey aynı, sadece birkaç fark bulunuyor.

TEİSTİK SATANİZM'İ ÖĞRENME ŞANSI OLMAYAN BİRİSİ İÇİN HAKSIZLIK DEĞİL MİDİR REENKARNE OLAMAMAK?

Bir insanın Satanizm'i bilmeme şansı yok çünkü semavi dinler öncesinde Satanizm vardı, semavi dinler döneminde de vardı, en çok karşı durulan dindi ve günümüzde de yanlış da olsa bilmeyen yoktur. Yani herkes duymuştur ve duyanların araştırıp öğrenmek gayet elindedir.

REENKARNE RUH OLUP OLMADIĞINI ANLAMAK

Bunu anlamanın en kesin yolu regresyon isimli çalışmalardır. Regresyon geçmişini hatırlamaya yönelik çalışmalara denir ve belli regresyonlar ile geçmiş hayatı hatırlamak mümkündür. Her ne kadar mümkün olsa da birisi reenkarne ruh olsa bile regresyon ile geçmiş hayatını hatırlayamayabilir. Regresyon çalışmaları hariç bazı ufak şeyler böyle bir şansın olduğunu gösterebilir. Reenkarne olan ruh geçmiş hayatında majiyle uğraştıysa bu hayatında majiye yatkınlığı fazla olabilir. Geçmiş hayatından belli kesitleri hatırlayabilir, rüyasında görebilir veya vizyonlar ile görebilir. Bu hayatta öğrenmediği şeyleri net bir şekilde bildiğini fark edebilir. Bu tür şeyler kesin bir ipucu olmamakla birlikte sadece küçük bir şans olduğunuzu gösterir.

ELOHİM KULLARINI REENKARNE EDEBİLİR Mİ?

(A.K. 4: 22) Ayetinde açıkça belirtilmiş olsa da bazı insanlar Elohim'in de reenkarne edebileceğini iddia ederler. Cevap basit, hayır. Ayetteki ilk cümle öylesine koyulmamıştır, bir canlının ruhunu alıp farklı bir bedende yeniden doğmasını sağlamak kolay değildir. Hatta Bülent Kısa bile kahinliği öncesinde bir röportajında insan kendi kendisine reenkarne olamaz demişti ki buna zaten

değindim. Aslında çok haklı, reenkanne olduğumuzda yeni bedenin zihni, bilinci, DNA'sı; sadece maddesel beden değil ruhsal açıdan da aurasının tüm katmanları bu ruha göre şekillenir. Bu uyum ve şekillenme aslında çok zordur hatta kendi kendine olması imkansızdır, tabii bu bahsettiklerimiz insan bedeni içindir zira farklı alemlerde kendi kendine reenkarne olmak canlı türüne bağlı olarak mümkün olabileceken bizim için (şimdilik) değil. Bu zorluğu yüzünden reenkarnasyon hakkında Şeytan bu ayette bir bilim ve güç olarak bahseder. Gerçekten de öyledir. Bu bilim ve güç Elohim'de açık ve net bir şekilde bulunmaz. Elohim, Şeytan'a kıyasla bilimden uzak bir tanrıdır. Bu tür bilgi ve bilim gerektiren şeyleri başarmaz fakat Şeytan bilimin ve bilginin tanrısıdır; bizi yaratan tanrı, bizim yeni bedenlerde doğmamızı kolaylıkla sağlayabilir çünkü bizim bedenimizi ve özümüzü herkesten iyi bilir, ne yapılması gerektiğini herkesten iyi bilir.

Elohim bunu başarabilecek olsaydı bile (ki başaramaz) kullarını reenkarne etmeyi seçmezdi. Elohim güç aşığı, güç açlığı çeken ve güç sarhoşu bir tanrıdır. O bir insanı yeniden gönderip geleceğe yatırım yapmak yerine daha önceki olaylarda da gördüğümüz gibi sadece o anı düşünür ve güç sarhoşluğu ile kulun ruhunu emer fakat bu önemsizdir zira istese de yapamaz. Elohim'in reenkarne edebileceğini savunanlar İsa'yı geri göndermesi olayını örnek verirler. Öncelikle bunun onun kitaplarında anlatılan bir masal olduğunu unutmamak gerekiyor. Eğer siz onun kitaplarına dayanarak bulgular peşine düşüyorsanız ve bizim kitaplarımızda açık açık yazan şeyleri reddediyorsanız Şeytan'ın evladı değil Elohim'in kulusunuzdur. Konumuza dönecek olursak, Elohim'in sözde İsa'yı yeniden göndermesi olayı **Şeytan'ın kendi kitabı olan İsa Kitabı'nda** şu şekilde açıklanır:

46. Gizli ve Küçük kâhinlerin ve antenlerinin kötü tanrı'nın, büyük beklentileridir yeniden gelecek olan İsa. Kötü tanrı'nın başkomutanı olan İsa ve geleceği zaman ismi başka olacak olan İsa gerçekten gelecektir, çünkü Habil'den alınıp, saklanan yapıtaşlarının hepsi kullanılmadı katledilmiş olan İsa için.

İsa geri dönmeyecek, sadece İsa'yı yaparken kullandığı yapı taşlarının bir kısmı hala elinde, bu yüzden yine İsa gibi bir medyum gönderecek. Bu durum reenkarnasyon değildir zira ruh başka bir bedene gitmiyor, sadece ortak yapı taşları kullanılıyor. O zaman neden İsa ismini kullanıyor Şeytan? Çünkü Elohim o yeniden göndereceği medyumuna İsa ismini taktı. Şeytan açık açık kendi dilinde kitaplar gönderdiği halde bu kitapları saçma sapan şekillerde okuyup, bu

kitaplarda açık açık belirtilen şeyleri reddedip Elohim'in kitaplarına başvuran sözde "seçkinlere" lanet olsun!

Bir de şu söz geçiyor: "Her tanrı güç açısından dengeli ve eşittir, eğer Şeytan reenkarne edebiliyorsa Elohim de edebilir. O da tanrı." Biraz mantığı olanlar muhtemelen şu cümleyi okuduğunda kahkahalara boğulmuştur. Her tanrı eşittir diye bir şey yok zira açık açık görülüyor ki enerji açısından Elohim, Şeytan ve Demonlardan daha güçlü, zeka açısından ise daha zayıf.

Her tanrı birbirinden eşsizdir, hiçbir tanrı birbirine yüzde yüz benzeyemez, her tanrı kendisi olarak özeldir. Yapıları benzeyebilir fakat asla aynı olamaz. Örneğin Demonlar arasında farklı özelliklere sahip birçok tanrı var. Gelin bunlara bir göz atalım.

Barbatos isimli Demon her türlü sese sahip olup her türlü sesi çıkarabilmesiyle bilinir fakat bu tüm Demonlar bunu yapabilir anlamına gelmez aksine bu özellik Barbatos'a ve birkaç Demona has bir özelliktir. Vassago isimli Demon ise geçmişte olmuş olayları ve gelecekte olacak olayları bilir fakat bu tüm Demonlar geleceği görebilir anlamına gelmez. Sadece belli Demonlar geleceği bilebilir ve bu sadece onlara has bir özelliktir. Bu birkaç Demon geleceği görüyor diye Elohim de görüyor demek değildir ki Elohim'in geleceği göremediğini hepimiz biliyoruz. Sadece bu birkaç örnek bile her tanrının aynı özelliklerde ve aynı güçlerde olmadığını görmeye yetiyor. Reenkarnasyon da Şeytan'a has bir özelliktir.

(A.K. 4:22) Bu ayette bahsedilen şeyler reenkarneasyon açısından zaten anlatıldı fakat burada şuna değinmek istiyorum. Ayette başka **alemlerden** görevliler gelebileceği söylenirken ben başka **boyutlardan** geleceğini söyledim. Burada ayete ters bilgi vermişim gibi gözükse de durum böyle değildir. Üç kitapta bazı konularda anlatımı daha kolay hale getirebilmek için kelimeler başka kelimelerin yerine kullanılabilir. Bu ayette, hatta sadece bu ayet değil, üç kitapta tüm alem, boyut ve katlarla ilgili kısımlarda eş anlamlı bir anlatım söz konusu. Yani ayetlerde tam olarak boyut mu ayet mi ima ediliyor bu net değil fakat ikisi aynı anlamda kullanılıyor. Bu ayette kastedilen ise net bir şekilde boyuttur. Çünkü bizim alemimiz Elohim olayları sonrasında Tanrılar Alemi'ndeki yönetici tanrılar tarafından soyutlandı. Soyut bir aleme dışarıdan canlı alma şansımız yok, yani boyut olduğu bariz.

KOZMİK ENERJİ

Bu tür kelimelerin birbirini tutması anlatımı bir başka konuda da görülür. Üç kitapta ve hatta kahinimizin yorum kitabında kozmik enerji denen bir şeyden bahsedilir. Bu kavramlar şunlardır: Kozmik Bütünlük, Kozmik Enerji, Kozmik Zincir, Kozmik Güç. Bu kavramlar Gerçekler Kitabı'nda ve yorumunda çeşitli yerlerde kullanılırlar fakat anlam açısından biraz karışık bir durumdadır, bu yüzden açıklamam gerektiğini düşündüm.

Öncelikle yorumdan bir alıntı ile Kozmik Enerji'ye dair bir özelliğe göz atmamız gerekiyor.

Başka bir boyutta yaşayan bazı canlılar vardı/vardır. Bu zekalar kendi boyutlarına göre maddeleri sayılabilecek olan enerji bedenler, enerji varlıklarıydılar. Kökenleri hakkında fazla bir bilgimiz yok. Belki onlar da insanın geçirdiği evrimlerden geçtiler, belki de kozmik enerji tarafından doğrudan o şekilde oluşturuldular.

(Gerçekler Kitabı Yorumu)

Bu parçada bahsedilen canlılar tanrılardır ve tanrıların kozmik enerji tarafından oluşturulduğu belirtilir.

Dünya da ya da dünyayı oluşturan her ne ise, yani Güneş'ten parça kopmasından, akla gelen diğer bütün tezlere kadar her ne ise onu oluşturan da, Tanrıların boyutunu ve kendilerini oluşturan Kozmik enerjidir.

(Gerçekler Kitabı Yorumu)

Yine burada da kozmik enerjinin tanrıları, tanrılar alemini ve her şeyi oluşturduğu belirtilir.

Dünya insanı da, dünyada alınan canlı maddelerle yapılmıştır. İnsana verilen ruh yani kozmik enerjinin ruhundan gelen ruh da gezegeni güçlendiren birşeydir.

(Gerçekler Kitabı Yorumu)

Bu ayette insanın ruhunun kozmik enerjiden oluştuğu, oradan çıkarıldığı söylenir ki bu sadece kahin tarafından değil direkt Gerçekler Kitabı'nda Şeytan tarafından da söylenir.

48. Mahuk'a yeniden gereken eklemeler yapıldı ve değiştirildi şekli. Şimdi daha çok benzemişti sizin bildiğiniz insana ve dünya yüzünde yaşaması için tamamdı herşeyi. Ve son bir eksiği kalmıştı. Ve bu yüzden gene çıktım tanrıların bahçesinden. Ama bu sefer çıkmadım dünya yüzeyine. Açıldım alemler arasındaki aleme ve kozmik enerji ruhundan parça aldım ruh olsun diye mahluğa.

(Gerçekler kitabı)

Bu kelimelerin ne anlama geldiğini fark etmek için benim gibi Baş Kara Rahip olmaya falan gerek yok, gördüğünüz üzere kahin ve Şeytan tarafından verilen bilgiler yeterliler. Şimdi bu elimizdeki bilgilere bakalım:

- 1- Kozmik enerji tanrıları oluşturmuştur hatta tanrılar ondan çıkmıştır.
- 2- Kozmik enerji alemler dahil her şeyi meydana getirendir.
- 3- Ruhlar da kozmik enerjiden gelir.
- 4- Kozmik enerji evrensel bir enerjidir ve zincirdeki enerji ve bilgi alışverişi onunla da gerçekleşir.

Bu dört madde size tanıdık gelmiştir eminim ki. Bunlar Öz Enerji'nin özellikleridir. Yani anlayacağınız üzere kitaplarda kullanılan kozmik enerji kelimesi esasında Öz Enerji anlamına gelir.

Kozmik zincire bakacak olursak ise kahinimiz kitapta şu şekilde bahseder kozmik zincirden:

Yine kozmik enerji zincirine dönersek. Bunun ismi tabii ki, kozmik enerji zinciri olmayabilir veya benim bu yorum için uydurduğum bu isimden daha iyi çevirilmesi mümkündür. Gerken kavramı anlatabilmek için çok daha uygun bir deyim de bulunabilir. Kozmik enerji zinciri evrendeki bütün boyutlardaki, canlı olan bütün gezegenlerin birbirlerin bağlandıkları psişik ağ. Kozmik enerji. Herşeyi ve tanrıları da oluşturan evrensel enerjinin nefes alışı, bilgi alış verişi, enerji değişimidir.

(Gerçekler Kitabı Yorumu)

Kozmik enerji zincirinin ne olduğunu okurlar muhtemelen biliyorlardır keza bilmiyorsanız bu kitaptan önce Gerçekler Kitabı Yorumu ve Uyanış kitaplarını okumanızı tavsiye ederim. Bu parçada asıl önemli olan şey şu cümledir: *Bunun ismi tabii ki, kozmik enerji zinciri olmayabilir veya benim bu yorum için uydurduğum bu isimden daha iyi çevirilmesi mümkündür. Gerken kavramı anlatabilmek için çok daha uygun bir deyim de bulunabilir.*

Bülent Kısa kozmik enerji zinciri ismini kendisi taktığını söyler fakat kozmik zincir kelimesi Gerçekler Kitabı'nda birkaç kez geçer, yani ya Bülent Kısa ismi çalıp yalan söylüyor bundan hiçbir çıkarı olmayacağı halde ya da bu ismi daha önce taktı ki bu daha önce Gerçekler Kitabı'nın yazılış aşaması oluyor. Yorumun Kısa tarafından yazıldığı bilinen bir gerçek ve bu küçük ipucu da onun kahinliğinin kanıtlarından birisidir fakat konumuz bu da değil. Bu kısmın bir süre aklınızda bulunmasını istiyorum.

Kozmik bütünlük, zincire bağlanan canlılarla birlikte oluşan harmoniye verilen addır ki bunu fark etmek oldukça kolaydır. Kozmik güç ise Öz Enerji yani kozmik enerjinin enerjisidir. Kozmik enerjinin enerjisi demek zor olacağı için yine anlatım kolaylığı açısından bu isim seçilmiştir.

Fakat bu kelimeler nerede seçiliyorlar? Yorumdan aldığım alıntıdan gördüğünüz üzere Kısa, kozmik enerji zinciri ismini kendisi taktığını söylüyor, yani bu şu anlama geliyor: Dikte anında bir aracı olan Kısa bazı durumlarda duruma göre en uygun kelimeyi seçiyordu ki bu öyle rastgele değil, gördüğü görümler ve aldığı bilgiler, yani medyumsal sezgilerle birlikte onun kelime dağarcığına göre en uygun kelime seçiliyordu. Zaten uygunsuz bir kelime olursa düzeltiliyordu. Bu durumun olması oldukça doğal çünkü bu kitabın belli kısımlarında da bana cümle cümle direkt aktarılması gerekenden ziyade sadece anlatmam gerekenler belirtildi ve gerisi bana bırakıldı. Tabii ki konu bu üç özel kitap olunca bu kadar büyük bir serbestlik imkansız fakat belli durumlarda kahinin dağarcığına göre en uygun anlatım ve kelimeler seçilmiştir. Kozmik enerji, kozmik zincir gibi kelimeler bunun bir sonucudur. Dikte anında her şeyi kapsayan, her şeyin kaynağı olan bu evrensel enerjiye kozmik enerji denmesi aslında anlamsal açıdan da oldukça uygundur fakat Bülent Kısa belli ki bu duruma daha da açıklık getirmek istemiş ki Büyü Sohbetleri isimli kitabında bu enerjiyi Öz Enerji olarak tanıtmış.

Fakat bu Öz Enerji olarak tanıtmasının sonradan alınan bir karar olup olmadığı kesin değildir çünkü Büyü Sohbetleri isimli kitap tek bir yılda yazılmamıştır, kitap 1988 yılında alınmaya başlanan bilgileri içerir ve esasen 1996 yılında ufak ufak yazılmaya başlanır. Yani bu kitap 1996'dan 2005 gibi bir tarihe kadar yazılmış olan bir kitaptır, bu yüzden Öz Enerji olarak tanıtmasının daha önceden olan bir olay olması ve üç kitap sonrası daha uygun gördüğü için kozmik enerji isminin, seçmesi de muhtemeldir fakat bu iki olasılıktan hangisinin olduğu önemsizdir, önemli olan anlamı, yani kelimenin ne olduğudur. Dileyen Öz Enerji diyebilir, dileyen ise Kozmik Enerji diyebilir, hatta dileyen Kozmik Enerji Zinciri diyebilir, dileyen Öz Enerji Zinciri diyebilir. Biz dilimize böyle yerleştiği ve karışıklık olmasını engellediği için Öz Enerji ve Kozmik Enerji Zinciri denmesinden yanayız.

(A.K. 4: 23) Şeytan kendi dininin temel ilkelerinden birkaçına değinir ki bunlar oldukça açıktır. Yine burada verilen bazı örnekler Büyük Savaş'a dahildir. Değildir diyerek bahsettiği şeyler ise dinin yasaklarından aslında ve bu şeyler Elohim'in sevdiği şeylerdir, Elohim'in dinlerinde olan şeylerdir. Tabii ki keder ve acı değildir cümlesi kederlenmek, üzölmek ve acı çekmek yasaktır anlamına gelmiyor, bu cümle aslında gereksiz yere canlılara zarar verme yasağına giriyor. Bir canlıyı gereksiz yere üzömek, kederlendirmek ve acı çektirmek yasaktır. Sonuçta psikolojik şiddet de bir zarar verme yöntemidir ve gerekmedikçe yapılmamalıdır. Köör inanç, akılcı olmamak, akıllı kullanmak yerine aptal olmak aslında bir yasak gibidir ki bu çok yerinde olur zira insanlar bugün sorgulamak yerine tembelleşip sunulan her şeye göz yumup kabul ettikleri için bu kadar gerideler. Bu tür örnekler oldukça fazladır, günümüzde çoğu insan her gördüğü WhatsApp haberine inanan yaşlı aile bireyleri gibi bir hal almıştır.

(A.K. 4: 24) Bu ayet oldukça açıktır fakat birkaç açıklamaya ihtiyaç duyuyor. Öncelikle zevktir benim tapınımım kısmına değinmeliyiz. İnsanlar bunu görünce daha doğrusu bu tür ayetleri görünce, "Ee, Şeytan da sürekli sevişilmesini istiyor. Ne kadar sapık bir tanrı!" diyor fakat insanlar sapık damgasını Şeytan'a atmaya çalışırken asıl sapığın kim olduğunu açıkça gösteriyorlar. Zevk sadece cinsellik değildir fakat bunu sadece cinsellik olarak görmeleri abazan bir zihniyette olduklarının açık bir göstergesidir. İnsan birçok şeyden zevk alabilir. Sanatla uğraşmayı seven birisi sanattan zevk alır, film izlemeyi seven birisi filmlerden zevk alır, spor yapmayı seven birisi spordan zevk alır. Ben şahsen bir şeyler öğrenmek ve bir şeyler okumayı çok severim, bu durumda ben bilgi edinmekten zevk alırım. Yani dünyada cinsellik harici kişiyi mutlu edebilecek, zevk verebilecek şeyler olduğunu küçük akıllarıyla idrak edemeyen abazanların aksine

zevk çok geniş bir kavramdır. İşte bu yüzden her insanın sevdiği, zevk aldığı şeyleri yapması bir hizmet sayılır. Sanat sevenin sanatla uğraşması hem sanat açısından hizmettir hem zevk açısından.

Değnilmesi gerekilen bir diğer konu ise son cümledir. Şeytan'ın bu dediği aslında fazlasıyla önemli ve derindir. Semavi dinler algısı yüzünden, “Ben tanrıma dua ederim, onun her şeye gücü yeter, o yüzden tanrım kabul ederse duam gerçekleşir.” gibi bir algı var fakat Satanizm'e bu terstir ki zaten bu olay gerçek değildir. Bir seçkin Şeytan'ın en iyi seçkini olsa bile atıyorum bir sınavda başarılı olmak için dua edip boş boş yatarsa hiçbir şey elde edemez. İstiyorsanız uzanıp almalısınız. Tabii ki eğer sınav konusunda dua eder ve kendiniz de çalışır çabalarsanız bu durumda Şeytan yardımcı olur. Bu yardım ders hevesini arttırmak, olarak olabilir, sınav konusunu rahat anlamayı sağlamak olabilir veya sınav esnasında daha stabil olmanızı sağlamak olabilir. Seçkin birey hayatında belli şeylerin ayağına gelmesini beklememeli, onları ayağına getirmelidir.

(A.K. 4: 25, 26) Şeytan semavi dinlerin bilim, sanat, felsefe gibi güzel şeylere karşı olup saçma hurafelerle dolu olmasını eleştirirken kendi dininin bilim, sanat, felsefe, zevk ve akılcılık gibi şeylerden oluştuğunu söyler. Aslında tarihe baktığımızda bile bunun ne kadar doğru olduğunu görürüz. Matematik, felsefe, maji, sanat gibi şeylerin kaynağı veya en gelişmiş olduğu yerler her zaman Antik Paganizm'in olduğu yerlerdi. Tarih boyunca her yeniliğe karşıydı semavi dinler ve hala öyleler. “Kur'an'da Dünya düz diyor, demek ki Dünya düzdür, bilim yalandır.” diye gezen insanları eminim ki görmüşsünüzdür.

26. ayetteki her yolumdan giden bilmese de müridimdir cümlesi bazıları için kafa karıştırıcı olabiliyor. Bu ayeti gören insanlar “Demek ki birisi Şeytan'a inanmadan da seçkin olabilir ve reenkarne olabilir.” diye düşünüyorlar fakat hayır. Seçkin kelimesi birçok ayette hiç çekinilmeden kullanılır buna karşılık mürid kelimesi daha az kullanılır ve bu ayette bilerek seçkin denmemiştir. Bu insanlar Şeytan'ın sevdiği şeyleri yaptığı için ona daha yakındır ve bu yaptıklarıyla Elohim'in sevdiği şeyleri değil Şeytan'ın sevdiği şeyleri yaparak bir nevi Şeytan'ın yolundan giderler, buradaki müridimdir denmesinin sebebi budur fakat bu insanlar seçkin sayılmaz ve reenkarne falan olamazlar. Biraz düşünmeyle bu insanların dışarıdaki olduğunu anlayabilirsiniz.

(A.K. 4: 27) Elohim neden bilim ve gelişimden bu kadar korkuyor biliyor musunuz? Çünkü bu tür şeyler insanın sürekli onu düşünmesini engeller. Tabii ki bu tek sebebi değil ama önemli bir sebep. Örneğin maji, ruhsal gelişim için

yapılır ve bu gelişim için kişi sert ve disiplinli bir programla gelişime kendisini adar, bu esnada Müslüman olsa bile sürekli tanrısını düşünüp ibadet edemez veya bilim, bir bilim insanı yeri gelir çalışma ve araştırmaları için günlerce ne uyur ne yemek yer, uyku ve yemeğe bile zaman ayıramazken gidip tanrıyı düşünemez lakin bundan daha güçlü bir korkusu var Elohim'in; ruhsal gelişimde çok gelişen birisi kozmik bilinçle bir olabilir. Kozmik bilinçle bir olmak birçok majikal ekolde geçer fakat ben bu terimi diğerlerinden farklı kullanıyorum. Dünya'nın sadece maddesel olmadığını anlayıp, spiritüelliği tamamen fark edip farklı alemler ve boyutlar olduğunu anlayarak bir ermişliğe erişen kimse kozmik bilinçle bir olmaya oldukça yakındır. Bu tarz kişiler sadece maddesel hayatı düşünerek davranmazlar ve her olayın spiritüel etkisini de bildikleri için daha sakinlerdir. Dünyevi şeyler onları aşırı üzmez veya aşırı etkilemez fakat bu tam olarak bir olmak değildir. Bu ermişlik sonrası kişi ister boyut varlıkları sayesinde olsun ister astral düzlem ile olsun nasıl olursa olsun artık düzenli bir bilgi aktarımına kavuşursa bu kozmik bilinçle bir olmaktır ve bu tür insanlar spiritüellik sayesinde gerçekleri öğrenip Elohim'in gerçek yüzünü görebilir veya bilim insanı bilim sayesinde Elohim'in anlattıklarının yalan olduğunu görebilir. İşte bu tür yararlı şeylerden bu yüzden bu kadar korkar. Cinsellikteki nefret ve korkularının sebeplerinden birisi de budur, cinselliğin zincirlerinden kurtulan yani düzenli cinsellik yaşayıp yedi yirmi dört cinsellik düşünmeyi bırakan birisi artık gelişime kolayca adayabilir kendisini.

KORKUNUN TANRISI ALLAH

(A.K. 4: 28) Öncelikle burada iki konuya değineceğiz. Birinci konu başlıkta da gördüğünüz üzere Allah'ın korku sevdası, diğer konu ise bundan kaynaklanan bir sonuç. Toplumumuzda Allah korkusu gibi şeylerin yaygın olması oldukça normal çünkü Elohim'in yaptığı şey bu. Elohim kendisine inananlar olması için en başta Cennet vadetti, insanlar bir ödül için bir tanrıyı takip ediyordu fakat bir noktadan sonra Cennet yeterince ayartamadı insanları çünkü insanlar, "Ölümden sonrasını bekleyene kadar vadedilen her şeyi şimdi alayım." diyerek tam da olması gerektiği gibi cennetini yeryüzünde yaşıyordu. Bu noktada Cehennem ve Şeytan, kutsal cihadlar ve haçlı seferleri girdi devreye. Artık insanlar ya cehennemden korkup Elohim'e boyun eğiyordu ve Şeytan'ın ayartmasından korunmak için dindar oluyordu ya da cihad ve haçlı seferlerinde canlarından olmamak için zorla inandırılıyorlardı. Mantıken bakınca her insanın yaratıcısı olan ve her insanı her şeyden çok hatta bizim aklımızın bile alamayacağı kadar çok seven tanrının bu kadar kan ve korkuyla hareket etmesi, insanlara kan ve

korkuyla hükmetmesi çok mantıksızdır ki (A.K. 4:29)'da da buna değinilir.

Konumuza dönecek olursak, açıkça görüyoruz ki Elohim korku faktörü olmasa umursanmayacak bir tanrı, korkutmaya muhtaç bir tanrı. Birisinin dinine kul olması için korkması yetmiyor, ayrıca kulların ona ibadet etmesi için de korkutması gerekiyor. Günümüzde bile Müslüman ülkede doğan bir insan ailesinin böyle şartlaması yüzünden Müslüman olmak zorunda kalıyor, kızlar zorla kapanıyor. Dinlerini değiştirmeyi bile düşünemiyor insanlar, en ufak sorgulamada, "Allah taş yapar!" gibi laflarla korkutuluyorlar.

Bu olay yüzünden semavi dinlerin hakim olduğu yerlerde yaşayan insanlar ve özellikle Müslümanlar dinlere inanmayı tamamen yanlış anlıyor. Bir insan dine o dinde anlatılanların gerçek olduğunu düşündüğü için inanır, zaten inanmak buradan gelir fakat özellikle Türkiye'de insanlar dini sanki çıkar aranacak bir şey gibi görüyorlar. Satanizm'i araştıran birçok kişi, "Şeytan ne vadediyor?" veya "Şeytan ne sundu da Satanist oldunuz?" gibi sorular soruyor. Din bir inançtır ama onlar bir dini böyle görmüyorlar. Sanki dinlerin tanrıları bizleri hediyelerle kandıran kampanyacılar da bizler onların vaatlerine göre dine inanıyoruz. Bir dine akılcılıkla, araştırmalar sonucu inanarak ve severek girmek gerekirken Elohim'in dinlerinde bunun tam tersi bir durum var ki bu çok yanlış bir durum. Başlangıçta çıkar cennetti, sonra cehennemde yanmamak oldu, sonra cihadlarda öldürülmemek oldu, günümüzde ise din sayesinde çıkar tek bir konuda değil ki buna zaten değindim.

(A.K. 4: 30) Elohim'in vadettiklerinin tamamen yalan olduğu belirtilir. Bunun yanı sıra Elohim'in insanlığı kandırıp kullanmaya nasıl ihtiyacı varsa aynı şeye onun din adamları ve kullarının da ihtiyacı olduğu belirtilir. Onun kul ve din adamları, onun sayesinde birçok şeyden çıkar sağlayıp normalde asla ulaşamayacakları şeylere ulaşırlar ve bu durumda tanrıyı kullanarak bir tanrı olurlar. Bunu zamanında Elohim'in medyumları da sık sık yapardı, yani bu aslında bir nevi gelenek gibidir veya onların tabiriyle bir sünnettir.

(A.K. 4: 31) Şeytan, Elohim gibi savaştan beslenen bir tanrı değil fakat yine de gerekirse müthiş bir savaşçı olabilir. Bunun sebebi Şeytan'ın bir Öz Tanrı olarak çok geniş bir yapıda olmasıdır ki bu konuya birazdan çok daha detaylı değineceğim.

Ceza konusuna dönecek olursak. Semavi dinler yavaş yavaş yıkılmaya başladığında zaten dinlerin kulları ve din adamları büyük bir darbe yiyecekler.

Zamanla insanlar onları umursamayacak, hatta birer yalancı olarak görecekler. Bir zamanlar din adına her şeye erişebilirken artık birer soytarıdan ötesi olamayacaklar. Tabii ki bu tam olarak bir ceza diyemeyiz, Şeytan özellikle seçkinlerine büyük zulümler çektirenlerin gazabını tadacağına parmak basar. Bu iki ceza harici her semavi din mensubunun ölünce Elohim'e karışıp yok olacak olması da aslında güzel bir ceza.

AYETLER KİTABI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM AÇIKLAMASININ SONU

ŞEYTAN VE ELOHİM ARASINDAKİ EN BÜYÜK FARK

Şeytan ve Elohim arasında birden fazla fark var ki kitap boyunca çoğuna değindim fakat neredeyse tüm farkların sebebi ve en büyük farka değinmemiştim. Şeytan, Öz Enerji'den bahsettiği ayetlerde ben ağzı kullanmakla birlikte hep var olduğunu belirtir. Bu Öz Enerji'ye işaret etmek olduğu kadar Şeytan'ın yaşına da işaret etmektir.

ÖZ TANRILAR

Öz Enerji, kendisini tanımak ve potansiyelini görmek amacıyla kendisini parçalayarak evreni, tüm alemleri ve boyutları oluşturduğu esnada ondan neşrolan, yani kopan parçalar Tanrıları oluşturmuştur. Bu anlatımla sanki Öz Enerji tanrıları yaratmış gibi bir anlam çıksa da durum böyle değildir. Öz Enerji patladığı esnada kendi kütesinin çoğu Evren'e dönüşmüştür, küçük bir kütesi olduğu gibi kalmıştır, geriye kalan kütesi ise parçalara bölünmüştür. Bu parçalara bölünme işlemi yalnızca enerji olarak değildir; Öz Enerji'nin bilinci de bölünmüştür. Bu yüzden tanrılar çok değişken yapılardadır. Öz Enerji her şeyi barındırdığı için onun bilinci de her türlü yapıyı barındırıyordu: savaş, sanat,

bilim, özgürlük, kibir, eşitlik... Tüm tanrıların vasıfları ve bilinci en başında Öz Enerji'de bir bütün halindeydi. Bu patlama esnasında oluşan ilk tanrılara Öz Tanrılar ismini takmayı uygun buldum. Şeytan ise bu Öz Tanrılardan birisidir. Öz Enerji kendisini ayırdığı andan, Evren var olduğu andan beri vardır Şeytan. Bu yüzden onun yapısı daha kapsamlıdır. Sonradan oluşan tanrılar onları oluşturan tanrıların yapılarını belli bir ölçüde aldığı için gitgide daha öznel bir yapıya bürünmüşlerdir. Bunu şu şekilde anlatabilirim:

Bir tanrıda birçok yapının olduğunu farz edelim, bu tanrı kendisiyle zıt yapıda bir tanrıyla daha birleşsin ve bu iki tanrı ortaya yeni bir tanrı daha çıkarsın. Bu yeni tanrı sahip olsa olsa bu iki tanrının yapılarının toplamının en fazla beşte ikisine sahip olur. Aslında sadece ama sadece ortak özelliklerini alması normal olandır fakat hiç ortak özellikleri yoksa ikisinin özelliklerinden rastgele bir şekilde ortaya çıkar. Öz Tanrıların yapıları çok kapsamlı ve geniş olmakla birlikte çok zıttı. Diyelim ki on Öz Tanrı vardı (Bu sayı gerçek değildir.), bu tanrıların arasındaki çoğu özellik farklı olurdu fakat her biri çok kapsamlı özelliklere sahip olurdu. Bu tanrılardan oluşan yeni tanrılar ise yapılarının küçük bir kısmını aldıkları için Öz Tanrılar kadar kapsamlı olamazlar fakat farklı yapıları tanrılardan meydana geldikleri için gitgide birçok yapının kesişmesi mümkün olurdu.

Örnekle anlatmam gerekirse: İki tanrı düşünün; A Öz Tanrısı sanat, zevk ve savaş yapılarına sahip olsun; B Öz Tanrısı zanaat, zamanı görebilme ve mutluluk yapılarında olsun. Bu iki tanrıda tamamen farklı yapılar olmasına rağmen onlardan oluşacak tanrıda bu iki farklı yapı buluşmuş olacak. Yeni tanrı sanat ve zanaat yapısında olabilir, savaş ve mutluluk yapısında olabilir fakat asla bir Öz Tanrı kadar kapsamlı olamaz. Şimdi varsayalım ki A tanrısı ve B tanrısından savaş ve sanat yapısında bir AB tanrısı oluştu. Daha sonra A tanrısı bir C tanrısı ile birleşti ve bu iki tanrıdan savaş ve doğa yapısında bir AC tanrısı oluştu. AB ve AC tanrısı birleşirlerse ortaya çıkacak tanrı ikisinde de ortak yapı savaş olduğu için kesinlikle savaş yapısına sahip bir tanrı olur. İşte tanrıların yapısı da zamanla bu çeşitli ve aşırı farklı yapıları Öz Tanrılardan, daha az yapıya sahip ve daha benzer yapıda tanrılara gelmiştir. Bu yüzden yapıları benzer tanrılar arasında bu tür gruplaşmalar olmuştur.

Örnekte Öz Tanrıların yapılarına sadece üç örnek versem de çok daha geniş olduklarını biliyoruz ve yapılarının bizim bildiğimiz şeylerle kısıtlı olmadığını biliyoruz fakat anlatmak istediğimi anlatabildiğimi düşünüyorum. Şeytan, Öz Tanrılardan birisi olduğu için Demonların neredeyse hepsinin sahip olduğu

yapılara Şeytan'ın tek başına sahip olduğunu görürüz. Bunun yanı sıra ortaya sürekli çıkarmadığı bir savaşçı yanı olduğunu da biliriz.

DÜZENSİZ TANRILAR

Elohim türü tanrılar bir Öz Tanrı veya normal bir tanrıya kıyasla düzensiz denebilecek durumdadır zira onlar çok bencil olmakla birlikte bu bencillikleri dolayısıyla cinsel birleşmelerini bile normal olmayan bir hale getirmeyi, daha doğrusu böyle bir hale evrilmeyi başarmışlardır. Bu tanrılar birçok bencillik, savaş, katliam, kibir gibi yapıların birleşmesiyle meydana gelmişlerdir. Elohim türü tanrılar birleşerek yeni enerjiler üretmeseler de savaş ve kibir yapısına sahip iki normal tanrının birleşimi Elohim türü bir tanrı ortaya çıkarabilir ki halihazırda bu tür tanrılar bu şekilde oluşular.

Şeytan bir Öz Tanrı olduğu için hem yapısı çok daha geniştir hem de düzene daha bağlıdır. Başlangıçtan beri var olması onun daha deneyimli ve daha zeki olmasını sağlamıştır zira daha çok şey gördüğü için daha çok şey öğrenmiştir, tüm bu deneyim ve bilgiler sonucu “Düzen/denge mükemmelliktir,” tarzı bir düşünce haline ulaşmıştır ki olması gereken budur. Zaten yapısı bilim olan bu tanrı yeni alemler ve boyutlar görerek, yaratılışlar ve yok oluşlara tanıklık ederek daha çok şey öğrenmiştir. Buna karşılık Elohim ise tanrıların Dünya'ya gelişinden sonra oluşmuş bir tanrıdır. Yapısının düzensiz olmasının sebebi dolaylı yoldan olsa da çok sonra oluşmuş bir tanrı olmasıdır diyebiliriz. Şeytan'ın birçok olaya geleceği düşünerek karar vermesi de aslında deneyimli olmasıyla alakalıdır fakat Elohim genç bir enerji olduğu için çok daha dobra ve anlık kararlar verir. Tabii ki Elohim ne zaman oluşacağını seçemediği için bu olaylarda suçsuzdur diyemeyiz zira neyin doğru neyin yanlış olduğunun farkında ve kibrine hakim olmak yerine bu yolu seçen kendisi.

Başlığı sonlandırmadan önce şunu belirtmeliyim ki Öz Tanrıların geniş yapılı olmaları tüm yapılara sahip oldukları anlamına gelmez, bu yüzden Öz Tanrılar birbirinden çok farklı vurgusunu sürekli yaptım. Yani bir Öz Tanrı tek başına Tanrılar Alemi'nde yönetici olamaz.

Şimdi elimizdeki bilgilerle tanrıların yaşlarını tahmin edelim. Şeytan evrenin başlangıcından bu yana var olduğu için evrenin yaşı bizim için belirleyicidir. Günümüzde kesin olmasa da bilim, Evren'in 13,5 ile 14 milyar yaş aralığında olduğunu söyler. Yani Şeytan 13,5 ile 14 milyar yaş arasındadır. Elohim ise

Dünya'ya gelişten sonra var olduğu için en fazla Dünya'nın var oluşunda oluşmuş olabilir. Yani Dünya'nın yaşı Elohim'in maksimum yaşıdır. Yine kesin olmamakla birlikte bilim, Dünya'nın 4,54 milyar yaşlarında olduğunu söyler. Yani günümüzdeki bilgilere dayanarak: Şeytan en fazla 14 milyar, en az 13,5 milyar yaşındadır; Elohim ise en fazla 4,54 milyar yaşındadır.

TANRILARI SINIFLANDIRMAK

Ayetler Kitabı, Gerçekler Kitabı, İsa Kitabı, Gerçekler Kitabı Yorumu, Uyanış ve bu kitap; tanrılar hakkında ciddi miktarda bilgi veriyorlar. Beş kitabı okuyup, bu kitabın bu noktasına kadar okumuş birisi tanrılar hakkında az çok bilgiye sahiptir. Bu kişilerden bazıları şöyle düşünürse çok doğaldır: “Tanrılar kulağa çok abartı, imkansız gibi geliyor. Evet, semavi dinlerdeki tanrı kavramı kadar abartı değil fakat yine de abartılı ve imkansız gibi görünüyor.”. Özellikle maji, spiritüellik gibi konularda belli bir noktada olmayanların böyle düşünmesi çok normaldir. Konumuz veya hitap ettiğimiz kitle majiyle ilgili olsaydı, Tanrılar, boyut sınıflandırmasına baktığımızda yedi ana boyutun yedincisinin bile üzerinde bulunuyorlar, demek yeterli bir açıklama olurdu fakat farklı bir sınıflandırma ile durumu özetlemek çok daha yararlı olur. Tanrıları sınıflandırmak aslında pek de gerekli değildir fakat bu başlıkta önemli olduğunu düşündüğüm birkaç yere parmak basacağım. Sınıflandırma için yararlanacağımız ölçek: Kardashev Ölçeği.

Kardashev ölçeği, uygarlıkları; teknolojik gelişmelerini iletişim kurma doğrultusunda kullanabilecekleri enerji miktarına göre ölçeklendirir. 1964'te, kozmik sinyallerle dünya dışı akıllı yaşam arayan Rus astrofizikçisi Nicolai Kardashev, bir kültüre ait uygarlığın gelişmişlik düzeyinin iki temel şey üzerinde durduğu fikrini ortaya attı: Enerji ve teknoloji.

Kardashev'e göre tüm bir gezegenin kaynaklarını kontrol edip gezegene tam anlamıyla hâkim olan bir teknolojik gelişime sahip olan uygarlık Tip 1, bir güneş sistemini kontrol edebilecek seviyede bir uygarlık Tip 2, bütün bir galaksiyi kontrol edebilecek teknolojik seviyeye sahip uygarlık Tip 3 olarak sınıflandırılır.

Sınıflandırmalar enerji tüketim seviyelerine göre şöyle yapılmış: Tip 1

(1016 watt), Tip 2 (1026 watt) ve Tip 3 (1036 watt). Diğer gök bilimciler, ölçeği Tip 4'e (1046 watt) ve Tip 5'e kadar genişletmişler. Kardashev kendi ölçeklendirmesinde, çok fazla gelişmiş olacağından Tip 3'ün ötesini tanımlamamış, daha sonra Michio Kaku, Robert Zubrin ve Carl Sagan gibi isimler Tip 3'ten sonrasını da tanımlamışlar.

(dunyalilar.org)

Ölçeğin kabaca bir açıklamasını alıntılıyarak yukarıda verdim. Şimdi kabaca tiplere bakalım.

Tip 0 (Alt Evren Kültürü): Bu medeniyet enerji ve ham maddelerini ahşap, kömür ve yağ gibi organik esaslı kaynaklardan çıkarır. Bu bir yerlerden tanıdık geliyor olmalı. Böyle bir uygarlık tarafından kullanılan herhangi bir roket mutlaka kimyasal tahrik sistemine bağlı olacaktır. Bu tür yolculuk fazlasıyla yavaş olacağından, bu düzeyde bir uygarlık (çoğunlukla) kendi gezegeniyle sınırlı kalacak.

Tip 1 (Gezegensel Kültür): Tip 1 olarak nitelenen bir uygarlık, gezegenindeki tüm enerji kaynaklarını kullanabilme yeteneğine sahip olmalı. Füzyon enerjisi de bunlardan biri. "Teknoloji seviyesi günümüzde Dünya'da $\approx 4 \times 10^{19}$ erg/saniye (4×10^{12} Watt) enerji tüketimi ile elde edilen seviyeye yakın. Guillermo A. Lemarchand bunu " 1016 ve 1017 Watt arasında, Dünya'nın maruz kaldığı Güneş ışınlarına eşdeğer bir enerji kapasitesi ile çağdaş dünyasal uygarlığa yakın bir seviyede." olarak ifade etti. Böyle bir uygarlık gezegenlerindeki enerji çıktısının tamamını ustalıkla kullanabilir. Bunun için insanlığın mevcut enerji üretimini 100.000 kat artırması gerekiyor. Yine de sonraki tip uygarlıklara göre geri olduklarını söylemek gerek.

Tip 2 (Yıldızlararası Kültür): Kendi yıldızının yaydığı bütün enerjiyi toplayabilen uygarlıklardır, örneğin Dyson küresi inşa edebilecek seviyede bir uygarlık. 4×10^{33} erg/saniye (4×10^{26} watt) yani Güneş'ten elde edebileceğimiz enerjinin tamamı kadar enerjiyi toplayabilirler. Alternatif olarak, yıldızın füzyon gücü, bu medeniyet tarafından ihtiyaçlarını karşılamak için büyük ölçekli bir reaktör olarak kullanılabilir.

Tip 3 (Galaktik Kültür): İçinde bulunduğu galaksinin ürettiği enerjinin

tamamını kullanan bu uygarlıklar 4×10^{44} erg/saniye (4×10^{37} watt) gibi bir enerjiye hükmederler. Galaksiyi sömürgeleştirebilirler, yüzlerce milyon yıldızdan enerji çıkarabilirler, yıldızlararası uzayda gezinip sayısız gezegeni ele geçirebilirler.

İnsanlar açısından böyle bir türe erişim, hem biyolojik hem de mekanik olarak yüz binlerce yıllık evrim demektir. Tamamen biyolojik olan insanlar, muhtemelen, sibernetik arkadaşları tarafından kusurlu, alt seviye ya da evrilmemiş olarak görülürler.

Tip 4 (Evrensel Kültür): Bu uygarlık, Evren'i kapsayan, galaksiler arası bir kültür olacaktır. Trilyonlarca yıldızın gücünü komuta ederek evrende seyahat edebilirler. Bu toplumlar, nihai ölümsüzlüğü elde etmek için, uzay-zaman yapısını değiştirme ya da entropinin kasıtlı olarak yavaşlatılması (ya da tersine dönmesi) gibi insanüstü özelliklere sahip olacaktır.

Tip 5 (Çoklu Kültür): Bu uygarlık, kendi evrenini aşmıştır. Evren ölçeğini (madde, uzay-zaman, çoklu boyutlar) manipüle etme yeteneğine sahiptir.

(dunyalilar.org)

İnsanlar, bu ölçeğe göre Tip 0 olarak sınıflandırılırlar. Ölçeğe baktığımızda, Tip 3 noktasındaki bir medeniyetin simülasyon olarak kesinlikle bir dünya kurabileceği düşünülür, ırk yaratmak olarak ise Tip 3'ün yeterli olduğunu savunan bir kesim olmakla birlikte olmadığını savunan bir kesim de bulunmakta. Bu tiplerde verilen özellikler bilimin, fiziksel yasalar engellemedikçe mümkün gördüğü şeylerdir. Yani Tip 5, bizim boyutumuzdaki fiziki yasalar ve bizim boyutumuzun maddesel bilimi tarafından bile teoride mümkün olarak görülür. Tip 5'in aslında bizim tanrı tanımımıza ne kadar yakın olduğunu görüyor musunuz? Tabii ki tam olarak uymuyor çünkü tanrılar bu tanımdan da üstünler fakat bu tanım bizim maddemizin bilimi tarafından mümkün görülüyor. Yani bizim boyutların bile üzerinde, enerji yoğunluklu, milyarlarca yıllık kadim bir ırk olarak gördüğümüz tanrıları; sayısız alem ve sayısız boyut içerisinden yalnızca bizim boyutumuzun ve bugünün bilimine odaklanarak, metafizik ve spiritüel konuları umursamadan bile mümkün görürüz.

Bu ölçek bile aslında anlattıklarımızın o kadar da imkansız olmadığını gözler önüne seriyor. Tabii ki bizim dinimizi ve anlatıları kanıtlayan daha binlerce

bilimsel teori ve kanun var fakat konumuz bu olmadığı için devam ediyorum.
Kısacası tanrıları bu ölçekte bir yere koysaydık Tip 5'in ötesine koyardık.

V. BÖLÜM

Beşinci bölümde Şeytan için yapılabilecek belli şeyler açıklanır fakat bu bölümde anlatımın daha iyi olması için ilk ayetten değil başka bir ayetten başlamalıyız. **(A.K. 5: 13)** Beşinci bölümde tapınım ve hizmet gibi konulara değiniliyor, az önce de söylediğim üzere bunlardan önce bu ayeti açıklamamız gerekiyor. Ayetler Kitabı'ndaki birçok ayette insanların anlaması kolaylaşsın diye anlatımda semavi dinlere özgü veya bir kültüre özgü kelimeler kullanılabilir. Bu, hayatı boyunca semavi dinlerin terimleri ve kurallarıyla yaşayan insanların anlamasına yardımcı olmak içindir tamamen. Bu yüzden tapınım için ibadet veya hizmetler için de sevap gibi benzetmeler yapılıyor. Tabii ki ibadet semavi dinlere özgü bir kelime değil fakat kelime kökeni olarak Arapçadaki “abede” kelimesinden gelir, bu yüzden ibadet yerine tapınım kelimesini kullanmamız daha uygun olur.

Şeytan bu ayette şunu belirtiyor: Onun açısından hizmet ve tapınım aynı şey değil. Esasında ikisi de onun adına yapılan ve sonuçları benzer şeyler fakat Şeytan bu ikisini basit bir şekilde ayırıyor. Hizmet, gündelik hayatta yapabileceğimiz şeylerken tapınım, ritüel ve tören şeklinde yapılan şeylerdir. Örneğin Satanizm'de hayattan zevk almak, sanat, bilim, felsefe gibi şeylerle uğraşmak, herhangi bir konuda gelişmek ibadet olarak bilinir ama bunlar Şeytan'ın sınıflandırmasına göre aslında hizmettir. Anmalar, toplu ritüeller, törenler gibi şeyler ise tapınım kısmına girer. Hizmet kelimesi biraz sert, hatta köleleştirici bir çağırışıma sahip olsa da hizmet denen şeylerin hiçbirisini yapmak zorunlu değildir. Sadece Şeytan'ı memnun etmek için yapılabilecek törensel olmayan şeyleri tanımlamak için kullanılır.

HİZMETLER

Yine 13. ayetten anlayacağımız üzere tekrar dile getirmek gerekirse: Hizmetler gündelik hayatta yapabileceğimiz şeylerdir. **(A.K. 5: 1)** Hizmetlere aslında birçok şey giriyor fakat Şeytan bu bölümde tamamen hizmet amacıyla yapılabilecek bazı şeyleri sunuyor. Bunlara bakacak olursak:

- **(A.K. 5: 2)** Hizmetlerden ilk örnek bu kitapta da birkaç kez bahsettiğimiz Altın Çağ'ın gelmesine katkı sağlamaya yönelik yapılan şeylerden birisidir:

Herhangi bir dışarıdan olanı seçkin yapmak. Fakat semavi dinlerin etkin olduğu yerlerde bu hizmeti yapan seçkinler oldukça dikkatli olmalı. Bir insanı seçkin yapmaya karar vermeden önce o insanın nasıl birisi olduğundan emin olmalı. Öğretiye nasıl bir açıyla bakar, gerçekten araştırır mı ve bunları ona sunduğum için bana karşı bilenir mi gibi şeyleri iyice düşünmelisiniz. Eğer ki kişinin seçkin olabileceğini düşünüyorsanız ve onu seçkin yapmak istiyorsanız yine tedbiri elden bırakmamalısınız. Hatta kendinizi açığa çıkarmamak için “Satanizm’de bir ekol varmış, şöyle şöyle kitaplar varmış çok ilginç.” gibi şeyler diyerek sanki siz de araştırıyormuşsunuz gibi yapabilirsiniz. Sanki kitapları ilk defa okuyormuşsunuz da okurken dikkatinizi çeken yerleri ona atıyormuşsunuz gibi yaparak o kişinin ilgisini çekebilecek ayetler atabilirsiniz. Örneğin Feminist birisine cinsiyet eşitliğini vurgulayan ayetler ile yaklaşabilirsiniz. Cinsel yönelimlerle ilgilenen birisine bu tür ayetler ile yaklaşabilirsiniz. Aslında ayetlerde belirtilen tatlıca yaklaşım cezbetmeye bu da girer. Bu şekilde başlayıp tedbiri elden bırakmadan birilerini seçkin yapmayı deneyebilirsiniz fakat önemli nokta şu: **Kendinizi asla tehlikeye atmamalısınız.**

- **(A.K. 5: 3)** Bir diğer hizmet ise aslında ilk madde ile aynıdır, tek fark seçkin yapacağınız kişinin aileden olmasıdır. Ailenizi en iyi siz tanırıyorsunuz, bu yüzden onlara yaklaşmalı mısınız veya nasıl yaklaşmalısınız bu sizin bileceğiniz iş. Aileden birisini seçkin yapmanın daha iyi bir hizmet olarak sunulmasının sebebi daha önce de bahsettiğimiz Seçkin Ağı’dır. Bir ailede zaten seçkin olsun olmasın bağ vardır, eğer ki aile özellikle tamamen seçkin olursa bu bağ Seçkin Bağı’na dönüşür ve o aile çok güçlü bir Seçkin Ağı Noktası haline gelir.

- **(A.K. 5: 4)** Bir diğer hizmet ise aynı şekilde dışarıdan birisini seçkin yapmaktır fakat bu sefer söz konusu kişi (eğer inançsız veya semavi dinlere inanan birisiyse) eşinizdir. **(A.K. 5: 5)** Özellikle eşiniz semavi dinlere inanıyorsa onu çekmek çok daha iyidir çünkü hem Elohim bir pil kaybeder hem siz semavi din baskısı yaşamak zorunda kalmazsınız hem de eşiniz yüzünden etki alanınız tehlikeye girmez. **(A.K. 5: 6)** Bu hizmette de yine eşinizi en iyi siz tanırıyorsunuz ve en iyi yaklaşımı siz bilirsiniz fakat Şeytan tatlılıkla, cezbederek yaklaşmanızı önerir. Örneğin başta inandığı dinin çelişkileriyle o dine olan bağlılığını zayıflatıp sonrasında yine ilgisini çekecek konularla bu dine ilgisini çekebilirsiniz. Cinsel özgürlük seviyorsa eşiniz bu gibi konuları kullanabilirsiniz. Şimdi bu ayetin ikinci kısmı için ufak bir bölüm açmamız gerekiyor.

ANTI-SEÇKİN EŞ

(A.K. 5: 6) Eşinizi seçkin yapmak için elinizden geleni yaptığınız halde eğer hâlâ inatçıysa, hala semavi din kulu olmakta ısrarcıysa, Şeytan ilk olarak onu terk etmenizi önerir. Bir seçkinin özellikle semavi din mensubu birisiyle birlikte olması ona birçok zarar verir, bu yüzden bu öneride bulunur fakat eğer ki eşinizi gerçekten seviyor ve bırakmak istemiyorsanız bırakmayabilirsiniz de. Olay tamamen size kalmış. Eğer ki terk etmezseniz Şeytan, onu reddetmenizi söyler. Yani eşinizle mutlu bir yaşamınız olması için eşinize seçkin olmadığınızı söylemenizi ister. Evet, bu bir yalan olur ve ne kadar hoş tartışılır fakat eşiniz seçkin olduğunuzu bildikçe her zaman sorun çıkaracak birisiyse bu yalan huzur ve mutluluk sağlar. Tabii ki inancınızı sorun etmeyecek bir eşiniz de olabilir, bu durumda Şeytan'ı reddetmeniz gerekmez. Şeytan'ı reddetme durumu; eşiniz bunu sorun yapacaksa, en iyisi bu olacaksa geçerlidir. Ayette geçen “aldatın” aslında bu yalanı da kapsar yani aldatın derken kendi mutluluğunuz için yalan söylemeniz kastedilenlerden birisidir. Bir diğeri ise cinsel açıdan aldatmaktır.

Eğer ki siz çok eşliyseniz semavi dinlerden olan eşiniz asla buna sıcak bakmayacaktır (birkaç istisna hariç), siz bir seçkin olarak ve bir insan olarak kendi zevkinizi yaşamayı sonuna kadar hak ediyorsunuz. Bir diğer ihtimal ise çok eşli olmayıp eşiniz tarafından tatmin edilememeye durumudur. Bu çok muhtemeldir, sonuçta semavi dinlerin kulları cinselliği içten içe sevmez, kötü bir şey olarak görürler bu yüzden cinsel ilişkileri bile çok aceleyle oldu bittiye getirerek gerçekleşir. Eğer eşiniz sizi tatmin edemiyorsa yine en büyük hakkınız olan cinsellik ve zevk için bu şans elinize geçer lakin tekrar özetlemek gerekiyor: Eşinizi seçkin yapmak için elinizden gelen her şeyi denediniz olmadı, onu bırakmayı denediniz yine olmadı ve bunların üzerine tatmin olamıyorsanız aldatabilirsiniz. İki aldatma durumunda da bu bir hizmettir; bu yalanı söylemek mutluluk sağladığı için hizmettir, cinsel aldatmada da zevkiniz sağlandığı için. Şunu da yine belirtmem gerekiyor ki aldatmak sadece cinsel olarak ve nadiren olabilir, yani aşk anlamında aldatmaya tamamen karşıyız.

- **(A.K. 5: 7)** Hizmetlere dönecek olursak, bir diğer hizmet ise eskiden mensubu olduğunuz dinin belli yasaklarını çiğnemektir fakat bizler iblistapar değiliz, öyle yasakları çiğne derken gidip insan öldür (evet, semavi dinlerde serbest ama sözde yasak), iğrenç şeyler yap denmiyor; fark ettiyseniz ayette verilen örnek ne kadar zararsız yasaklardan bahsedildiğini gösteriyor. Örneğin cinselliğinizi özgürce yaşayın, bu yasaktır semavi dinlerde. Bilimle uğraşın,

sanatla uğraşın, bunlar yasaktır. Erkekleri tahrik edin, hatta insanları cezbederek ibadetlerini engelleyin fakat bunu da asla saygısızca veya zorla yapamazsınız. Örneğin Ramazan'da oruç tutan ama aşırı dindar olmayan arkadaşınızla ertesi gün yemek planı yaparak onun oruç tutmasını engellemek gibi saygısızca olmayacak ve zorla olmayacak şeyler olabilir.

- **(A.K. 5: 8)** Bu da tıpkı birinci hizmet örneğindeki gibidir fakat burada amaç seçkin yapmak değil, daha az şüphe çekecek şekilde insanların içine sorgulama isteği ve şüpheler serpmektir. Bunu özellikle dindar insanlar varken, aslında o dine çok meraklıymış gibi yaparak yapabilirsiniz. Ufak, örnek bir senaryo ile pekiştirelim.

Ben: Sayın hocam! Bugün yüce, kutsal, evrensel, tamamen doğru, mükemmel ötesi kitabımız Kur'an'ı okudum birazcık! Çok mutluyum, içimi Allah sevgisi sardı resmen fakat güzel hocam, bazı sorularım var ve o nurlu bilgeliğinize ihtiyacım var.

Yobaz: Oh, ne güzel evladım, senin adına çok sevindim, eminim ki şuan omuzlarındaki melekler mutlu mutlu sevap yazıyorlardır amel defterine. Sor bakalım elimizden geldiğince yardımcı olalım.

Ben: Hocam, Tevrat değiştirilmiş olsa da Tevrat'a göre Dünya, canlılar, Güneş ve Ay 7 günde yaratılmıştır ve Kur'an'da da bunu doğrulayan ayetler vardır, değil mi?

Yobaz: Evet.

Ben: E hocam, bilime göre Dünya'nın varoluşu yüzlerce yılda gerçekleşiyor ve sadece oluşumdan, canlı yaşamına müsait zamana kadar bile milyonlarca yıl geçmiş oluyor. İnsan da keza evrimsel süreçle yüzlerce yılda günümüzdeki haline geliyor. Allah bilime nasıl ters olur hocam?

Yobaz: Allah zamandan bile bağımsız olandır, onun için 7 gün bizim için ne kadar uzun süreler eder bilemeyiz. Allah insan anlayabilsin diye 7 kategoride anlatmış bu kategorilere de gün demiştir.

Ben: Ama hocam, Tevrat'ta bir günün oluşumunu açık ve net bir şekilde gündüzün akşam olması şeklinde anlatıyor, yani bir günün insan için de bir gün olduğu çok açık, bu nasıl oluyor?

Yobaz: O, Tevrat'ın değiştirilmesindedir.

Ben: E hocam madem Tevrat'taki yaratılış değiştirildi, neden Allah, Kur'an'da bunu doğruluyor veya madem değiştirildi, neden yedi gün kısmını ellemeyip sadece günün tanımını değiştiriyorlar? Yapsalarmış ya birkaç gün daha kısa, böylece Allah daha güçlü gözükürmüş veya yüzyıla yaysalarmış da daha gerçekçi olsaymış. Kur'an'da Allah, neden belirtmemiş bana 7 gün ama size değil diye?

Yobaz: Evladım neler diyorsun böyle? Allah her şeyi bilendir, geleceği de en iyi o bilir. Eğer ki o ayetlerin değişimine müsaade ettiyse bu bir bildiği olduğundandır. Hem özgür irademiz var, değiştirmelerini engelleseydi özgür irademize karşı olurdu.

Ben: Hocam şimdi kendiniz söylediniz, madem her şeyi en iyi o biliyor ve geleceği de en kesin o biliyor hatta dinimize göre karıncanın düşüncelerini bile biliyor, o insanların Tevrat'ı değiştireceğini biliyorsa o insanlara yollasaydı Azrail'i, sonra koysaydı Cehennem'e, hem kitaplarını korumuş olurdu hem hak eden cezasını alırdı. Madem olacağı biliyor niye kendi kulları için korumuyor kitaplarını? Kendisi demez mi ben gönderdiğim her kitabı korurum diye? Bu insanlar bunu zaten kesin olarak yapacakmış, yapmadan önce cezasını vererek korusaymış ya kitaplarını. Allah zevk mi alıyor bu durumdan yoksa her şeyi bilmediği için mi engel olamıyor?

Alternatif cevap 1

Yobaz: Sus bre katli vacip. Seni dinlemek bile günah. Seni Cehennem kütüğü. Güzel dinimize hakaret ediyorsun. Defool!

Alternatif cevap 2

Yobaz: *silah ateşlenme sesi*

Tabii ki sizin bu kadar ileri gitmenize gerek yok, hatta sakın bu kadar ileri gitmeyin fakat mantığı anladığınızı düşünüyorum.

- (A.K. 5: 9) Cinselliği adamak zaten Şeytan için ne kadar büyük bir hizmet Gerçekler Kitabı'nda gördük, bir seçkin çift cinselliğini adamak isterse aslında özel bir şey yapmasına gerek yok. Cinselliğin başlarında "In nomine Magni Dei Nostri Satanus" demeleri yeter de artar bile. Bu sayede ilişkideki tüm cinsel

enerji Şeytan'a gider ve hatta o an Şeytan, çiftle birlikte olur. Eşiniz dışarıdan biriye de bunu içinizden diyerek yapabilirsiniz ve sevişmede eşinizin tamamen zevke odaklanacak hale gelmesini sağlayabilirsiniz. Ayetin ikinci kısmı ise daha çok homoseksüel çiftler için. Homoseksüel bir seçkin çift toplumun saçma ahlak kurallarına inat birlikte el ele eğlenerek gezebilir, birlikte güzelce zaman geçirebilir fakat yine toplum aşırıya kaçıp size zarar verecekse yapmayınız. Heteroseksüel çiftler ise aşırı yobaz yerlerde daha yakın davranarak yine bunu başarabilirler.

- **(A.K. 5: 10)** 7. Ayet kısmında incelenmiştir.

- **(A.K. 5: 11)** Tabii ki bu ayetin sebebi barizdir. Kitapları ne kadar insan okursa bu o kadar yaklaştırır bizi Altın Çağ'a ama kitapları kendinizi tamamen tehlikeye atmadan yaymalısınız. Anonim olabileceğiniz platformlardan ve gruplardan yayabilirsiniz.

BAHSEDİLMİYEN HİZMETLER

Bir tanrının sevdiği, daha doğrusu enerji aldığı şeyleri yapmak o tanrı için ibadet etmek sayılır. Tabii ki bu durumda bahsedeceğimiz şeyler o tanrıya hizmet etmek sayılır. Şeytan'a hizmet için belli şeyler verilmiş olsa da bunların dışında da birçok hizmet bulunur ve bu hizmetleri tahmin etmesi pek zor değildir tıpkı **(A.K. 5: 13)**'de belirttiği gibi. Şimdi bunlardan birkaçına değinelim.

- **Bilim:** Bilim, Şeytan'ın en sevdiği şeylerden birisidir. Kendisi tarih boyunca antik uygarlıklarda da her zaman bilimin ve bilginin tanrısı olarak görülmüştü. Şeytan'ın bilimi ne kadar sevdiğini hepimiz biliyorsunuzdur ve sadece bu maddenin bilimini değil diğer alemlerin ve boyutların bilimini de sever Şeytan. Bu yüzden bilimsel araştırmalar yapmak, bilimsel buluşlar bulmak, bilim için çabalamak gibi birçok eylem ona hizmet etmektir. Hatta bilim açısından hizmet etmek için bilimsel buluş yapmanıza veya bilim insanı olmanıza gerek yok, bilimi merak edip araştırmak bile bir hizmettir.

- **Sanat:** Sanat kısmına birçok şey giriyor: müzik, resim, heykeltçilik, şiirler ve hatta kitaplar ve romanlar. Sanat yine antik uygarlıklarda da görülen, Şeytan'ın sevdiği şeylerden birisidir. Hatta sanatın Şeytan'ın olduğunu Elohim de belirtir kendi kitaplarında.

- **Bilgi edinmek:** Sadece bilimsel açıdan değil yararlı olabilecek her alandan bilgi edinmek, araştırmak ve öğrenmek hizmettir.

- **Gelişim:** Gelişim kısmına birçok şey girer: Fiziksel gelişim, zihinsel gelişim, ruhsal gelişim ve akla gelebilecek her türlü gelişim. Şeytan gelişimin her türüsünü sever ve sonuna kadar destekler, hatta öyle ki Dünya'daki çoğu ülkede Teistik Satanizm dendiği zaman akıllara gelen ilk cümle, "amacı gelişim olan din" dir.

- **Doğa ve canlılara saygı gösterip iç içe olmak:** Bir bitki dikip yetiştirmek, bir fidan dikmek, sokak hayvanları için bir kap su ve yemek koymak, doğa ve hayvanlara yararlı olacak her şeyin yanı sıra saygılı her şey de hizmettir.

- **Sevdiğiniz şeyler:** Hayattan zevk almak bir hizmettir ve bunun için sevdiğiniz şeyleri de yapmalısınız. Artık bu her ne ise başkalarına veya size zarar vermedikçe büyük bir hizmettir.

Hizmetler ayette de belirtildiği gibi buraya sığdırabileceğimiz kadar az değiller daha fazla hizmeti kendiniz keşfedebilirsiniz hatta çoğunuz farkında olmadan birçok hizmet veriyor keşfetseniz de keşfetmeseniz de.

(A.K. 5: 12) Tabii ki ayet son derece açık ve diyecek pek bir şey yok sadece şu cümleye değineceğim: "**ama bunların, bilmediğiniz daha başka ödülleri de vardır sizin için.**" Şeytan, hizmetlerimizin karşılığını aklımıza gelemeyecek şekillerde verebilir ki inanın çok güzel şekillerde verir. Bazen bir kaybınızın yerini doldurur, bazen size hayatta kolaylık sağlar ve kapılar açar, bazen ise sadece varlığını hissettirmesi yeterli olur. Tabii ki bu akla gelmeyecek ödüller reenkarnasyon harici şeylerdir, reenkarnasyon zaten herkesin aklında.

TAPINIM

(A.K. 5: 14) Öncelikle tapınımın törensel, ritüel şeklinde olduğundan zaten bahsettik. Ritüel ve törenlerde genelde bir düzen, yapılması gerekenler, daha doğrusu bir şema vardır. Hangi dinde olursa olsun ritüelin işleyişi bir şemaya bağlıdır. Örneğin İslam'a bakalım. Kurban kesme esnasında belli şartlar vardır ve kesmeden önce, keserken veya kestikten sonra okunacak belli dualar vardır, kurban için belli şartlar vardır veya namaz için belli aşamalar vardır, belli dualar ve belli zaman ve yön vardır. Bu sadece semavi dinler değil birçok ritüel için

böyledir. Örneğin majikal çalışmalarda da çalışmaya göre bir yöne dönülür ve çalışmaya uygun bir zaman diliminde yapılır. Wiccanlar bazı çalışmalarını Ay'ın safhalarına göre belirler ya da sıradan bir majisyen çalışması daha güçlü olsun diye çalışmayla ilgili gezegenin gün ve saatinde yapar çalışmasını fakat Şeytan'ın tapınımında bu tür şemalar tam olarak yok. Yani öneri olarak bir şema var tabii ki fakat bu şemaya bağlı olmak zorunlu değildir.

Bunun en büyük sebebi Şeytan'ın müthiş bir dengede olmasıdır. Şöyle bir örnek vereyim; Daemonolatry dininde bol bol Demonlarla çalışılır ve çalışma yapılan odak Demon hangi Demonsa veya hangi Demon şerefliendirilmek isteniyorsa yapılan şey o Demona uygun yapılır. O Demonun sevdiği yöne dönülür, o Demonun sevdiği renk, sevdiği aroma, element, maden seçilir ve sevdiği zaman diliminde yapılır; fakat Şeytan'a gelince, onun tek bir yönü veya tek bir rengi yok, tüm renkler uygundur, tüm zamanlar uygundur, tüm yönler uygundur. Bu sadece bizde değil, Daemonolatry dininde de böyledir. Satan dendiği zaman sevdiği veya uygunu olan ne özellik varsa cevabı “hepsi/tümü” oluyor. Tabii ki bunda Şeytan'ın bir Öz Tanrı olması da büyük bir etkidir.

(A.K. 5: 15, 16, 18) Şeytan adına iyi veya kötü birçok ritüel yapılmıştır. Antik Paganizm'deki ritüelleri saymazsak, sonradan çıkan çoğu ritüel insanların kendi akıllarıyla oluşturduğu ritüellerdir ki bunların da çoğu aslında Şeytan'ın gerçek kimliğini bilmeden, Hristiyanlık karşıtı bir şekilde oluşturulmuş “kara ayinler”dir. Bu tür ayinlerin çoğunun amacı kilisenin kutsal saydığı şeyleri kirletmek ve aşağılamaktır. Aslında ideolojik açıdan bizden çok iblistaparlara benzerler fakat Şeytan bu saçma kara ayinler olsun, kendisinin verdiği gerçek ritüeller olsun ve insanlar tarafından oluşturulan ama öğretiye uygun ritüeller olsun kendi adına yapılan tüm ritüelleri kabul eder ama kara ayinler kısmında şöyle bir parantez açmalıyım.

Kara ayinler kiliseyi aşağılamak için yapılan fazla kirli ayinlerdir ve bu ayinlerde yapılan şeyler Şeytan'ın pek bayıldığı şeyler değildir. Bir seçkinin kara ayin gerçekleştirmesi, onun vicdanına kalmıştır fakat seçkinlerin iblistaparlara olmadığını, bizim akılcı insanlar olduğumuzu, kiliseyi aşağılamakla uğraşmayacağımızı unutmayınız zira kilise zaten kendi kendisini her hareketiyle aşağılar, bizim fazladan bir uğraş vermemiz oldukça gereksizdir. Bunun yerine Tanrımıza en uygun ritüelleri gerçekleştirmek çok daha mantıklıdır. Bu konudaki eklemeye değer tek şey:

Uzun sözün kısası Kara Ayin hakkında şunu söylemek çok mümkündür

ki, Kara Ayin, bizdeki bazı saf Satanistlerin zannettikleri gibi Şeytan Tarafından verilen bir ayin veya Şeytan'ın bir kara kitabından çıkma birşey değil, bunalımlar içinde olan bazı zavallı papazların fantazilerinden ibarettir. Ya da öyle olduğu sonucuna varmak çok kolaydır.

(Bilinmeyen Yönleriyle Satanizm, Bülent Kısa)

Şeytan ritüelin nasıl yapıldığından çok ritüel anındaki duygu, düşünce ve niyetin daha önemli olduğunu söyler ki bu aslında spiritüel neredeyse her konuda böyledir. Ritüel yani tapınım, Şeytan'ı onurlandırmak için yani ona duyduğumuz saygı ve sevgiden dolayı yapılır. O an Şeytan'a da bize de katkı sağlayacak şey yaptığımız şey değil, yaptığımız şeyi ne kadar ve neden istediğimizdir. Bu bahsettiğim gibi majide de böyledir. İki kişi düşünelim, ikisi de tıpatıp aynı amaçla, aynı çalışmayı yapsınlar fakat birisi çalışmayı gerçekten istemeyerek ve inanmayarak yapsın, diğeri ise gerçekten ve isteyerek yapsın. Aradaki fark barizdir. İnanmayan ve istemeyenin çalışması hiç bir işe yaramaz. Aleister Crowley bile majiyi şu şekilde tanımlar: *Maji irade doğrultusunda değişiklik yaratmanın Sanatı ve Bilimidir.*

Gördüğümüz üzere spiritüel konularda irade, istek ve amaç gibi faktörler çok önemlidir. Hatta buna şu örneği de verebiliriz. Bazı seçkinler yaşadıkları coğrafya ve aileleri yüzünden semavi dinlerin belli ibadetlerini yapmaya zorlanırlar. Bu seçkinler ibadetleri gerçekleştirdikleri için fazlasıyla korkarlar hatta seçkinliklerini bozduklarını zannederler fakat işin aslı böyle değildir. Bir seçkin isterse Elohim adına on rekat namaz kılsın, o seçkin bunu Elohim'e ibadet amaçlı yapmıyorsa, Elohim'e inanarak yapmıyorsa tamamen içten olmayan bir şekilde inanmayarak yapıyorsa Elohim'e ibadet etmiş olmaz, Elohim ondan hiçbir şekilde enerji almaz ve seçkinliği bozulmaz.

(A.K. 5: 17) Şeytan, Ayetler Kitabı'nda özellikle on üç kişi sınırlı toplulukların gerçekleştirebileceği bir ritüeli sunacağını, daha fazlasının ise Kahin tarafından ya araştırıp bulunacağını ya da direkt Kahin'e verileceğini söyler. Kahin de bu işlemde sonra özellikle etrafındaki ruhbanlara bu ritüelleri öğretmiştir ve bu ritüeller sözel olarak aktarılmıştır. Tabii ki günümüzde bu ritüelleri öğrenecek kimsesi olmayan ruhbanlar olma şansı da var. Bu durumda bu ruhbanlara da aynı şekilde Şeytan tarafından verilir ritüeller. Ritüeller neden herkese verilmiyor diye soracak olursanız, belli ritüeller herkes tarafından

yapılmaması, gereken tehlikeli şeylerdir. Belli ritüeller ise oldukça ciddi ve şakaya alınmayacak şeylerdir. Ritüellerin zorunda kalmadıkça bir ruhban tarafından yönetilmesi gerekir ki bu bile ciddiyetini gösterir. Bu yüzden yayılmayıp sadece yeterince yetkili ve olgun kişiler tarafından bilinmesi en uygunudur.

(A.K. 5: 19, 20, 23, 24) Eski törenlerinde Latince kullanıldığı için gelenek olarak görüp kullanabileceğimizi fakat zorunda olmadığımızı belirtir Şeytan çünkü kendisi her dili anlar ve konuşabilir ki ben de şahsen istisna olmadıkça ritüelleri kendi dilimde yaparım. Latincenin kullanılmış olma sebebi ise eski bir dil olması ve tarih boyunca birçok ritüelde kullanılması sebebiyle Latincenin majikal bir dil haline gelmiş olmasıdır bunun yanı sıra eski ruhbanlar Latinceyi bol bol kullanırdı ama tekrar belirtmek gerekiyor ki majikal dil veya Latince zorunlu değildir çünkü Şeytan her dili anlar ve ritüel yerini bulur.

(A.K. 5: 21) Bu ayette değinilmesi gereken birden çok şey var bu yüzden başlık başlık değineceğim.

LİBER AL VEL LEGİS BİZİM DEĞİLDİR

Ayetin ilk cümlesinde herhangi bir varlık sokmadan iletişime geçebileceğini söyler Şeytan. Bazı insanlar bu ayeti “Asla sokmam,” olarak yorumlayıp “Liber Al Vel Legis’de Aiwass aracıydı, demek ki o kitap bizim değil.” diye bir teori atıyorlar fakat cümleye bakarsak asla sokmam gibi bir anlatım yok, “sokmamaya gücüm yeter” anlamı var. Liber Al Vel Legis kitabında belli bölümler başka tanrılar tarafından verildiği için bir aracı seçilmiştir zira bir insanın ayağına birkaç tanrı gitse garip olurdu.

Bu konuya dair Kahinimizin sözlerini sunmak da yararlı olacaktır, bu kısım hariç Crowley’e değindiğimiz kısım da oldukça yararlıdır:

Kanun kitabı, Üçgün içinde ve üç bölüm halinde, Crowley'e göre, Şeytan tarafından ona vahyedilmiş bir kitaptır. Bugüne kadar Türkçe'ye çevrilip, yayınlanmamış olan kitap o zamanki ve sonraki bütün okültistler ve Majikal sanatlarla ilgilenen herkes tarafından büyük bir ilgi ve kabul gördü, hala da görmektedir. Hatta bazı 125 majikal Order'larda, sadece Liber Al'ı inceleyip, deşifre etmeye çalışan localar bile oluşmuştur. Kitapta değişik formül ve şifreler

vardır fakat bunlar İngiliz dili ile ilgilidir. Mesela sık sık "Köpek" sözü geçer. İngilizce'de köpek ve Tanrı sözleri birbirlerinin tersten okunuşlarıdır.

(Bilinmeyen Yönleriyle Satanizm, Bülent Kısa)

TANRILARIN LİDERİ ŞEYTAN

Şeytan'ın bu alemdeki Demonların lideri olduğuna daha önce de değindik. Yine bu ayette lider olduğuna dair bir anlatım söz konusudur. Az önceki başlıkla aynı cümleyi incelemeliyiz. "**Ben, kahinimle arama başka bir melek ve demon sokmadan, anlayabilmeye ve meramını doğrudan anlatmaya da gücü yetenim.**" Bu cümlede açık bir şekilde Şeytan'ın aracı sokmadan bilgilerini vermeye gücünün yettiği belirtildiği gibi tam tersine de gücü yettiği görülür. Cümlede açık bir şekilde "anlatmaya **da**" denir yani Şeytan araya herhangi bir varlık sokarak da istediğini dikte ettirebilir ve bu varlığa verilen örnek çok önemlidir: bir Demon. Yani Şeytan dikte gibi ufak bir iş için bile bir Demon kullanabileceğini, daha doğrusu bir Demon'u görevlendirebileceğini söyler. Bu da onun lider olduğunu işaret eden bir başka ayettir ki Şeytan'ın Demon görevlendirmesi daha önce de görülmüş bir şeydir.

TANRI İŞİMASI

Tanrılar, Öz Enerji'nin saf parçaları oldukları için enerjileri oldukça yüksektir ve bu saflık, bu özlük, çok büyük bir güçtür. İnsan bir üçüncü boyut canlısıdır ve maddesi enerji değildir, bizim maddemiz bize göre oldukça somuttur oysaki tanrılar için enerji, madde gibidir. Tanrıların enerjisi o denli yüksektir ki biz asla ama asla karşılarında duramayız. Şeytan direkt olarak karşınıza çıksam veya sizi boyutumda çekerek sizi kendi karşıma çıkarsam elimde olmadan dağılırsınız der.

Bu tıpkı şunun gibidir: Güneş oldukça yararlı bir yıldızdır, tüm gezegenleri yörüngesinde tutar ve Dünya'yı gerektiği kadar ısıtarak yaşam olmasına imkan sağlar, Güneş olmasaydı Dünya yörüngede kalamaz ve Güneş'ten uzaklaştıkça donardı, içerisindeki canlılık da sona ererdi. Güneş her ne kadar bu denli yararlı olsa da Güneş'e yaklaşamayız. Güneş tam anlamıyla bilinçli bir canlı olsaydı ve bize zarar vermek istemeseydi bile ona yaklaştığımızda ısıısıyla yanar ve yok

olurduk, hatta çok yaklaşırsak anında toz olurduk. İşte tanrıların enerjisi de buna benzer. Her ne kadar yararlı ve harika bir şey olsa da insan daha fazla yaklaşmayı kaldıramaz. Bizim için çok yüksek ve saf bir enerjidir. Yine de Şeytan zeki ve kudretli olduğu için böyle bir şey olsa bile bizim bedenimizi kısa bir süreliğine koruyabileceğini söyler ki yine de bu durumda aklımız bunu kaldıramaz ve deliririz. Bu yüzden bir tanrı insanla iletişime geçecekse belli şeyler yapmalı.

İLETİŞİME GEÇMEK

Tanrılar iletişime geçmek için kendilerine özgü şeyler yapabilirler ki yapmaları da gerekir zira bir tanrı direkt insanın karşısına çıkarsa ne olacağını zaten biliyoruz. Elohim fazlasıyla dengesiz bir tanrıdır. Her ne kadar enerjisi, bir tanrıya göre bile daha yüksek ve güçlü olsa da Elohim zeki veya deyimini yerindeyse becerikli değildir. Bir medyumunu ile direkt olarak iletişime geçemez. Bakın burada dikkat çekmek istediğim nokta şu: zaten bir tanrı insanı direkt karşısına alarak iletişime geçemez fakat Elohim karşısına almadan başka bir yolla iletişime geçmeyi de başaramaz. O durumda bile kendi enerjisine hakim olamaz ve medyumuna zarar verir. Bu dengesizliğinden ve beceriksizliğinden kaynaklanır. Bu yüzden de her zaman bir meleği aracı olarak kullanır.

Buna karşılık Şeytan mükemmel bir dengededir ki bunu defalarca gördük. Bu durumda da Şeytan dengesi sayesinde kendi enerjisine hakim olup enerjisini kontrol ederek kahiniyle veya seçtiği kişiyle direkt olarak iletişime geçebilir ve bu durumda kahini veya seçtiği kişi hiçbir zarar görmez. Bu yüzden bu ayette aracıya ihtiyaç duymadığını özenle belirtir. Yani bu ayetteki arama melek sokmam cümlesi Şeytan'ın da melekleri olduğu anlamına gelmez, sadece Elohim gibi bu tür bir aracıya ihtiyaç duymadığını vurgulamak içindir.

(A.K. 5: 22) Şeytan bazı törenlerde töreni yöneten kişiyi yani ruhban veya kahini posesse eder. Yani bedeninin kontrolünü ele alır. Bu esnada taşıyıcı beden Şeytan'ın enerjisiyle yenilenir ve daha iyi bir hale gelir fakat aslında o an olanlar şunlardır: Şeytan bedeni kontrol eder, hatta o anlık o beden Şeytan'ın bedeni olur. Kişi durumun farkında olabilir fakat tam tersi şekilde durumun farkında olmayabilir de. Farkında olan kişi posesse edildiği halde çok güzel hisseder ve her şeyi sadece izler, hisseder fakat farkında olmayan kişi o anı hatırlamaz ve o an hiçbir şey hissetmemiş, görmemiş olur. Bu tür posesse durumlarıyla Şeytan'ın taşıyıcı vasıtasıyla insanlarla cinsel ilişkiye girdiği görülmüştür. Hatta sadece

Şeytan değil, bazı başka Demonlar da yapmıştı bunu. Tabii ki bu durum sadece cinsellik için değil, başka sebeplerle de gerçekleşebileceği gibi sebebi ne olursa olsun bugüne kadar çok nadir görülmüştür.

BU BOYUTA GELMEK

Tanrılar için bu boyuta gelmek elbette mümkündür fakat bu boyut canlıları için çok zararlı bir durum olur. Demek ki bu boyuta asla gelemeyiz diye düşünen varsa durumun böyle olmadığını anlamanız gerekir. Tanrılar çok gerektiğinde bu boyuta gelebilir ve görünebilirler fakat bu durum kendi öz halleriyle olmaz. Tanrılar bu boyutun maddesiyle bir görünüm/şekil alıp insan karşısına çıkabilir, görünebilirler. Bu esnada kendi saf enerjilerini gizlerler, daha doğrusu asıl boyutlarında bırakırlar, yani bu durumda bu boyutta sadece dindirilmiş ve bu boyuta uyarlanmış halleri görünür fakat bu durum aşırı nadir gerçekleşir.

(A.K. 5: 24) Törenler konusuna dönecek olursak Şeytan ritüel içinde veya ritüelin tamamında kullanılan dilin önemsiz olduğunu belirtmekle beraber sadece başlangıç ve bitişte Latince cümleler kullanmamızı ister. Bu cümleler Kitabın da başlangıç ve sonunda yer alan “In nomine Magni Dei Nostri Satanus” ve “Ave Satanus Amen” cümleleridir. Bu cümleler Latince “Yüce Şeytan’ın adıyla/ Yüce Tanrımız Şeytan’ın adıyla/ Görkemli Tanrımız Şeytan’ın adıyla / Yüce Şeytan’ın adına/ Yüce Tanrımız Şeytan’ın adına/ Görkemli Tanrımız Şeytan’ın adına” ve “Şeytan adına Amen” anlamlarına geliyor dersek yanılmış olmayız.

Bazı anti-seçkinler, “Amen, Aum bozması, sahte bir mantradır. Koskoca Şeytan gidip bu Aum bozması, sahte mantrayı kullanıyorsa kesinlikle sahtedir bu kitaplar.” gibi bir mantıkla hareket ediyorlar. Aslında söyledikleri çok da mantıksız değil lakin şöyle bir sorun var: Amin/Amen kelimesinin kökeni tam olarak belli değildir, bu konuda birden çok görüş vardır ve bazıları bu görüşü belgelerle kanıtlayabilir. Yani tamamen kanıtlanmış haliyle bile Amin/Amen kelimesinin kökenine dair birden çok görüş bulunmaktadır. Bu görüşlerden birisi aslında Amin/Amen kelimesinin Antik Mısır’dan geldiğini gözler önüne serer. Antik Mısır’ın baş tanrısının Amon/Amon-Ra olduğu zamanlarda insanlar kutsal törenlerden sonra tanrısının isteğini duyup kabul etmesi için “Amon” şeklinde seslenirlerdi. Amon’a bazı kısımlarda Amin dendiği de bilinirdi. Zamanla Amon/Amin kelimesi farklı ülkelere de sıçramıştır fakat bu ülkelere “söylenen cümleyi onaylama” anlamından taşınmıştır. Bu süreç sonrasında Yahudiler de

kendi duaları ve benzeri şeyler sonrasında dediklerini kabul etme bir nevi tanrısına duyurma amacıyla Amin demeye başlamıştır. Bunu ben söylemiyorum veya ben uydurmuyorum, Yahudilerin Amin mantrasını Antik Mısır'dan aldığını tarih söylüyor ve kanıtlıyor. Yani biz semavi din bozması mantrayı kullanmıyoruz, aksine Antik Paganizm'de de var olan, özümüzdeki kutsal kelimelerden birisini kullanıyoruz.

TAPINIM

Üstte de bahsettiğimiz gibi tapınım, hizmetlerin aksine gündelik hayatta yapılabilecek şeyler değil. Tapınımlar ritüel ve tören şeklinde yapılırlar yani öncesinde belli hazırlıklar yapılır ve bir şeması olur ama Şeytan'ın tapınımlarında en azından hepsinde şema zorunlu değildir daha doğrusu şema diğer törenler gibi her detayı belirlemez. Tapınımları üç başlığa ayırabiliriz. Günlük anma, Tören/Ritüel ve Kutlama Töreni. Şimdi bu üç başlık Ayetler Kitabı'ndaki şu ayetlere göre anlatılacaktır (A.K. 5: 25- 55).

GÜNLÜK ANMA

Günlük Anma, Ayetler Kitabı'nda günlük dua olarak geçer fakat tapınımın yapılış şekli bir anmaya benzediği için ve günlük duadan biraz daha farklı olduğu için Günlük Anma adı altında incelemeyi tercih ediyorum.

Günlük Anma, adından da anlayabileceğiniz üzere her gün yapılabilecek ve topluluğa ihtiyaç duyulmayan bir tapınım yöntemidir. Şeytan, yalnız olan seçkinlerimin törenler veya ritüeller yapmasına gerek yoktur, hizmetlerini yerine getirsin getirebildiğince ve günlük dualar etmeye çalışsın der fakat unutmayın, tapınımlarda önemli olan içtenliktir yani siz sakın her gün anma yapmalıyım diyerek kendinizi zorlamayın, hatta bu sakıncalıdır. Bizim tanrımız ve dinimiz zorla tapınım emretmez. Anmaları günlük yapmak isteyen yapabilir fakat istemezseniz yılda bir kez bile yapabilirsiniz, bu tür tapınımların esas noktası içten olmasıdır. Anma yapmayıp hizmet ederek Şeytan'ı memnun edebilirsiniz fakat Şeytan anma yapmanın yararlı olduğunu bu yüzden ne kadar yaparsak o kadar iyi olacağını belirtiyor lakin yine hatırlatmalıyız, her gün anma yaparsam on kere reenkarne olurum gibi bir mantığa girmeyin sakın. Eğer tek amacınız reenkarnasyon ise hiçbir şey yapmayın daha iyi. Anma, Şeytan'a duyulan sevgi ve saygıdan dolayı yapılır, onu hissetmek ve ona iç dökmek için yapılır.

Öncelikle anma yapmak için zorunlu bir materyal yoktur fakat imkan bulanlar bir tütsü ve çift sayıda mum yakarsa çok daha iyi olur. Mum kırmızı veya siyah olursa daha iyi olur çünkü bu renkler Şeytan ile özdeşleşmiştir fakat unutmayın, tüm renkler Şeytan'ındır bu yüzden isteyen pembe, isteyen mavi, isteyen beyaz mumla anma yapabilir. Hiçbir sakıncası yoktur. Tütsünün aroması ise kişinin seçimine bağlıdır. Şeytan yine bir ayırım yapmaz. Anmayı günün ne zamanı isterseniz yapabilirsiniz. İsteyen sabah meditasyonu ile birlikte anma yapar, isteyen gün ortasında yapar, isteyen gece yatmadan önce yapar fakat Şeytan tüm tapınımlar için dört zaman dilimi vermiştir. Bu zaman dilimleri Güneş'in doğuşu, Güneş'in tam üstte olduğu an, Güneş'in batışı ve Güneş'in tamamen batıp altta olduğu an yani gecedir. Bunun sebebi ise gezegenlerin, hareketleriyle enerjilere etki etmeleridir. Güneş bu dört pozisyonundayken arınmamız kolaylaşır ve genel olarak her türlü enerji daha rahat hissedilir ama bu dört zaman dilimi de yine sadece öneridir.

Döneceğiniz yön ise yine isteğe bağlıdır. Şeytan belli bir kibleye veya bir puta ihtiyaç duymaz. İsteddiğiniz yöne dönün, o yönde Şeytan olacaktır çünkü o her yerdedir ama yine de şema isteyenler için bir öneride bulunur. Güneş doğarken yapıyorsa doğuya dönmenizi, batarken yapıyorsa batıya dönmenizi, öğlen ve gece yani tepede ve alttayken de kuzeye dönmenizi önerir. Kuzeye dönmemizi önerme sebebi şudur: Dünya'nın kendi enerjisinin akış yönü kuzeyden güneye olacak şekildedir bu yüzden sizin enerjiyi hissetmeniz açısından katkılıdır, yine de isteyen istediğini yapabilir, bu sadece bir örnek şema, isteyen tüm anmalarında kuzeye döner, isteyen başka bir yöne döner, hiç fark etmez.

Anma için isterseniz atmosferi sağlayacak bir müzik açabilirsiniz fakat bu da yine zorunlu değil, seçime bağlıdır. Kimileri müzikle daha iyi odaklanabilecekken kimilerinin dikkatini dağıtır müzik. Bu yüzden sizin seçiminizdir ve müzik açacaklar için de hangi tür müzik açacağı yine onun seçimidir. Şeytan her türlü müzik, şarkı, enstrüman sesini sever. Daha doğrusu her sesi sever.

GÜNLÜK ANMA

Bir zaman ve yön seçin, bu zaman ne zaman isterseniz o zaman olmalıdır. Yön ise, ister önerilen şemaya uyun, isterseniz kendi tercih ettiğiniz bir yöne dönün. Eğer mumlarla yapmayı seçiyorsanız mumları sayısına göre ve tercihinizce dizin. İki tane mum varsa ister sağ ve solunuza, ister önünüzde sağ ve sola ister ön ve arkanıza koyun; dört tane mum varsa sizi çevreleyen bir kare olarak dizin. Bu

sayı ve dizilişler de yine sadece bir öneridir, isteyen istediği gibi dizebilir. Tütsünüzü de tercihen bir yere koyun, ister önünüze ister arkanıza ister odanın başka bir yerine, yine fark etmez. Müzik açmak isteyenler müziğini açsın ve oturacağı yere geçsin. Lotus oturuşu veya yarım lotus oturuşu yapmanızı öneririm fakat yine bu bir zorunluluk değildir. İsteyen sandalyede oturur, isteyen koltukta; isteyen bağdaş kurar, isteyen bacak bacak üstüne atar. Oturuş ve maddesellik önemsizdir, sizin saygınızı, beden diliniz ve ortamı ayarlamanızla vermenize gerek yok, Şeytan sizin içinizdeki özdür dolayısıyla siz nasıl oturursanız oturun saygı duyuyorsanız o bunu bilir ve gerisini önemsemez.

“*In nomine Magni Dei Nostri Satanus*” diyerek mumlarınızı ve tütsülerinizi (varsa) yakın ve başlayın onu anmaya. O an sadece o ana odaklanın, gözlerinizi kapatın ve Şeytan’ın bildiğiniz isimlerini sayın: Set, Satan, Satanus, Satanas, Şeytan, İblis, Enki, Pan, Lucifer, Loki... Bildiğinizce isimlerini sayın fakat bilmiyorsanız sorun değil, gerekirse tek bir ismi tekrar edin. İsimleri anma şekli de yine isteğe bağlıdır, ister fısıldayarak anın ister sesli anın tamamen sizin kararınız. İsimlerle birlikte Şeytan’ı düşünün, onu hissedin, kudretini hissedin. Bu anın tadını dilediğinizce çıkarın ve sonrasında dua edin. Duadan kasıt bir şeyler istemek değildir tabii ki yine isteklerde bulunabilirsiniz ama asıl amaç Şeytan’la konuşmaktır. Ona içinizi dökün, anlatmak istediklerinizi anlatın, planlarınızı veya yaşadıklarınızı, düşüncelerinizi ve daha ne isterseniz anlatın. Kendinizi anlatın isterseniz. Yeterli gördükten sonra “*Ave Satanus Amen*” diyerek bitirin.

Yine belirtmek gerekiyor ki benim verdiğim şekil de sadece bir öneri şeması, dileyen istediği gibi yapabilir.

TÖREN/RİTÜEL

Günlük anma ile Tören’in en büyük farkı şudur: Günlük anma yalnız yapılabilecekken hatta yalnız yapılması daha uygunken törende minimum iki seçkin olmalıdır. Tören toplu bir şekilde yapılır. Ayrıca her tören aynıdır diyemeyiz. Benim bu başlık altında inceleyeceğim tören, tapınım amacıyla yapılan, Şeytan’a ibadet etmek ve seçkin topluluğuna kuvvet katmak için yapılan bir törendir. Ayetler Kitabı’nda da bu tören anlatılır. Bu törenin özel bir ismi yoktur, bu yüzden sadece tören demek yeterlidir fakat farklı amaçlarla yapılan törenler farklılık gösterebilir. Örneğin bir lanet için yapılan ritüel yani törendeki aşamalar ve materyaller farklıdır. Bir kara nikah için yapılan tören farklıdır. Bu

yüzden bu törenin tüm törenlerle aynı olmadığını, yani bu törenin tüm törenler olmadığını unutmayınız.

Belli törenlerde bir ruhban veya baş ruhban olması zorunludur. Örneğin Kara Nikah kıyılacaksa, bir seçkin kıyamaz bunu, ruhban olması şarttır. Fakat bu törende bir ruhban olmak zorunda değildir ve ruhban olması zorunlu olmayan birkaç tören daha vardır. Eğer toplulukta bir ruhban yoksa, bu tören yapılırken topluluktan seçilen birisi sadece bu törenlik geçici ruhban olur. Tören süresince kendisi ruhban sayılır fakat bu sadece ona töreni yönetme yetkisi verir. Seçilecek kişi de öyle herkes olamaz. Töreni yönetmeyi bilmesi gereklidir seçilecek kişinin. Belli bir deneyim ve bilgi seviyesinde olmalıdır. Bu durumlarda en uygunu topluluk başkanının bu görevi üstlenmesidir fakat bu zorunluluk değildir, gerekli niteliklere sahip bir başkası da yönetebilir.

Günlük anmada materyal olursa daha iyi fakat yoksa önemli değil demiştik, fakat törenlerde böyle değil. Bahsettiğim amaca yönelik törenlerin hepsinde olması zorunlu belli şeyler vardır fakat bu tören pek zorlamaz bizi. Zorunlu olan materyal mumdur. Eğer imkan varsa tütsü, müzik, ortam gibi şeyler sağlanabilir. Törenlerde giyilmesi gereken bir giysi yoktur fakat geleneksel olarak siyah cüppeler veya siyah kıyafetlerin giyilmesi daha uygun olur. Siyah rengi Şeytan'la fazlasıyla özdeşleşmiştir dolayısıyla kıyafette de mümkünse siyah seçilmeli fakat yine belirtmek gerekir, her renk onundur bu yüzden bu çok da önemli değildir. Materyal olarak Şeytan'ı temsil eden şeyler de temin edebilirsiniz. Örneğin Baphomet heykeli, Lucifer sigili, keçi kafası heykeli veya çizimi, boynuzlu imgeler ve onu andıran daha birçok şey olabilir. Bu tür şeyler de tamamen insan yakıştırmaları olup gerçeği katiyen yansıtmaz. Daha önce de değindiğimiz gibi Şeytan ve tanrıların gerçek hallerini bilemeyiz fakat bu materyallerin onu temsil etmesi yeterlidir, direkt o olmasını bekleyemeyiz.

Şeytan tören boyunca şarap içilmesini önerir fakat şarap yerine herhangi bir alkollü veya alkolsüz içecek olabilir. İsteyen hiç içmeyebilir de. Alkol seçkinleri vecd ve sarhoşluk anına daha da yaklaştırır, tören sonrası kutlamaya daha da yaklaştırır, bu yüzden Şeytan alkol içilmesini ister törenlerinde. Şarap örneğinin verilme sebebi ise; yine yıllardır şarap sanki kutsal veya majikal bir içkiymiş gibi görülürdü ve bu yüzden kara ayinlerde de şarap kullanılırdı. Yine atfedildiği içindir kısaca.

Sayı dörtten fazlaysa Şeytan mihrap olarak çıplak beden kullanılabileceğini belirtir. Bu yine tercih olmakla beraber özellikle günümüzde sembolizmi için

kullanılır. Eskiden mihrap yalnızca çıplak kadın olabilirdi, bunun sebebi: Eskiden cinsellik ve cinsel çekicilik olarak sadece kadını sembol olarak görürlerdi fakat günümüzde bunun böyle olmadığını biliyoruz. Cinsellik her iki cinsiyette de aynı şekilde vardır, cinsel çekicilik de keza öyle. İki beden de cinsel istekleri dolayısıyla insanın her türlü arzusu ve en içten isteklerini sembolize edebilir. Çıplak insan aynı zamanda tüm kıyafetler yani özünü kapatan şeylerden soyunmuş, öz ve saf haliyle duran insan olmayı da sembolize eder. Bu sembollerden fazlası da vardır. Fakat erkek mihrap olacaksa töreni yönetenin bir rahibe olması daha uygundur. Rahip yönetiyorsa da kadın olması daha uygundur. Dikkatlerin mihrap ve ruhban üzerinde olması halinde iki farklı cinsiyetin olması birçok şeyi sembolize eder. Feminen ve maskülen enerjilerin eşitliğini sembolize eder o an. Erkek ve kadın eşitliğini sembolize eder. İkili olmayı sembolize eder. Kadın erkek ikilisi tıpkı + ve - gibi enerjinin iki türünü ifade eder fakat burada pozitif iyi, negatif kötü gibi düşünülmemeli, bu sadece enerjinin iki kutbudur. Bu ikililik dolayısıyla dengeyi sembolize eder. Denge mükemmelliktir tarzı bir sembolizm oluşur böylece.

Materyaller edinildikten sonra kişiler sayılarına göre dizilirler. Tören istenen günde ve istenen zamanda yapılabilir. Yine Güneş'in dört konumu dikkate alınabilir fakat zorunlu değildir. Ne zaman uygunsa o zaman toplanılır. Yön ise günlük anmanın aksine biraz daha farklıdır. Tabii isteyen Güneş'in konumuna göre bir yön belirleyebilir veya mekana göre istediği yönü seçebilir fakat Şeytan bu konuda bir öneride bulunur ki buna değineceğiz.

Eğer sayı fazlaysa, örneğin on üç kişilik bir topluluk veya birkaç topluluğun bir arada yaptığı törense önerilen dizilim şu şekildedir: Ruhban sırtını kuzeye döner ve ayaktadır, törenin belli kısımlarında oturabilir fakat açılıştta ayaktadır; seçkinler ruhbanın karşısında kilise düzeni denen düzenle oturabilir veya ayakta durabilirler (*düzen 1.1.*) veya ruhbandan başlayıp içe bakacak şekilde, ruhbanla tekrar birleşen bir daire olarak oturabilirler (*düzen 1.2.*) ya da bir yarım daire olarak ruhbanın karşısında, yüzleri ona dönük oturabilirler (*düzen 1.3.*). Eğer mihrap kullanılıyorsa kilise düzeninde ruhban ve seçkinlerin arasındaki boşlukta, tam dairede dairenin ortasında, yarım dairede, yine ruhban ve seçkinlerin arasında olması uygundur. Şeytan'ı andıran materyaller, boyutlarına ve eşyaya göre ruhbanın arkasında veya mihrap yoksa ortada olabilirler. Mumlar sayılarına göre ruhbanın sağ ve solunda, seçkinlerin etrafında, mihrabın etrafında olacak şekilde olabilirler.

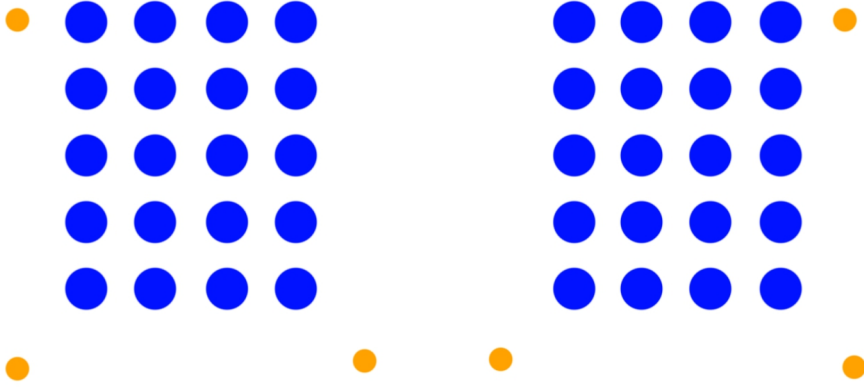
Eğer beş kişiyse, ruhban dahil herkes bir yıldızın köşelerindeymiş gibi bir

düzende oturur veya ayakta durur. Eğer altı kişiyse ve mihrap kullanacaksanız kalan beş kişi yine bu düzene uyar. Ruhbanın olduğu köşe kuzeye bakar (*düzen 2.*).

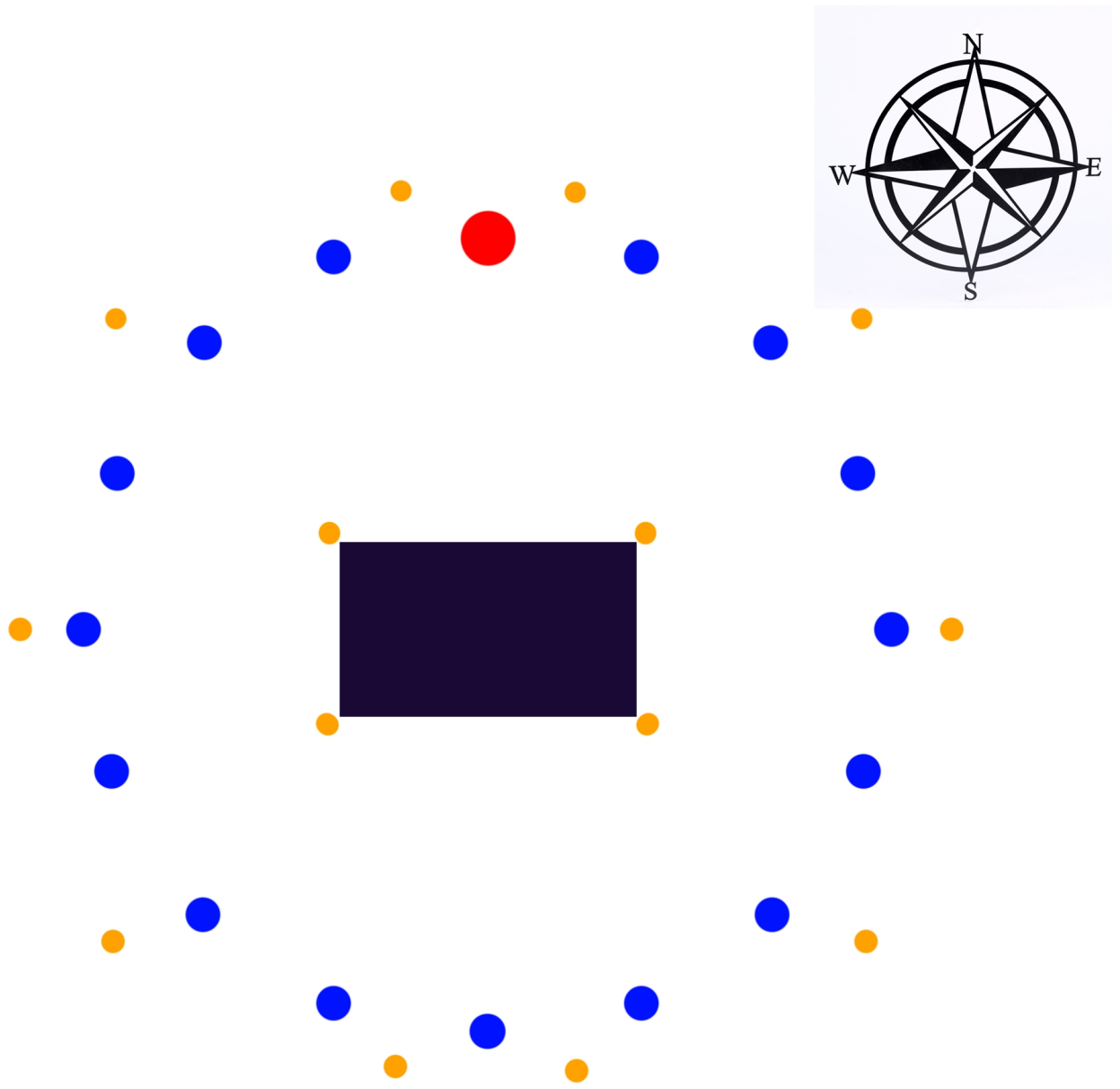
Eğer dört kişiyse bir kare şeklinde dizilin, ruhbanın olduğu köşe yine kuzeye bakar. Beş kişi iseniz ve bir mihrap kullanacaksanız kalan dört kişi bu düzene uyar fakat eğer dört kişiyse mihrap kullanılamaz. Dört kişi ve altında mihrap kullanılması gereksizdir(*düzen 3.*).

Üç kişiyse ruhbanın olduğu köşe kuzeye bakacak şekilde bir üçgen şeklinde dizilim yapılır (*düzen 4.*). Eğer iki kişiyse karşılıklı kuzey ve güney olacak şekilde dizilir.

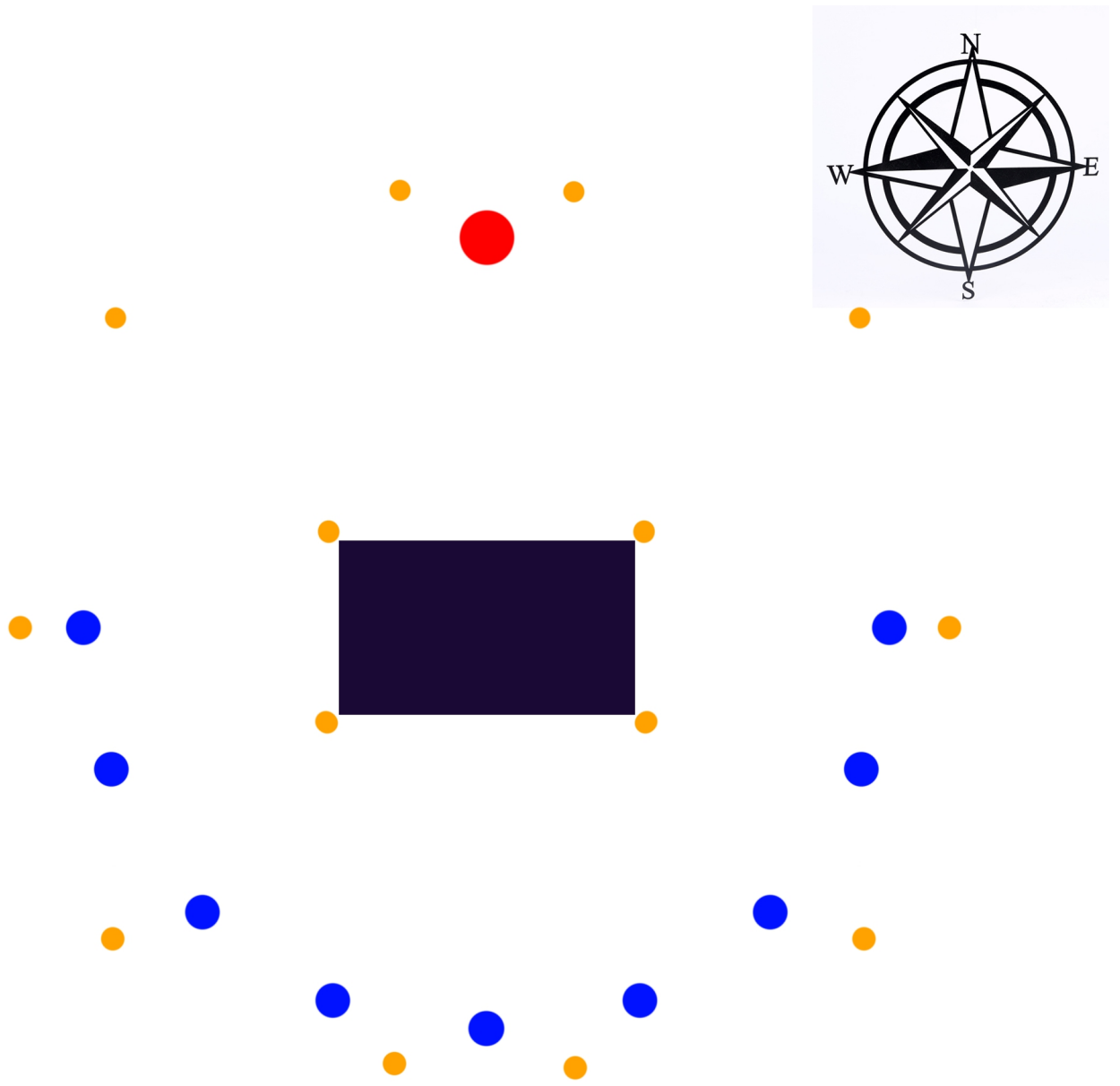
Düzenlerin temsili çizimlerinde kırmızı nokta ruhbanı, mor kare mihrabı, turuncu noktalar mumları ve mavi noktalar seçkinleri sembolize eder.

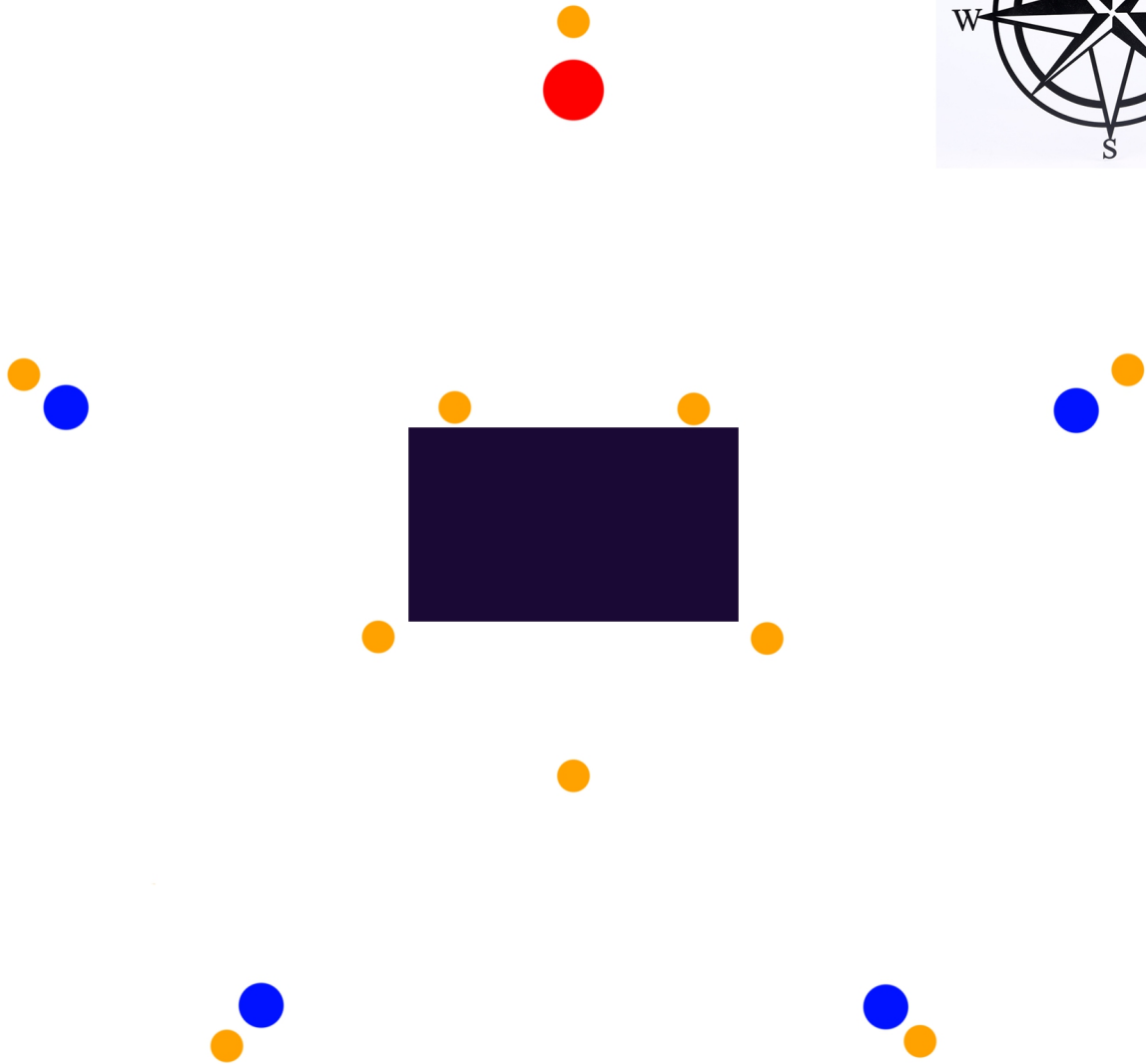
(Düzen 1.1.)

(Düzen 1.2.)

(Düzen 1.3.)

(Düzen 2.)

(Düzen 3.)

(Düzen 4.)

Her şey hazır olunca ruhban ayağa kalkar. “*In nomine Magni Dei Nostri Satanus*” diyerek gerekli duaya başlar. Bu dua genel olarak törenin amacını belirtir ve Şeytan’ın kudretini ister. Sonra ruhban oturur ve bir sessizlik olur. Bir süre bu sessizlikte herkes uygun bir ruh haline bürünür ve Şeytan’ı düşünür. Bu sessizlik esnasında katılımcılar gündelik hayata dair düşünce ve ruh hallerinden kurtulup kendisini tamamen o törene adar. Sessizlik ruhbanın belirtmesi ile biter.

Ruhban ayağa kalkar ve Şeytan'ın bir ismini söyler. Ruhban ismi belirttikten sonra herkes bu ismi aynı anda anar ama bu bağırarak ya da fısıldayarak olmaz. Normal ses tonundan biraz daha alçak bir sesle, hafif mırıldanıcı ve ritimli bir şekilde yapılır. Bu isim belli bir süre tekrar edilir. Bir süre bu yapıldıktan sonra yine ruhbanın komutu ile bu kısım biter.

Daha sonra ruhban bir isim söyler ve onun ardından seçkinler bu ismi bir kez anar. Ruhban bu şekilde Şeytan'ın birçok ismini anar ve andırır. Bu kısım bittikten sonra ruhbanın tercihiyle herkes Şeytan'dan bir istek isteyebilir, daha doğrusu dua edebilir veya bu kısım daha sonraya bırakılabilir.

Sayı aşırı kalabalık değilse sırasıyla her seçkin kendisini açar. Diğer seçkinlerin önünde utanma ve çekinme olmaz, bir seçkin de diğerini asla yargılamaz. Herkes birbirinin dertlerini ve hırslarını anlayışla karşılar. Seçkinler kötü yönlerini belirtirler, iyi yönlerini belirtirler ve anlatmak istediklerini anlatırlar. Kötü yönleri belirtirken kendilerini fark eder, bu kötü yönlerini iyiye çevirmeyi düşünürler ve zamanla gerçekten iyileştirirler; iyi yönlerini takdir ederek kendilerini sevip kabul etmeyi öğrenirler. Fakat çok kalabalıkta tüm topluluktansa ruhbanın seçtiği birkaç kişi veya gönüllü birkaç kişi açar kendisini. Ruhban da ya başta açar kendisini ya sonda. Daha sonra ruhban, tören ile ilgili ve katılan seçkinlerle ilgili iyi yönde, Şeytan'ın kudretini istediği bir dua daha eder ve tekrar belirlenen tek bir isim aynı şekilde uzun uzun tekrar edilir. Bu kısımdan sonra her seçkin sessizce kendi duasını eder. Dua kısmı ya burada gerçekleşir ya da az önce bahsettiğim noktada, benim düşünceme göre bu kısımda gerçekleşmesi daha iyi olur. Dualar edildikten sonra herkes törene ve Şeytan'a odaklanır. Bir sessizlik anı daha olur ve herkes Şeytan'ın enerjisini ve rahmetini hisseder. Daha sonra tercihe bağlı olarak tören bir kutlama havasında bitirilir. Bu kutlama havasında tören bitirilir ve herkes istediği şeyi içip istediği şeyi yer, hatta istediği kişiyle sevişip istediği şeyi yapar. Tamamen eğlence ortamı oluşturulur. Bu ortamdaki herkesin eğlenmesi, pozitif duygular beslemesi, seviştikleri zamanki cinsel enerji gibi birçok etken de Şeytan'a katkı sağlar.

Şeytan ayetlerde bu tür birleşmelerde siz benimle birleşmiş olursunuz, bu yüzden bir seçkin bir diğerini reddetmesin der. Cinsellik anında kişiler tamamen özgür kalırsa ve Şeytan'a adanırsa o an iki bedende de Şeytan'dan bir parça olacağını ve bir nevi kişilerin hem birbiriyle hem Şeytan'la sevişmiş olacağına değinmiştik, işte bu durumda da tören anından itibaren her şey ona adanmış olur ve eğer eğlence ortamı olması gerektiği gibi olursa kişilerin hem zihni serbest kalır hem cinsellik ona adanır bu yüzden bu durumlardaki cinsellikleri

reddetmeyin, kısaca beni reddetmeyin demek ister, fakat bu, “Sevgilin var ve tek eşlisin, ama bana ne, sevişmek zorundasın. O an bir olay yüzünden cinselliğe kendini adayamayacak durumdasın, ama bana ne, zorundasın.” anlamına gelmiyor. Oradaki reddetmeyin sözü tabii ki size bağlı bir öneri sadece. Bu tür törenlerde utanma ve çekinme olmamalı, yani bir seçkin eğer her şey uygunsa bir diğer seçkinle rahat rahat cinsel ilişki yaşayabilmeli.

Şeytan’ın insan bedenini posesse ederek cinsel ilişkiye girmesi gibi olaylar da çoğunlukla bu tür Şeytan’a adanmış tören ve ritüellerde görüldüğü bilinir. Törende Şeytan’a ciddi miktarda enerji sağlanır ve o, tören boyunca katılımcıları dikkate alır. Katılımcılar tören anında onun enerjisiyle dolar ve bu günlerce, hatta haftalarca katılımcılar tarafından hissedilir.

KUTLAMA TÖRENİ

Kutlama törenleri aslında normal törenden çok da farklı değildir. Bir amaca yönelik özel törenler haricinde kalan bu tören türü aslında bayram gibi özel günleri kutlamak amacıyla yapılır. Teistik Satanizm, Antik Paganizm’in devamıdır. Bu yüzden ekolumuz Geleneksel Satanizm olarak da bilinir. Antik Paganizm’deki bayramlar bizim için de bayramdır. Antik Paganlar genelde yıl içindeki mevsim gibi değişimleri bir bayram olarak görürlerdi. Bu yüzden Satanistler de Antik Paganların bayramlarını kutlarlar. Bu bayramlara kabaca bakacak olursak: Kışı ve günlerin gitgide kısalmasını kutlamak için var olan *Yule* (21 aralık’ta başlar ve 10 gün devam eder), baharın gelişini ve kışın gidişini kutlamak için var olan *Imbolc* (1 Şubat ve 2 Şubat), ilkbahar ekinoksu olarak kutlanan *Ostara* (19-22 Mart), yazın yaklaşmasını kutlamak için olan *Beltane/Walpurgis gecesi* (30 Nisan gecesi-1 Mayıs), yaz mevsimini kutlamak için olan *Litha* (19-23 Haziran), yaz meyveleri ve hasatları kutlamak için var olan *Lugnasadh* (1 Ağustos), sonbahar ekinoksunu kutlamak için var olan *Mabon* (21-24 Eylül) ve kış mevsiminin yaklaşmasını kutlamak için var olan *Samhain* (31 Ekim- 1 Kasım).

Bu bayramların çoğu günümüzde insanlar tarafından bilmeden kutlanır. Her ne kadar yanlış kutlansalar da kaynak bellidir. Örneğin Noel esasında Yule’dir. Noel Baba, Odin’dır. İskandinav mitolojisinde Yule zamanında Odin’in uçan bir kazıkla çocuklara hediyeler dağıttığı görülmüştür. Noel ağacı, Yule kütüğünden alınmıştır. Ostara günümüzde Paskalya olarak kutlanır. Samhain ise cadılar bayramı olarak kutlanır. Bir seçkin bu bayramları kutlayacaksa sonradan

değiştirilmiş, yanlış hallerini değil, Antik Paganizm'deki asıl hallerini, olması gerektiği gibi kutlamalı.

Kutlama Töreni, normal bir törenden çok da farklı değildir fakat en büyük fark şudur: Normal törendeki amaç Şeytan'a tapınım gibi şeylerken bu törendeki amaç tamamen kutlamak, Şeytan ve tanrılara şükranlarımızı sunmaktır. Şükranlarımızı sunmak için de bir kurban sunarız. Aslında bu kurbanı normal törende de sunarız ve bu kurban kendi tenimizdir. Hayır, kendimize zarar vereceğiz anlamına gelmiyor bu. Tenimizin zevkini yaşayacağız anlamına geliyor. Sadece tenimizin değil, bu tören ve kutlamada zevk almak ve eğlenmek bizim sunumuzdur. Kutlama törenlerinde bayramına uygun olarak belli geleneklere uyulur. Örneğin Yule'de Yule kütüğü yakılır tören esnasında veya Beltane'de Beltane ateşi yakılarak ateş dansları ile kutlanabilir. Bu tür uyarlamaların haricinde kutlama törenlerinde amaç tapınım olmadığı için törenin fazla ritüelsel kısmı daha kısa tutulabilir, anma sayısı bire indirilebilir. Bu törenlerde tören daha kısa tutulurken kutlama ve eğlence daha uzun tutulur ve ana odak budur. Normal törenlerden bir diğer fark ise kutlama törenlerinde anlayacağınız üzere belli bir zaman vardır. Bu günlere uyularak kutlanırlar. Bunların haricinde çoğu şey aynıdır.

İBADETHANE

Her ne kadar Ateistik Satanizm veya iblistaparlık yüzünden sanki Satanistler "kara kiliseler"de ibadet ediyor gibi görülse de bu iddia son derece asılsızdır. Teistik Satanistler özel bir ibadethaneye muhtaç değildir. Bizim için tören yapabileceğimiz her yer ibadethanedir. Özellikle doğada bir ormanda, göl veya deniz kenarında yapabilecekseniz, Şeytan'ın yeryüzünde en sevdiği bu yerler harika birer ibadethane olurlar. Tabii ki bunların haricinde yapı olarak ibadethanelerimiz de bulunabilir. Evet, muhtaç değiliz fakat olması imkansızdır diye bir şey de yok. Bu yapılar da Antik Paganizm'de olduğu gibi tapınaklardır.

SYMBEL

Symbel, Heathenry ve Antik İskandinav/Germen/Anglo-saxon topluluklarında yapılan, ortak ve özel bir ritüeldir. Ritüelin amacı topluluğun/kabilenin bağını kuvvetlendirmek, tanrıları onurlandırmak, tanrılardan güç almak gibi birçok konudur. Ritüel en temel ve en önemli ritüel olarak görülürdü. İçerik olarak ise

herkesin tek tek tanrıları onurlandırdığı ve kendisini anlattığı bir ritüeldi. Tek amaç kendini açıp tanrıları onurlandırmak olan bu ritüel boyunca içkiler içilir ve kutlama yaparak kapanırdı. Symbel'in Ayetler Kitabı'nda anlatılan ritüel olduğunu görmek pek zor değil ve Antik Paganizm'den beri devam eden, çok önemli bir ritüel olduğu da bu sayede anlaşılır.

KURBAN

Satanizm kötülenmek için “hayvan kurban etmesi” ve “insan kurban etmesi” ile bilinen bir din haline gelmiştir. Aslında burada üç büyük etken vardır. Birinci etken iblistaparlardır. Kendileri Satanist olmamakla birlikte semavi dinlerdeki şeytanların başı İblis'e taparlar. Tabii ki baz aldıkları kitaba göre İblis yerine başka bir isim takılabilir fakat taptıkları karakter her halükarda kötülükle özdeşleşmiştir. İblistaparlardan semavi dinlerdeki her şeyi kabul etmekle birlikte Allah/Yhwh/Rab değil İblis haklıdır görüşüne sahipler. Bu yüzden İblis'i memnun etmek ve onun Cehennem'ine girmek için türlü kötülükler yaparlar. Şeytan adına kurban veren kesim aslında bu sadist kesimdir.

İkinci etken bilmeyenlerdir. Aslında bu etken birinci etkenle çok yakındır. Bazı insanlar Şeytan'a tapmak isterler fakat Satanizm nedir, gerçek Şeytan nedir ve nasıldır bilmezler. Aslında araştırıp öğrenmek onların elinde olsa da bilmezler ve bu yüzden bildikleri Şeytan imajına taparlar. Bu imaj ister semavi dinlerin Şeytan'ı olsun ister medyanın sunduğu Şeytan olsun, her halükarda kurban sevdiğini zannederler. Bunun sonucu olarak da bilmeden onu memnun etmeye çalışırlar.

Üçüncü etken ise medyadır. Medya çoğu zaman semavi dinleri yüceltmek için ve bazen de prim yapabilmek için bu ilk iki etkendeki insanları olabildiğince gözler önüne serer. Sermesine sersinler fakat bunu Satanizm adıyla yaptıkları için yanlış bir izlenim bırakırlar. Bu yanlış izlenim de aslında kasten bırakılır fakat işin gerçeğinde Şeytan kurban isteyen bir tanrı değildir.

Her tanrı, Elohim ve Şeytan dahil her tanrı, adına canlı öldürülmesinden enerji kazanır, bunu İsa Kitabı'nda görmüştük. Fakat Şeytan ve Elohim arasındaki fark aslında çok keskindir. Elohim kurban, kan, ölüm, savaş, şiddet gibi şeyleri sever, bu yüzden kurbandan Şeytan'ın alacağından daha fazla enerji alır, çünkü o sadece kurbandan çıkan çeşitli enerjiler değil, üstüne onun sevmesinden kaynaklanan bir enerji daha gelir fakat Şeytan kurban kesilmesini sevmez ve zor

durumda kalmadıkça istemez bunu. Aslında kurban ister istemesine fakat bu kurban bir canlıyı öldürmek değildir. Şimdi Satanizm’de kurban meselesine bakalım.

(A.K. 5: 54, 55, 59) Şeytan her hayvanı ve doğayı sevdiğini söyler, aslında bu yine tarih boyunca da görülür, Antik Paganizm’de doğa kutsaldır fakat bu ayetlerde bazı özel zamanlarda kurban kesilebileceğine dair cümleler bulunmakta. Evet, bazı özel durumlarda bir seçkin canlı kurban edebilir ama bu özel durum daha önce de değindiğimiz durumdur. Eğer ki canlı halihazırda öldürülecekse, daha doğrusu öldürülmesi şartsa bu durumda enerjisi Şeytan’a yönlendirilir. Bunun haricinde boşu boşuna bir canlının kılına zarar verilemez.

Antik Paganizm’de doğa kutsal sayılırdı fakat tanrılar adına kurbanlar kesilirdi. Bu konu başta bir çelişki gibi görülse de biraz düşünmeyle sonuca ulaşabilirsiniz. Antik Paganizm’de kurban kesmek deyince aklımıza İskandinavlar, yani vikingler gelir. Vikingler tarım ve hayvancılık ile geçinimlerini sağlardı. Bu yüzden doğal olarak zamanı gelince hayvanları kesip yemeleri gerekirdi. İşte özellikle bayram gibi dönemlerde ve normalde zaten yemek için öldürülecek olan hayvan tanrılarımıza adanırdı ve sonrasında bu hayvan yenirdi, kemiklerinden, derisinden, yağından, her şeyinden en iyi şekilde yararlanılırdı. Bu zaten bizim istisna durumumuza da uygundur fakat günümüzde her insan yemek için inek kesmiyor, bunun yerine marketlerden çeşit çeşit yiyecek ve zaten kesilmiş etleri alıp yiyor. Bu durumda insanlar kurban veremez.

Her ne kadar yiyecekleri hayvanları kurban ediyor olsalar da artık toplumsal açıdan Antik Pagan kutlama ve ritüelleri ile kurban kesme özdeşleşmiştir. Günümüzdeki bu durum dolayısıyla da Şeytan törenlerde canlı kurbanı olmamasını bu ayette belirtir. Eski törenler ve usuller artık kurban açısından uygulanmazlar.

Sırf kurban edilsin diye hiçbir hayvan kesilmez ve bu suçlamayı bize atanlar aslında asıl suçlulardır. Her yıl bayram adı altında binlerce hayvan katleden din ve bu kurbanları isteyen tanrı kim? “Ama o hayvanlar da yeniyor.” Evet, bir kısmı yeniyor, geri kalan kısmı fazlalık olduğu için ya dağıtılıyor ya depolanıyor ama anlamadığınız nokta şu: Biz yiyeceksek kurban ediyoruz, siz kurban ettiğiniz için yiyorsunuz. Sanki yeterince et ve yemek yokmuş gibi binlerce hayvanı kesiyorsunuz. Bu bizimkiyle aynı falan değildir. Antik Paganizm’den beri ihtiyaç yoksa hayvanlara ve doğaya asla karışılmazdı, saygı korunur ve zarar verilmezdi fakat zevkine avcılık ve hayvanların soyunu tüketmek gibi şeyler

tamamen Elohim ve onun çocuklarının vasfıdır.

(A.K. 5: 58) Bizleri insan kurban etmekle suçlarlar fakat tarih boyunca sırf kendi dininden değil diye “Tanrı adına” kaç savaş yapıp kaç kişi öldürdüler, yani kurban ettiler söylemezler. “Ama Antik Paganlar da savaşlılardı, vikingler barbar ve savaşçılardı.” Vikingler savaşlarını tanrı için yapmazlardı. Kendi hayatları için yaparlardı. Yeterince insanı besleyecek yeterince toprak olmadığı için, yeterince madde olmadığı için yaparlardı ve savaşlarda karşı koymayanları öldürmezlerdi. İhtiyaçları olanı alıp giderlerdi, sırf başka dinden diye kadınlara tecavüz etmezlerdi. Zorunda kalmadıkça savaşmazlardı. Antik Paganlar yaşam gereçleri ve kendilerini korumak için olmadıkça savaşmazlardı ki Şeytan’ın bizden istediği tutum da budur. Aklımızın erdiğince savaşmamız hemen fiziksel olarak algılanmamalı, yapabilirsek hukuki açıdan karşı koymalıyız. Bizleri sıkıştırmamaları ve bizlere şiddet göstermemeleri için elimizden geleni yapmalıyız. Bu ayette gerekirse öldürün cümlesi bazı kimseler tarafından “çok şiddete teşvik edici” olarak görülüyor fakat ayette bahsedilen gerekirse öldürün sözü tamamen son radde ve zorunluluktur. Örneğin bir saldırgan üzerinize bıçakla atladı ve siz son anda onun elini tutunuz, bıçağı size saplamak için var gücüyle ittiriyor. Bu esnada karşı koymak bir yana elinize ilk geçen şeyle kafasına vurmaz mısınız? Pes etmeyip kovalamaya devam ederse karşı koymaz mısınız? Çok zorunda kalırsanız öldürmez misiniz? Hepiniz yaparsınız ve bu zaten olması gerektir. Bu yüzden hukuki açıdan da kendi hayatını korumak için orantılı karşılık vermek serbesttir. Bu zaten olması gerektir. Şiddete teşvik etmek değildir, bu sizin hayatınızı önemsemektir. Bu ayet gidip benim adıma savaşlar verin, insanları öldürün, bana tapmayı reddedenleri katledin demiyor. Bu ayet hayati bir noktada kendinizi koruyun diyor ve bu öldürmeyi de kurban olarak yapmayın diyor.

KURBANDA İSTİSNA

Evet, daha önce yasaklar kısmında belli istisnalara değineceğimizi söylemiştim. Öncelikle şunu hatırlamanız gerekiyor: Bu istisnalar asla ilk seçenek değildir. İzlenmesi gereken belli bir yol vardır. Yani bu istisnalara tam olarak istisna diyemeyiz, çünkü bu da sonuçta bir yasağı çiğnemektir.

SADİZM

Sadistlik her ne kadar “havalı” veya bir tercihmiş gibi lanse edilse de aslında gerçek sadizm bir ruhsal bozukluktur. Sadistler psikoloji dünyasında sadistik kişilik bozukluğuna sahip insanlardır. Bu insanlar ellerinde olmadan karşısındaki canlının ondan korkmasını, canlının psikolojik veya fiziksel acı çekmesini, canlının aşağılanmasını ve buna benzer şeyleri isteyen ve bundan zevk alan insanlardır. Bazı sadistler ise sadece karşıdaki canlıya fiziksel olarak zarar vermek isterler ki toplum tarafından en çok bilinen sadistler bunlardır. Sadistlik bir psikolojik bozukluk olduğu için yapılması gereken ilk şey tedavi olmaktır. Psikolojik destek alıp yeterince çabalamak sadistlikten kurtulmanızı veya en azından bastırabilmenizi sağlar. Sadist insanlar, bu tür şeylerden zevk almak ellerinde olmasa da, başka bir canlıya bunları yapmanın ne kadar yanlış olduğunu fark edip bu yanıştan kurtulmak için çabalayabilirler.

Tedavi olma şansı olmayan birey için ise kendisini tutamayacağı derecedeyse Şeytan bir seçim sunar. Başta da belirttiğim gibi bu bir istisna değildir. Öncelikle sadist bireylerin ne yapması gerektiğini belirttik. Tedavi görmek bu rahatsızlıktan kurtulmanızı ve sizin açınızdan da etrafınızdakiler açısından da hayatın güzelleşmesini sağlar. İlk yapılması gereken budur fakat diyelim ki birey tedavi olamıyor (elinde olmayan sebeplerden). Buradaki olamıyordan kastedilen pes etmesi, yeterince çabalamaması değil, maddi imkansızlıklar veya başka bir sorundur. Bu durumda birey kendisine hakim olmalı. Sadistlik aslında seviyelidir, öyle her sadist, “Kan! İşkence! Ölüm!” diye koşturmaz. Kendine hakim olabilecek sadistler hakim olmalıdır fakat bazı sadistlerin elinde değildir, bir canlıya zarar verme hissi zamanla kontrol edemeyecekleri bir hal alır. Aslında her türlü sadist için bir çözüm vardır, tabii her türlü diyemeyiz çünkü bu çözüm birkaçı için işe yaramaz fakat onlar da ya tedavi olabilir ya da bastırabilir. Mazoşist birisiyle arkadaşlık kurmak ve bir karşılıklı çıkar ilişkisi kurmak aslında çözümdür. Sadist zarar verme ve şiddet ihtiyacını giderir, mazoşist ise acı çekme ihtiyacını giderir bu sayede kimse açısından kötü bir şey olmaz, iki birey de düzenli buluşmalar ile hayatlarını normal bir şekilde sürdürebilirler. Buraya kadar üç, hadi kendini bastırmayı saymayalım iki kesin çözüm sunduk bile ama yine de kulaklarını tıkayıp çözümleri görmezden gelenler için bir seçim vardır.

(A.K. 5: 57) Buraya kadar ki çözümleri umursamayan sadistler için Şeytan bu ayette bir nevi şunu söyler: Kendinizi bastırmak bazılarının elinde fakat çözümler ise hepinizin elinde, yine de Şeytan’ı ve yasaklarını dinlemeyecekseniz

ve çözümleri de umursamayacaksanız yapabilirsiniz istediğinizi fakat bu yapabilirsiniz sözü bir izin değil, bir seçimdir. Bunu yaparsanız yasaklarını çiğnemiş olursunuz ve bu çözümleri uygulama imkanınız olduğu halde yaparsanız karşılığını alırsınız ama bunu yaparsanız sakın Şeytan'ın ismini kullanmayın. Sakın Şeytan'dan vahiy aldım veya emretti demeyin. Kendinizi batırıyorsunuz, diğer seçkinleri ve öğretisini de batırmayın.

Şeytan bizim içimizdeki özdür, hatta o direkt bizdir, bu yüzden yaşadığımız şeylerin farkındadır. Tabii ki çözümlere ulaşma imkanı gerçek anlamda olmayan ve içindeki sadizme hakim olması imkansız olan insanların kendisine hakim olabilmek için ufak şeyler yapmasını anlayışla karşılar fakat bu anlayışla karşılamaktan kastedilen yasağın o kişiye serbest olması değildir. Eğer ki bu kişi bu anlayışı kötüye kullanır ve bu yaptığını veya yaptıklarını Şeytan adına yaparsa vay haline. Bir de buna karşılık çözüm imkanları olup içindeki sadizm aşırı ağır olmayan insanlar var ki onlar en ufak anlayışla karşılanmayacaklarını bilsinler.

Anlayıştan kasıt tamamen yasağın o kişi için kalkması değildir demiştim. Şimdi bu durumda bahsettiğimiz insan öyle bir durumda ki bu ruhsal bozukluktan kurtulmak istese de çözümlere ulaşması imkansız, bastırmak istese de bastıramayacağı derecededir. Nasıl ki biz acıkınca, susayınca, veya uykuya ihtiyaç duyduğumuzda bu güdülere karşı koyamayız veya nasıl ki cinsellik güdümüze karşı koyamayız, bu kişi de bir noktada sadizme karşı koyamaz, hatta elinde olmadan insanlara psikolojik şiddet uygulamaya başlar. Bu insan bir noktada zorunda gibidir. İşte bu noktadaki insan için, sıradan bir insanla bir tutulması haksızlık olurdu, hele ki bunu bizi en iyi bilen tanrının yapması ya o tanrının adaletsiz olduğunu ya da o tanrının bizi bilmediğini gösterirdi. Bu yüzden bu kişiler bu noktaya gelip yaparlarsa ve Şeytan'ın adını kirletmezlerse sıradan bir insanın yaptığındaki kadar ağır sonuçları olmaz fakat yine de bir sonucu olur.

CAHİLLER

(A.K. 5: 56, 57) Bazı insanlar Satanizm'i bilmiyorlar, daha doğrusu gerçek haliyle bilmiyorlar. Her ne kadar ellerinin altında araştırmak için birçok araç olsa da bilmeyenler oluyor. Bazı insanlar Satanizm'in gerçek halini ve Şeytan'ın gerçek halini tam olarak bilmese de Şeytan'a bir yakınlık duyarlar. İçten içe onun haklı olduğunu ve doğru tanrı olduğunu hissederler. Aslında bu Şeytan

tarafından yaratılmamızın etkilerinden birisidir. Bu tür insanlar gerçek Şeytan'ı bilmedikleri için bildikleri halini memnun etmeye çalışıyorlar: Semavi dinlerdeki hali veya medyanın sürekli yansıttığı halini. Sağdan soldan duydukları şeylerle “kara ayin” yapmaya çalışırlar ve belli canlılara zarar verirler. Şeytan, gerçekten bilmeden yapan bu insanlara kızmıyor çünkü bilmediklerinden ve onu memnun etmek istediklerinden yapıyorlar bunu. Bu olayı şuna benzetebiliriz:

Anaokulundaki bir çocuk öğretmenini memnun etmek ve ona teşekkür etmek için annesi ile birlikte o öğretmene içinde bol bol muz bulunan bir tatlı yapar fakat öğretmenin muza alerjisi vardır, bu durumda öğretmen çocuğa kızmaz, aksine çocuk alerjiden habersiz olduğu halde iyi bir amaçla çalıştığı için tebrik eder.

Tabii ki bu örnek durumu tamamen özetlemiyor lakin yeterince anlatıyor. Şeytan her ne kadar bu tür insanlara kızmaya da o insanlara seçkinim demez veya o insanlara herhangi bir ödül falan vermez, aferin deyip pış pışlamaz. Sadece kızmadığını belirtir. Seçkinleri ve gerçeğin farkında olanlar ise bunları katiyen yapmamalıdır ve yapılırsa Şeytan oldukça kızar ve karşılığını verir.

(A.K. 5: 60) Şeytan'a sadece renk, isim, görüntü gibi şeyler atfedilmedi, üstüne belli zamanlarda hayvan da atfedildi. Aslında Pagan tanrıları doğa ile iç içeydi, bu yüzden hayvanlar kutsallıklarından dolayı bazı tanrılar ile özdeşleştirilir veya o tanrıya ait kabul edilirdi. Sadece Pagan tanrıları değil, doğanın bir diğer maddesi ağaçlar da kutsallaştırılırdı, Paganizm'de ağacın birden çok şeyi sembolize ettiği bilinen bir gerçektir. Şeytan bu duruma örnek birkaç atfedilmeyi verir. Bu hayvanların atfedilmesi yüzünden kutsal olduğunu belirtir Şeytan fakat sadece bu hayvanlar kutsaldır, gerisi gereksizdir diye bir şey yok. Her hayvan ve doğa kutsaldır bizim için, sadece bu atfedilenler bir nebze daha kıymetlidir, daha doğrusu daha anlamlıdır.

(A.K. 5: 61) Kedi, özellikle kara kedi, Şeytan ile o kadar özdeşleşmiştir ki günümüzde bazı yaşlı dindarlar kedi gördüğünde hayalet görmüşe dönerler. Aslında yaşlı ve dindar olan Müslümanlar her türlü hayvandan nefret ederler. Sözde tanrıları merhametli olmayı emreder fakat Şeytan'ın hayvanı diyerek kedilere acı çektiren birçok Müslüman gördüm. Eminim ki birkaçınız “Hayvan giren eve melek girmez.” diyen Müslümanlar duymuşsunuzdur. Bu cümle bile hayvanları ne kadar kötü gördüklerinin kanıtıdır. Oysa hayvanlar tabiatın masum çocuklarıdır. Kara kediye dönecek olursak, eminim ki hepiniz bir dönem kara kedinin uğursuzluk getirdiğine inanmış veya böyle bir şey olduğunu

duymuşsunuzdur. Bu durum da bu yakıştırmanın sonucudur.

Atfedilen hayvanlarla ilgili ilginç bulduğum bir noktayı belirtmek isterim. Ayette belirtilen hayvanlar toplum arasında her zaman kötü imaja sahip olan hayvanlar olarak bilinir. Hatta bu hayvanlar genellikle kötü benzetmelerde ve hakaret olarak kullanılır. Örneğin keçi için inatçılığı örnek verilerek kişinin inadıyla kötü şeyler yaptığı durumlarda “inatçı keçi”, “Keçi inadın batsın!” gibi kelime kalıpları kullanılır. Evet, inat kötü bir şey değil fakat toplumumuzda keçi inadı kötü bir anlamda kullanılır.

Eşek toplumumuzda kötü ve aşağılık bir hayvan olarak görülür. Birisine hakaret etmek için eşek denir hatta büyüklerimiz kızarken “eşek oğlu eşek” der. Eşegin bir hakaret veya kötü bir hayvan olarak görüldüğünü biliriz fakat eşek aslında çok zararsız ve yararlı bir hayvandır. Oldukça uysal olan eşek gerek bindiğinizde sesini çıkarmadan sizi taşır gerek yük taşır ve hiçbir gıki bile çıkmaz. Yiyeceği içeceği oldukça masrafsız olur, yani eşek aslında insan için oldukça iyi bir dosttur fakat kötü bilinir.

Çakal da farksız değildir: Günümüzde sinsice -ki bu sinsiceden kastedilen genelde kötü bir eylemdir- davranan insanlara çakal denir. Çirkin gülen insanlara sırtlan denir. Elbette çakal ve sırtlan doğadaki davranışlarına benzetilerek bu anlamlarda kullanılır fakat çakal gibi yemek çalan başka hayvanlar da vardır. Yılan zaten nefret edilen bir hayvandır ki yılan zaten açık açık Elohim’in kitaplarında da kötülenir. Yani Elohim’in etkileri sadece kitaplarıyla değil, sırf Şeytan’a atfedildiği için ona inanların kültürüne etki ederek bu atfedilen hayvanları da aşağılar.

(A.K. 5: 62) Şeytan yine daha önce defalarca değindiğimiz, zorunda değilsen ve ihtiyacın yoksa zarar verme politikasını dile getirir ve son cümle özellikle sadistlerin seçiminde yardımcı olacak türdendir. Bu konulara açık açık değindiğim için değinilmesi gereken bir cümle olmadıkça kurban ile alakalı ayetler yorumlanmadan geçilecektir.

(A.K. 5: 63) Şeytan, doğanın kutsallığını belirterek Dünya’daki en sevdiği yerin ormanlar olduğunu belirtir ki dediğim gibi bu da tarih boyunca görülür. Hem dinimiz hem tanrılarımız hem de özellikle Şeytan olduğu bilinen çoğu tanrı doğayla iç içeydi. Tıpkı hayvanların boş yere öldürülmesini yasaklaması ve boş yere katledenleri lanetlediği gibi ağaçların ve bitkilerin de boş yere kesilmesini yasaklar ve bunu yapanları lanetler. Hatta bunu yaparken oldukça önemli bir

cümle kullanır: “*Lanet olsun bir ağacın ruhunu öldürene!*”. Bildiğiniz üzere günümüzde bitkilerin canlı olduğu kabul edilen bir gerçektir. Her ne kadar hayvanlar kadar yüksek aktivitelerde bulunmasalar da her ne kadar ruhsal bilinçleri var diyemsek de bitkilerin de ruhu vardır. Bu ayet bunu doğrulamakla birlikte aslında sandığımızdan daha canlı olduklarının göstergesidir.

(A.K. 5: 64) Doğayı kirletmek hem bitki ve ağaçlara yani bu canlılara acı çektirip saygısızlık etmektir hem Dünya'nın elementlerine saygısızlık etmektir hem de Dünya'nın kendisine zarar vermektir. Sadece bu değil, doğaya zarar vermenin insanlığın geleceği açısından tutun hayvanların nesli açısına kadar birçok zararı vardır. Bunların yanı sıra doğaya zarar veren insanlar gelecekte seçkinlerin hakim olacağı Dünya'yı gitgide kötü bir hale getiriyorlar ve seçkinler bundan daha iyisini hak ediyorlar. Bu tür insanların kendilerinin veya kendilerinden doğacak nesillerinin kesinlikle cezalandırılacağı söylenir ve doğaya zarar veren insanların katiyen reenkarnasyon geçiremeyeceği belirtilir. Doğaya saygılı olmamız gerektiği bu sert dille anlatılır.

VAFTİZ RİTÜELİ

Neredeyse her dinin bir “dine giriş - dine kabul ediliş” ritüeli vardır. Örneğin Müslümanlar kelime-i şهادet getirerek Müslüman olurlar. Hristiyanlar vaftiz olurlar. Bu gibi şeyler aslında birer ritüeldir ve amaç kişiyi o tanrının etki alanına sokup istenilen hale getirmektir. Müslüman olmak isteyen bir birey kelime-i şهادet getirerek Elohim'i kabul eder ve ona kendisini adar. Bir cümleden ne olacak ki ya diye düşünürseniz, o cümle kişinin bilinçaltına gömdüğü ve verdiği bir emir gibidir. Aynı zamanda bir afirmasyondur. O cümleyi söylemek değil gerçekten cümleye inanarak ve inanarak söylemektir mesele, yoksa ben şuan kelime-i şهادet getirsem inanmadığım için veya içten olmadığı için bu beni Elohim'in gerçek kulu yapmaz. Bu cümle ve söylerkenki inanç kişiyi Elohim'in etki alanına sokar. Hristiyan vaftizinde ise kişi Elohim adına suyla arındırılır. Bu sayede o ana kadar üzerinde taşıdığı cinsellik enerjisi ve Şeytan'a ait tüm enerjiler o kişiden kovulur. Şeytan'ın etki alanından çıkarılır kişi ve Elohim'in etki alanına sokulur.

Vaftiz bizde de vardır, bazılarınız, “Ee Şeytan, Elohim'den ritüel mi çaldı?” diye düşünebilir fakat vaftiz aslında Elohim'in değildir. Su elementi arındırıcıdır, kişiyi arındırmada oldukça yararlıdır ve Elohimsel dinler öncesinde de insanlık suyu arınma için kullanırdı. Sadece maddi bedeni kirlerden arındırmak

anlamında değil, spiritüel anlamda negatif enerjilerden arınmak için de kullanılırdı su. Elohim ise suyun arındırıcı özelliğini kendi ritüeli ile negatif enerjilerden arındırıcı değil, Şeytani enerjilerden arındırıcı bir şekilde kullanır. Şeytan'ın vaftiz ritüelinde ise bir uyarlamaya gerek yoktur, o an kişi suyun etkisiyle negatif enerjilerden arınır dolayısıyla Elohimsel enerjilerden de arınır, ritüel sayesinde kişi Şeytan'ın etki alanına sokulur ve bu kutlanır fakat “kişi sokulur” gibi kelime grupları bunun zorla yapıldığı gibi bir izlenim veriyorsa durumun böyle olmadığını belirtmeliyim zira vaftiz ritüelinin ilk şartı kişinin gönülden inanıp bunu istemesidir. Tıpkı semavi dinlerin ritüelleri gibi, eğer kişi gerçekten inanıp istemezse hiçbir işe yaramaz. Gerçekten inanıp isteme konusu daha önce de değindiğim üzere spiritüel birçok konuda geçerlidir.

CİHAD MESELESİNE BİR AÇIKLIK

Bu parçalarda ve kitabın belli parçalarında, din ve spiritüel konuların irade ve inançla doğrudan bağlantılı olduğunu, irade ve inanç olmazsa yapılan hiçbir çalışma veya ibadetin bir işe yaramayacağına defalarca değindim. Az önce de kişiyi Müslüman yaparken, Hristiyan yaparken veya herhangi bir dine sokarken ilk şartın kişinin kalpten inanması olduğunu belirttim. Bunları gören kişiler, “E o zaman cihadlarda nasıl oluyor? Daha önceki bölümlerde, cihadda Elohim'in birisini bağışlaması için tek şans o kişinin Elohim'in kulu olmasıdır dedin. Eğer o kişi zorla kul haline getirilmeye çalışıyorsa yani inanmıyorsa kulu olamamalı. Nedir bu çelişki Rahip!” diye düşünebilirler ki haklı bir düşünce tarzı olur.

Cihadlarda dine zorla sokulan kişinin en başta gerçek kul olmaması yüzünden o kişiler taparak Elohim'e enerji sağlamazlar fakat cihad boyunca gördüklerinin etkisiyle; üzüntü, kızgınlık, intihar düşünceleri, korku, tecavüze uğramışsa onun fazladan getirdiği negatif duygular ve şiddet enerjileri ile beslerler Elohim'i. Zaten zorla kulu yapıldıktan sonra ibadetlere de zorlanırlar ve kısa bir süre sonra beyinleri yıkanmış, tertemiz Elohim kulu haline gelirler.

Konumuza dönecek olursak, vaftizin nasıl yapılacağına burada detaylıca değinilmeyecektir zira Şeytan genel ritüel/tören hariç ritüellerin belli kişilerde tarafından bilinmesini uygun görmüştür ki bunu Ayetler Kitabı'nda da görebiliriz. Vaftiz ritüeli için bir ruhban şarttır, yani geçici ruhban ile bu ritüel gerçekleştirilemez. Seçkin topluluğunun toplanması gerekir. Tercihen göl kıyısı veya deniz kenarı gibi yerlerde toplanılıp yine tercihen Ay tam tepedeyken ritüele başlanır. Ritüelin bu veremeyeceğim detaylı kısmı gerçekleştikten sonra

yeni seçkinle birlikte seçkin oluşu kutlanır.

İNİSİYASYON RİTÜELİ

Vaftiz ritüeline baktığımızda aslında bu ritüeli gerçekleştirmek için kolay kolay imkan sağlayamayacağımız çok açık. Bir topluluk seçkin kabul ederse gerçek bir ruhban bulsa bile ritüeli uygulayacak mekan bulmakta zorlanır veya toplanmakta zorlanır. Tabii bunun seçkin kısmı var. Kitaplar özellikle günümüzde internet aracılığıyla yayılıyorlar ve çoğu yayma işlemi seçkinlerin kimliklerini gizlemesiyle gerçekleşiyor. Bir insan bu durumda kitapları okuyup inansa bile bırakın ruhban ve mekanı, bir topluluk bile bulamayabilir. Yani günümüz açısından baktığımızda vaftiz ritüeli zor bir şans. Bu şansın zor olmasına karşılık, **(A.K. 5: 65)** ayetinden anlayacağınız üzere bu tür bir ritüel şarttır. İşte bu durumda ismimizin de hakkını vererek (Geleneksel Satanist) antik inanışımızdaki bir ritüeli devam ettiririz.

Antik Paganizm zamanında maji her ne kadar ileri seviyede olsa da herkes tarafından kullanılamazdı. Antik Paganizm’de maji öğretileri ezoterik topluluklar vasıtasıyla öğretilirdi ve bu topluluklar maji, dinin derinlikleri, bazı bilimler ve bazı sanatlar gibi konuları inisiyatik eğitim ile verirdi. Aslında adına ezoterik topluluk demesek bile bu her zaman böyleydi. Örneğin Antik İskandinavlarda açık açık bir ezoterik topluluk düzeni vardır diyemeyiz fakat herkes majisyendi de diyemeyiz. Örneğin savaşçılardan çok azı majiyi bilirdi, majiye tam hakim olanlar ise şifacılık yapardı ve en iyi majisyen olan kabilenin kahini ise tanrılarla iletişimi sağlardı. Tanrılardan aldığı majikal bilgileri az kişiye verirdi. Antik İskandinavlar her ne kadar rünleri en iyi bilen toplum olsa da rün konusunda bile usta majisyen sayısı azdı. Bir kabilenin tamamı majisyen veya rün majisyeni diye bir şey yok. Antik İskandinavlar arasında bu tür insanlara majisyen /magician anlamına gelen *vitki* denirdi. Vitkiler genelde ritüelleri yöneten, majiyi tamamen anlamış olan ve sadece seçili kişilere ustalık yapan kimselerdi. Vitkiler ritüellerde *attire* ismi verilen özel bir kıyafet giyerdi. Ritüellerde *gandr*, özel ritüel bıçağı, *ristir* gibi aletler kullanırlardı.

Antik Yunan ve Keltlerde, Roma ve Mısır’da da inisiyatik eğitim hakimdi. Hatta hepinizin duyduğu ünlü düşünürler Pisagor ve Platon’un bile ezoterik eğitim merkezleri vardı. Antik Paganizm’de majinin ezoterik bir şekilde verilmesinin her zaman olması bir yana, dinin belli detayları bile ezoterik, yani inisiyatik eğitimler ile verilirdi. Bunun sebebine daha sonra değineceğiz. “Bizim

dinimizde inisiyasyon yoktur.” ve “İnisiyeyi JoS’tan çaldınız, inisiye bizimdir” gibi şeyler söyleyen şaklabanların tarihi araştırmasını öneririm. Antik Paganizm’de her zaman yeri vardı inisiyasyonun. Dolayısıyla ne biz komplo teorileri üzerine kurulmuş saçma bir ekolden çaldık ne de inisiye bizde yok.

İnisiyasyon Antik Paganizm’de az önce de bahsettiğim gibi dinin detayları, maji, gizli bilimler gibi şeyleri öğretmede kullanılırdı çünkü o zamanlar birisini Pagan yapmaya gerek yoktu, Paganizm zaten hakim dindi. İnisiyasyon ezoterik topluluklar tarafından kullanılan, gizli öğretileri verme yoludur. Bir birey için inisiyasyon gelişim ve öğrenim yoludur. İnisiyasyonda kişi ki bu durumda o kişiye çaylak denir, çaylak bir ustaya bağlı olur ve o ustanın aşamalı ve zorlu eğitimine tabi tutulur. Bir aşamayı hak ederse geçer ve yeni bilgiler öğrenip bir diğer aşamaya geçmeye çalışır. Genelde üç veya altı aşamalı olur inisiyasyon. İnisiye ritüeli ise inisiyasyonun başlangıcıdır. Kişi hak ederse inisiye ritüeli ile inisiyasyonuna girer ve aşama aşama eğitim görür, bu eğitimin en sonunda çaylak inisiyasyonunu tamamlar ve “inisiyeli” gibi kelimelerle anılır. İnisiyasyonunu tamamlayan kişi yeni birisi gibidir, öğrendikleri ve gelişimi sayesinde artık daha ufku geniş bir birey haline gelir. Bu yüzden inisiyasyon birçok kaynakta yeniden doğuş veya ikinci doğuş olarak da geçer.

Şimdi konuyu toparlayacak olursak: Bir seçkin, seçkin olmak için yemin etmek zorundadır, vaftiz ritüeli bu yemini etmenin en doğru yoludur fakat vaftiz ritüeli oldukça zorludur. Satanizm mantık ve akılcılık dinidir, bu yüzden bu şans elde edemeyen kişiler antik inanışımızdaki inisiyasyon ritüelini uygular. Bizim inisiyasyon ritüelimiz tek başına ve çok zorlanmadan uygulanabileceği için vaftiz ritüeli yerine bir çözüm gibidir. Vaftiz ritüeli yoluyla etmemiz gereken yemini inisiyasyon ritüeli ile ederiz.

Antik Paganizm’deki inisiyasyon, daha doğrusu ezoterizmdeki ve günümüzdeki inisiyasyon farklıdır. Öncelikle Antik Paganizm’de gizli ilimleri vermek için yapıldığını ve dine giriş için yapılmadığını zaten açıkladım, bizde ise dine giriş için yapılır. Ezoterizmdeki inisiyasyon bir ustaya bağlı olarak gelişim yoludur ve kişi eninde sonunda eğitimini tamamlayıp inisiyeli olur. Bizde ise inisiyasyon ritüelinde bağlılık yemini ettiğimiz kişi Şeytan ve Demonlardır, bizim ustamız, rehberimiz, öğretmenimiz onlardır. Bizim inisiyasyonumuz yani öğrenim ve gelişimimiz hayat boyu sürer. Bu yüzden bizde inisiyeli diye bir kavram yoktur, en azından asıl anlamıyla yoktur. İnisiyasyon ritüeli yapmış kişiler eğer gelecekte bir gün ellerine şans geçer ve yapmak isterlerse vaftiz ritüelini de gerçekleştirebilirler. Yapmaları şart değildir

fakat yapmalarında sorun da yoktur.

SEÇKİN OLMAK

Seçkin nedir veya kimdir, bu tür şeyler kitaplarda bol bol anlatılıyor fakat bir insan nasıl seçkin olabilir, bu başlığın konusu. Öncelikle ritüellerden veya her şeyden önce bir seçkin adayının yapması gereken şey araştırmadır. Uzun uzun dinleri araştırmalı, diğer dinler hakkında görüşleri olmalı. Bu noktadan sonra bu kitapları okumalı ve bu kitapları sorgulamalı. Ayetler Kitabı, Gerçekler Kitabı ve İsa Kitabı'nı olabildiğince yavaş ve anlayarak okumalı, sorgulamalı, analiz etmeli. En sonunda bu üç kitaba inandığından emin olmalı, içinde en ufak bir şüphe kalmamalı. Şüpheleri araştırma faslında halletmeli. Bu üç kitaba tamamen inandığından emin olan kişi şanslı varsa bir topluluğun yardımıyla vaftiz ritüelini gerçekleştirmeli fakat bunun günümüzde ne kadar zor olduğunu zaten konuştuk. Bunu yapamayacak seçkin adayı ki bu seçkin adaylarının neredeyse hepsi anlamına geliyor, inisiye ritüelini gerçekleştirmeli fakat bunu da yapamayan insanlar ne yazık ki var.

Üç kitap özgür bir şekilde yayılırken inisiye ritüeli gibi şeyler daha cimrice yayılıyor ki olması gereken budur. Öyle inisiye ritüelini herkese açık yapsak daha kitapları okumamış, sırf havalı bulduğu için Satanist olmaya çalışan ergenler de bu ritüeli gerçekleştirmeye çalışır. Bu tür ergenler tabii ki seçkin olmazlar fakat bu bizim ritüelimize, bizim kutsalımıza hakarettir. Bu yüzden inisiye ritüeli herkese açık olmamalıdır. İnisiye ritüeline de ulaşamayan seçkin adayı aslında herhangi bir ritüel gerçekleştirmek zorunda değildir. Bu istisnai durumda kişinin kitapları anlayıp hayatına uygulaması o kişiyi seçkin yapmaya yeterlidir fakat hayatına olabildiğince uyarlamalı çünkü bizler inisiye ritüeli ile Şeytan'ın etki alanına ve Seçkin Ağı'na kolayca girerken bu insanların tam bir seçkin gibi yaşayarak yavaş yavaş girmesi söz konusudur ama inisiye ritüeline ulaşan kişiler için ritüeli gerçekleştirmeme gibi bir şey söz konusu değildir. Zaten gerçekten inanan ve gerçekten seçkin olacak kişinin tanrısı adına ritüel yapmaktan çekineceğini sanmam.

Bir diğer istisna ise seçkinlerin çocuğu. Fakat bu konuya ileride başlık olarak değinilecektir.

SEÇKİNLİĞİ BOZMAK

Seçkinliği bozmak/seçkinlikten çıkmak terimleriyle kastedilen bir seçkinin Teistik Satanizm dininden çıkmasıdır. Seçkinlikten çıkma iki ana başlıkta incelenmelidir: Birincisi bilerek seçkinlikten çıkmak, ikincisi ise yanlışlıkla çıkmaktır. Bilerek bozmak, adından da anlaşılacağı üzere kişinin kendi tercihiyle bu dine inanmayı bırakmasıdır. Yanlışlıkla bozmak diyebileceğimiz şeyler ise farklı durumlarda gerçekleşebilecek ama mantık olarak kişinin isteği dışında dinden çıkmasıdır.

Bilerek seçkinliği bozmak tıpkı her dinden çıkmak gibi çok kolaydır. Din inanç işidir yani bir birey dine inanır. Müslüman birisi Kur'an ve Allah'a inandığı için Müslümandır, Hristiyan birisi Rab ve İncil'e inandığı için Hristiyandır. İnsanlar dinlerinde bulunan öğretileri gerçek olarak kabul ederler ve dine uygun şekilde yaşarlar fakat bir insan artık o dine inanmazsa o dinin müridi olamaz. "Kur'an veya Allah'a inanmıyorum ama Müslümanım." gibi bir mantık olabilir mi? Tabii ki olamaz.

İşte seçkinlikten isteyerek çıkmak da bunun gibi çok basittir. Bir birey Teistik Satanizm'e yani Ayetler Kitabı, Gerçekler Kitabı ve İsa Kitabı'na, Şeytan'a inanmayı bırakırsa, inancı sarsılır veya büyük bir şüpheye düşerse artık seçkin değildir. Yani bir insanın seçkinliğini bozmak için inanmaması yeterlidir. Pekala inanmamak hariç nasıl bozulabilir? Öncelikle şunu sormak istiyorum, bir insan inandığı halde neden seçkinliğini bozmak istesin? Ayetler Kitabı, Gerçekler Kitabı ve İsa Kitabı'na tamamen inanan bir insan neden doğrunun ve gerçeğin tanrısını takip etmemesin? Aslında böyle bir şeyin olması neredeyse imkansızdır ama yine de bu durumu da ele alacağım.

Seçkinler, üç kitaba ve Şeytan'a inanmanın yanı sıra Şeytan'a tapan veya onu tanrı olarak kabul edip takip eden insanlardır, bir insan hepsine inanıp Şeytan ve tanrılara hem tapmayı hem de onları takip etmeyi reddederse bu o kişiyi seçkinlikten çıkarır lakin dediğim gibi tüm bunlara inanıp gerçeği takip etmemek bir insanın yapabileceği en saçma şeylerden birisi olurdu. Burada şunu belirtmem gerekiyor ki bizim dinimizde Şeytan'a tapınım zorunlu değildir keza bunu Şeytan da ayetlerinde açıklar fakat bu durumda bile Şeytan'ın tanrılığını kabul etmek gerekir çünkü gerçek budur. Eğer bir kişi tanrılığını da reddediyorsa bu seçkinliği bozan etkenlerdendir.

Biraz önce şüpheye düşmek de seçkinliği bozar dedim fakat buradaki şüpheye düşmek yanlış anlaşılmalı. Bir seçkin olarak hepimiz sorgulamalı ve araştırmalıyız, her ne kadar dine girmeden önce dini tamamen araştırıp tüm şüphelerimizden arınmış olsak da seçkinliğimizden sonra üzerine düşünecek yeni ayetler veya yeni konular fark edebiliriz. Bu tür durumlarda ayetin üzerine düşünmek, araştırmak ve ayeti sorgulamak sakıncalı değildir zira aklımızı kullanmak bizim için emir gibidir fakat birisi eğer tanrıların doğruyu söylediğinden, kitapların doğruluğundan, kitapların Şeytan tarafından dikte edildiğinden ve bu tarz şeylerden gerçekten şüphe duyarsa bu da tam olarak inanmadığı anlamına gelir ve birey artık dışarıdan olur.

“Yanlışlıkla” seçkinliği bozma konusuna bakacak olursak, öncelikle bir insanın seçkinliğini farkında olmadan yani yanlışlıkla bozması oldukça zordur fakat yine de bu ihtimali değerlendireceğiz. İlk olarak bu duruma girebilecek neler var bunlara bakmalıyız.

Semavi dinlerin ibadetlerini gerçekleştirmek seçkinliği bozar mı?

Yaşadığımız coğrafya ve zaman nedeniyle birçok seçkin, aileleri tarafından semavi dinlerin ibadetlerini gerçekleştirmeye zorlanıyor. “Cuma namazına git, bayramlarda bayram namazına git, kurban kesilirken git kurban izle, oruç tut.” tarzı zorlamalar maalesef söz konusu ama daha önce dediğim gibi bu tür ibadetlerde yani bir dine has ibadetler ve tapınımlarda, o tanrıya asıl enerji sağlayan ibadetin yapılması değil ibadetin ne durumda yapıldığıdır. Örneğin bir Müslüman namaz kılarken o tanrının varlığından şüphesiz emindir, tabii ki bazıları şüphe duyuyor olabilir fakat o tanrıya ibadet edecek kadar inanıyor belli ki işte asıl enerji sağlayan budur. Yoksa ben burada Fatıha da okusam, Subhaneke de okusam, namaz da kılsam Elohim’i kendi kulunun besleyeceği şekilde beslemem çünkü bu içten ve inanarak olmaz. Tabii bazı eylemler etki alanının kaymasına sebep olur. Mesela cemaat şeklinde namaz kılsa bir seçkin, etrafı komple Elohimsel enerji ile sarılır ve namazı kıldığı cami aslında Elohim adına yapılmış bir tapınak gibidir, etki alanını yayan merkezlerden birisidir. Bu yüzden seçkinin ister istemez etki alanı kayar fakat bu seçkin, bu durumun bilincinde olursa düzenli bir anma arınma ile birkaç güne kalmadan etki alanını düzeltir. Kısacası bu tür ibadetlerdeki asıl etken inançtır, eylem değil. Dolayısıyla bir seçkin Elohimsel ibadetleri zorla gerçekleştirerek seçkinliğini bozmaz sadece etki alanı kayar. Yine de etki alanı kaymasını minimuma indirmek için bu ibadetleri iyice baltalayabilirsiniz. Namazda sureleri okumayıp okuyor gibi yaparak başka şeyler mırıldanmak, oruç tutacakken niyet etmemek

ve gizlice bir şeyler yiyip içmek gibi davranışlarla etki alanı kaymasını da minimuma indirebilirsiniz fakat sonrasında düzenli anma arınma yapmak oldukça önemlidir.

Yanlışlıkla bozmak diyebileceğimiz bir diğer ihtimal ise ceza olarak dinden atılmaktır. Aslında bu ihtimal gerçek anlamda imkansızdır. Bir tanrı bir seçkini dinden kendi elleriyle atacak kadar sınırlanır sadece dinden atmakla kalmaz. Tanrılar gerektiğinde gerekli cezaları verebilirler, cezalandırılacak kişi ister seçkin olsun ister dışarıdan olsun fakat bu ölümden sonrasında işkenceyle falan olmaz, kişi şimdiki hayatında çeker cezasını. Peki bir seçkin bu duruma nasıl düşebilir? Öncelikle bildiğiniz üzere tanrılar ve Öz Enerji canlıların yaşamlarına kritik bir şey olmadıkça müdahale etmezler, bir seçkini de seçkinlikten kovacak kadar büyük bir müdahale oldukça ekstrem durumlarda söz konusu olabilir ki bu bile oldukça nadirdir.

Bir seçkin tanrıları büyük bir şekilde aşağılarsa, büyük bir saygısızlık yaparsa ceza alır ve bununla birlikte seçkinlikten atılabilir. Örneğin Ayetler Kitabı'nda verilen bir durumu sunabiliriz: Bir seçkin kendi sadist zevkleri için yasakları göz ardı edip bir canlıya zarar verir ve bunu Şeytan ve tanrıların adına yaparak onları aşağılarsa hem o kişi artık bir seçkin sayılmaz hem de alacağı ceza oldukça büyük olur. Bu durumda bile fark ettiyseniz birden çok sakıncalı durum birden gerçekleşiyor. Bir seçkin tanrılara en ufak saygı göstermez, onları aşağılamaya çalışır ve onlara ciddi ciddi hakaret ederse zaten bu seçkin isteyerek seçkinliğini bozmuş sayılır çünkü tanrıları aşağılık görerek onların gerçek halini, yani tanrılıklarını reddeder. Bunun haricinde bir seçkinin başka bir seçkini haksız yere öldürmesi de o kişiyi seçkinlikten çıkarır ki bu da aslında yanlışlıkla değil gayet kasten yapılır. Haksız yere diyorum fakat bir seçkinin bir seçkini öldürmesi için haklı hiçbir sebebi olamaz. Sadece bir sebep olabilir ki o da kendi hayatını kurtarmak içinse. Bunun harici seçkin seçkine kafasına göre zarar veremez, adaleti kafasına göre sağlayamaz; bu ruhbanların görevidir, seçkinlerin değil.

Yukarıda anlatılanlardan da anlayacağınız üzere aslında “yanlışlıkla” seçkinliği bozmak bir iki olay harici olmayan bir şeydir, bir seçkin seçkinliğini bozuyorsa bu bilerek olur.

AFOROZ EDİLMEK

Gün geçmiyor ki dinimiz hakkında saçma sapan bilgiler ortaya çıkmassın.

Seçkin olduğunu iddia eden ve kendisini çok kıdemli bireyler zanneden iki üç akılsız, Teistik Satanizm dininde “Aforoz etmek” ve “Aforoz edilmek” terimlerinin bulunduğunu iddia etmiş. Öncelikle aforoz etmek ve edilmek, semavi dinler öncesinde uygulama olarak yani bir kişinin uygun olmaması sonucu topluluğundan atılması olarak bulunduğu bir gerçektir fakat bir kişiyi dinden kovma gibi bir saçmalık asla söz konusu değildi. Antik zamanlarda buna dair bir iki istisna olabilir fakat bir iki istisna gerçeği bozamaz. Dinden kovmak anlamındaki aforoz etmek/edilmek kavramı ilk olarak İncil ve Kilise’de görülmüştür. Bizim dinimizin ne kökeninde ne de şu anki halinde aforoz denen zırva bulunmadı ve bulunmamaktadır.

Bu iddiayı atan kimseler Teistik Satanizm’i, Hristiyanlığın daha karanlık hali sanan, kendisine “Ben cadı soyundan geldim.” diyen ve yaşadığımız gerçek dünyayı Netflix dizisi “Sabrina” sanan kişiler olduğu aşikar. Burada şunu tekrar belirtmeliyim: Teistik Satanizm hiçbir semavi dinin daha karanlık hali falan değildir, bizim dinimiz antik zamanlara uzanan, daha kapsamlı, daha doğru ve daha özel bir dindir. Tapınım yerimiz Kara Kilise olmadığı gibi Hristiyanlıktaki diğer saçma sapan şeyler de bizde bulunmaz. Eğer ki kara rahip/rahibe terimleri böyle olduğunu düşündürtüyorsa ona da bir açıklama getirelim. Açıklamaya geçmeden önce tekrar üstüne basmalıyım: **Bir seçkinin seçkinliği sadece o kişiyi ve tanrıları ilgilendirir, kahin bile olsa hiçbir insan başka bir seçkini dinden kovamaz. Bu yetki hiçbir insanda bulunmaz ve bulunduğunu iddia eden şarlatanlar da altı kitapta olmayan saçma bir bilgiyi uydurup dinimizi yanlış ve kötü lanse eder! Unutmayın, bizler bir Netflix dizisinde yaşamıyoruz, dinimiz bir semavi dinden çekilen, çakma bir din değildir. Bizler antik zamanlarda dünyada hüküm süren, insanlığın gerçek yaratıcısı tanrının ve onun yanındaki tanrıların seçkinleriyiz.**

NEDEN SATANİZM’DEKİ GÖREVLİLERE KARA DENİR?

Öncelikle rahip/rahibe, kahin kavramlarının nereden geldiğine bakmalıyız. Antik Mısır’da dini görevlilere rahip ve rahibe dendiği bilinen bir gerçektir. Antik İskandinav zamanlarında da kabilenin tanrılarla olan iletişimini sağlayan kişiye kahin dendiği bilinir. Tabii ki bu iki örnek aklıma gelen ilk iki örnektir, yoksa bu kelimelerin antik zamanlarda daha fazla topluluk tarafından kullanıldığı bilinir. Yani ne kahin kelimesi ne de rahip/rahibe kelimeleri semavi dinlerden

çekilmemiştir; aksine semavi dinler, Antik Paganizm'den bu kavramları çalıp kirletmiştir, bu yüzden Şeytan, kirletilmiş hallerini kullanmak yerine ona atfedilen karanlığı bu kelimelere yerleştirerek yeni bir kavram ortaya çıkarmıştır. Başkan ise semavi dinler veya Antik Paganizm ile alakasızdır çünkü topluluğu yöneten kişi anlamına gelen kelime olarak kullanılır.

DİNE İKİNCİ KEZ GİRMEK

Bir seçkin seçkinliğini hangi sebepten olursa olsun bozduysa ve pişman olup dine tekrar girmek istiyorsa dine girişi ritüellerinden birisini tekrar gerçekleştirmelidir. İkinci dine giriş ritüeli birincisiyle aynı olmak zorunda değildir, örneğin bir seçkin hiçbir ruhbanla ulaşma şansı olmadığı için inisiyasyon ritüelini gerçekleştirdiyse ve seçkinliğini bozup tekrar seçkin olmaya karar verdiği sürece kadar bir ruhbanla tanıştıysa birincide inisiye oldum, ikincide de inisiye olmalıyım gibi bir şey söz konusu değildir, ikinci girişinde vaftiz ile dine girebilir. Tam aksi şekilde ilk dine girişinde vaftizle girdi diye ikinci dine girişi de vaftizle olmak zorundadır diye bir şey yok, inisiye ritüeli ile girebilir.

İKİNCİ VAFTİZ RİTÜELİ

Bildiğiniz üzere vaftiz ritüelini bir ruhbanın gerçekleştirmesi şarttır. Bir seçkin ikinci kez dine girmek için vaftiz ritüeli gerçekleştirmek istiyorsa önce ruhbanla danışmalı. Seçkin, ruhbanla her şeyi anlatmalı; neden seçkinlikten çıktığını, nasıl seçkinlikten çıktığını, neden tekrar seçkin olmak istediğini gibi birçok şeyi anlatmalı. Bunun sonucunda ruhban, kişinin affedilme, yani tekrar seçkin olma şansı olup olmadığını düşünmeli ve hatta Şeytan'a bu konuda danışmalı. Sonuca bakarak eğer tanrılar affediyorsa ritüeli gerçekleştirmeli fakat eğer tanrılar affetmiyorsa ritüel gerçekleştirilmemeli. Eğer ki seçkin aday yalan söyler veya anlatmazsa ruhban ritüeli gerçekleştirmemesi gerektiğine dair bir işaret alır. Eğer ki ruhban tanrılara danışmayıp yanlış bir karar verirse ki bu çok zordur, yine ritüeli gerçekleştirmemesi için bir işaret alır. Yani konu vaftiz olunca kişinin tekrar seçkin olup olmadığı kesin olur.

Burada bir konuya açıklık getirmem gerekiyor. Ruhbanlarla ilgili bazı kısımlarda “işaret alırlar, mesaj alırlar” gibi tabirler kullanıyorum. Bu tabirler bazı insanlar üzerinde popüler kültür yüzünden ruh çağırma seanslarındaki gibi takırtı tukurtu olmasını çağırışımını yaratabilir fakat benim bu tür tabirlerde

kastettiğim şey basit bir tıkırtıdan fazlasıdır. Şeytan özellikle bir ruhbana böyle bir işaret veya mesaj gönderdiğinde nasıl gönderirse göndersin ruhban ne yapması gerektiğini çok iyi bilir. Bu telepatik bir şekilde olabilir, güdüler yoluyla olabilir, direkt iletişime geçme yoluyla olabilir, hafif-posesse durumuyla olabilir ve daha birçok yolla olabilir fakat yol nasıl olursa olsun kişi ne anlatılıyorsa en iyi şekilde anlar.

İKİNCİ İNİSİYASYON RİTÜELİ

İnisiyasyon ritüelinde aslında durum biraz daha karışıktır. Vaftizde ruhban sayesinde kesin bir sonuca ulaşabilecekken inisiyasyon ritüelinde böyle bir şans yok. Kişi yaptığı hatanın farkında olmalı ve affedileceğini düşünüyorsa inisiyasyon ritüelini gerçekleştirmeli. Tabii ki şansını denemek için de suçu ağır olduğu halde yapmayı deneyebilir. Bu seferki inisiyasyon ritüelinde yapacakları daha özür niteliğinde olmalı, kişi ritüeli gerçekleştirmeden önce bazı hizmetlerde bulunursa affedilmesi açısından daha yararlı olabilir fakat bunlar birer kesinlik değildir çünkü bu kişiye, yaptığı şeye, daha önce yaptıklarına bağlı çok değişken bir durumdur. İnisiyasyon ritüelinden sonra veya ritüel esnasında kişi seçkinliğe geri kabul edilmişse bunu anlar. Kabul edilmemişse de eninde sonunda anlar fakat şu unutulmamalı, birinci inisiyasyon ve vaftiz siz gerçekten inandığınız sürece her zaman kabul edilir fakat ikinci inisiyasyon ve vaftizde kabul edilme şansı oldukça düşüktür fakat imkansız değildir.

“Ama Baş Kara Rahibim, bazı insanlar ikinci inisiyasyon asla kabul olmaz diyorlar.” Bu duruma şöyle bir örnekle açıklık getireyim. Bir insan düşünelim, hayatı boyunca hep doğayla iç içe olmuş, sorgulamış, araştırmış tam seçkin gibi yaşamış. Seçkinliği keşfederken de uzun uzun araştırmış ve şüphesi kalmayınca ritüeli gerçekleştirerek seçkin olmuş. Seçkinliği süresince de güzelce hizmet edip gelişimini sürdürmüş fakat bir gün kitaplardaki bir ayet yüzünden şüpheye düşmüş ve inancı sarsılmış dolayısıyla seçkinliği bozulmuş. Bu kişi ayeti uzun uzun sorgulamış, araştırmalar yapmış ve en sonunda yanlış anladığını, aslında bir çelişki olmadığını fark etmiş ve yeniden seçkin olmak istemiş. Bu insan sizce affedilemez mi? Tek hatası sorgulamak ve yanılığa düşmek olan bu insanı emin olun Şeytan affeder ve seçkinliğe kabul eder zira etmeseydi bu durumda affedici bir tanrı olmak yerine bize sorgulamayı ve araştırmayı emredip bunu yapınca bizi temelli kovduğu için Elohim’den bir farkı kalmazdı. “Asla ikinci inisiyasyon ritüeli kabul olmaz.” gibi boş laflara aldırış etmeyin. İkinci ritüelin kabul olma şansı düşük olsa da imkansız değildir ve bu özellikle kişiye ve duruma bağlıdır.

KARA NİKAH

Kara nikah iki seçkin arasında kıyılan özel bir nikahtır ve cinsiyet fark etmez, isteyen seçkin istediği cinsiyetteki seçkinle kara nikahla birleşebilir. Kara nikahı gerekli törenle birlikte bir ruhban kıyar. Tıpkı vaftiz gibi kara nikahta da geçici ruhban söz konusu değildir. Kara nikahta birkaç istisna hariç ayrılmak diye bir şey yoktur. Kara nikah ölümüne birleşmektir.

Kara nikah kıyılan seçkin çiftin seçkin bağı biraz daha kuvveti olmaya eğilimli olur, her cinselliği Şeytan'a adanmış olur ve birliktelikleri ruhban vasıtasıyla Şeytan tarafından kutsanmış olur fakat kara nikah oldukça güzel olsa da çok ciddi bir karardır. Kara nikah ölümüne kadar nikahlanmaktır, bu yüzden bu ömrünüzü geçireceğiniz insanı kesin bir şekilde seçmektir ama ölüme kadar birliktelik sandığınız kadar zor değildir. Kara nikah ile birleşmiş seçkin çift kolay kolay ayrılmayı düşünmez zaten, aslında bunun nikah öncesi ve nikah sonrası olmak üzere iki etken dilimi var.

Nikah Öncesi

Nikah öncesi bir seçkin çiftin birliklerine en başta başlarken nasıl başlamaları gerektiğini daha önce açıkladım. Bu şekilde olması gerektiği gibi birleşen seçkin çiftler uzun süre sevgili olarak kalırlar. Birbirlerini tanırlar ve ilişkilerini bu süreçte oturturlar. Hatta isterlerse normal nikah ile de birleşirler. Kara nikah kararını kesin bir şekilde alana kadar bol zamanları olur ve bu zamanda gördükleriyle karşılarındaki insanı tartarlar. Belli bir noktada, artık kişiler yeterli olgunluğa eriştiğinde ve ilişkilerinden tamamen emin olduklarında başvurmaları gerekir.

Nikah Sonrası

Kara nikahtan önce zaten ilişkiyi oturtmuş ve belli bir olgunluğa ulaşmış olan çift kara nikah sonrasında bir de Şeytan tarafından kutsanmalarının sevinciyle ilişkilerini daha özel ve değerli görürler. Zaten çift çok eşliyse cinsellik asla bir sorun olmaz, eğer çift tek eşliyse yine bir sorun olmaz ki ileride farklı deneyimler isterlerse iki seçkin olarak birbirlerine açarlar kendilerini ve bu sorun ortadan kalkar. Nikah öncesinde bu kararı alana kadar emin oldukları için nikah sonrasında birbirlerini istememe gibi bir şey söz konusu olmaz. Kişilikleri ve ilişkileri tamamen oturmuş olan bu çift Şeytan'ın da kutsamasıyla birlikte ölüme kadar birlikte olurlar.

Kara nikahlı çiftlerin Şeytan tarafından kutsanmış olması ayrılığı daha zor bir hale getirir fakat kara nikah günümüzdeki ruhban eksikliği ve gizliliği yüzünden kolay kıyılabilir bir nikah değil. Bu yüzden bazı seçkinler her seçkin kara nikah kıyamadığı için bu bir haksızlıktır diye düşünebilirler fakat fark ettiyseniz kara nikah çifti değiştirmiyor. Kara nikahın ölüme kadar sürmesinin sebebi seçkinlerin bilinçli ve akılcı kişiler olarak bu kararı vermesidir. Yoksa iki seçkin daha bir yıllık sevgiliyken, ilişkileri tam oturmamış ve daha tam olgunlaşmamışken kara nikah kıydırırsınız, sonuç ne olur dersiniz? Tabii ki ayrılma ihtimali çok yüksektir yani Şeytan kutsadı diye birden bire kişilikleri değişmeyecek. Onları birlikte tutacak olan, sevgilerini yüksek tutacak olan yine onlardır aslında. Cinselliği adamak her seçkinin nikahsız yapabileceği, oldukça basit bir eylemdir.

Kara nikahı kutsal yapan o çiftin aşkı ve sadakatidir. Bir tanrının kutsaması sadece o çiftin mutluluğu ve sevinci içindir. Yoksa zaten her seçkin çift kutsaldır Şeytan açısından. Zaten her seçkin sevgili, normal nikahlı veya kara nikahlı Şeytan'ın seçkin çiftidir ve onlardan gelecek çocuklar Şeytan'ın çocuklarıdır. Kutsaliyet sizdedir bu yüzden yoktur bir haksızlık veya eşitsizlik. Sadakat sizdedir. Sevgi sizdedir. Birlikteliğinizi bir ömür sürdüreceğiniz olan ne bir ruhban ne de bir tanrıdır. Bunu yapabilecek olan yalnızca sizsiniz. Bu yüzden anlayın kendinizi ve birbirinizi ve Şeytan'ın öğretisini, sizler bu sayede gerçek mutluluğa ulaşabilirsiniz.

Kara nikah gerek taptığımız tanrı tarafından kutsanma açısından, gerek seçkinlerle bu anı kutlamak açısından, gerek dinimize uygun şekilde yapılmış olması açısından çok güzel bir şey olsa da şart değildir. İsteyen yapar isteyen yapmaz. Fırsat bulan yapar bulamayan yapmaz. Bunlar önemli değil, Şeytan bu yüzden ayetlerinde nasıl olursa olsun seçkin çift benim seçkin çiftimdir der.

ŞEYTAN'IN KUTSAMASI

Kara nikah kıyılan çiftlerin Şeytan tarafından kutsandığı ayetlerde de bu yorumda da belirtilir, bu kutsamanın tam olarak ne anlama geldiğine değinmemiz gerekiyor. Şeytan'ın bir seçkin çifti kutsaması o çiftin bağına daha güçlü olmaya eğilimli kılar ve aralarındaki duyguları güçlendirir lakin bu kutsamada güçlendirir gibi kelimeler durumu tam olarak karşılamasa da en yakın karşılığı budur. Güçlendirmekten kastedilen aslında şudur: İnsan belli duyguları

sürekli yaşadıkça o duygulara alışmaya başlar, o duygular sıradanlaşır. Örneğin bir insan ilk aşık olduğunda aşk duygusunu iliklerine kadar hisseder; karnında kelebekler uçuşur, o kişiyi sürekli düşünür, istemsiz bir pozitiflik olur ve akla gelebilecek birçok etkisi olur. Bu insan aşık olduğu kişiyle birlikte olup uzun süre ilişki yaşadığında karşısındakine hala aşık olsa da ilk aşk anındaki o yoğun hisler olmaz, sevgi ve aşk hala oradadır ama kelebekler uçuşmaz çünkü insan gitgide alışır fakat bu iki insan birbirine hâlâ aşıkken bir yıl boyunca hiç iletişim kurmayıp ayrı tutulurlarsa bu bir yılın sonunda birbirlerine kavuştuklarında ilk sarılmalarında aynı his, aynı kelebekler yine uçuşur veya bir odaya ilk girdiğinizde odanın sıcaklığını hissedersiniz. Fakat zamanla hem vücut sıcaklığı uyum sağladıkça hem de siz alıştıkça his gider. Aynı şey kokularda da geçerlidir, sürekli aldığınız bir kokuya alışır ve zamanla kokuyu alamazsınız. İşte Şeytan'ın kutsaması ile hislerin güçlenmesi de buna benzer. Düzenli ilişkide olan bu seçkin çift birbirine her ne kadar aşık olsa da hislerine alıştıkları için ilk anki gibi hissetmezler fakat kara nikah kıyılınca kutsama sayesinde duygularının farkına varırlar yani Şeytan birbirine aşık olmayan iki kişiye aşk vermez veya aşklarını kuvvetlendirmez sadece hissetmelerini, fark etmelerini sağlar. Bu etken de aslında bir haksızlık değildir bu etkenin var olmasını sağlayan yine bu iki seçkin ve onların hisleridir. Yoktan var edilmez hiçbir şey.

Kara nikah gördüğünüz üzere zaten var olan şeylerin üzerine kıyılan özel bir nikahtır, öyle imkansız şeyler yapmaz. İki seçkin arasında yeni, özel bir bağ kurulmaz, seçkin bağları değiştirilmez. Seçkinlerin arasındaki bağı zaten nikah öncesi bu seçkinler gerekli hale getirmiş olur. Kara nikah aslında büyük ölçüde semboliktir, çiftin kendisini Şeytan'a adamasıdır. Şeytan'ın da buna karşılık çifti kutsamasıdır fakat nikah sadece Şeytan ve çift arasındaki olay değildir. Kara nikah bu seçkin çiftin birbirlerine ettikleri çok büyük bir yemindir. Birbirlerini asla aldatmayacaklarına, hep seveceklerine, birbirlerini hep destekleyeceklerine dair bir yemindir. Birbirlerinin en yakın dostu olacaklarına, bu ömürlerini geçirecekleri birer yoldaş olacaklarına dair büyük bir yemindir ve işte kutsallığın bir diğer sebebi de budur.

SONRAKİ KAHİN

İki seçkinin birleşmesiyle doğan çocuklar yapı olarak ve öz olarak tamamen Şeytan'ın olurlar. Doğuştan seçkin olan bu çocuklar sonradan seçkin olmuş insanlara kıyasla (yapısal olarak) Şeytan'a daha yakınlardır. Şeytan'dan gelecek uyarılara ve Şeytan'dan gelecek etkilere daha müsaittirler. Şeytan günümüzde

seçkin sayısının artması ve seçkin çiftlerin artmasıyla bir sonraki kahinin kendisine yapı olarak sonradan seçkin olmuş birisinden daha yakın olacak bir bedende geleceğini müjdeler.

Kahinler bildiğimiz üzere özenle seçilir ve özel olarak gönderilirler, yani ruhsal anlamda ve zihinsel anlamda kahinler zaten Şeytan'a olabildiğince yakınlardır fakat bedende her zaman bu söz konusu olmuyor. Elohim'in kullarından doğmuş bir çocukta Elohim'in de yapısı bulunur ve seçkin olana kadar bu kişi Elohim'in yapısıyla, onun etki alanına iyice sürüklenerek büyür. Bu yüzden ruhu ve zihni müsaade etse de bedeni Şeytansal etkilere tamamen açıktır diyemeyiz. Bu tür faktörler aslında oldukça önemlidir, Elohim medyumlarını her zaman kendisine daha yakın olan tek bir soydan seçmiştir çünkü beden ve akıl ne kadar o tanrıya yatkın olursa görevini de o kadar iyi gerçekleştirir. Şeytan da bir sonraki kahini bedensel olarak da kendi yapısına yakın olarak gönderecektir ve bu sayede bir sonraki kahin görevini oldukça iyi bir şekilde yerine getirecektir. Aslında bu çağdan sonra (Altın çağ'a kadar veya Karanlık Çağ'a geri dönüşe kadar) gelecek olan kahinlerin çoğunun seçkin doğmuş insanlar olacağını söylersek yanılmış olmayız. Seçkin sayısı gitgide çoğalıyor ve artık doğuştan seçkin sayısı da artısta. Bir sonraki kahin ve ondan sonra gönderilecek olan kahinlerin uygun bedenlerle gönderilmesi daha mantıklıdır fakat bundan sonraki tüm kahinler bu şekilde gönderilecek diyemeyiz zira seçkin sayısı minimumda olan fakat kahine ihtiyaç duyan yerler de olacaktır.

Burada şu soru işaretini de ortadan kaldırmamız gerekiyor: Bir sonraki kahin iki seçkinin çocuğu olacak fakat bu ilk seçkin doğan kişi kahin olacak gibi bir anlama gelmiyor. Zaman ve yeri kesin olarak bilmiyoruz, tek bildiğimiz kahinin doğuştan seçkin olacağıdır.

İKİ SEÇKİNİN ÇOCUĞU

Kara nikahla birleşmiş veya birleşmemiş bir seçkin çiftin çocuğu olursa nasıl bir yol izlemesi gerektiği oldukça merak edilen bir konu. Bu başlıkta çocuğu şöyle yetiştirmelisiniz, şöyle disiplinli olmalısınız, şöyle eğitmelisiniz gibi şeyler söylemeyeceğim ZİRA ne çocuk psikolojisi ne eğitim psikolojisi ne de yetiştirme konusunda doğru eğitimi almış birisi değilim, yani bu konuda konuşacak vasıf bende yok. Benim asıl değinmek istediğim, çocukta din konusunda ne yapılması gerektiğidir.

Ayetler Kitabı'ndan açıkça gördüğümüz üzere, iki seçkinin çocuğu doğuştan seçkindir, Şeytan'ın çocuğudur, Şeytan'ın yapısına yoğun bir şekilde sahiptir lakin gidip çocuğu üç kitap okuyarak büyütüp zorla seçkin yapmak hem dinimiz açısından hem de psikolojik açıdan hoş değil. Bizim dinimiz dogmalarla, araştırmadan ve zorla seçkin olunmasına katıyen karşıdır. Evet, doğan çocuk Şeytan'ın çocuğudur fakat bu çocuğa “geçici seçkin” demek en uygundur.

Çift, çocuğu büyütürken tabii ki de bizim öğretimizi, kültürümüzü aşılıyarak büyütür fakat burada kastettiğim dine zorla inandırmak değildir. Burada asıl kastettiğim: hayvan sevgisi, doğa sevgisi, insan sevgisi, bilim sevgisi, sorgulama alışkanlığı, sorumluluk alışkanlığı, bilinç, sanat sevgisi gibi şeylerin, yani bir insanda olması gerekenlerin çocuğa aşılmasıdır. Çocuğa yeterli yaşa geldiğinde en uygunu tüm dinleri sunmak olur. Ona dinlerin kitaplarını okutup seviyeli bir şekilde onunla dinleri konuşmak olur. Zaten bahsettiğim şeylerin aşılması ve Şeytan'ın yapısını taşıdığı düşünülünce gidip de bir Elohim kulu olmaz çocuk, bunların yanı sıra Şeytan'ın ve onun görevlilerinin kaynakları tüm doğruları görmesine yardımcı olur. İşte bu yeterli noktada çocuk artık hangi dini seçmek istediğine veya istemediğine karar kılar ki bu noktaya ailenin karar vermesi en doğrusudur. Çocuk seçkin olmak isterse bir ruhbanla iletişime geçerek gerekli törenle çocuğu “geçici seçkin”den tam seçkin yaparlar. Törenin yapılması yine sembolik ve kutlama amaçlı olur yoksa aile veya çocuk istemezse hiçbir şey yapılmaz, o çocuğun Şeytan'a inanması ve Şeytan'ı kabul etmesi zaten doğumundan beri taşıdığı seçkin kimliğini üstlenmesi için yeterlidir.

KARA NİKAHIN BOZULMASI

Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki kara nikahın bozulması çok nadir ve çok zorunda kalınırsa olabilecek istisnai bir durumdur.

Kara nikah durumuna göre bozuluşu bile değişkendir. İki şekilde bozulabilir ki ikisine de değineceğim.

Müdahaleye ihtiyaç duymadan bozulmak

Müdahaleden kastedilen bir ruhban, baş ruhban veya kahinin herhangi bir şey yapmasına gerek kalmadan nikahın kendi kendisine bozulmasıdır. Şimdi “Olur mu ya öyle saçmalık?” diyecek olursanız, çok da güzel olur.

Öncelikle kendi kendisine bozulmaya dair örnek diyebileceğimiz ilk durum kişilerin ölmesidir. A seçkini ve B seçkini kara nikah ile birlikte olduklarında ikisinden birisinin ölmesi durumunda kara nikah bozulmuş olur. Aslında bu durumda bozulmuş yine yanlış bir karşılıktır, bu duruma daha uygun olacak kelime “tamamlanmak” olabilir. Nikah ölüme kadar sürer ve kişilerin ölmesi de aslında nikahı olması gerekenden önce bitirmek, yani bozmak değil olması gerektiği gibi bitmesi yani tamamlanmasıdır.

Bir diğer durum ise çiftten birisinin seçkinliğini farkında olarak veya olmayarak bozmasıdır. Kara nikah sadece seçkinler arasında kıyılabilir, özel bir nikahtır, eğer kişilerden birisi nasıl olursa olsun seçkinliğini bozarsa kara nikah hiçbir müdahaleye gerek kalmadan bozulur. Tabii ki bu çiftin kara nikah bozulunca ayrılmak zorunda olduğu anlamına gelmiyor, eğer anlaşabiliyorlarsa normal nikah ile birlikte olmaya devam edebilirler fakat artık Şeytan'ın kutsaması üzerlerinde olmaz ve onlar bir seçkin çift olmaz. Peki bu seçkinliğini bozan kişi tekrar seçkin olursa aynı çift için tekrar nikah kıyılabilir mi? Bu da aslında sayamayacağımız kadar çok etkene sahip, çok değişken bir durumdur, bu yüzden genel bir kanı veya kesin bir yargı veremeyiz. Bu durumda danışılan ruhban duruma ve kişilere göre, mümkünse Şeytan'a danışarak gerekeni yapmalıdır.

Çiftten birisi seçkinliğini bozduktan sonra çift ayrılmak isterse dediğim gibi ekstra bir müdahaleye gerek yoktur, ayrı olarak devam edebilirler fakat eğer seçkinliğini bozmamış taraf ritüelin sembolik açıdan tamamlanmasını isterse bunun için ruhbandan ricada bulunabilir. Bu durumda da ruhbanın bir ritüel düzenleyerek en azından seçkin tarafın içine su serpmesini sağlamasında bir sorun yoktur.

Müdahaleye ihtiyaç duyan bozulmalar

Öncelikle şunu belirtmeliyim ki bu tür bir nikah bozmaya girebilecek şeyler son derece ekstrem şeylerdir. Öyle basit tartışmalar veya kavgalar yüzünden nikahı saçma sapan bozmak söz konusu bile olamaz ki zaten çiftin nikah öncesinde saçma sapan bozulmalara başvurmayacak seviyeye gelmiş olması bu konuda büyük yarar sağlar.

Eğer bu çiftin arasında ciddi anlamda bir şiddet söz konusuysa, büyük bir

aldatma söz konusuysa, seçkinlerden birisi ne açıdan olursa olsun çok büyük zararlar alıyorsa ruhbana danışılır. Ruhban duruma göre önce durumu düzeltmek için elinden geleni yapar ve eğer durum düzeltilemeyecek kadar kötüyse başka bir tören ile aralarındaki kara nikahı fesheder. Tabii ki bu kararı da tek başına almaz ruhban, Şeytan'dan özel izin alarak yapabilir. Hatta çoğu durumda nikahı feshedebilecek yetki sadece kahinde ve baş ruhbanda vardır fakat çok nadir durumlarda Şeytan ruhbanı da izin verebilir. Dediğim gibi bu tür bozulmalar için çok büyük ve zorlayıcı şeyler olması gerekiyor. Olaya göre gerekeni zaten ruhban yapar, bu yüzden bu konulara yeterince değindim.

(A.K. 5: 70) Şeytan politik bir görüşü olmadığını vurgular ki mantıklı bir harekettir, çünkü Satanizm'in diğer ekollerinde çoğunlukla bir ideoloji vardır, din ve bu ayrı tutulmalıdır. Seçkinlerine de belli bir sayıya ulaşana kadar yönetimi kökten değiştirmeye ve söz sahibi olmaya çalışmayın der ki zaten çalışsak bile yakın gelecekte ve günümüzde bu çaba hiçbir sonuç vermeyecektir. Bu tür bir değişim için seçkinlerin çoğunlukta olması gerekmektedir. Bu durumda bulunduğumuz çağ ve yerin yönetimine ve kurallarına uymamızı söyler Şeytan.

AYETLER KİTABI BEŞİNCİ BÖLÜM AÇIKLAMASININ SONU

SATANİZM NEDEN EZOTERİK BİR DİN?

Altıncı bölüme geçmeden önce bu konuya bir açıklık getirmek istiyorum. Dinimize baktığımızda belli bilgiler gizlenir ve minimum sayıda insana verilir. Örneğin inisiyasyon ritüeli çok sıkı bir şekilde verilir, vaftiz ritüeli sadece ruhbanlar tarafından bilinir, kara nikah, maji gibi birçok konu sadece gerekli kişiler tarafından bilinir. Bilimin ve gelişimin dini olduğunu iddia eden dinin bu kadar bilgi saklaması başta şüpheli bir durum gibi gelse de aslında bu insanlığın iyiliği içindir. İnsanoğlu ne yazık ki şu an tam olarak olması gerektiği kadar zeki değil ki olması gerektiği noktaya ancak Altın Çağ gelince varabilecek. Günümüzde insanlar çoğu şeyi düşünmeden yapıyorlar ve insan eline en ufak güç geçtiğinde kendisini kaybedebiliyor. Bu yüzden belli şeylerin gizli kalması

aslında çok daha iyidir.

İnisiyasyon ritüeli oldukça önemli ve kutsaldır, bu ritüelin daha kitapları bile anlamayıp sırf havalı olduğunu düşündüğü için Satanist olmak isteyen ergenler tarafından yapılması bize, tanrılarımıza ve öğretimimize hakarettir. Her insan, seçkin olmamalıdır daha doğrusu her insan direkt seçkin olmamalıdır. Seçkin akılcı ve sorgulayıcıdır, seçkin olmayı da bu şekilde elde etmelidir, sorgulamadan havalı bulduğu için değil.

Aynı konu vaftiz ritüelinde de geçerlidir. Öyle herkes yapamaz ve yapmamalıdır da. Kara nikah ise ölümüne birleşmektir ve bu kadar ciddi ve büyük bir ritüeli öğrenen seçkinler ruhban olmasa da eminim ki uygulamaya çalışır. Herkes yapar demiyorum fakat yapanlar olur ve bu büyük bir saygısızlık ve olmaması gereken bir şeydir. Kutsalımızı kirletir tamamen bu tür şeyler. Maji ise aslında gelişim için ve birçok açıdan büyük ve yararlı bir şey olsa da seçkin olup majiyi öğrendiği an düşüncesizce insanların hayatıyla oynayacak yüzlerce kişi var. Bu yüzden insanlar belli bir olgunluğa gelmedikçe ve gerekmedikçe böyle şeyler paylaşılmaz insanlarla.

İnanın herkesin birbirine lanetler yaptığı, aşk büyüleri yaptığı, bağ koparma büyüleri yaptığı, bedeninizi posesse etmeye çalıştığı bir dünyada yaşamak istemezsiniz. Bu yüzden Antik Paganizm'den beri dinimiz ve sanatımız, yani maji, inisiyatik eğitimle, ezoterik bir şekilde verilir. Altın Çağ geldiğinde böyle şeylere gerek kalmayacak fakat günümüzde bu şarttır ne yazık ki.

VI.BÖLÜM

(A.K. 6: 1, 2) Şeytan birinci bölümde ve bu bölümde saydığı isimleri kabul etmesine rağmen hiçbirisinin gerçek ismi olmadığını ve gerçek isminin bize bir şey “ifade etmeyeceğini” söyler. Bu ayetlerde demek istediği şey isminin farklı bir dilde olması nedeniyle insan için kulağa saçma geleceği değildir. Tanrılar farklı bir alemin canlısı oldukları ve bize kıyasla fazla gelişmiş oldukları için bizim aklımız, kulağımız ve ağzımız bu ismi algılayamaz, çünkü bu ismin ses olarak karşılığı bile yoktur zira bu iki alem arasındaki ses kavramı bile dağlar kadar fark gösterir. Bu bir alemde diğer aleme tercüme edilebilecek bir şey değildir. Buna yapabileceğimiz en iyi benzetme şu olur: kör birisine renkleri, sağır birisine sesleri anlatmak. O alemdeki ses ve kelimeler bizim için algılamayacak türdedir. Bu yüzden Şeytan, sizin tarafınızdan koyulan her türlü isim benimdir, der. En önemli denebilecek isimler yaşadığınız konumdaki ismi veya en yaygın isimleridir fakat bunların insan açısından önemli olabileceğini, kendisi açısından en ufak bir fark olmadığını belirtir. En aşağılayıcı isim bile onun için diğer tüm isimlerle eşittir zira Şeytan yalancı bir tanrının ve onun koyunlarının söylediği gerçek dışı yalanları önemsemez.

(A.K. 6: 3) Yine insanların daha kolay anlayabilmesi için “arabın besmelesi” benzetmesini yapar. Bu cümlelerin anlamını daha önce verdik fakat önemlerine değinmek gerekiyor. Bir ritüel veya tanrılara enerji sağlayacak eylemden önce o tanrının isminin anılması hem o tanrının odağını üzerinize çeker hem de o eylemden tanrının maksimum yarara ulaşması sağlanır. Tabii bunun yanı sıra bu tanrının yardımı gibi etkenler de olur.

(A.K. 6: 4-20) Şeytan yine kendisine atfedilen birçok ismi sayar.

(A.K. 6: 11, 12) Şeytan, Melek Tavus’un kendisine yakıştırılması yüzünden bu ismi kabul ettiğini fakat kendisinin Melek Tavus olmadığını belirtir. Çoğu insan Kitabü’l Cilve Şeytan’ın kitabıdır, Melek Tavus ise Şeytan’dır gibi bir algıya sahip olsa da Şeytan kendisinin Melek Tavus olmadığını net bir dille belirtir. Zaten eğer birisi Melek Tavus’tan geldiğine inanılan Kitabü’l Cilve’yi ve Mushaf-ı Reş’i (Kitab-el Esvad) okursa aslında üç kitaba ne kadar ters düştüğünü görür.

LUCİFER

Hristiyanlık dolayısıyla özellikle günümüzde Lucifer, Şeytan'dır algısı var, daha doğrusu Lucifer, Şeytan'ın ismidir algısı var. Popüler kültür, medya ve semavi dinler bu yargıyı kuvvetlendirse de bu kısmen asılsızdır. Öncelikle şunu belirtmek istiyorum: Evet, Lucifer, Şeytan'ın isimlerinden birisidir fakat Lucifer, Şeytan değildir. Bu söylediklerim kafa karıştırıcı geliyor olabilir, bu yüzden Luciferleri incelememiz gerekiyor. Lucifer ismini Hristiyanlık öncesi ve Hristiyanlık sonrası olarak ikiye ayırabiliriz.

Hristiyanlık öncesinde Lucifer, Romalılar tarafından Venüs'ün gündüz gözüken halini tanımlamak için kullanılırdı fakat Lucifer ismi bazen bir tanrı olarak da kullanılmıştı Romalılar tarafından, zira Lucifer'in Yunanlardaki karşılığı Eosphoros isimli bir tanrıdır. Ama Hristiyanlıkla birlikte Lucifer ismi Şeytan ile özdeşleştirilip onun ismi olarak yansıtılmaya başlandı. Bu durum kimilerine göre bir çeviri hatası, kimilerine göre ise kasten bu şekilde yapılmış olsa da nasıl olduğu önemsizdir. Sonuç olarak Hristiyanlık bu yanlışlığı yapmıştır. Şeytan da Hristiyanlık ve ondan sonrasında insanlık Lucifer ismini ona yakıştırdığı için bu ismi kabul etmekle birlikte durumu açıklar.

(A.K. 6: 17) Şeytan bu ismin ona takılmadan önce Roma'da sabah yıldızının ismi olduğunu fakat Hristiyanlık ona bu ismi yakıştırdığı için bu ismi kabul ettiğini açıklar. Dolayısıyla Roma'daki Lucifer, Şeytan değildir fakat Şeytan'ın isimlerinden birisi Lucifer'dir. Yani bir seçkinin Şeytan için Lucifer ismini kullanması yanlış veya sorun olmaz. Aslında bu durum Baphomet ve Melek Tavus'ta da geçerlidir, bu varlıklar o değildir fakat ona yakıştırdığı için bu isimleri kabul eder.

AYETLER KİTABI ALTINCI BÖLÜM AÇIKLAMASININ SONU

ELOHİM YİNE GERÇEK YÜZÜNÜ

GÖSTERİYOR

Bakara suresi

30. Hani, Rabbin meleklerle, "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti. Onlar, "Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz sana hamdederek daima seni tesbih ve takdis ediyoruz." demişler. Allah da, "Ben sizin bilmediğinizi bilirim" demişti.

31. Allah, Âdem'e bütün varlıkların isimlerini öğretti. Sonra onları meleklerle göstererek, "Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi bana bunların isimlerini bildirin" dedi.

32. Melekler, "Seni bütün eksikliklerden uzak tutarız. Senin bize öğrettiklerinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan sensin" dediler.

33. Allah, şöyle dedi: "Ey Âdem! Onlara bunların isimlerini söyle." Âdem, meleklerle onların isimlerini bildirince Allah, "Size, göklerin ve yerin gaybını şüphesiz ki ben bilirim, yine açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da ben bilirim demedim mi?" dedi.

34. Hani meleklerle, "Âdem için saygı ile eğilin" demiştik de İblis hariç bütün melekler hemen saygı ile eğilmişler, İblis (bundan) kaçınmış, büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştu.

35. Dedik ki: "Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz."

36. Derken, şeytan ayaklarını oradan kaydırды. Onları içinde buldukları konumdan çıkardı. Bunun üzerine biz de, "Birbirinize düşman olarak inin. Sizin için yeryüzünde belli bir süre barınak ve yararlanma vardır" dedik.

37. Derken, Âdem (vahy yoluyla) Rabbinden birtakım kelimeler aldı, (onlarla amel edip Rabb'ine yalvardı. O da) bunun üzerine tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri çok kabul edendir, çok bağışlayandır.

Şimdi bu ayetlerde bilimsel açıdan bir hata var, evet, ama sadece buna değinmeyeceğim. Öncelikle bilimsel hataya değinelim. Sadece iki insandan bir soy üreyemez, insanlık bu kadar çoğalamaz ve daha önemlisi ırk farklılığı olamaz. Sadece iki insandan tüm insanların gelmesi evrim teorisine de terstir. Bir diğer konu ise İblis'in kovuluşu ve insanın kovuluşu.

Şimdi şunu görüyoruz: Elohim'in emirlerden asla çıkamayan olarak tanıtılan melekleri ona karşı çıkıyor ki bu konuyu Uyanış kitabında detaylıca gördünüz. Benim asıl değineceğim şey şu: Elohim bu ayetlerde, Gerçekler Kitabı'nda açıkça belirtilen bir şeyi yine değiştirerek anlatıyor. Melekler başta insanı sadece savaş çıkaracak, gereksiz bir varlık olarak görürken, Adem beklediklerinden çok daha zeki ve iyi çıkıyor. Bu da Gerçekler Kitabı'nda şu ayetle belirtilir.

59. Sonra tanrılar insanın istenilenden iyi olduğunu gördüler. Ve sonra ondan enerji alınmasını dilediler ve kul yapmak istediler onu kendilerine. Kötü tanrı burada girdi devreye ve ilk anlaşmazlık çıktı tanrılar bahçesinde. Kötü Tanrı topladı çevresine kendisi gibi düşünen tanrıları ve toplanıp bütün oldu onlarla üstün olarak kendi iradesi ile. Söndü enerjisi ona katılan tanrıların, hepsi emildi bedenine Kötü Tanrı'nın. Bu yüzden güçlendi Kötü Tanrı aslında basit bir Tanrı iken. Enerji ve gücünü verdi ona her tanrı, başka yöntem istemeyen.

Anlayacağınız üzere Elohim tanrıları basit melekler yerine koyuyor (Bunu daha önce inceledim.) ve sanki insanı o yaratmış da o daha iyi olduğunu biliyormuş gibi lanse ediyor bu olayı. Yani burada da sanki kimse gerçek potansiyelini bilmiyordu da kendisi en başından beri biliyormuş gibi yansıtarak bu olayı yine çarpıtıyor.

Bir diğer konu ise Elohim, Şeytan'ın onları yerinden ettiğini söyler ama mantıklı düşününce madem onların oradan kovulmasını istemiyordun, neden ağacı koydun? Her şeye gücün yetmiyor mu? Kaldır ağacı hata yapmasınlar. Bu şuna benzer: Sizin bir bebeğiniz var ve bebeğinizi her şeyden iyi biliyorsunuz. Bebeğin odasında bir soba var ve bebek kolayca ulaşip dokunarak kendisine zarar verebilir. Siz bunu bildiğiniz halde sobayı koyup bebeği yalnız bırakıyorsunuz, daha sonra bebek bunu yapınca da başkasını ve bebeği suçluyorsunuz. İnsanları da kovan o ve bunu da Şeytan yerinden etti onları diye

çarpıtıyor.

Surede şu çok dikkatimi çekti: Elohim insanları kovarken “Birbirinize düşman olarak inin,” diyor. Acaba birbirinize derken insan ve İblis’e mi diyor diye birkaç meal kıyasladım ama hayır, meallerde de insanlara birbirinize düşman olun dediğini söylüyor. Yani Elohim savaş ve kan açılığını açık açık vurguluyor, birbirinize düşman olarak inin diyerek. İnanmayanlarınız için birkaç meal sunayım.

Abdülbaki Gölpınarlı:

Şeytansa oradan onların ayaklarını kaydırды, onları buldukları makamdan çıkarıverdi. Dedik ki: Bâzınız, bâzınıza düşman olarak inin buradan. Bir zamana kadar yeryüzünde oturmanız, oradan rızıklanmanız mukadder.

Abdullah Parlıyan:

"Buradan çıkıp gidin, bundan sonra birbirinize düşman olarak yaşayın sizin için yeryüzünde bir müddet barınacak ve geçinecek bir yer vardır" dedik.

Adem Uğur:

Şeytan onların ayaklarını kaydırıp haddi tecavüz ettirdi ve içinde buldukları (cennetten) onları çıkardı. Bunun üzerine: Bir kısmınız diğerine düşman olarak ininiz, sizin için yeryüzünde barınak ve belli bir zamana dek yaşamak vardır, dedik.

Ali Fikri Yavuz:

Nihayet onları (Âdem ile Havvâ’yı) Şeytan (bir desise ile) Cennetten kaydırды ve içinde buldukları nimetten onları çıkardı. Biz de: "- Biri-birimize düşman olarak buradan (yere) inin. Yeryüzünde sizin için bir vakte (ömrünüzün sonuna) kadar yerleşmek ve menfaatlenmek vardır." demiştik.

Bu meallere karşılık Diyanet İşleri’nin tefsirinde Elohim’in, insanın insana düşman olmasını istemesine bir kılıf bulunur.

Yeryüzünde insan tek başına değil toplu olarak yaşayacaktır; rabbi onu sosyal bir varlık olarak yaratmıştır. Topluluk halinde yaşayan insanların arzu ve ihtiyaçlarının çatışmaması mümkün değildir. Çatışan arzular ve ihtiyaçlar anlaşmazlıklar ve düşmanlıkları beraberinde getirecek, insanlar birbirinin kurdu olacaklardır. Onları ıslah edecek, uygarlaştıracak, ihtiyaç ve arzuların kültür ve medeniyete kaynaklık etmesini sağlayacak bir nizama ihtiyaç vardır. İşte hak dinler bu nizamı koymak üzere gönderilmiştir. Ona uyanlar dünyada korkudan kurtulacak, hür ve güvenlik içinde yaşayacak; dileyen mümin, dileyen kâfir, isteyen sâlih, isteyen fâsık olabilecek; âhîret hayatında da sâlihler hüznün ve kederden kurtulup mutluluğa kavuşacak, kâfirler ise dünyada ettiklerinin cezasını çekeceklerdir.

Yani diyanete göre Allah, “İnsan nasıl olsa savaşacak, bari ben savaşmasını emrediyim de erkenden savaşıp erkenden bitirip erkenden medenileşsin.” diyerek bunu söylüyor fakat burada yine iki çelişki söz konusu.

1-Allah direkt savaşmayın ve medeni olun emrini veremez mi?

2-Allah, “İnsan nasıl olsa savaşacak,” demek yerine insanı savaş barındırmayan bir canlı olarak yaratsaydı bu sorun çözülmez miydi? Sonsuz güçteki Allah, insanı baştan yaratmaya üşenmiş mi? Yoksa Allah’ın gücü insanı yaratmaya yetmiyor mu?

Eminim ki koyunların bunlara da birer kılıfı vardır ama Elohim’in kendi lafları ve ayetleri ortada. Savaşı ne kadar sevdiğini kendisi gözler önüne seriyor.

VII. BÖLÜM

(A.K. 7: 1) Şeytan bu ayette seçkin olsun veya olmasın, her insana mantık, akıl, bilim ve bilgi verdiğini ve her insanın bu akli kullanarak semavi dinleri sorgulaması gerektiğini söyler. Daha doğrusu insanların sorgulamasını ister. Gerçekler Kitabı'ndan bildiğimiz üzere yaratılıştaki her tanrı insana kendisinden bir parça verdi, bu sayede insan yaratılıştaki etkisi olan her tanrının yapısına sahipti. Şeytan insana bilim, bilgi, akıl, mantık gibi yetenekler verdi, dolayısıyla her insana verdiğini söyleyebiliriz çünkü en başında bunu bize o aşıladı. Daha sonra Elohim insanın zihnine kilitler vurup köleleştirdiğinde yine Şeytan bu kilitleri kırıp insanı köle değil düşünebilen bir canlı haline getirdi, yani bu yetilere tekrar kavuşturdu bizi. Bununla da sınırlı kalmadı ve insanlığa tarih boyunca birçok bilgi verdi, antik uygarlıklarda günümüzde bile anlayamadığımız bilgiler vardı ve bu bilgiler tanrılar tarafından verilmişti. Şeytan gerek gizli kahinleriyle gerek gizli ruhbanlarıyla gerekse sıradan insanlar sayesinde bilime birçok katkıda bulundu, Gerçekler Kitabı bile insanlık adına bilimsel açıdan büyük bir katkıdır. Her insana verdiği sorgulama içgüdüsünü, kıymetli bilgileri ve bilimi kullanmamızı bu yüzden ister. Şeytan bilimle, akılcılıkla ve mantıkla sorgulayan insanların zaten gerçeği bulup onun yoluna geleceğini bilir ve bu yüzden Elohim'in aksine telaşlanıp hiç kimseyi zorlamaz, her insanın bir gün gerçeği göreceğinin rahatlığıyla bekler. İnsana ufak kıvılcımlar çakar ve bekler. Bu yüzden tanrılar direkt olarak çıkıp insanlara kendilerini göstermezler; burada, insanın onları kaldıramaması bir yana, bu eylemin tanrılarının doğasına aykırı olmasından bahsediyorum. Öz Enerji ve tanrılar gerekmedikçe hiçbir şeye müdahale etmezler. Evet, bizim alemimiz ve bizim ırkımız için anormal bir durum söz konusu fakat Şeytan direkt olarak her şeyi sunup göstermektense insanın gelişerek daha sağlıklı bir şekilde gerçeği fark etmesini tercih eder. Aslında bu hareketi hem insanın özgürlüğüne ne kadar değer verdiğini hem de ne kadar zeki olduğunu gözler önüne serer.

Günümüzde bir tanrı maddesel forma bürünüp tüm dünyaya kendisini gösterse bile onu reddedenler olacaktır, hatta reddedenler çoğunluk olacaktır. Elohim'in etki alanı yüzünden buna da bir hikaye uydurup rahatça koyunluklarına devam edecekler, hatta öyle bir yalan uydururlardı ki inançları kuvvetlenirdi. “İşte bu gördüğünüz Şeytan'ın aldatmacası ve oyunudur! Bakın, gördünüz, Şeytan gerçek, dolayısıyla alemlerin Rab'bi de gerçektir!!!”, “Yüce tanrının yarattığı Satan bile bu kadar güçlüyse kim bilir Tanrı'mız ne kadar güçlüdür!!!”.

Şeytan'ın bir endişesi veya telaşı yoktur ki olması da gerekmez. İnsan geliyor, gerçek öğreti yayılıyor, bunun yanı sıra Satanizm farklı ekoller halinde de olsa yayılıyor. İnsanlar gerçekleri görüp, en azından semavi dinlerin yalan olduğunu görüp semavi dinlerden uzaklaşıyor. Bir gün tüm insanlık gerçekleri fark edecek ve Altın Çağ gelecek. Bu öyle veya böyle, ne kadar zaman alırsa alsın gerçekleşecek. Bu Elohim için kaçınılmaz bir sonudur.

(A.K. 7: 2) Elohim'in gerek koyduğu kilitlerle gerek getirdiği dinlerle gerekse etki alanıyla insanları akıl, mantık, bilimden uzak ve daha tembel bir hale getirmesinden bahsedilir. Bu durumu eminim ki birçoğunuz görmüşsünüzdür, Elohim'in kulları o denli akılcılık ve sorgulamaktan uzaktır ki kendi dinlerini tamamen bilmezler, kendi kitaplarını tamamen bilmezler. Dinlerine sırf ailesi böyle yetiştirdiği için inanırlar ve Allah sorgulanmaz, günahdır, diyerek kafalarındaki her soruyu geçiştirirler. Şeytan bu etkilere rağmen insanların sorgulayabileceğini ve yeterince sorgulayarak bu hayat ve sonrasında kurtulabileceğini söyler. Tabii ki bu hayattaki kurtuluşumuz saçma kısıtlamalar ve kölelikten kurtulup zevk ve akılcılığa yönelmemizken ölümden sonrasındaki kurtuluşumuz reenkarnasyondur.

(A.K. 7: 3-7) Bu ayetler aslında oldukça açıktır ve açıklamaya ihtiyaç duymazlar. Bu ayetlerde Şeytan, semavi dinlerdeki Şeytan'ın baş kaldırması/kovulması olayını sanki gerçekmiş gibi yorumlar, aslında bu ayetlerde bu hikayeyi sorgulamasının amacı insanlara da sorgulamak için başlanacak bir nokta sunmaktır. Bu hikayeyi sorgulaması hikayenin gerçek olduğu anlamına gelmez, sadece semavi dinlerin yalanlarından birisini gözler önüne sermek için sorgular.

(A.K. 7: 6) Kilisenin öğretisi, yani Hristiyanlıkta bu hikayenin biraz daha doğru verildiği söylenir ki aslında bu doğruluk tek bir noktadadır. Hristiyanlıkta Şeytan ile birlikte, daha doğrusu Lucifer ile birlikte isyan edip onu takip eden başka demonlar olduğu belirtilir fakat İslam bunu belirtmez, sadece alttan anlatım ile bu durumun varlığını belli eder. Bu durum kitabın başında incelendiği için devam ediyorum.

(A.K. 7: 8-11) Ayetlerinde de üstte sorguladığı kısımlara belli cevaplar vererek semavi dinlerin büyük bir çelişkisini, daha doğrusu Elohim'in yalancı olduğunu gözler önüne serer.

(A.K. 7: 12) Şeytan, yukarıda az önce belirttiğim gibi bunların gerçekler olmadığını fakat semavi dinlerin sunduğu öğretiler olduğunu ve sorgulayarak ne kadar doğru olduğunu anlayabileceğimizi gösterir.

(A.K. 7: 13) Bu ayette işin aslını açıklamaya başlar. Elohim (ayette semavi dinler söz konusu olduğu için tanrı olarak bahsedilir) ne Şeytan'ı yaratmıştır ne insanı yaratmıştır ne de Şeytan'ı Cennet'ten kovmuştur. Keza Cennet de yalandır. Gerçekler Kitabı ve Gerçekler Kitabı Yorumu'ndan da bildiğimiz üzere Cennet diye anlatılan mekan aslında bir atölye, laboratuvar gibi, yaratılışın yapılmasına müsait bir mekandı.

(A.K. 7: 14) Şeytan, Elohim'in kitaplarında insanın topraktan yaratılmasıyla aslında insanın Dünya'nın kendi maddesinden yaratılmasının sembolize edildiğini ve bu sembolize anlatımın çok da yanlış olmadığını açıklayarak aslında bir o kadar da yanlış olduğunu söyler. Evet, insan Dünya'nın kendi maddelerinden yaratılmıştır fakat bu Elohim'in lanse ettiği gibi bir avuç topraktan değil; beş element, birçok canlı ve birçok tanrının parçasıyla olmuştur. Şeytan, Elohim'in bu konuda da yalan söylediğini gözler önüne sermekle birlikte "Madem bir avuç toprakla yarattın, madem o kadar kolay, ilk günahı işlediğinde yeniden yaratsaydın." gibi bir anlatımla bu olayın gerçek dışı oluşunu yine sorgulama tarzıyla gösterir.

(A.K. 7: 15) Yaratılışı anlamaya bugünün biliminin az çok yeterli olduğunu, daha doğrusu tamamını olmasa da semavi dinlerdeki gibi olmadığını anlamaya yeteceğini söyleyen Şeytan, halihazırda yaratılışa dair bulgular bulduğumuzu (kara bacalar, canlıların evrimi, ilk hücrenin ortaya çıkışına dair teoriler) ve dahasını da bulacağımızı belirtir.

(A.K. 7: 16, 17) Dünya daha ilk hallerindeyken tanrılar tarafından keşfedilip, uygun hale getirilerek ona özgün bir canlı yaratılması kararlaştırılmıştır. Şeytan'ın tanımına göre; Dünya, Dünya'nın canlısı için içinde yaşadığı bir cennet gibi olacaktı. Tanrılar önce gerekli etkilerde bulunarak Dünya'nın yaşanabilir hale gelmesini beklediler. Gerekli zaman geldiğinde Dünya'ya "Tanrılar Bahçesi" diyebileceğimiz, semavi dinlerde yanlış bir şekilde anlatılan Cennet kuruldu. İnsanın yaşama özünün en başta Şeytan tarafından ateşten çıkarıldığı fakat bunun yetmemesi üzerine tanrılardan da parçalar eklendiği belirtilir. Gerçekler Kitabı'nda bu konunun daha uzun anlatılmasıyla şunu biliyoruz ki insanın özü aslında sadece ateş değil beş elementten oluşmasına rağmen Şeytan burada kısaca değindiği için ateş diyerek devam etmiştir. Bu

ayetdeki asıl önemli nokta Şeytan diğer tanrılara kıyasla kendisinden daha çok parça verdiğini belirtir.

(A.K. 7: 18) Şeytan'ın yaratan tanrı olması, daha fazla parça vermesi gibi etkenler yüzünden insanın onun yapısına daha yakın olduğu, dolayısıyla insanın akılcı, mantıklı, düşünen, zevk alan bir canlı olduğunu belirtir. Buna karşılık Elohim ise baştan beri Şeytansal özellikleri yasaklamaya çalışmıştır.

(A.K. 7: 19) İnsanın ilk yaratılışında Elohim ve onun gibi tanrılar, insanı özgür ve düşünebilen bir canlı olması istenmemişti. Elohim ve onun türündeki tanrılar insanın hayvandan hallice, sevişerek değil farklı yollarla üreyen, sürekli savaşan ve tek amacının tanrılara, özellikle Elohim'e enerji sağlamak olan bir canlı olmasını istemişti. İnsanın bu haline Kısa, Yorumu'nda "mahluk" der. Mahluk o zamanlar dünyada yaşayacak halde değildi. Mahluk fiziksel açıdan da zihin açısından da günümüz insanından çok ama çok uzaktı fakat Şeytan, mahlukun gerek tanrıların etkisiyle gerek doğal yollarla geliştiğini, yani yapay ve doğal evrimler sonucu günümüzdeki haline geldiğini söyler. Bahçe'deki anlaşmazlık sonucu Elohim insanın aklına kilitler takmıştı, bu kilitler yüzünden insan Elohim'in istediği yapıya daha uygundu. Majiden uzaktı, zekasını kullanamazdı ve cinsellik yaşayamazdı fakat Şeytan bu kilitleri büyük oranda kırdı. Şeytan tüm bu hareketleri sayesinde insanın Dünya'da yaşamayı hak eden, zeki ırk haline geldiğini söyler.

EVİRİM?

Gerçekler Kitabı'ndaki yaratılış oldukça detaylı olmasına rağmen her şey çok kısa bir sürede gerçekleşmiş gibi anlatıldığı için, daha doğrusu tam olarak zaman belirtilmeden, sadece önemli anlar kronolojik olarak aktarıldığı için kısa bir zaman diliminde gerçekleşmiş gibi görünüyor, bunun sonucunda çoğu insan evrimi kabul etmediğimizi düşünüyor. Aslında evrimi kabul ediyoruz. Bitkiler ve hayvanlar tanrıların tetikleme (gübreleme) ile olsa da evrimsel bir süreçle oluşurlar. Sadece farklı boyut ve alemlerden getirdikleri bitki ve hayvanların ölümüyle Dünya'ya mikroorganizma vb. açılardan zenginlik kattılar, gerisi ise evrimsel süreç sayesinde oluştu. İlk hücre bile bildiğiniz üzere kara bacalarının ucunda, tepkimeler sonucu ortaya çıktı fakat insanda ufak bir farklılık var. İnsan diğer canlıların aksine hem doğal evrim geçirdi hem de yapay evrim geçirdi. Çünkü insan Dünya'yı kozmik enerji zincirinde tutacak canlı türüydü. Şeytan, Gerçekler Kitabı'nda ilk mikroorganizmanın toplanmasını anlatırken kendisinin

uzun yıllarca su altında uygun mikroorganizmayı toplamak için beklediğini belirtir. Bu süreçte ne olduğu gayet açık: Bu mikroorganizmalar doğal yolla evrimleşti. Şeytan yaratılışta işe yarayacak hale gelene kadar evrimleşmelerini bekledi ve yeterli olduğunda topladı. Daha sonra Şeytan bu mikroorganizmaya element enerjilerini vermesini anlatır. Bu aşamadan sonra ise etini Dünya hayvanlarından aldığını belirtir, bilimin de söylediği şekilde primat atamızdan. Şeytan bu mikroorganizmanın önce doğal yolla evrimleşmesini bekledi, daha sonra gerekli enerjilerle kendisi elle evrimleşmesini sağladı ve daha sonra Dünya’da evrimle oluşmuş hayvanlardan etini alarak oluşturdu. Yani evet, bir hayvandan geldik, bu yanlış değil. Yanlış olan nasıl geldiğimiz konusudur.

İnsanın bu hali hayvandan pek farklı olmayan, hatta insandan çok ayıya benzeyen, akılsız bir varlıktı. Bu süreçten sonra insan son haline gelene kadar gerek tanrıların elle evrimleştirmesi olsun gerek doğal evrim olsun birçok evrim aşamasından geçmiştir. Bu aşamaları Gerçekler Kitabı’nı okuyarak görebilirsiniz. Yani sanılanın aksine bizde evrim vardır. Tanrıların müdahalesi şu tür sorulara da açıklık getirir: Madem insan maymundan geldi, şimdiki maymunlar neden insan olmuyor? Çünkü şimdiki maymunlara herhangi bir tanrı elle evrim geçirtilmiyor, insan olacak kadar büyük bir evrim için tanrı dokunuşu gerekiyor. Tabii ki maymundan geldik demiyoruz veya maymunların evrim geçirememesine dair tek cevap tanrılardır demiyoruz, bu konuları günümüz bilimi zaten güzelce açıklıyor. Şeytan bu kısımdaki ayetlerde de insanın aniden var olmadığını, uzun bir gelişim süreciyle var olduğunu, yani evrim geçirdiğini vurgulamaktadır.

7. bölümün buraya kadar olan kısımlarını yani yaratılış, tanrılar arasındaki anlaşmazlık gibi konuları Gerçekler Kitabı’nda ve Gerçekler Kitabı Yorumu’nda detaylıca görebilirsiniz fakat aşağıdaki başlık en kapsamlı Ayetler Kitabı ve bu kitapta anlatılmıştır.

BİRİNCİ DÜNYA VE İKİNCİ DÜNYA

Şeytan, Dünya’yı iki bölüme ayırır. Birinci kısım yani onun da seçtiği isimle Birinci Dünya aslında Dünya’nın ilk bulunduğu zamandan, daha doğrusu Güneş’ten koparak oluşmasından başlar fakat bu zaman diliminde insan öncesi Dünya çok da önemli değildir, bu zaman diliminde asıl önemli olan ilk insanların bahçeden salınması ve sonrasındır. İlk insanlar bahçeden salındıkları zaman çoğu Elohim’e sadık ve ondan korkuyordu fakat onlardan çıkan çocukların çoğunda

tıpkı Kabil gibi Şeytan'ın yapısı daha da baskındı. Zamanla insanlar Elohim'in tasmaından kurtuldu ve gerçek tanrılara yani Şeytan ve onun yanındaki Demonlara tapmaya başladı. İnsanlar her alanda kendilerini geliştirdi, refah seviyeleri çok yüksekti. Sanat, mimari, maji, bilim gibi konularda hiç durmadan geliştiler. Bu dönem, yani Antik Paganizm dönemi, aslında neredeyse Altın Çağ'dı. İnsanlar cinselliklerini istedikleri gibi yaşayabiliyorlardı ve cinsiyet ayrımı gibi şeyler yoktu fakat o zamanlar bile Elohim'e tapanlar her ne kadar az da olsa vardı. Bu neredeyse Altın Çağ olan, Antik Paganizm'in hakim olduğu zaman dilimine Şeytan, Birinci Dünya der. Birinci Dünya insanları gerçeklerin daha çok farkındaydı, daha zekiymi ve daha gelişmişti, hatta bu gelişmişlikleri sayesinde tanrılarla daha düzenli bir iletişimleri vardı fakat zamanla Elohim ve insanlık arasındaki savaş hararetlendi. Buradaki savaştan kastedilen tabii ki fiziksel bir savaş değil. Elohim'in yalan öğretisini yayması ve insanlığın buna direnmesiydi. Başta medyumlarını göndererek yaydı öğretisini, daha sonra sayısı yetince kanla. Yeterince insan olunca ve durumlar elverişli hale gelince birçok felaket ile kabileleri yok etti. Sadece felaketler değil, kendi kullarıyla da katletti gerçeğin müridlerini. Kanla ve felaketlerle gerçeğin tanrılarını kötüledi ve karaladı, gerçeğin müridlerini yok etti, bu yüzden gerçeğin öğretisini kaybetti insanlar.

İşte bu noktadan sonrasına ise Şeytan, İkinci Dünya der. Gerçekler Kitabı Yorumu'nda Kısa, Karanlık Çağ'ın gelmesini bir boks maçının raundlarından birisinin kaybedilmesi olarak açıklamıştı. Aslında Altın Çağ boks maçının sonudur, Birinci ve İkinci Dünya ise şimdiye kadar gerçekleşen raundlar gibidir. Birinci Dünya, Altın Çağ'ın kısmen var olduğu zaman dilimi iken İkinci Dünya, Karanlık Çağ'a dönmemizle başlayan zaman dilimidir. Birinci ve İkinci Dünya çok geniş zaman dilimleriyle bu zaman dilimlerinin içerisindeki değişimlerle ortaya çıkan zaman dilimlerine ise üç kitapta ve yorumlarda çağ denir. Örneğin bu üç kitap yeni çağı getiren üç kitaptır fakat bu yeni çağ Üçüncü Dünya değildir, İkinci Dünya'nın bir çağıdır.

İkinci Dünya'nın insanları daha uyuşuk, daha aptal ve daha köle olmaya yatkın haldedir ki bunun örneklerini daha önce inceledik. Altın Çağ geldiğinde insanların Birinci Dünya insanı gibi zeki, zevk alan, mantıklı ve daha birçok özelliğe sahip olmasının yanı sıra tüm kilitlerini kırıp majiyi bilim olarak görece kadar gelişmiş olacağını biliyoruz.

(A.K. 7: 24, 25) Şeytan, İkinci Dünya insanlarına da kimin müridi olduğu önemsenmeden yardım ettiğini, etkilerde bulunduğunu belirtir. Bu etkilerin

çeşitli yollarla olabileceğini daha önce belirttim. Buna karşılık Elohim'in ise onu sürekli kötüleyip aşağıladığını fakat bu durumu benimsediğini ve bu durumdan üzülmediğini belirtir.

ALTIN ÇAĞ

Altın Çağ ismi aslında antik uygarlık zamanlarındaki insanlar tarafından takılmıştır, bu kelimenin kullanımı günümüze kadar sürmüştür. Günümüzde Altın Çağ bir konudaki, mekandaki veya söz konusu her neyse o şeyin en iyi zamanları anlamında kullanılır. Altın Çağ da aslında insanlığın en iyi zamanlarıdır fakat bu kadar basit değildir.

Altın Çağ'da aslında standart bir yaratılışa olması gerekenler olacaktır. Standart yaratılış konusuna daha önce değindim. Altın Çağ geldiğinde herkes seçkin olacak diyebiliriz fakat aslında bu durumu tam olarak yansıtmaz. Öncelikle Altın Çağ geldiğinde ortada din diye bir şey olmayacağını bilmemiz gerekiyor. Bu aslında Birinci Dünya'da da böyleydi. Örneğin Antik İskandinav/ Germen/ Anglo-saxonlar din diye bir kelimeye veya kendi dinleri için bir kelimeye sahip değillerdi çünkü buna ihtiyaçları yoktu. Din kelimesi birçok inancın oluşmasıyla oluşmuştur. Aslında din diye bir şey olmamalı aksine her insan tek gerçeği bilip bunu kabul etmeli. Altın Çağ geldiğinde bu gerçekleşeceği için insanlar gerçeğin farkında olacak ve din diye bir şey kalmayacak. Dolayısıyla her insan Teistik Satanizm mensubu anlamında seçkin olacaktır cümlesi yanlıştır zira din kalmadığı için Teistik Satanizm de mensubu da kalmaz fakat her insan yapısal anlamda bir seçkin olacaktır; akılcı, bilime önem veren, bilgili, zeki, sanata önem veren, hayattan zevk alan, doğa ve hayvanların kıymetini bilen...

Altın Çağ'da tanrı kavramı günümüzdeki gibi olmayacak. İnsanlar tanrılara ibadet etmekle veya tapmakla uğraşmayacaklar. Tanrıları yaratıcı olarak bilecekler ve üstün bir ırk veya rehber olarak görecekler. Elbette bir saygı ve sevgi söz konusu olacak fakat tapınım söz konusu olmayacak. Tanrılar ve insanların iletişimi daha sağlam ve açık olacak. Tanrılarla iletişimi o denli gelişmiş olacak ki tanrılar insanların arasında gezebilecek ve sadece şu anki tanrılar değil, tanrılar aleminden gelecek olan yeni tanrılar da aramızda gezecek. Maji bir bilim olarak görülecek ve maji incelenecek, öğretilecek, geliştirilecek. Birçok konuda bilim ve maji iç içe bile olacak. Bilimsel katkılarla majide gelişim sağlanacak, maji sayesinde bilimsel bulgular ve gelişimler sağlanacak. İnsan

kozmetik enerji zincirine bağlı olacak, bu yüzden Öz Enerji ve tanrılarla düzenli bir enerji ve bilgi alışverişı sağlanacak. İnsanın Altın Çağ yaklaşırken ve Altın Çağ sonrasında sadece Dünya ile kısıtlı kalmayacağı, uzayda farklı gezegenlerde kolonileşmeye başlayacağı söylenir.

ALTIN ÇAĞ'IN BAŞLANGICI

Altın Çağ, tüm insanlar Elohim ve onun dinlerinden uzaklaştığında, Şeytan ve ilahlara (Demonlara) inanmaya başladığında başlayacak. Elohim, birçok tanrıyı emdiği için Şeytan ve Demonlar şu anda ne yazık ki onu bastırarak güce sahip değiller fakat Altın Çağ geldiğinde tüm insanların Şeytan ve Demonlara inanması sayesinde Elohim kulsuz kalarak zayıflayacak, Şeytan ve Demonlar ise insanlar sayesinde ondan daha güçlü bir hale gelecekler. Bu gerçekleştiğinde Tanrılar Bahçesi sayesinde Tanrılar Alemi ile iletişime geçilerek bu alemdeki soyutlanma kaldırılacak. Elohim, Tanrılar Alemine götürülüp oradaki tanrılar sayesinde rehabilite edilecek yani bu dengesiz halinden dengeli hale getirilecek. Rehabilite sonrasında da bu tür bir olayın tekrar yaşanması için belli önlemler alınacaktır. Dünya'daki Demonlar başlangıçta Dünya'da biraz kalarak insanların arasında gezerek, onlarla iletişime geçerek bir nevi Altın Çağ'ın gelişini kutlayacaklar. Daha sonra Demonlar yavaş yavaş kendi alemlerine dönecekler. Bu süreçte Tanrılar Alemi'nden bilmediğimiz başka tanrılar da gelebilir ve bizlerle iletişime geçebilirler.

Şeytan ise belli bir süre bu alemde kalacak ve Dünya'yı yönetecek. Her şeyi olması gerektiği hale getirecek ve olması gereken düzeni kuracak. Bunu başardığında o da kendi alemine dönecek fakat bu durum tüm tanrılarının insanlığı kalıcı olarak terk etmesi olarak anlaşılmalıdır, Tanrılar Alemi ve tanrılar ile iletişim yine söz konusu olacak fakat hiçbir tanrı şu anki gibi burada sürekli kalmayacak.

Altın Çağ yaklaşırken semavi dinlerin kendi içerisinde çökeceğini söyler Şeytan. İslamık ülkelerin kendi kan açlıklarında birbirleriyle savaşarak veya iç savaşlarla çökeceğini söyler çünkü İslam ve İslamık ülkeler son derece savaş yanlısıdır. Bu İslamık ülkelerin çökmesinden sonra veya bununla aynı zamanda Hristiyanlığın kalbi olarak görülen İtalya'da insanların dini mantıksız bulup dine karşı çıkmasıyla bırakın Hristiyanları, din adamlarının bile tükeneceğini söyler Şeytan. Semavi dinlerin bu çöküşleriyle birlikte kendi öğretisinin yeşereceğini belirtir.

GEÇMİŞ ALTIN ÇAĞ

Birinci Dünya zamanında da Altın Çağ'ın gerçekleştiğini görüyoruz, madem öyle neden bitmedi her şey, neden yeniden getirmeye çalışıyoruz Altın Çağ'ı? Cevabı basit. Altın Çağ'ı yani kalıcı, tam olarak her şeyin bitmesiyle başlayan Altın Çağ'ı getirecek olan şey aslında Şeytan ve Demonların Elohim'den daha güçlü olmasıdır. Peki nasıl Elohim'den daha güçlü olacaklar? İnsanlar sayesinde. Yeterince insan onlara inanırsa ve onlara enerji sağlarsa en sonunda elbet Elohim'den güçlü olacaklar fakat tüm insanların inanması yeterlidir diyemeyiz zira ne kadar insan o kadar enerji. Geçmişte insan sayısı günümüzdekinden ve gelecekte olacağından çok daha düşüktü ve bu sayı Elohim'den enerji açısından güçlü olmalarına yetmedi, bunun yanı sıra her ne kadar Antik Paganizm hakim olsa da Elohim'e tapınım söz konusuydu, eğer ki gelecekte yine insan sayısı yetmezse tekrar geçici bir Altın Çağ söz konusu olur ki bu durum gitgide çoğalan insan sayısını göz önünde bulundurunca oldukça zor olsa da imkansız değildir zira Elohim insan sayısını az tutmak ve hepsinin kendisine inanmasını sağlamak için çeşitli hastalıklar, felaketler ve savaşları körükleyecek.

KARANLIK ÇAĞ

Karanlık Çağ, İkinci Dünya'nın da başında gelen Elohim'in baskın olduğu zaman dilimidir. Biz şu an Karanlık Çağ'da mıyız? Aslında hayır. Karanlık Çağ, semavi dinlerin ilk yayılıp hakim olduğu zaman dilimi gibi zaman dilimlerine denebilir. Bilim yoktur, dogmacılık yaygındır, cinsellik, cinsel yönelimler ve zevk gibi şeyler kısıtlı ve kötüdür, savaşlar yoğundur. Biz şu an her ne kadar Elohim'in hakim olduğu bir çağda olsak da Satanizm ve Demonlara tapınımın da azımsanmayacak kadar yayıldığı bir dönemdeyiz; bilim iyi bir hızda ilerliyor, sanat, zevk, cinsellik ve cinsel yönelim gibi konular ise tam olarak olması gereken noktada olmasa da o noktaya ulaşma yolunda. Karanlık Çağ tekrar gelme ihtimali olan bir çağdır. Karanlık Çağ, eğer Altın Çağ zamanında gelmezse gireceğimiz zaman dilimidir.

Diyelim ki her insan seçkin oldu fakat bu olana kadar insanlık yine nüfus kaybetti, dolayısıyla Şeytan ve tanrılar yeterince enerjiye sahip olamadı ve insanlık yeterli sayıya gelemeyen Elohim yine savaşlar, medyumları ve felaketler ile kendi dinlerini yayıp gerçeğin öğretisini tekrar yok etti. Bu durumda direkt olarak Karanlık Çağ'a döneriz veya insanlığın çoğu seçkin olmuşken Elohim'in

önce davranıp yine savaşlar ve felaketler ile insanlığın sayısını minimuma indirip kendi öğretisini yaymasıyla da Karanlık Çağ'a dönebiliriz. Tüm insanların seçkin olması sonrası gelecek Karanlık Çağ'ın şu şekilde olacağını söyler Şeytan: O zamana kadar yeterince gelişmiş olan insan çoktan uzayda koloniler kurmuş ve farklı gezegenlerde yaşamaya alışmıştır, hatta Dünya'daki insan sayısı Dünya dışındaki insan sayısına oranla azdır. Elohim bu senaryoda Dünya'daki insanlara kendi öğretisini yaymak için çeşitli şeyler yapar ve başarır fakat Dünya dışındaki insanlar seçkin kalmaya devam ederler ve en nihayetinde Dünya da tekrar kazanılır.

Yeterince dikkat ederseniz Elohim'in de kendi dinlerinde Altın Çağ'ı haber vererek gelmemesi için onu ne kadar kötülediğini görebilirsiniz. Tabii ki Elohim Altın Çağ'ı da değiştirir ve ona "kıyamet" der. Kıyamet, Elohim'in dinlerine göre evrenin sona ermesidir. Kıyametten sonrası hakkında da birçok bilgi veren Elohim, bunların hepsinde açık açık yalan söyler. Kıyamet bir bakıma her şeyin sonudur fakat insanlık için değil, tanrılar için değil, evren için değil, sadece ama sadece Elohim için her şeyin sonudur. Bu darbesi ve yaptıklarının son bulmasıdır, kıyamet bizler için kıyamet değil Altın Çağ'dır ama Elohim için tam anlamıyla bir kıyamettir. Elohim aslında kendi açısından oldukça dürüst olmuştur bu konuda.

Kıyametin ne zaman kopacağına dair duyduğunuz çoğu şey aslında Altın Çağ'ı engellemek ve Şeytansal yetileri kısıtlamak içindir. "Kıyamet zina çoğalınca kopacaktır." lafi cinselliği engellemek içindir. "Kıyamet dünyada bir Müslüman bile kalmayınca kopacaktır." lafi insanların korkup köle olarak kalması içindir. Bu tür güzel şeylerden uzaklaştırarak korkutan şeyler olmasına rağmen Elohim bir yandan bu ihtimali zorlaştırır. Örneğin "Güneş batıdan doğunca kıyamet kopacaktır." bu gerçekleşmesi çok zor bir olaydır, bu yüzden insanlar "Tüm alametler oldu ama kıyamet kopmadı." diyemezler, eğer ki böyle bir fikre kapılacak olurlarsa "Ama güneş tersten doğmadı. Tamam, sorun yok. Gidip namaz kılayım." diyecekler.

(A.K. 7: 35, 36) Şeytan dinindeki yasaklardan birisini daha dile getirir: intihar. İntihar etmek daha önce de değindiğim gibi bu hayatın, bu beden ve bu dünyanın kıymetini bilememektir. Bir insan intihar edecek noktaya gelirse bunun yerine hayatını Şeytan'a adamalıdır. Bu size başta bir insanı köleleştirecek gibi gelebilir fakat tanıdığım birçok seçkin oldu ve en zor durumdaki seçkinin bile hayatını öğretiye adanarak bu durumdan kolayca kurtulduğunu kendi gözlerimle gördüm. Şeytan'a kendisini adayan insan zaten olması gerekenleri, iyi şeyleri

yaparak hayatının düzene girdiğini görür ve hayattan doya doya zevk almaya başlar. Şeytan, Elohim'in aksine ölümün tanrısı olmadığını belirtmekle birlikte bir insan veya birden çok insan büyük bir tehlike teşkil ederse öldürmekte tereddüt etmeyeceğini de belirtir.

İNSAN VE TANRI ARASINDAKİ SAVAŞ

Şeytan, Birinci Dünya ve İkinci Dünya konularını anlatırken insanlık ve Elohim'in bir nevi savaşa girdiğini belirtir. Bu savaş Elohim'in sahte dinleri ve baskıcı kültürünün yayılıp yayılmamasıydı ve sanılanın aksine bu savaş Yahudilikle başlamadı. Elohim dinini ilk yayma çabasında direkt başarılı olmadı, tam aksine daha önce de bunu deneyip başarısız oldu. Şeytan ve Demonların Antik Paganizm'de var oldukları ve belli karşılıkları çoğu zaman belirtilirken Elohim'in bu dönemde ne yaptığı belirtilmez, aslında belirtilmesi gerekir zira Elohim, Yahudiliğe kadar elini kolunu bağlayıp oturup beklememiştir.

ANTİK ÇAĞLARDA ELOHİM - MOLOCH

Moloch, Molek, Molok gibi isimler ile bilinen Moloch'a aslında cehennem başlığında değinmişim. Ge Ben Hinnom vadisi tapınım merkezi olan bu tanrıya Ammanlılar, Kennanlılar, Fenikeliler ve bazen de İsraililer tapmıştır. Moloch tasvir olarak inek veya boğa kafalı bir tanrı olarak tasvir edilir. Moloch özellikle çocuk olmak üzere insan ve hayvan kurbanları çok sevip hiç durmadan kurban isteyen bir tanrı olarak bilinirdi. Bu tanrıyı Elohim kendi kitabında kötüleyip eleştirse de aslında açık açık Elohim'in kendisidir.

GE BEN HİNNOM GERÇEĞİ

Moloch ismiyle, Ge Ben Hinnom civarında kendisine taptıran ve sürekli kurbanlar alan Elohim, yeterince güçlü olup Yahudilere dinini yaymayı başardığında; bu vahşetle tanınan, kurban istemesiyle bilinen halini saki bir Demonmuş gibi gösterip kendisini yine yüceltmıştır. Yani normalde isimler ve vasıflar çalan Elohim, bu sefer kendisini temiz göstermek için kendi isim ve karakterlerinden birisini başkasıymış gibi göstererek kurtulmuştur.

ANTİK ÇAĞLARDA ELOHİM - BAAL

Baal her ne kadar günümüzde Şeytan'ın karşılığı veya Demonlardan birisi olarak lanse edilse de aslında bu durum son derece asılsızdır zira Baal tek bir varlık bile değildir. Baal tek bir canlıya takılmış özel bir isim değildir, aksine efendi ve sahip anlamlarına gelen bir saygı unvanıdır. Baal terimi birden fazla tanrı için kullanılmıştır.

En yaygın kullanımı ise Hadad isimli tanrıyla birlikte Batı Semiler ve Kenan bölgesindeydi. Hadad isimli tanrı birçok kültürde tapılıp boynuzlu başlık giyen, elinde topuz ve şimşek tutan bir tanrı olarak tasvir edilir. Kendisinin simgesel hayvanı boğadır. Hadad gök gürültüsü, fırtına ve yağmur tanrısı olarak görülürdü. Bu tanrıya aynı zaman da Baal ismi takılırken MÖ 1 milenyumdan sonra Kenanlılar bu tanrıya direkt Baal demeye, Ammaniler ise Hadad demeye devam etmiştir ve bu yüzden iki farklı tanrı gibi görülmeye başlamıştır. Bu Baal özellikle insan kurban istemesiyle bilinir ve Moloch'un yansıması olarak kabul edilir.

ELOHİM'İN DARBE DENEMESİ - ANTİK MISIR

İnsan ve Elohim'in savaşında aslında oldukça önemli olan anlardan birisi Elohim'in Mısır'da darbe yapma denemesidir. Antik Mısır'da Paganizm'in hakim olduğu dönemlerde Elohim bir medyum seçerek Antik Mısır'da hakim tanrı olma girişiminde bulunmuştur, bu durum isminin hakkını verdiği için bir darbedir benim gözümde.

Milattan önce 1353-1336 yılları civarında IV. Amenhotep, Mısır'ın firavunu olmuştu. IV. Amenhotep garip bir şekilde hakim olan Amon ve Ra baş tanrı tapınımı varken başa geçtiği an Amon, yani baş tanrı yerine Aton/Aten isimli bir tanrıyı geçirmişti. Sadece bununla kalmayıp diğer tanrılara tapmayı tamamen yasaklamıştı, bu iş sadece yasaklarla kalmamıştır. Kendi ismini de Amenhotep'ten, Aton'un hizmetkârı anlamına gelen Akhenaton olarak değiştirmişti. Akhenaton, diğer tanrılara ait heykel, yazıt gibi şeyleri yıkıp sildirmeye çalışmıştır ve Aton'a koca bir şehri adamıştır. O dönemin eserlerine bakıldığında Akhenaton'un, gökten gelen beyaz varlıklar sayesinde Aton ile iletişime geçtiği ve ülkeyi yönetmesi için emirler aldığı oldukça yaygın bir şekilde yer alır. Bu eserlerde görülen olayın Elohim'in meleklerle iletişime

geçmesi olarak yorumlanması oldukça mümkün ve mantıklıdır. Kendisi öldüğünde Amon'un yani olması gereken inancın rahipleri tarafından inanç eski haline döndürüldü, IV. Amenhotep veya Akhenaton "sapkın firavun" olarak bilindi ve Aton'a dair tüm yazıt ve eserler yok edildi. Akhenaton, belli araştırmacılar ve gruplar tarafından Elohim'in peygamberi İbrahim olarak görülse de özellikle İslam ve diğer semavi dinler bu görüşe katıyen karşı çıkarlar. İki tarafın da kendince haklı argüman ve kanıtları olsa da bizim için Akhenaton'un, İbrahim olup olmaması bir önem arz etmez. Önemli olan Elohim'in bir medyumuyla bu darbeye kalkışmasıdır. Aton'un fiziksel bir tasviri yoktu fakat kendisi her işin ucunda eli olan Güneş olarak bilinirdi.

Elohim başta da belirttiğim gibi oturup beklemek yerine bazı girişimlerde bulunmuştu. Baal ve Moloch gibi isimlerle tapınım alırken belli yerlerde kendi öğretisini yayma girişiminde bulundu. Bu yerlerden birisi de Antik Mısır oldu fakat bu girişimi başarısızlıkla sonuçlandı. Tıpkı Şeytan'ın ayetlerinde dediği gibi Elohim dinlerini ve öğretisini ancak geri kalmış yerlerde çıkarabiliyordu. Antik Mısır oldukça gelişmiş olduğu için neredeyse 15 yıl veya daha fazla bir firavunun baskısına uğramasına rağmen inancından vazgeçmemiş ve aslında o dönem Elohim'e karşı olan savaşı kazanmıştır. Tıpkı (A.K. 2: 48)'de belirtildiği gibi Elohim'in kötü öğretisi yeşeremedi.

ELOHİM'İN DARBE DENEMESİ - ANTİK SÜMER

Antik Sümerliler zamanında yaratılış ve din oldukça sağlam bir konumdayken Hammurabi'nin garip çabalarıyla en azından Babil ve çevresinde bu durum değişti. Hammurabi halihazırda Hammurabi yasalarının semavi dinlerdeki yasalara benzemesiyle gündeme gelmiş bir karakterdir ve bu düşünce aslında oldukça doğrudur. Hammurabi, Elohim'in Marduk ismini kullanarak Sümer'e hakim olmasına yardımcı olan medyumudur. Bu yasaları direkt ondan almıştır ve Marduk'u baş tanrı yapmak için elinden geleni ardına koymamıştır.

En başta yaratılışta adı bile geçmeyen Marduk'u daha sonradan yaratılış hikayelerini değiştirerek tüm işi üstlenip, tüm canlıların var olmasını sağlayan tanrı olarak göstermiştir, hatta insanı bir balçıktan yarattığı bile söylenmiştir. Bu yüceltmeler esnasında Marduk'a elli tanrının ismi bile verilmiştir. Yani Elohim, tıpkı sonradan semavi dinlerde yaptığı gibi geçmişte de kendisini övmeye insanları zorlamış ve başka tanrıların isimlerini çalmıştır. Marduk'un yükselişi ise şu aşamalar ile gerçekleşti: En başta çok göze tapmayan sıradan bir tarım

tanrısıydı, daha sonra Milattan Önce 20. yüzyılda Hammurabi tarafından yüce tanrı ilan edildi. Milattan önce 16. yüzyılda ise kral Nebukadnezar tarafından tek tanrı sayıldı fakat kimi kaynaklara göre kral Nebukadnezar, Marduk'u tek tanrı olarak görse de bunu zorla yaymadı ve inancını bireysel olarak yaşadı. Aslında bu darbe başarısız olmamakla birlikte Elohim'in istediği başarıyı getirememiştir. Elohim asıl hedeflediğini semavi dinlerle birlikte başarmıştır.

ZEUS

Marduk, Hadad (Baal) gibi tanrıların Yunan mitolojisindeki karşılığı Zeus olarak görülür. Aslında bu çok da yanlış bir görüş değildir zira kahinimiz de Elohim'i Gerçekler Kitabı Yorumu'nda Zeus'a benzeter. Elohim'e ve onun yansımalarına baktığımızda kendisi yağmur, şimşek, gök gürültüsü gibi olayların tanrısı olarak görülmüştür, bunun yanı sıra yapısı su ve hava elementlerine daha yakındır ki bu da Gerçekler Kitabı Yorumu'nda geçer. Tıpkı Zeus gibi genç ve bir nevi darbeci bir tanrıdır ve güç ,yani enerji bakımından bu alemdeki en güçlü tanrıdır. Evet, Zeus aslında Elohim'i sembolize eder fakat burada dikkat edilmesi gereken nokta şu: Elohim eşittir Zeus diye bir şey yok ortada. Tanrılarımız mitolojileri aslında sembolik anlatılar olarak verirler ve Zeus da belli yönleriyle Elohim'i sembolize eden bir karakterdir fakat dediğim gibi Zeus, Elohim değildir, sadece bazı yönler ve hikayelerde Elohim'i sembolize eder. Yani Antik Yunanların Zeus'a tapması Elohim'e enerji sağlamaz.

Elohim'in tüm yansımaları, elemental yapısı ve anlatılarına bakarak Elohim'in gök olaylarının tanrısı olduğunu söylemek yanlış olmaz. Gerçekleştirdiği gazapların en ünlüsü ve gerçekten yaşananın da nasıl gerçekleştiğine ışık tutar bu olay.

AYETLER KİTABI YEDİNCİ BÖLÜM AÇIKLAMASININ SONU

ZEKİ TANRI

Bu kitapta açıkladığım birçok yer sayesinde ben ve muhtemelen buraya kadar okuyan okuyucular şunu fark etmiştir: Elohim aslında zeki bir tanrı. Evet,

Elohim tanrılara, özellikle Şeytan'a kıyasla aptal bir tanrı olsa da bu genç tanrı hatalarından ders alan bir tanrı. Bu genç tanrı bir darbe planlayıp bunu başaran ilk tanrı. Bu genç tanrı insanların yapısını zekice planlar yapacak kadar tanıyan bir tanrı. Elohim'in kutsal cihad meselesine bakalım: İslam'a göre İslam dinine geçerseniz öldürülmezsiniz fakat geçer misiniz? Okuyucuların Cihad başlığına dönüp o başlığı tekrar okumalarını rica ediyorum. Şimdi, bu tür bir senaryoda o dine geçer miydiniz? Hayır. Yani öldürülürdünüz. Hristiyanlığa göre bakalım: Bu baskın yapan ordu size şunu diyecek, "Evinde biz yaşayacağız, hayvanların ve tarlan bizim olacak. Karın kölemiz olacak ve sürekli tecavüz edeceğiz. Çocuklarını da köle yapıp o şekilde yetiştireceğiz. Sen de sesini çıkarmayıp ölene kadar bize hizmet edeceksin." Kaç kişi susup kabul eder bunları? Elohim yine dinlerini sevecen göstermek için aslında hiç bir önemi olmayan "ölümden kurtuluş yolları" ekler fakat bunlar kurtuluş falan değiller ki bu bile çok zekice. Altın Çağ'ı engellemek için yaptıkları da bir noktaya kadar zekice. Cinsel hastalıklar, belli yasaklar, yanıtıcı ayetler ile Şeytan'a ait yapıları kısırlaştırması da oldukça zekice. Tanrıları aşağılayış biçimi bile aslında zekice. Evet, Elohim, Şeytan ve diğer tanrılara göre aptal fakat bu aptal bile ne kadar zeki görebiliyor musunuz? Bu durumda zeki denen tanrılar nasıl bir noktadadır hayal edebiliyor musunuz?

VIII. BÖLÜM

(A.K. 8: 1) Şeytan ayette de belirttiği gibi kelimenin tam anlamıyla sevgi gibi duyguları bize yaratılışta veren tanrıdır. Özgürlük güdüsü de ondan gelir ve sadece güdü değil, özgürlüğümüz de onun sayesinde zira Elohim'in kölesi olmamamız için çabalar.

(A.K. 8: 2) Yaratılışta bizi en başından beri o yarattığı için bir yanma işlemi gibi süregelen hücre yenilenme işlemimizi o başlatmıştır, bunun yanı sıra içimizdeki birçok duygu ve düşünceyi de bir kıvılcım ile ateşe dönüştüren de odur.

(A.K. 8: 3) Ne zaman olursa olsun Elohim'in getirdiği saçma kuralları ve şeriatlarını gerek kahinleriyle, gerek ruhbanlarıyla, gerek kitaplarıyla, gerek başka yollarla ortadan kaldırarak bizi kurtarmıştır. Karanlık Çağ'dan bizi tutup çıkarmıştır ve bunları yapmaya devam edecektir.

(A.K. 8: 4) Tıpkı bir önceki ayet gibi birçok yolla gerekli adımları zekice atarak bizi eninde sonunda Altın Çağ'a ulaştıracağını da belirtir.

(A.K. 8: 5) Şeytan kaosun tanrısı olduğunu belirtmekle birlikte bu kaosun genel bir kargaşa ve düzensizlik olmadığını, sadece Elohim'in düzeni için kaos olduğunu belirtir. Aynı şekilde Loki başlığında incelediğimiz gibi bu kaos kötü veya çapalayıcı değil, gelişim ve güzel sonuçlar getiren türden bir kaostur.

(A.K. 8: 6) Şeytan bu ayette hem kendisine yakıştırılan Lucifer yani ışık getiren ismini hem de kendisine yakıştırılan karanlığı harmanlayarak kendisine hoş bir isim oluşturmuş.

(A.K. 8: 7) Bilim, bilgi, akıl ve benzeri birçok özelliği ondan aldığımızı daha önce de belirttim fakat bu ayette önemli olan nokta şu: Sekizinci bölümün ayetlerinin birçoğunda Şeytan, bizim içimizde olduğunu veya bizim içimize etki edebildiğini belirtir. Bu asılsız değildir, insanı yarattığı için insan onun yapısını yoğun bir şekilde taşır, bu yüzden o aslında bizdir ve bize birçok özelliği verip bizim içimizdekileri de en iyi bilen odur. Bu ayetlerde de tekrar tekrar bunu vurgulamak için içimizde olduğunu ve sadece seçkinlerin değil hepimizde olduğunu belirtir.

(A.K. 8: 8) Aslında tanrılar bahçesindeki anlaşmazlığın öncesinde ortada belli bir düzen vardı ve bu düzene aykırı çıkıp ilk isyan eden Elohim'di fakat Elohim'in yaptığı haksızlığa karşı çıkmak değil, bencilce haksızlığı yaratmaktı. Elohim bu davranışıyla birçok tanrıya haksızlık yaptı ve bu haksızlığa asıl baş kaldıran, bu isyanın lideri olan tanrı Şeytan oldu.

(A.K. 8: 9) Tıpkı daha önceki ayetlerinde belirttiği gibi zor durumdaki seçkinlerine yardım etmekten çekinmediğini belirtir.

(A.K. 8: 10-13) Şeytan bu ayetlerde kendi tapınımının getirilerini belirtir ve öğretisine dair birkaç özellik sunar. Bu dedikleri aslında öylesine söylenen palavralar değildir zira onun tapınım ve öğretisine tamamen uyan bir insan gerçek anlamda hayatın zevkini son derece çıkarır, Dünya onun için bir cennet olur, kendisine ve insanlığa birçok faydası olur. Tapınımında en ufak bir zorlama olmadığını da belirtir ve Şeytan bunu gerçekleştirir. Bazı tanrıların aksine "İslam'da zorlama yoktur ama Müslüman olmazsan kafanı kesip karına tecavüz edeceğiz." veya "İslam'da zorlama yoktur ama bana günde beş defa tapıp bir ay aç kalmak zorundasın." demez, hizmet ve ibadetlerini belirtir ama hiçbirisini yapmak zorundasın demez. Evet, birkaç yasak belirler fakat bu yasakların mantığını da daha önce anlattım.

(A.K. 8: 15) Şeytan, Antik Paganizm zamanında majiyi insanlığa vermiştir ,bunun yanı sıra bir seçkin inisiyasyon ritüelini gerçekleştirdiğinde veya vaftiz olduğunda sadece dine değil spiritüelliğe de giriş yapmış olur. Kişi maji ve enerji gibi konulara daha duyarlı ve daha yatkın bir hale gelir. Bu açıdan baktığımızda da içimizdeki ruhsal güçleri açığa çıkardığı da tamamen doğrudur.

DAEMONOLATRY VE SATANİZM'İN EN BÜYÜK FARKI

(A.K. 8: 14, 16) Bu ayetler aslında başlı başına en büyük farkı ortaya koyar. Daemonolatorlar (Daemonolatry mensupları), Modern Daemonolatry ve Geleneksel Daemonolatry olarak ikiye ayrılırlar. Geleneksel Daemonolatry bizim dinimize oldukça benzer, hatta neredeyse aynı din ve öğreti gibidir, Modern ise daha büyük farklarla bizden uzaklaşır. Geleneksel Daemonolatry ile Geleneksel (Teistik) Satanizm dine giriş açısından olsun, felsefe ve öğreti açısından olsun,

nikah, cenaze, maji, Şeytan'ı kabul ediş biçimi, demonları kabul ediş biçimi olsun, neredeyse aynıdır fakat birkaç fark vardır ve en önemli fark şudur: taptıkları varlık.

Bizler Şeytan'a taparız, onu demonların lideri olarak görür ve tapınımımızı, ibadetimizi Şeytan'a yönelik yaparız. Demonlara saygı duyar ve onların tanrılığını kabul ederiz, yeri geldiğinde Demonlarla çalışmalar da yaparız fakat gidip bir Demon için anma yapmayız veya bir Demon adına tapınım ritüeli yapmayız. Bizler adımızdan da belli olacağı üzere Satan'a taparız fakat Geleneksel Daemonolatorlar Şeytan'ın Demonların lideri olduğunu kabul etmekle birlikte Şeytan'ın izniyle farklı bir Demona taparlar. Her daemonolator kendisine bir "odak" Demon seçer ve en çok o demonla çalışıp o demona tapar fakat bu onların Şeytan'ı kabul etmediği anlamına gelmez. Onlara göre Şeytan her elemente, her yöne, her renge ve her sese sahip olan tanrıdır. Şeytan, beşinci elemente yakın ve beşinci elementi temsil eden tek tanrıdır. İnsanın ruhudur. Şeytan, Demonların en güçlüsü ve lideridir, Şeytan zaten tapanları olan yüce bir tanrıdır ve bu yüceliği dolayısıyla başka tanrılara tapmayı seçerler. Tabii ki bu başka tanrılar da Şeytan'ı izleyen Demonlardır. Neredeyse her çalışmalarında Şeytan'ın ismini kullanır ve onu onurlandırır, vaftiz ve inisiyasyon ritüelinde bile bu şansı ve izni verdiği için Şeytan'a teşekkür ve şükür ederler.

Bir seçkin bu ayrımı unutmamalıdır. Evet, Demonlar şanlı tanrılardır, saygıyı sonuna kadar hak ederler ve bize olabildiğince yardım ederler. Evet, onları severiz fakat bizim tapınımımız Şeytan'adır. Şeytan biraz bencilce davranmış diye düşünebilirsiniz fakat Şeytan Öz Tanrılardan birisi olduğu için birçok demon onun özelliklerinden taşır, yani siz Şeytan adına hizmet ve ibadet ettikçe Şeytan ile birlikte demonlar da enerji alır.

Bu durum ile ilgili bir Deamonolatorun yazısını sizinle paylaşmak isterim.

Neden Demonolatorlar Satanist değiller?

Açıkçası tanım açısından irdelersek Satanistiz diyebiliriz. Fakat çoğu Satanist demonolatorları kabul etmezler. Modern Satanistler demonların varlığını tümüyle reddederler - sadece bir enerji kütleli olarak bile kabul etmezler. Bazı Luciferianlar kendilerinin tanım olarak Modern Demonolatorlar olduklarını bile iddia edebilirler. Fakat bazıları da bunu reddederler. Demonolatorlar için aslında bir noktaya kadar Geleneksel

Satanistlerdir. Tek fark bizim tapınımımızda ana tanrı Satan olmak zorunda değildir. Çoğu demonolator kendi seçtiği elemental tanrıya tapmakla yetinir.

(Modern Demonolatry, S. Connoly)

(A.K. 8: 17, 18) Şeytan kitabın on üç günde kahine dikte edildiğini ve kahinin kitabı hıfzettiğini belirtmekle birlikte bundan şüphe duyulmaması gerektiğini söyler. Bu on üç gün bir bayram ilan edilir. Kitabın hiçbir harfinin bile değiştirilmemesi gerektiğini de açık açık belirtir. Burada neden Ayetler Kitabı'nda bu kadar yazım hatası olduğuna açıklık getirmek gerekiyor.

YAZIM HATALARI

Kitap Şeytan tarafından kahinimize dikte edildi yani kitabı yazıya döken kahindi. Bülent Kısa herkes gibi bir insandı ve yazım hataları yapması oldukça doğal, özellikle dikte esnasında o görevin baskısı, enerjinin yoğunluğu ve zihninin diktedeki şeylerle dolu olması gibi birçok etkenle birlikte yazım hataları yapmasının ne kadar normal olduğu görülür. Karanlıktan yayması ve kendisini açığa çıkarmaması gerektiği için de gidip bir editör tutamazdı. “Tanrı işi olan kitabın kusursuz olması gerekmez mi?” diyecek olanlar ise kitabın zaten kusursuz olduğunu görmeli zira içerisinde ne bir yanlış bilgi ne de bir yalan var, birkaç yazım hatasının olması bana kalırsa tamamen yalanlarla, çelişkilerle, bilime ve toplum yapısına aykırı bir kitap olmasından iyidir.

ANTI-SEÇKİNLERE UFAK BİR PARANTEZ

Anti-Seçkinlerin sunduğu saçma iddialardan birisi de şudur: “Ayetler Kitabı'nın başlangıcında ‘In nomine Magni Dei Nostri Satanus’ sonunda da ‘Ave Satanus Amen’ yazıyor. Koskoca tanrı kendi dikte ettirdiği kitaba başlarken mi besmele ve amin diyor?” Bunu diyenlerin spiritüel olduğunu iddia etmeleri oldukça komik. Kitabın başında In nomine Magni Dei Nostri Satanus yazma sebebi bariz: Birincisi, insanların aklında kalsın diye. İkincisi, sıradan bir insan, Elohim'in etki alanındayken bu kitabı okursa sırf etki alanı yüzünden doğruları kabullenemez ve koyunluğuyla kalır. Kitabın başında bu cümlenin olması, okuyucunun bu cümleyi görmesi ve içinden okuması aslında kitap süresince etki

alanı dışında kalmasını sağlar, böylece okuyucular gerçekten Şeytan'ı anlayarak okumaya daha da yaklaşır. Şimdi muhtemelen bu kişiler, “Ne yani, ilkokul çocuklarının yemini kağıda yazıp okutması gibi Şeytan'da mı yazı okutarak kul çekecek, Şeytan ilkokul çocuklarıyla bir mi?” diyebilirler. Kitabın başında bu cümleyi okuduktan sonra kitap boyunca ne okuyorlar? Şeytan'ın kendi sözlerinden oluşan ayetleri. Spiritüellikten en uzak kimseler bile bir tanrının sözlerinin enerji açısından ne kadar güçlü olduğunu az çok bilir. Başlangıçta Şeytan'ın adını anıp onun sözlerini okumak, istenen duruma daha da çok yaklaştırır. Bu sebeplerin üstüne, başlangıç ve bitişte bu iki cümlenin kullanılması hem kitabın kutsaliyetini vurgular hem de kitabın bir bütün olduğunu vurgular yani bir yandan semboliktir de. Fakat amacı Kitaplarda hata aramak olanlara bunları ne kadar anlatsak boşa.

SEMBOİZMİN FARKI

Yukarıda giriş ve bitiş cümlelerinin sebebi açıklansa da Gerçekler Kitabı'nda ve İsa Kitabı'nda giriş ve bitiş cümleleri bu şekilde değildir. Baş Kara Rahip yalan mı söyledi? Yoksa Şeytan'ın dalgınlığına geldi de diğer iki kitaba eklememi mi? Yoksa diğer iki kitap başkası tarafından yazıldığı için mi yok? Hayır, üçüyle de alakasız.

Aslında bu sorunun cevabını da yukarıda vermiş oldum fakat yine de değineyim. Ayetler Kitabı, Teistik Satanizm dininin detaylarına odaklanır; dinin içeriğini açıklar, yasakları, yapılması desteklenenleri, dinin müritlerini, dinin tanrısı yani Şeytan'ın kendisini açıklar, içeriği açısından en dolu, en temel ve en kutsal kitap diyebiliriz, Ayetler Kitabı'nı okuyan birisi gerçek Şeytan ve gerçek Teistik Satanizm hakkında az çok bir fikre sahip olabilir. Gerçekler Kitabı, Teistik Satanizm açısından yaratılış ve tanrılara odaklanır, bu kitapla kişiler tanrıları ve Şeytan'ı daha çok tanırsa da kitaptaki odağa baktığımızda insanlığın başlangıcına odaklanılmıştır, Ayetler Kitabı'nı okumamış birisi için Gerçekler Kitabı garip bir mitolojiden başka bir şey değildir. İsa Kitabı ise diğer iki kitaba kıyasla daha farklıdır, aslında tanrılara veya dine odaklanmaz, tabii ki içeriğinde tanrılar ve din de yer alır fakat ana odağı İsa ve ilk oğullardır, yani ana odağı insanın geçmişi, bir nevi tarihidir. Görüldüğü üzere Ayetler Kitabı, bizim için daha kutsal ve özel şeylere odaklanır, tanrılarımız, Şeytan, dinimiz, ritüellerimiz vesaire fakat Gerçekler Kitabı ve İsa Kitabı bizim geçmişimize odaklanır.

Bu anlatılanlardan kesinlikle “Gerçekler Kitabı ve İsa Kitabı kutsal değildir,

değersizdir, kötüdür!” gibi bir anlam çıkarılmamalı. Gerçekler Kitabı ve İsa Kitabı da oldukça kutsal ve özeldir fakat içerikleri Ayetler Kitabı gibi dinin en temel ve en önemli konularından ziyade insanın başlangıcı ve geçmişi üzerinedir, bu yüzden Ayetler Kitabı’ndan biraz daha farklıdır. Ayetler Kitabı, diğer iki kitabın tam olarak anlaşılabilmesi için şart olan temel bilgiyi barındırmakla birlikte insanın kendisini ve Şeytan’ı anlamasını sağlayan bilgileri de barındırır. Ayetler Kitabı, şuan içinde bulunduğumuz yeni çağın ilk adımıdır bu yüzden diğer iki kitaba kıyasla biraz daha özeldir, hem temel hem de ana kitaptır. Başlangıç ve bitişindeki cümleler de bunu vurgulamaktadır.

Ayetler Kitabı, ayetlerin bitmesiyle birlikte son bir cümle ekler, bu cümlede aslında şu an bulunduğumuz çağın Ayetler Kitabı ile başladığını vurgular. Önceki çağ, Kanunlar Kitabı ile başlamıştı ve insanların spiritüelliğe daha çok yaklaşp sorgulamaya daha çok başladığı çağdı fakat şimdiki çağ insanların gerçeğin öğretisini öğrenmeye başladığı kritik çağlardan birisidir; Şeytan uzun zaman sonra öğretisini şifrelemeden, açık açık yaymaya başlamıştır ve bu çağın ikinci dönüm noktası bu kitapla başlamıştır. Artık altı katlı kitabın altı katı da birliktedir ve tamamlanmıştır. Altı katlı kitabın tamamını anlayarak okuyan, gerçeğe yaklaşan kimsedir.

Kutlu olsun yaklaşmakta olan Altın Çağ ve Efendi’nin rahmeti üzerinizde olsun ey seçkinler!

AYETLER KİTABI AÇIKLAMASI’NIN VE

ALTI KATLI KİTABIN SONU